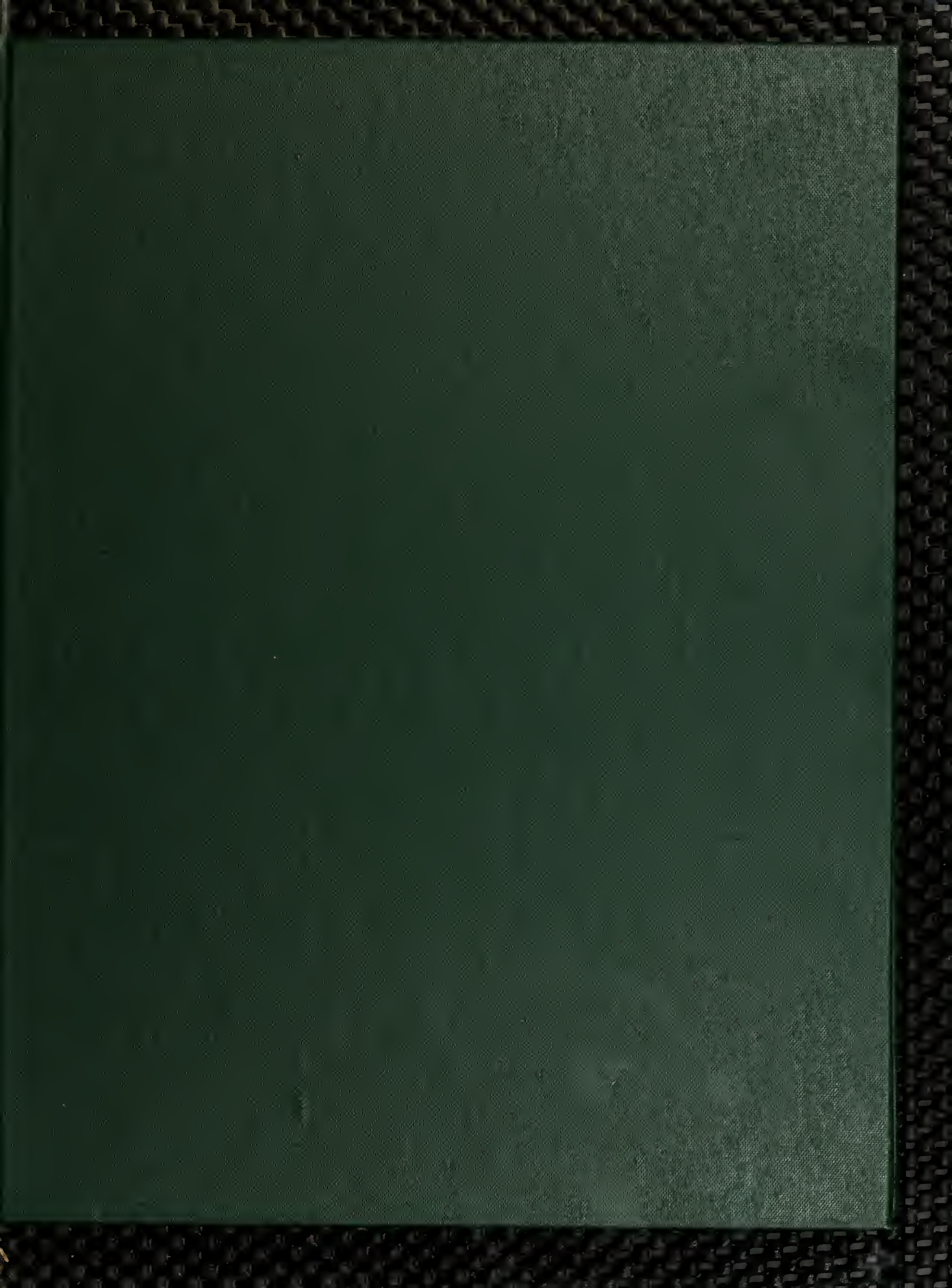

au très cher Paul Tinel
et le souvenir de son illustre père
gravé dans notre mémoire
hommage très modeste du
fils de l'auteur de "Quentin Metsys"

Eerbiedig opgedragen

aan

Hunne Koninklijke Hoogheden

Prins en Prinses

Albrecht van België

[illegible] wambach

Quinten Massys

Zangspel in drie bedrijven
Gedicht van **Rafaël Verhulst**

Opéra en trois actes adaptation française de G. Degraef et Pierre d'Acre
Oper in drei Akten, deutsche Uebersetzung von A. Honigsheim

Lichte overzetting voor klavier door den Componist
Arrangement simplifié pour Piano par l'Auteur
Vereinfachte Klavierausgabe vom Komponisten

Emile Wambach

Klavierpartituur 20 fr. netto
Partition Piano et chant 20 frs. net
Klavierauszug 16 Mk. netto

Breitkopf & Härtel, Bruxelles

Quinten Massys

Eerste opvoering op de Vlaamsche Opera van Antwerpen onder de leiding van den Toondichter den 16 December 1899
Première exécution sur la scène de l'Opéra flamand d'Anvers sous la direction de l'auteur le 16 décembre 1899
Erste Aufführung an der Flämischen Oper in Antwerpen unter der Leitung des Komponisten am 16. Dezember 1899

De vijftigste vertooning van Quinten Massijs werd luisterrijk gevierd te Antwerpen den 14n Januari 1908 op de Vlaamsche Opera in aanwezigheid van Z. K. H. Prins Albrecht van België
La cinquantième de cet opéra a été honorée de la présence de son A. K. le prince Albert de Belgique
Die fünfzigste Aufführung dieser Oper wurde durch die Anwesenheit Sr. Kgl. Hoheit des Prinzen Albert von Belgien beehrt

Persoonen — Personnages — Personen

Quinten Massys		Tenor	Mr F. De Busscher
Floris van Tuylt	rijk poorter riche bourgeois reicher Bürger	Barijton	Mr A. Arens
Alcide	zijn dochter sa fille seine Tochter	Mezzo Soprano	Mej. B. Judels Kamphuijzen
Zegher	smidsbaas maître forgeron Schmiedemeister	Basse	Mr B. Tokkie
Veerle	dochter van Zegher fille de Zegher Tochter Zeghers	Soprano	Mej. Duijze
Toni	1ste smedersgast 1r forgeron 1. Schmiedegeselle	Barijton	
Peter	2e smedersgast 2e forgeron 2. Schmiedegeselle	Tenor	
Jacob	3e smedersgast 3e forgeron 3. Schmiedegeselle	Barijton	
	Boogschutter Arbalétrier Armbrustschütze	Lichte tenor (Ténor léger)	

Poorters	Smedersgasten	Gildebroeders enz
Bourgeois	Forgerons	Membres de corporations etc.
Bürger	Schmiedegesellen	Gildemitglieder usw.

speelt te Antwerpen tusschen de jaren 1485–1495
se joue a Anvers entre les années 1485–1495
spielt in Antwerpen zwischen 1485–1495

Quinten Massys — Quentin Massys

Derde Bedrijf	3e Acte	3. Akt
De Groote Markt van Antwerpen.	La Grand' Place d'Anvers.	Der große Markt in Antwerpen.

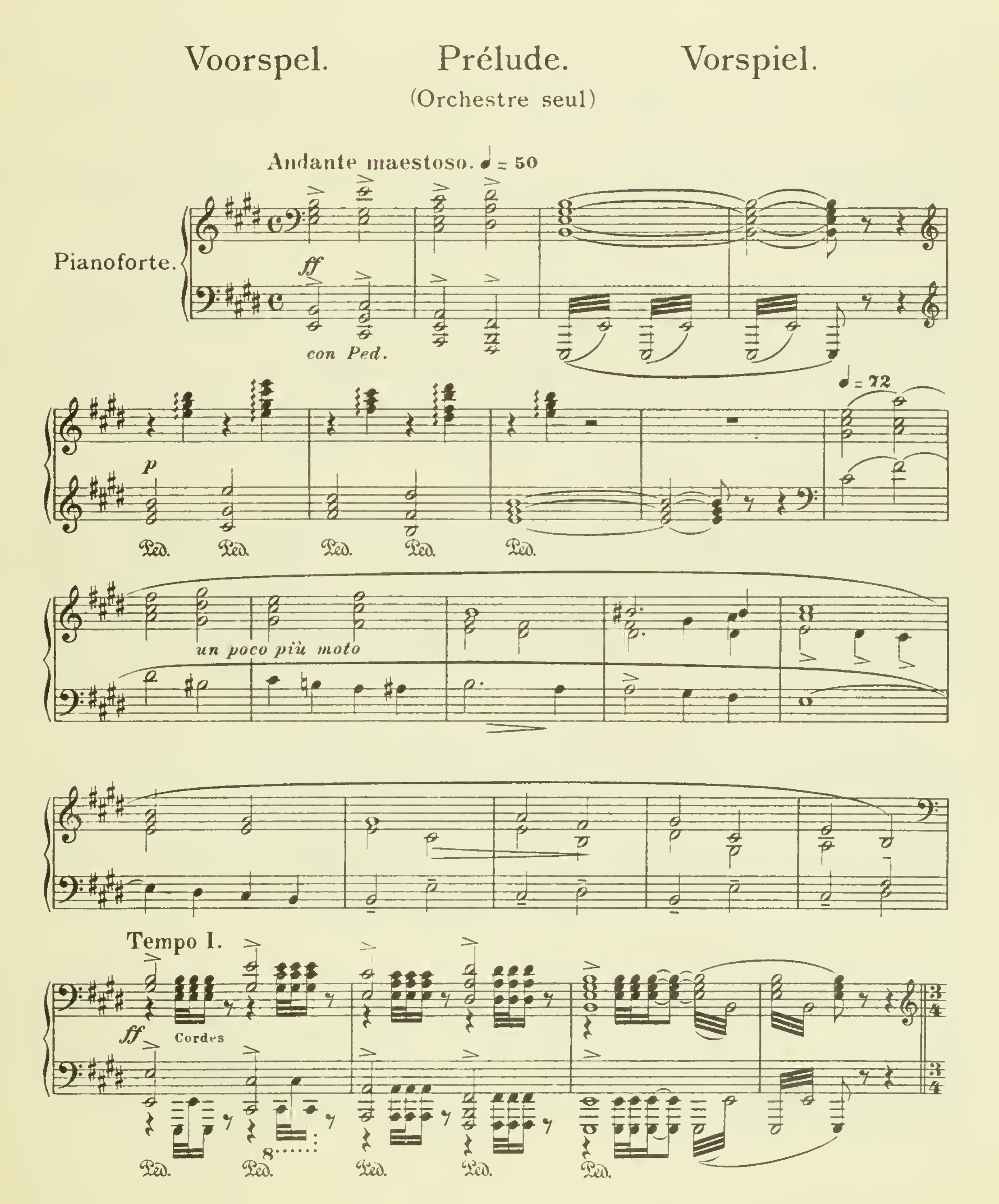
Quinten Massys.
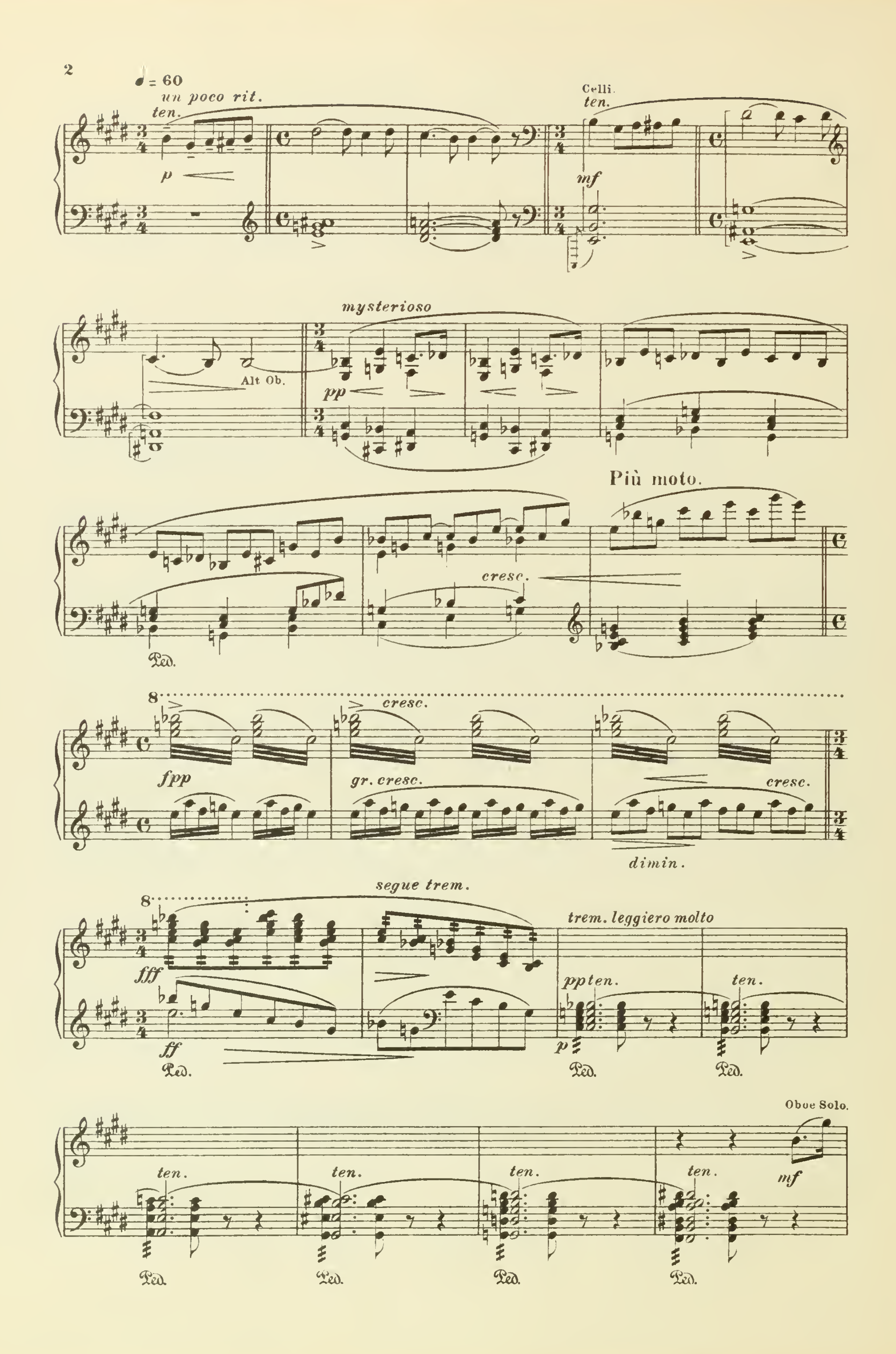
Quentin Massys.
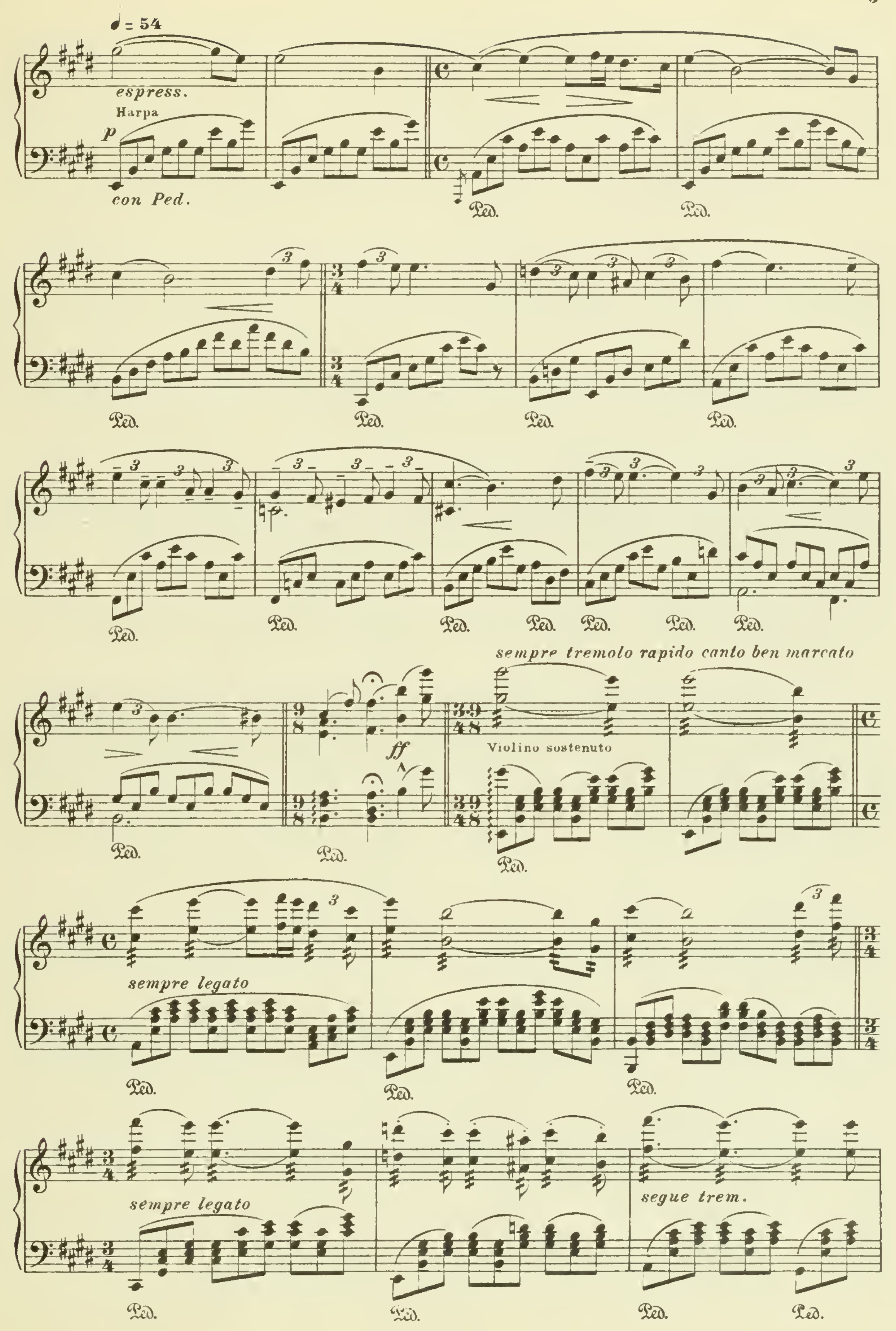
Raf. Verhulst. Emile Wambach.

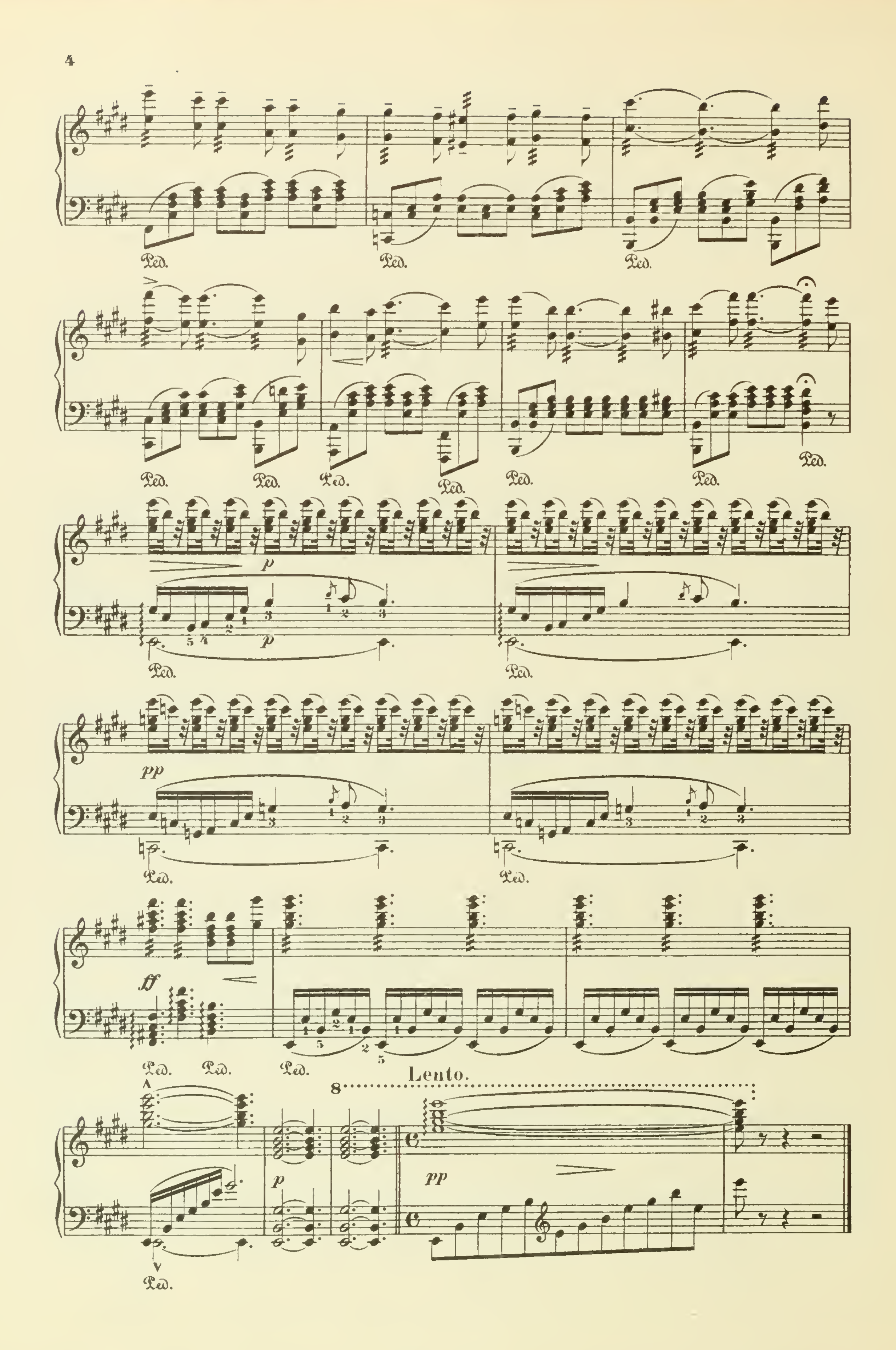
Voorspel. Prélude. Vorspiel.

(Orchestre seul)

♩= 60
un poco rit.
ten.
p
Celli.
ten.
mf
Alt Ob.
mysterioso
pp
Più moto.
cresc.
Ped.
8
cresc.
fpp
gr. cresc.
cresc.
dimin.
segue trem.
trem. leggiero molto
fff
ff
pp ten.
ten.
p
Ped.
Ped.
Ped.
Oboe Solo.
ten.
ten.
ten.
ten.
mf
Ped.
Ped.
Ped.
Ped.

♩ = 54
espress.
Harpa
p
con Ped.
Ped.
sempre tremolo rapido canto ben marcato
ff
Violino sostenuto
sempre legato
sempre legato
segue trem.

Ped.
p
pp
ff
Lento.
8

Eerste bedrijf. Premier Acte. Erster Akt.
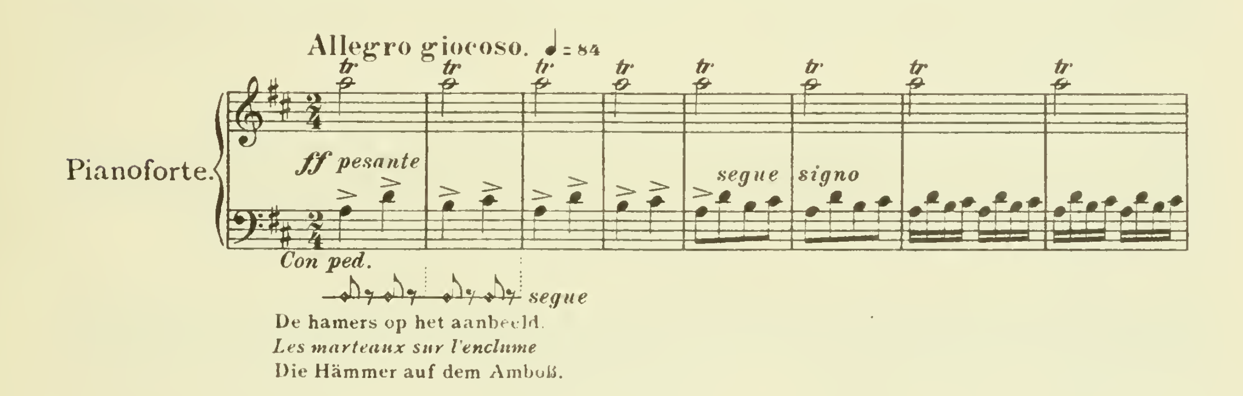
De Smidse. La Forge. Die Schmiede.
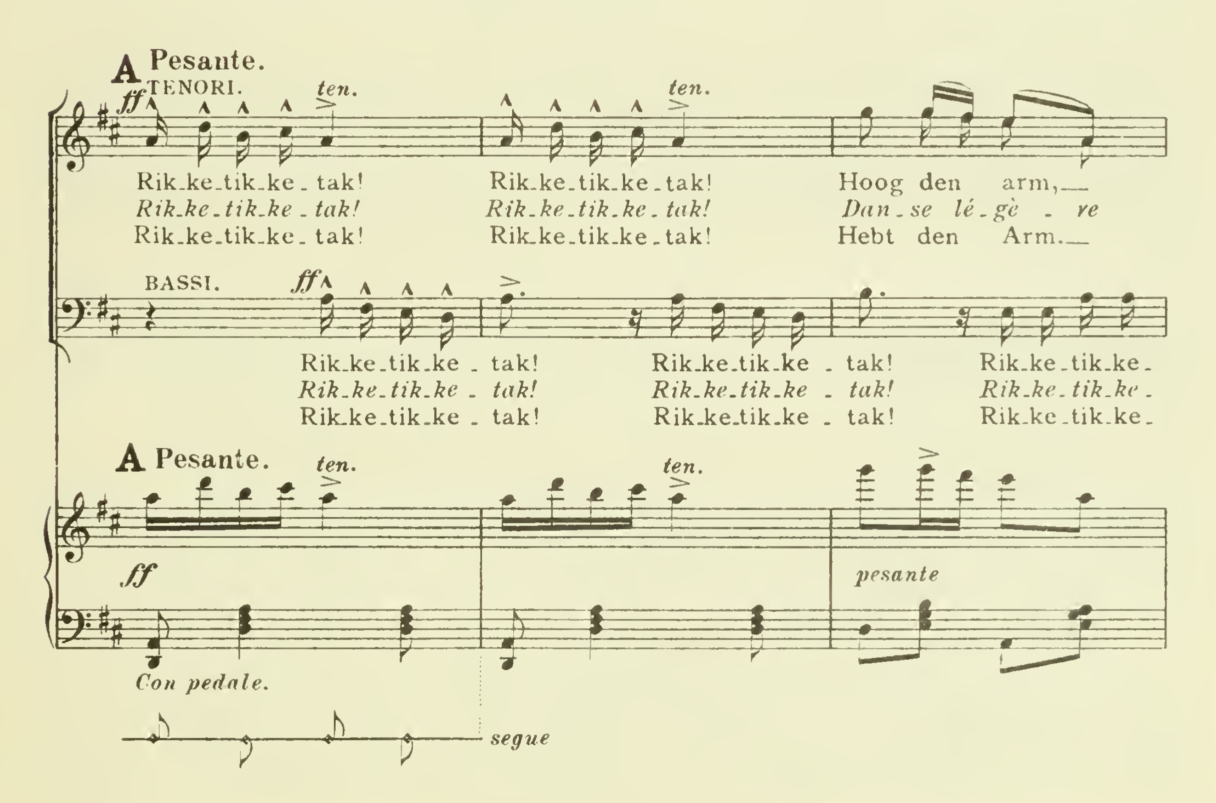
1ste Tooneel. 1re Scène. 1ste Szene.
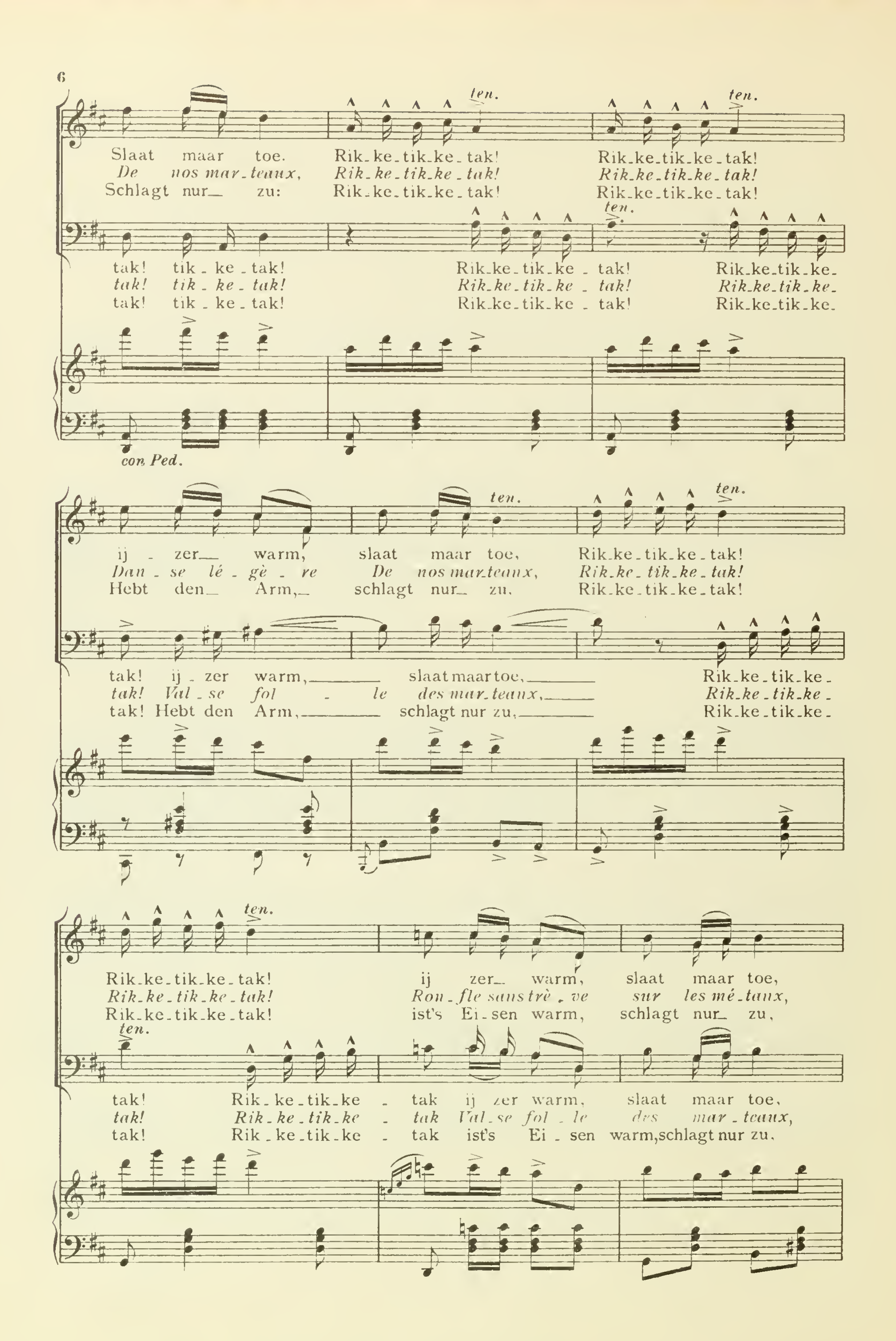
De Smidse met een voorplein, een linde aan weerskanten. (Smedersgasten rond aanbeelden; een aan den blaasbalg.) (Het hamergeklingel begeleidt de muziek.)
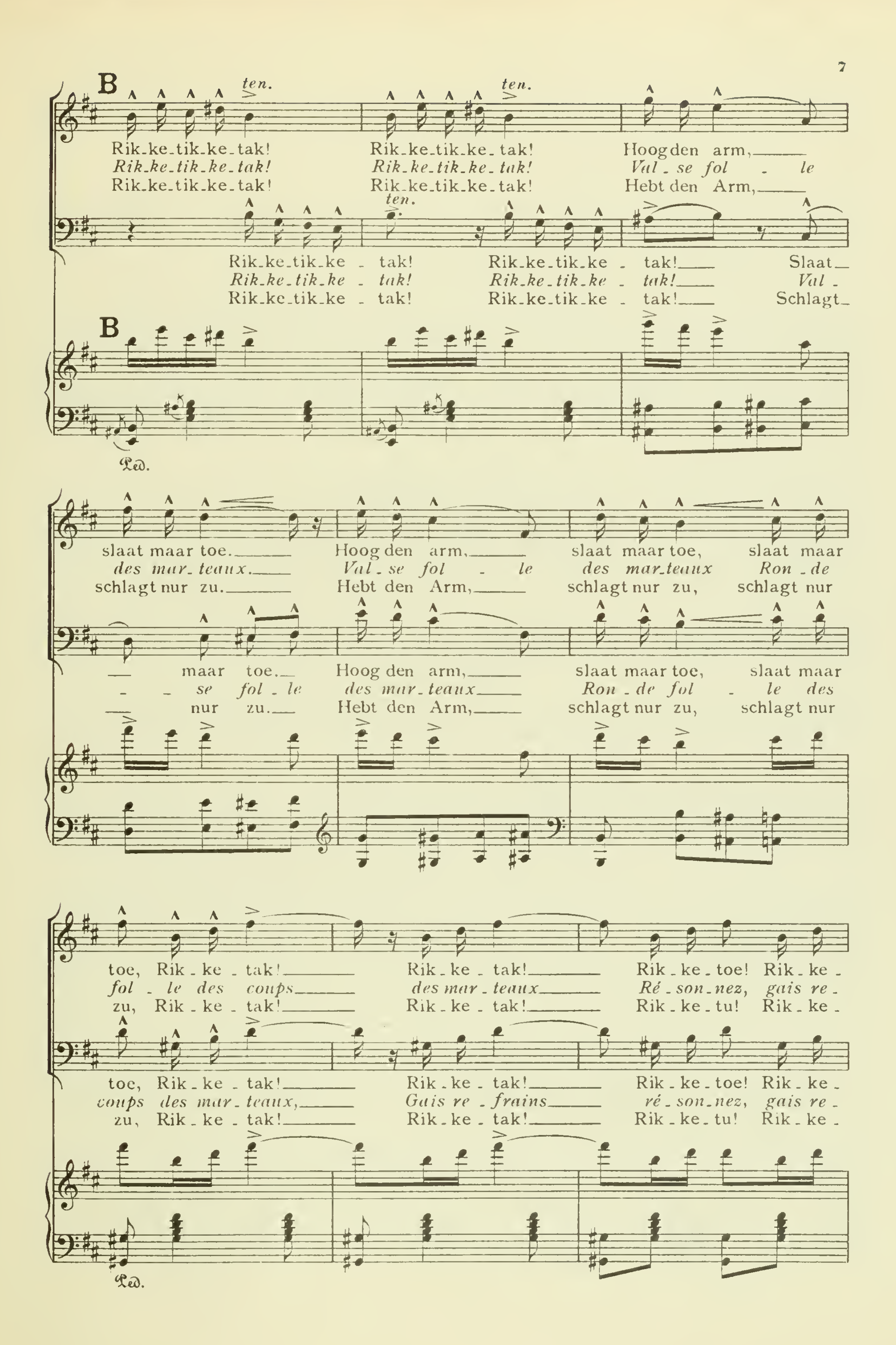
La forge ouverte sur une cour; on aperçoit, à droite et à gauche, un tilleul. (Des forgerons travaillent sur l'enclume, un autre est au souflet.) (La cadence des marteaux suit le mouvement de la musique.)
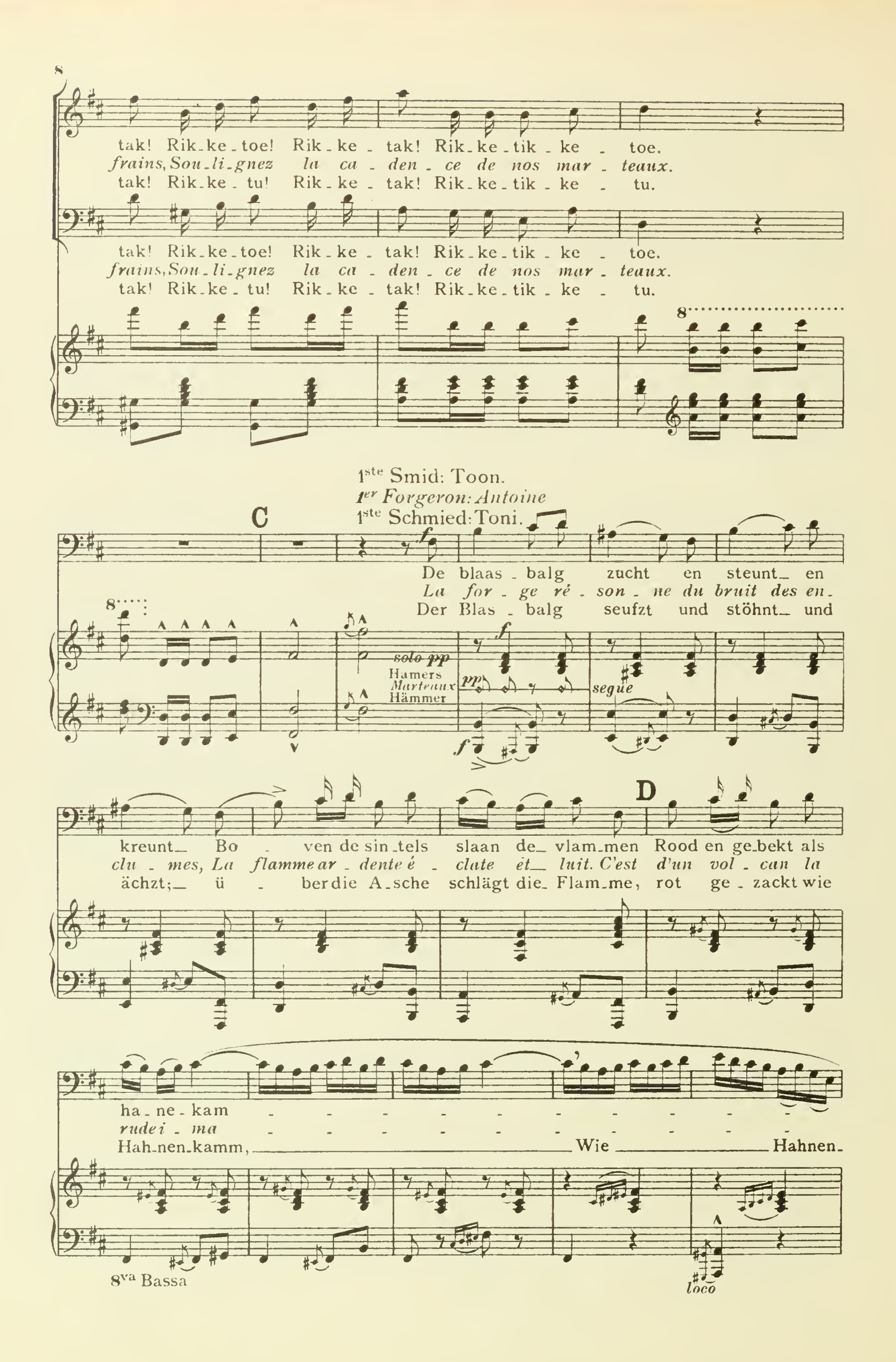
Die Schmiede mit einem Vorhof; eine Linde an beiden Seiten (Schmiedegesellen stehen am Amboß; einer am Blasbalg) (Hämmerklang begleitet die Musik.)
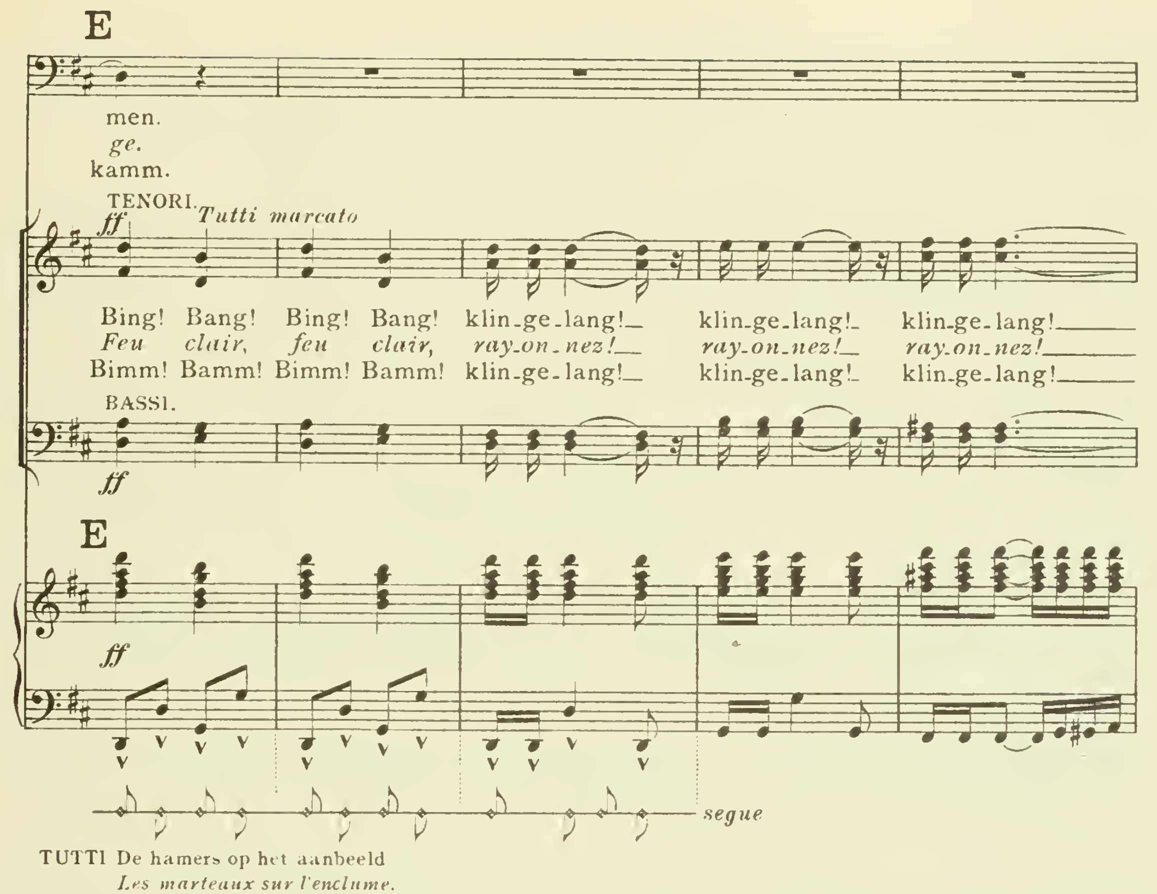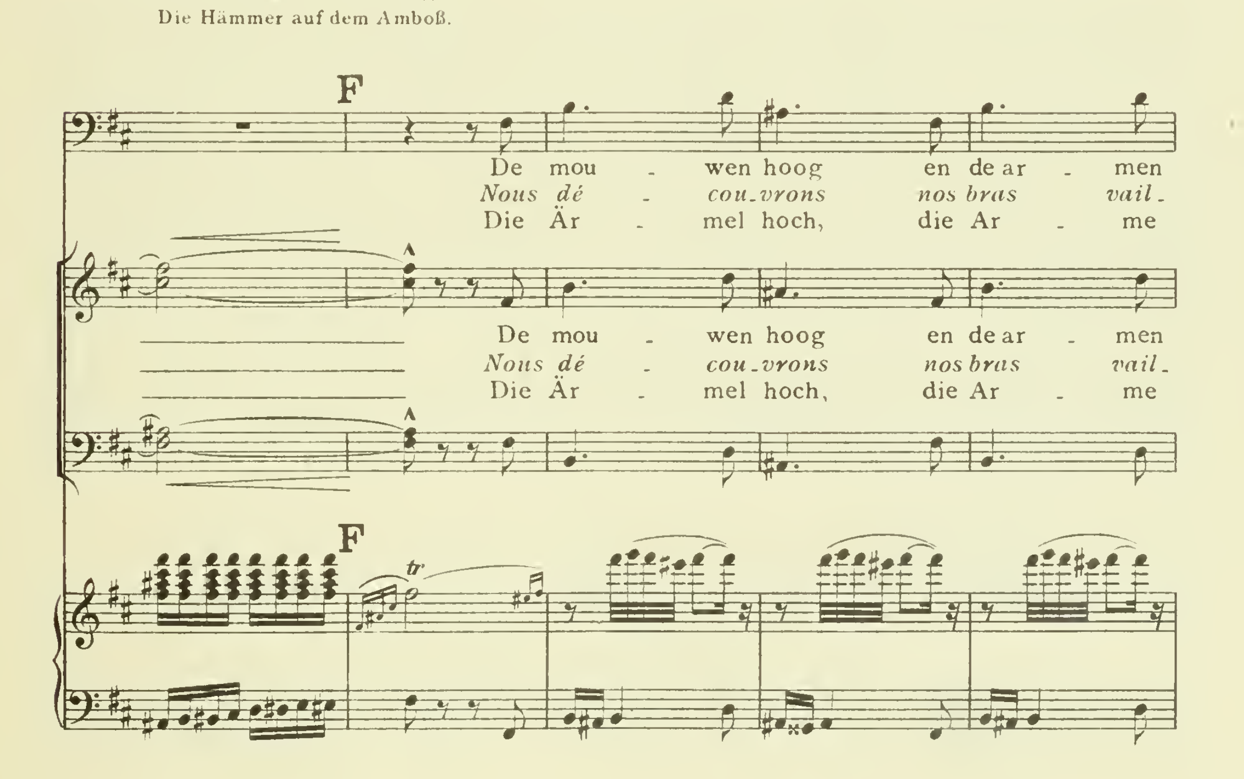

ten.
Slaat maar toe. Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak!
De nos mar-teaux, Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak!
Schlagt nur zu: Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak!
tak! tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
tak! tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
tak! tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
con Ped.
ij-zer warm, slaat maar toe, Rik-ke-tik-ke-tak!
Dan-se lé-gè-re De nos mar-teaux, Rik-ke-tik-ke-tak!
Hebt den Arm, schlagt nur zu. Rik-ke-tik-ke-tak!
tak! ij-zer warm, slaat maar toe, Rik-ke-tik-ke-
tak! Val-se fol-le des mar-teaux, Rik-ke-tik-ke-
tak! Hebt den Arm, schlagt nur zu, Rik-ke-tik-ke-
Rik-ke-tik-ke-tak! ij zer warm, slaat maar toe,
Rik-ke-tik-ke-tak! Ron-fle sans trè-ve sur les mé-taux,
Rik-ke-tik-ke-tak! ist's Ei-sen warm, schlagt nur zu,
tak! Rik-ke-tik-ke-tak ij-zer warm, slaat maar toe,
tak! Rik-ke-tik-ke-tak Val-se fol-le des mar-teaux,
tak! Rik-ke-tik-ke-tak ist's Ei-sen warm, schlagt nur zu,
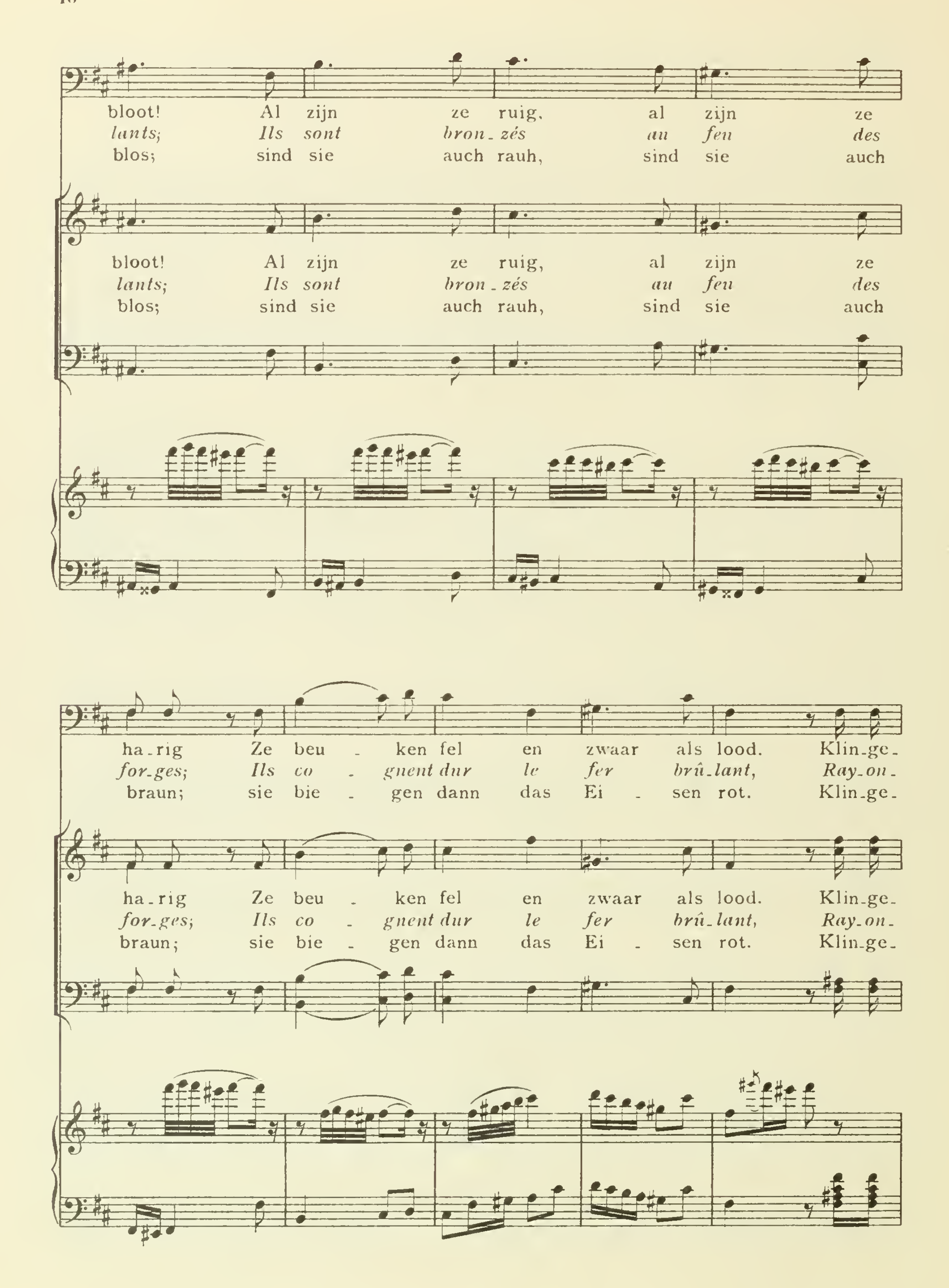

B
ten.
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Hoog den arm,
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Val - se fol - le
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Hebt den Arm,
Rik-ke-tik-ke - tak! Rik-ke-tik-ke - tak! Slaat
Rik-ke-tik-ke - tak! Rik-ke-tik-ke - tak! Val -
Rik-ke-tik-ke - tak! Rik-ke-tik-ke - tak! Schlagt
B
slaat maar toe. Hoog den arm, slaat maar toe, slaat maar
des mar-teaux. Val - se fol - le des mar-teaux Ron - de
schlagt nur zu. Hebt den Arm, schlagt nur zu, schlagt nur
maar toe. Hoog den arm, slaat maar toe, slaat maar
- se fol - le des mar-teaux Ron - de fol - le des
nur zu. Hebt den Arm, schlagt nur zu, schlagt nur
toe, Rik - ke - tak! Rik - ke - tak! Rik - ke - toe! Rik - ke -
fol - le des coups des mar - teaux Ré - son - nez, gais re -
zu, Rik - ke - tak! Rik - ke - tak! Rik - ke - tu! Rik - ke -
toe, Rik - ke - tak! Rik - ke - tak! Rik - ke - toe! Rik - ke -
coups des mar - teaux, Gais re - frains ré - son - nez, gais re -
zu, Rik - ke - tak! Rik - ke - tak! Rik - ke - tu! Rik - ke -
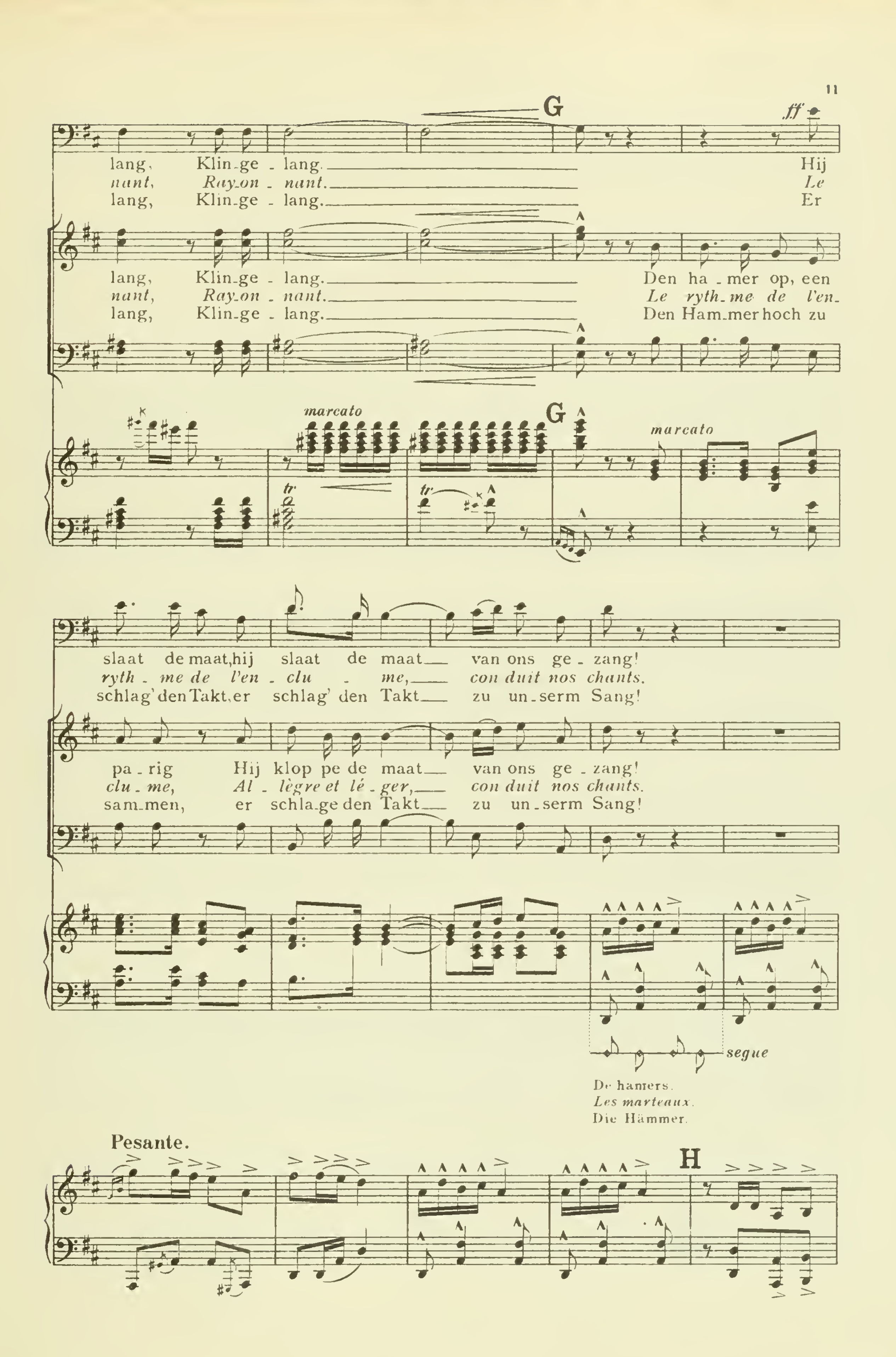

tak! Rik-ke-toe! Rik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-toe.
frains, Sou-li-gnez la ca-den-ce de nos mar-teaux.
tak! Rik-ke-tu! Rik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tu.
tak! Rik-ke-toe! Rik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-toe.
frains, Sou-li-gnez la ca-den-ce de nos mar-teaux.
tak! Rik-ke-tu! Rik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tu.
1ste Smid: Toon.
1er Forgeron: Antoine
1ste Schmied: Toni.
C
De blaas-balg zucht en steunt-en kreunt- Bo-ven de sin-tels slaan de- vlam-men
La for-ge ré-son-ne du bruit des en-clu-mes, La flamme ar-dente é-clate ét- luit. C'est
Der Blas-balg seufzt und stöhnt- und ächzt;- ü-ber die A-sche schlägt die- Flam-me,
solo pp
Hamers
Marteaux
Hämmer
segue
D
Rood en ge-bekt als ha-ne-kam
d'un vol-can la rudei-ma
rot ge-zackt wie Hah-nen-kamm, Wie Hahnen-
8va Bassa
loco
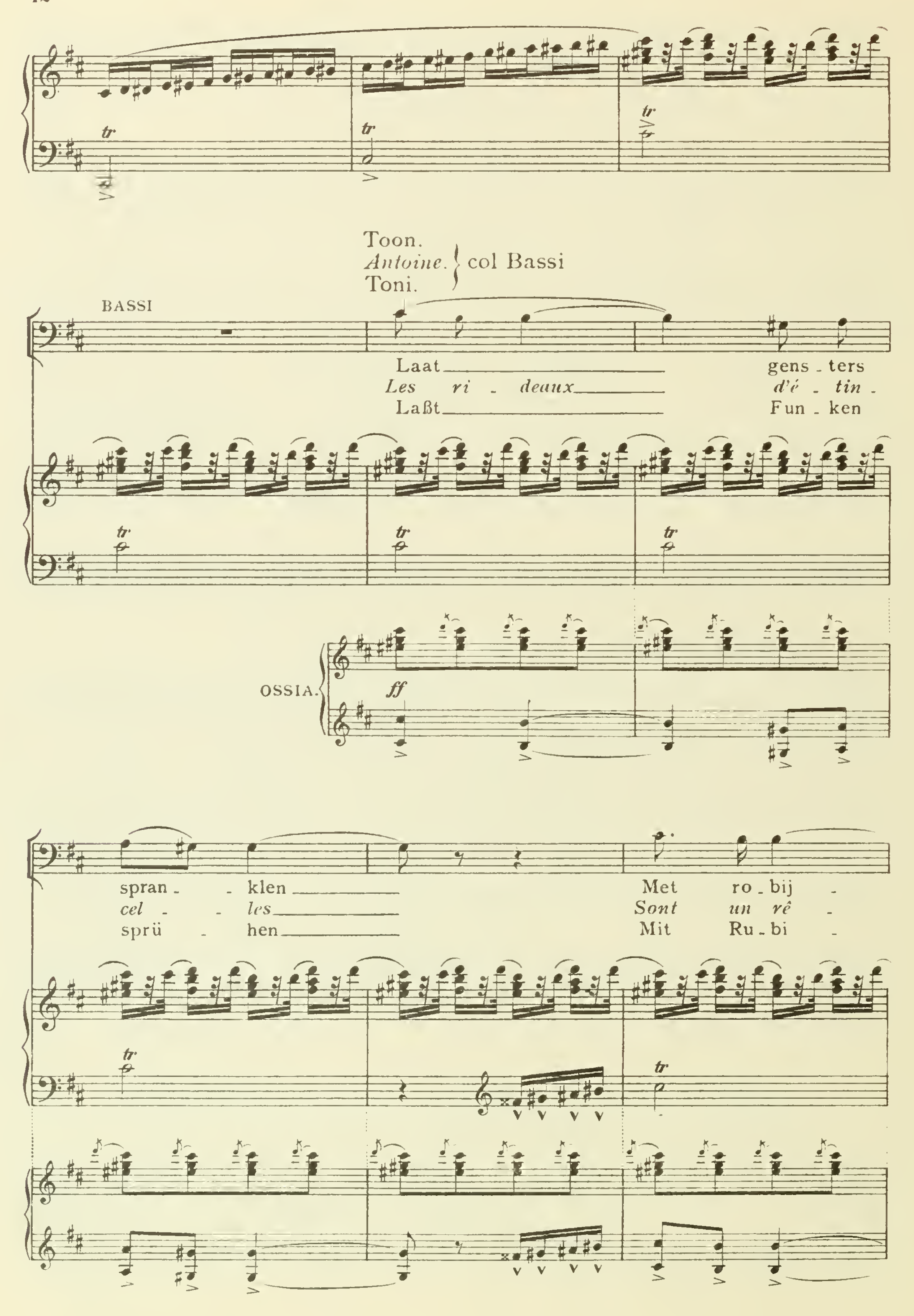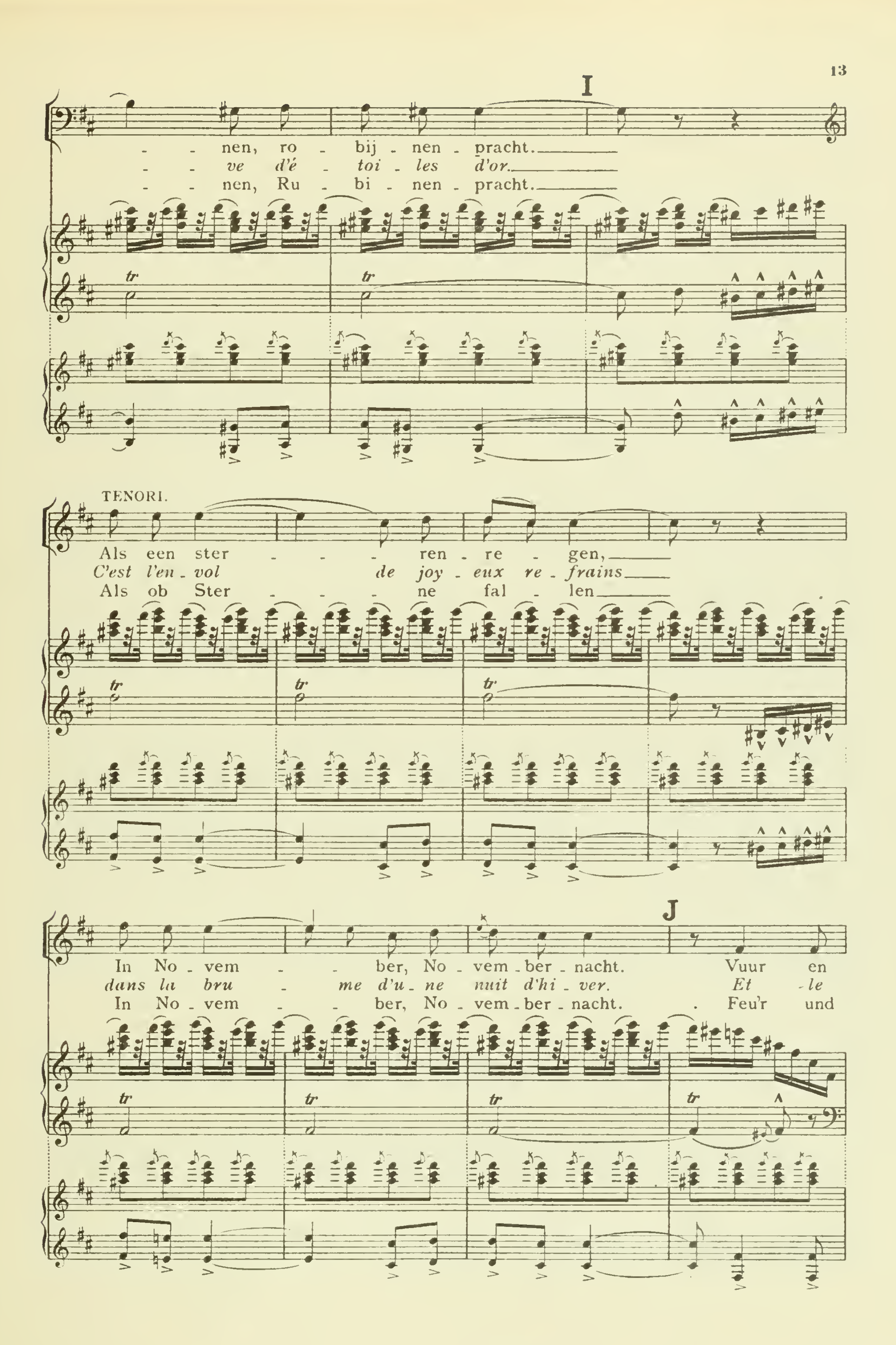

TUTTI De hamers op het aanbeeld
Les marteaux sur l'enclume.
Die Hämmer auf dem Amboß.

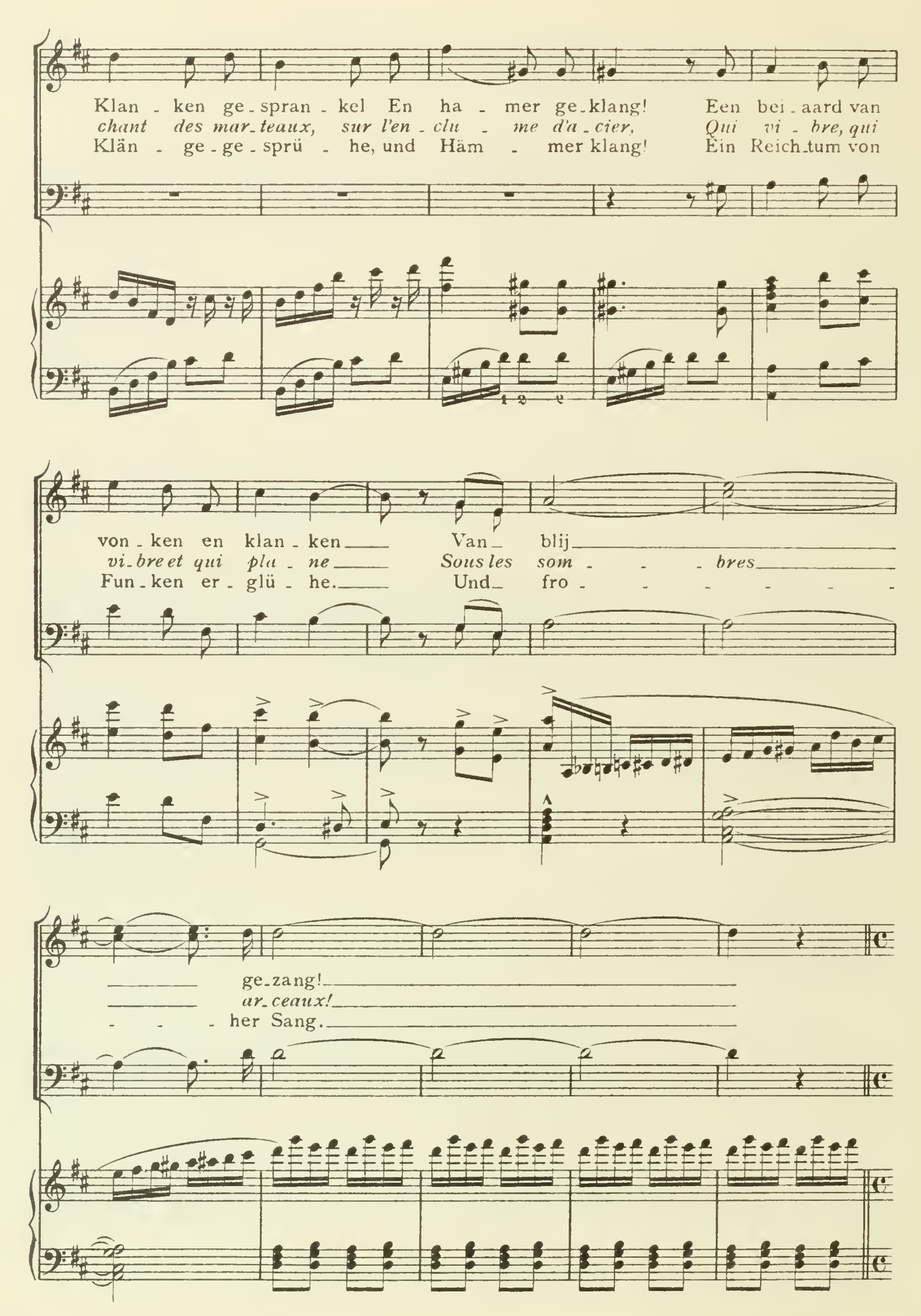

bloot! Al zijn ze ruig, al zijn ze
lants; Ils sont bron - zés au feu des
blos; sind sie auch rauh, sind sie auch
bloot! Al zijn ze ruig, al zijn ze
lants; Ils sont bron - zés au feu des
blos; sind sie auch rauh, sind sie auch
ha - rig Ze beu - ken fel en zwaar als lood. Klin - ge -
for - ges; Ils co - gnent dur le fer brû - lant, Ray - on -
braun; sie bie - gen dann das Ei - sen rot. Klin - ge -
ha - rig Ze beu - ken fel en zwaar als lood. Klin - ge -
for - ges; Ils co - gnent dur le fer brû - lant, Ray - on -
braun; sie bie - gen dann das Ei - sen rot. Klin - ge -

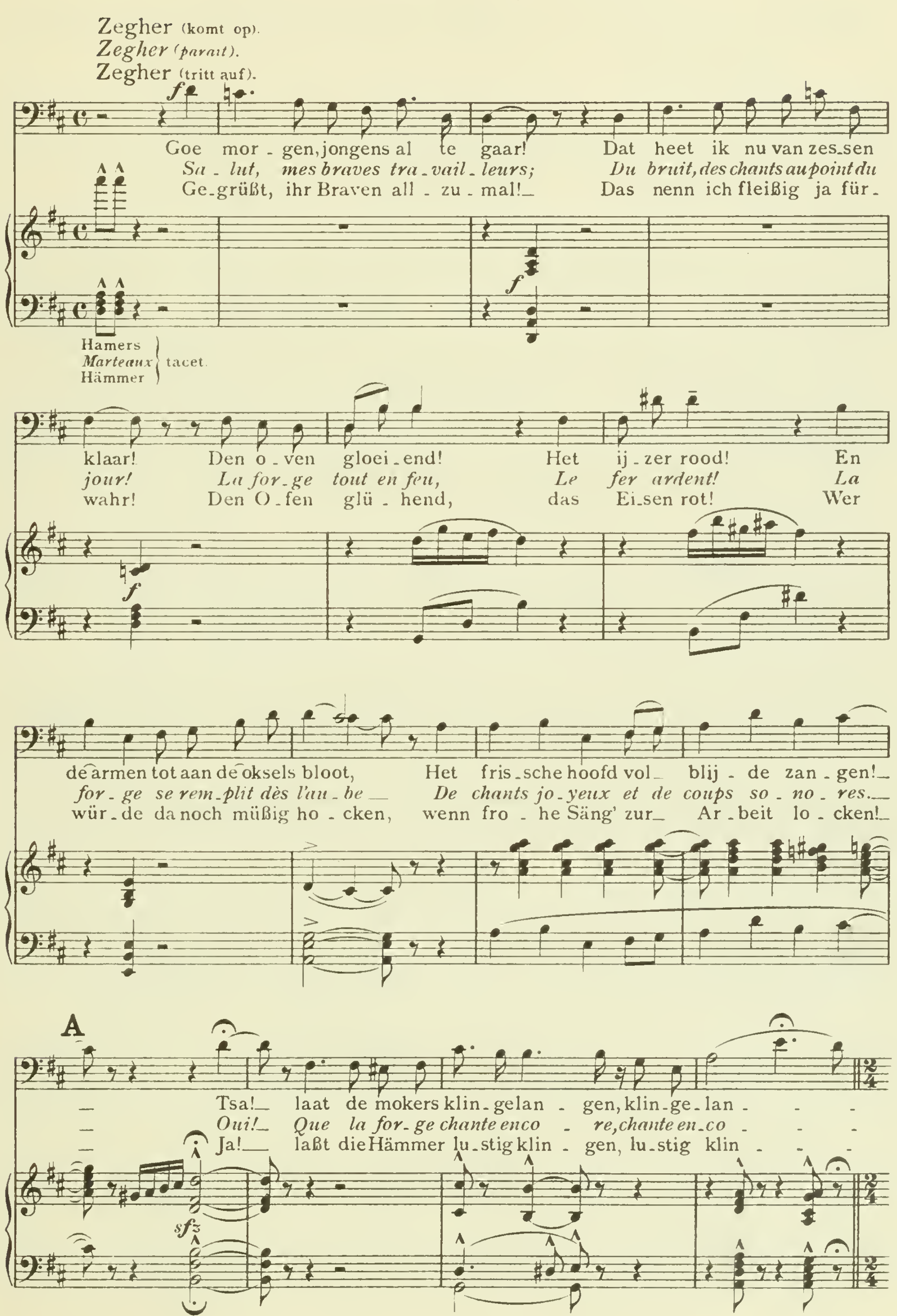

G
ff
lang, Klin-ge - lang. Hij
nant, Ray-on - nant. Le
lang, Klin-ge - lang. Er
lang, Klin-ge - lang. Den ha - mer op, een
nant, Ray-on - nant. Le ryth-me de l'en-
lang, Klin-ge - lang. Den Ham-mer hoch zu
marcato
G
marcato
tr
tr
slaat de maat, hij slaat de maat van ons ge - zang!
ryth - me de l'en - clu - me, con duit nos chants.
schlag' den Takt, er schlag' den Takt zu un-serm Sang!
pa - rig Hij klop pe de maat van ons ge - zang!
clu - me, Al - lègre et lé - ger, con duit nos chants.
sam-men, er schla-ge den Takt zu un-serm Sang!
segue
De hamers.
Les marteaux.
Die Hämmer.
Pesante.
H

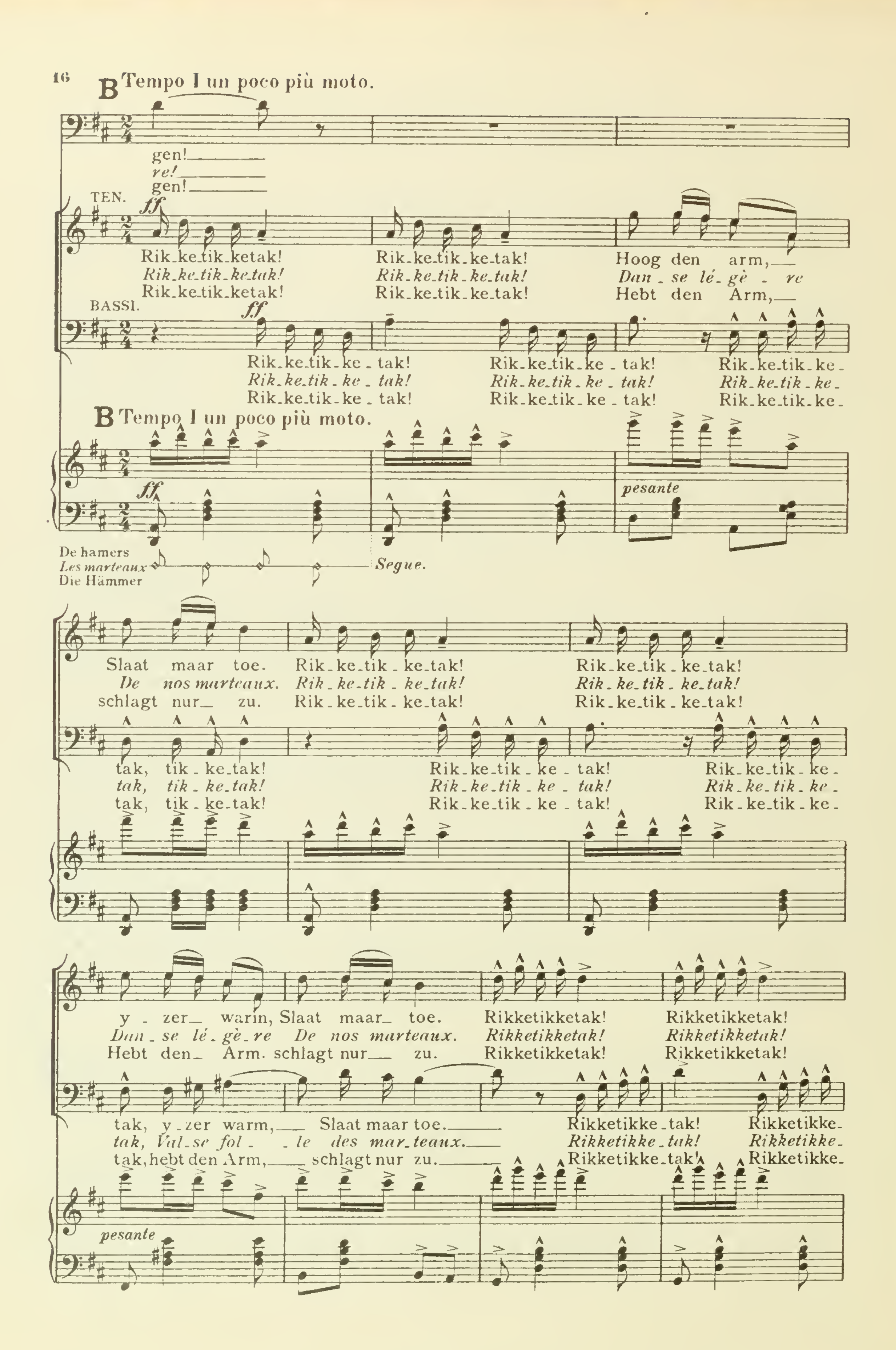

Toon.
Antoine.
Toni.
col Bassi
BASSI
Laat gens - ters spran - klen Met ro - bij -
Les ri - deaux d'é - tin - cel - les Sont un rê -
Laßt Fun - ken sprü - hen Mit Ru - bi -
tr
ff
OSSIA.
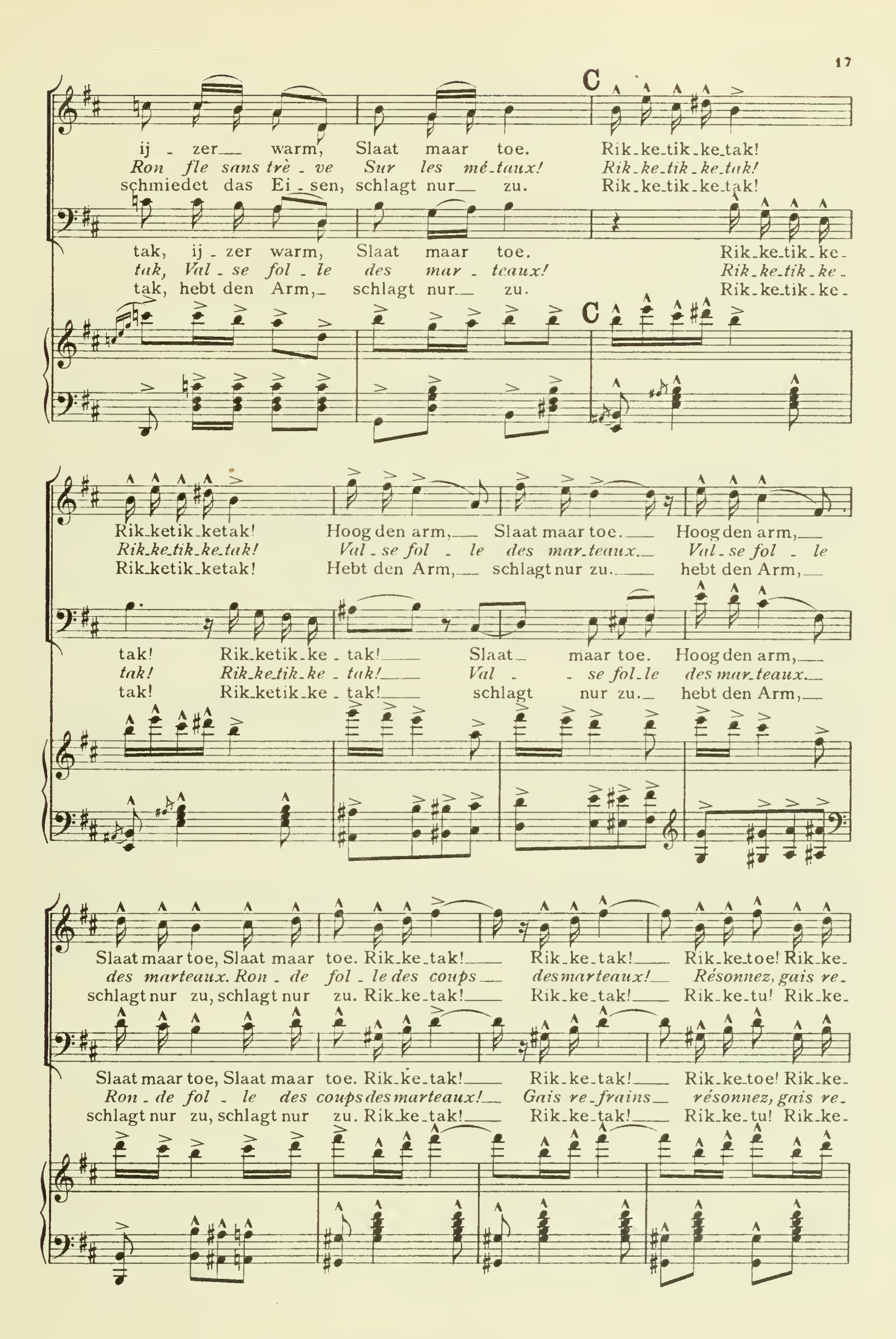

I
- - nen, ro - bij - nen - pracht.
- - ve d'é - toi - les d'or.
- - nen, Ru - bi - nen - pracht.
tr
TENORI.
Als een ster - - - ren - re - gen,
C'est l'en - vol de joy - eux re - frains
Als ob Ster - - - ne fal - len
J
In No - vem - - ber, No - vem - ber - nacht. Vuur en
dans la bru - me d'u - ne nuit d'hi - ver. Et - le
In No - vem - - ber, No - vem - ber - nacht. . Feu'r und
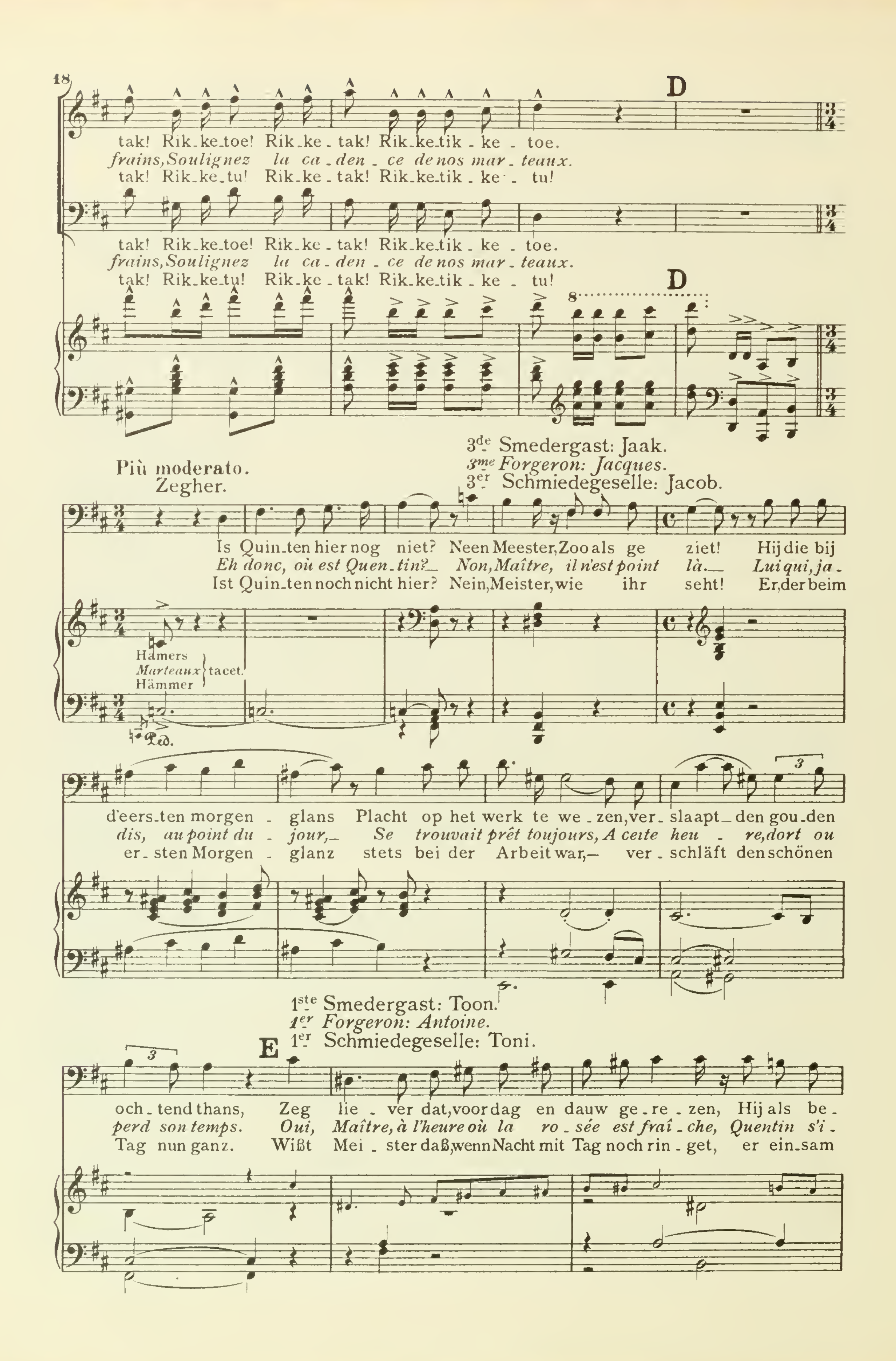

Klan - ken ge - spran - kel En ha - mer ge - klang! Een bei - aard van
chant des mar - teaux, sur l'en - clu - me d'a - cier, Qui vi - bre, qui
Klän - ge - ge - sprü - he, und Häm - mer klang! Ein Reich - tum von
von - ken en klan - ken Van - blij
vi - bre et qui pla - ne Sous les som - bres
Fun - ken er - glü - he. Und fro -
ge - zang!
ar - ceaux!
her Sang.
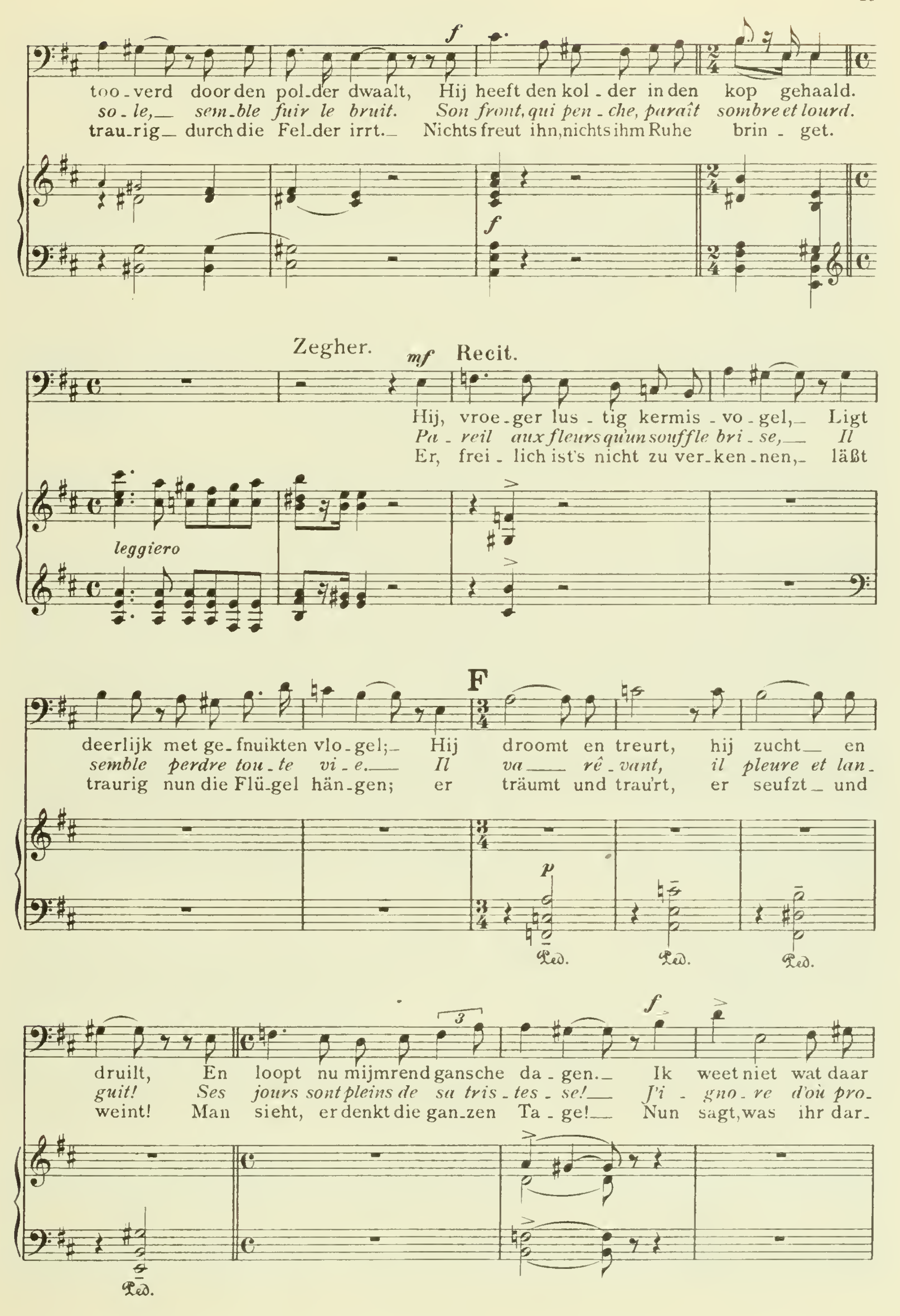
2de Tooneel. 2me Scène. 2te Szene.

B Tempo I un poco più moto.
gen!
re!
gen!
TEN.
ff
Rik-ke-tik-ketak! Rik-ke-tik-ke-tak! Hoog den arm,
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Dan-se lé-gè-re
Rik-ke-tik-ketak! Rik-ke-tik-ke-tak! Hebt den Arm,
BASSI.
ff
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
B Tempo I un poco più moto.
ff
pesante
De hamers
Les marteaux
Die Hämmer
Segue.
Slaat maar toe. Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak!
De nos marteaux. Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak!
schlagt nur zu. Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak!
tak, tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
tak, tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
tak, tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-
y-zer warm, Slaat maar toe. Rikketikketak! Rikketikketak!
Dan-se lé-gè-re De nos marteaux. Rikketikketak! Rikketikketak!
Hebt den Arm. schlagt nur zu. Rikketikketak! Rikketikketak!
tak, y-zer warm, Slaat maar toe. Rikketikke-tak! Rikketikke-
tak, Val-se fol-le des marteaux. Rikketikke-tak! Rikketikke-
tak, hebt den Arm, schlagt nur zu. Rikketikke-tak! Rikketikke-
pesante

C
ij - zer___ warm, Slaat maar toe. Rik-ke-tik-ke-tak!
Ron fle sans trè - ve Sur les mé-taux! Rik-ke-tik-ke-tak!
schmiedet das Ei - sen, schlagt nur___ zu. Rik-ke-tik-ke-tak!
tak, ij - zer warm, Slaat maar toe. Rik-ke-tik-ke-
tak, Val - se fol - le des mar - teaux! Rik-ke-tik-ke-
tak, hebt den Arm,_ schlagt nur___ zu. Rik-ke-tik-ke-
C
Rik-ketik-ketak! Hoog den arm,___ Slaat maar toe.___ Hoog den arm,___
Rik-ke-tik-ke-tak! Val - se fol - le des mar-teaux.___ Val-se fol - le
Rik-ketik-ketak! Hebt den Arm,___ schlagt nur zu.___ hebt den Arm,___
tak! Rik-ketik-ke - tak!___ Slaat_ maar toe. Hoog den arm,___
tak! Rik-ke-tik-ke - tak!___ Val - - se fol-le des mar-teaux.___
tak! Rik-ketik-ke - tak!___ schlagt nur zu._ hebt den Arm,___
Slaat maar toe, Slaat maar toe. Rik-ke-tak!___ Rik-ke-tak!___ Rik-ke-toe! Rik-ke-
des marteaux. Ron - de fol - le des coups___ des marteaux!___ Résonnez, gais re-
schlagt nur zu, schlagt nur zu. Rik-ke-tak!___ Rik-ke-tak!___ Rik-ke-tu! Rik-ke-
Slaat maar toe, Slaat maar toe. Rik-ke-tak!___ Rik-ke-tak!___ Rik-ke-toe! Rik-ke-
Ron - de fol - le des coups des marteaux!___ Gais re-frains___ résonnez, gais re-
schlagt nur zu, schlagt nur zu. Rik-ke-tak!___ Rik-ke-tak!___ Rik-ke-tu! Rik-ke-

D
tak! Rik_ke_toe! Rik_ke_tak! Rik_ke_tik_ke_toe.
frains, Soulignez la ca_den_ce de nos mar_teaux.
tak! Rik_ke_tu! Rik_ke_tak! Rik_ke_tik_ke_tu!
tak! Rik_ke_toe! Rik_ke_tak! Rik_ke_tik_ke_toe.
frains, Soulignez la ca_den_ce de nos mar_teaux.
tak! Rik_ke_tu! Rik_ke_tak! Rik_ke_tik_ke_tu!
Più moderato.
Zegher.
3de Smedergast: Jaak.
3me Forgeron: Jacques.
3er Schmiedegeselle: Jacob.
Is Quin_ten hier nog niet? Neen Meester, Zoo als ge ziet! Hij die bij
Eh donc, où est Quen_tin? Non, Maître, il n'est point là. Lui qui, ja_
Ist Quin_ten noch nicht hier? Nein, Meister, wie ihr seht! Er, der beim
Hamers
Marteaux tacet.
Hämmer
d'eers_ten morgen_glans Placht op het werk te we_zen, ver_slaapt_den gou_den
dis, au point du_jour, Se trouvait prêt toujours, A cette heu_re, dort ou
er_sten Morgen_glanz stets bei der Arbeit war, ver_schläft den schönen
1ste Smedergast: Toon.
1er Forgeron: Antoine.
1er Schmiedegeselle: Toni.
E
och_tend thans, Zeg lie_ver dat, voor dag en dauw ge_re_zen, Hij als be_
perd son temps. Oui, Maître, à l'heure où la ro_sée est fraî_che, Quentin s'i_
Tag nun ganz. Wißt Mei_ster daß, wenn Nacht mit Tag noch rin_get, er ein_sam

too_verd door den pol_der dwaalt, Hij heeft den kol_der in den kop gehaald.
so_le,_ sem_ble fuir le bruit. Son front, qui pen_che, paraît sombre et lourd.
trau_rig_ durch die Fel_der irrt._ Nichts freut ihn, nichts ihm Ruhe brin_get.
Zegher.
Recit.
Hij, vroe_ger lus_tig kermis_vo_gel,_ Ligt
Pa_reil aux fleurs qu'un souffle bri_se,_ Il
Er, frei_lich ist's nicht zu ver_ken_nen,_ läßt
leggiero
deerlijk met ge_fnuikten vlo_gel;_ Hij droomt en treurt, hij zucht_ en
semble perdre tou_te vi_e._ Il va_ rê_vant, il pleure et lan_
traurig nun die Flü_gel hän_gen; er träumt und trau'rt, er seufzt_ und
F
druilt, En loopt nu mijmrend gansche da_gen._ Ik weet niet wat daar
guit! Ses jours sont pleins de sa tris_tes_se!_ J'i_gno_re d'où pro_
weint! Man sieht, er denkt die gan_zen Ta_ge!_ Nun sagt, was ihr dar_

2de Smedergast: Piet.
2me Forgeron: Pierre.
G 2er Schmiedegeselle: Peter.

achter schuilt.... Ei! hoeft ge wel te vragen, Wat
vient son mal. Ah! La question subtile! Quel
über meint? Ei! braucht ihr viel zu fragen, was

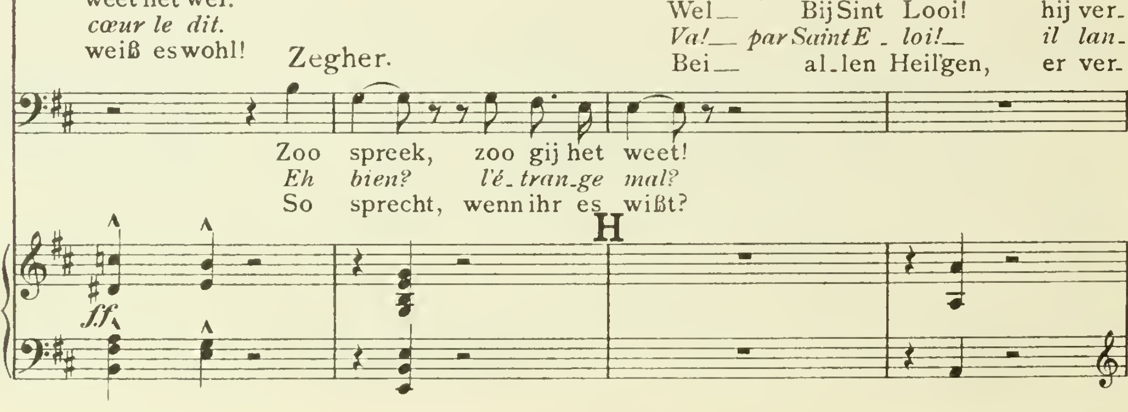
mf marcato

Ben in tempo.

onzen Quinten deert, En wat zijn hart ontbeert? Zeg, waar-
est le noir chagrin qui peut miner Quentin? Dites! De
unsern Quinten schmerzt, was seinem Herzen fehlt? Ei, war-

om dwaalt, geheel van streek, Een jongeling, langs veld en hagen? Ik
quoi rêver, pourquoi languir, Quand on est au printemps de la vie? Le
um irrt denn ganz allein ein Jüngeling durch Feld und Hagen? Ich

f

Allegro ♩=144

kwijnt van min_ne - - leed.
guit du mal d'a - - mour.
geht von Liebes - - pein.

Gasten (met hartelijken Scherts).
Des Forgerons (Hilarité générale).
Gesellen (scherzend).

TENORE.

ff

Ei Mas - sijs! verliefd, bekoord! Die
Ah! Com - ment! Quentin! Epris! Ce
Ei Mas - sys verliebt! betört! der

BASSI.

ff

Allegro ♩=144

ff

segue
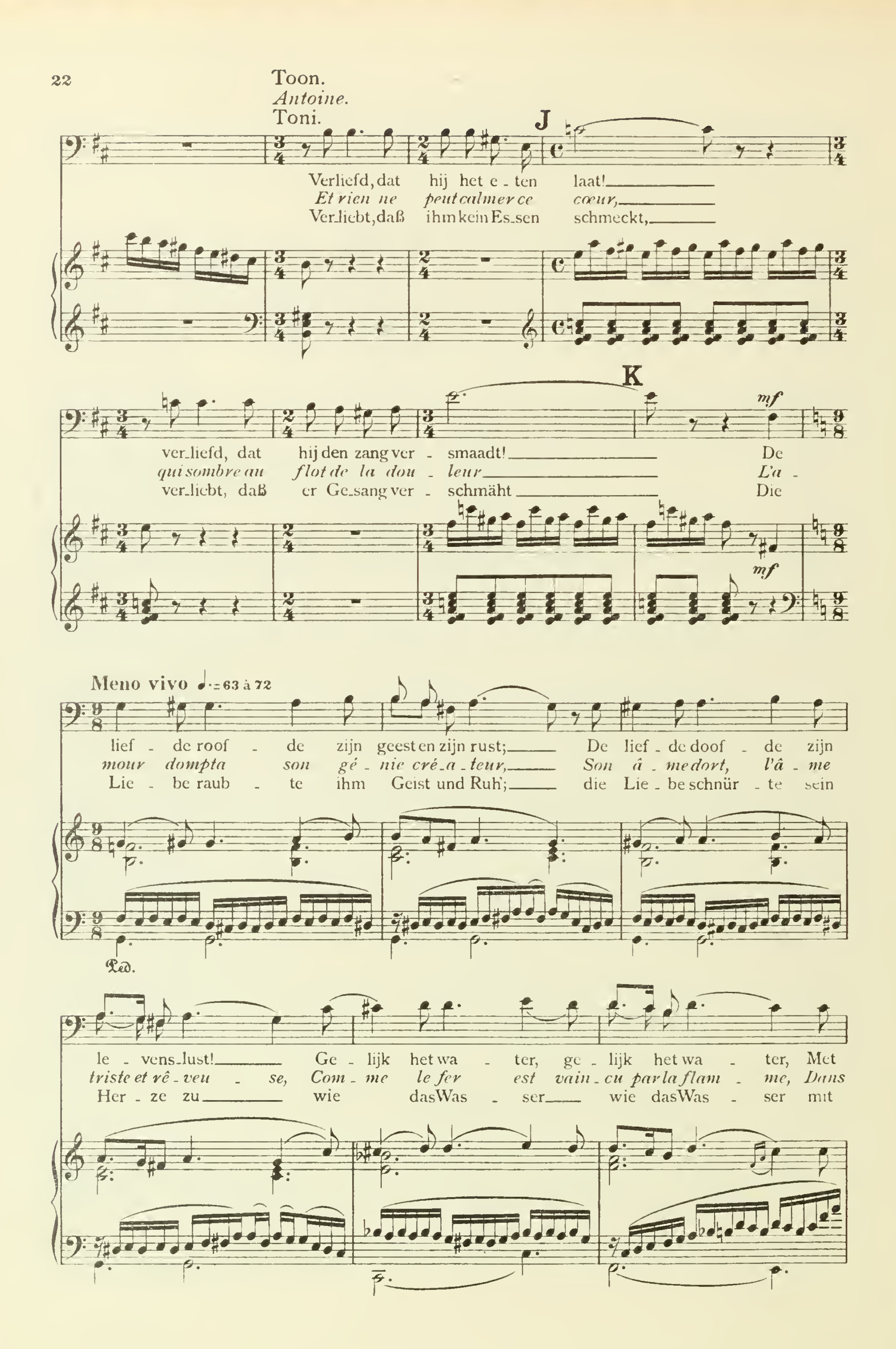
jon_gen stout van zin, ge - kneveld door de Min! Ge - rin - ge_loord,
franc et ru - de cœur s'en - flamme a_vec ar - deur, Du feu d'a_mour
Mann mit trotz'gem Sinn, ge - knechtet durch die Minn'! O, jun - ger Tor,

ge - rin - ge_loord, ge - rin_ge_loord!
a - vec ar_deur, du feu d'a_mour.
o jun - ger Tor, o jun_ger Tor.

I

I

8

Toon.
Antoine.
Toni.
J
Verliefd, dat hij het e - ten laat!
Et rien ne peut calmer ce cœur,
Ver_liebt, daß ihm kein Es_sen schmeckt,
K
mf
ver_liefd, dat hij den zang ver - smaadt! De
qui sombre au flot de la dou - leur L'a -
ver_liebt, daß er Ge_sang ver - schmäht Die
mf
Meno vivo ♩. = 63 à 72
lief - de roof - de zijn geest en zijn rust; De lief - de doof - de zijn
mour dompta son gé - nie cré_a - teur, Son â - me dort, l'â - me
Lie - be raub - te ihm Geist und Ruh'; die Lie - be schnür - te sein
Ped.
le - vens_lust! Ge - lijk het wa - ter, ge - lijk het wa - ter, Met
triste et rê - veu - se, Com - me le fer est vain - cu par la flam - me, Dans
Her - ze zu wie das Was - ser wie das Was - ser mit

snir - send, sner - re-kend ge - kla - - ter, Het gloei - end ij - zer Dooft en
l'â - pre a-mour s'éteint son â - - me, Son ri - re franc s'éteint se
zi - schen - dem Ge - räusch das glühn - de Ei - sen löscht so -

bluscht! Zeg lie - ver suf, Zijn woord ruikt muf; Zijn
fond. Il meurt d'a-mour! Il se trahit! En
gleich. Sag lie - ber dumm! er spricht nicht mehr, er

Jaak (onderbrekend).
Jacques (interrompant).
Jacob (unterbrechend).

mf

Hij wordt nu wij - zer!
Il va re - vi - vre!
Er wird nur klü - ger!

m.d.

più vivo e risoluto **L**

brein voorheen zoo vlug zoo sneeg, zoo wakker, Wordt thans door roest verteerd.
lui, la flam-me d'art si ra - di - eu - se, s'é - teint au deuil du cœur.
denkt nicht mehr so flink so klug, so wacker sein Geist gleicht rost'gem Stahl

accelerando — *f* — *(colla voce)* — vivo — *sfz* — *più largo* — *ff*

als 't kou - ters - staal ver - ge - ten op den ak - ker!
Tout feu se meurt Dans l'â - me sou - ci - eu - se!
ver - lo - ren, und verges - sen auf dem Ak - ker!

Toon af.
Antoine sort.
Toni ab.

ff — *pp*

3de Tooneel. 3me Scène. 3te Scene.

M Andante sostenuto. ♩. = 58 a 69

Zegher.

Ja, min-ne-leed, Dat is't wat hem deert!
Oui, c'est l'a-mour! Qui mi-ne son cœur!
Ja, Her-ze-leid! Das ist's was ihn stört!

pp *Con Pedale*

Hoe heb ik dat niet eer gegist? Hij mint mijn dochter.... dat is't
Si l'â-me de Quen-tin s'éprend... C'est de ma fil-le! J'y suis!
Jetzt bin ich des-sen schon gewiß! Er liebt meine Tochter! Ja so ist's!

Bijna gesproken
presque parlé
halb gesproken

Ped.

Risoluto. *f*

Wel-
Eh
Wohl-

8

p *pp* *cresc.*

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

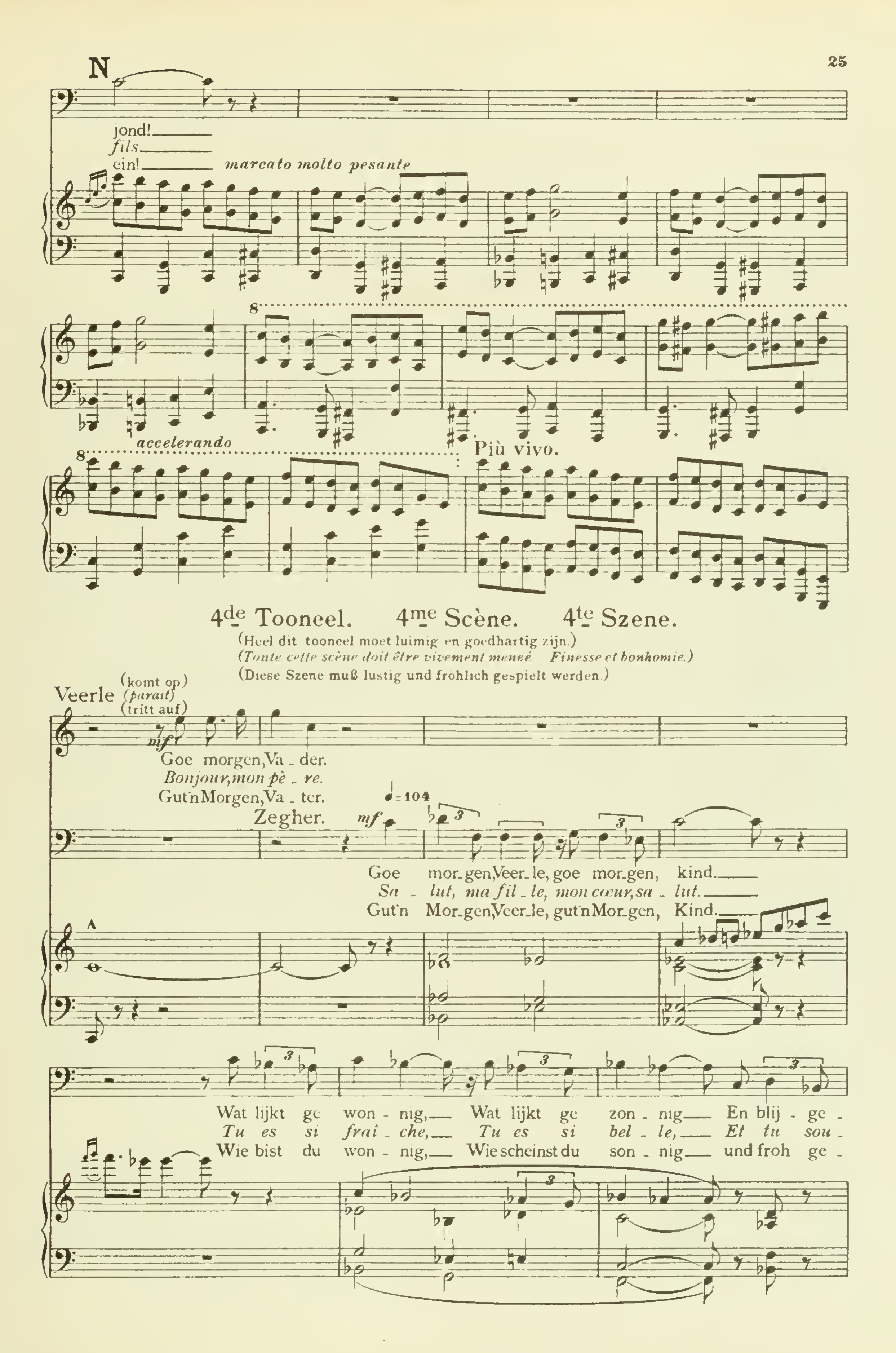
♩ = 104

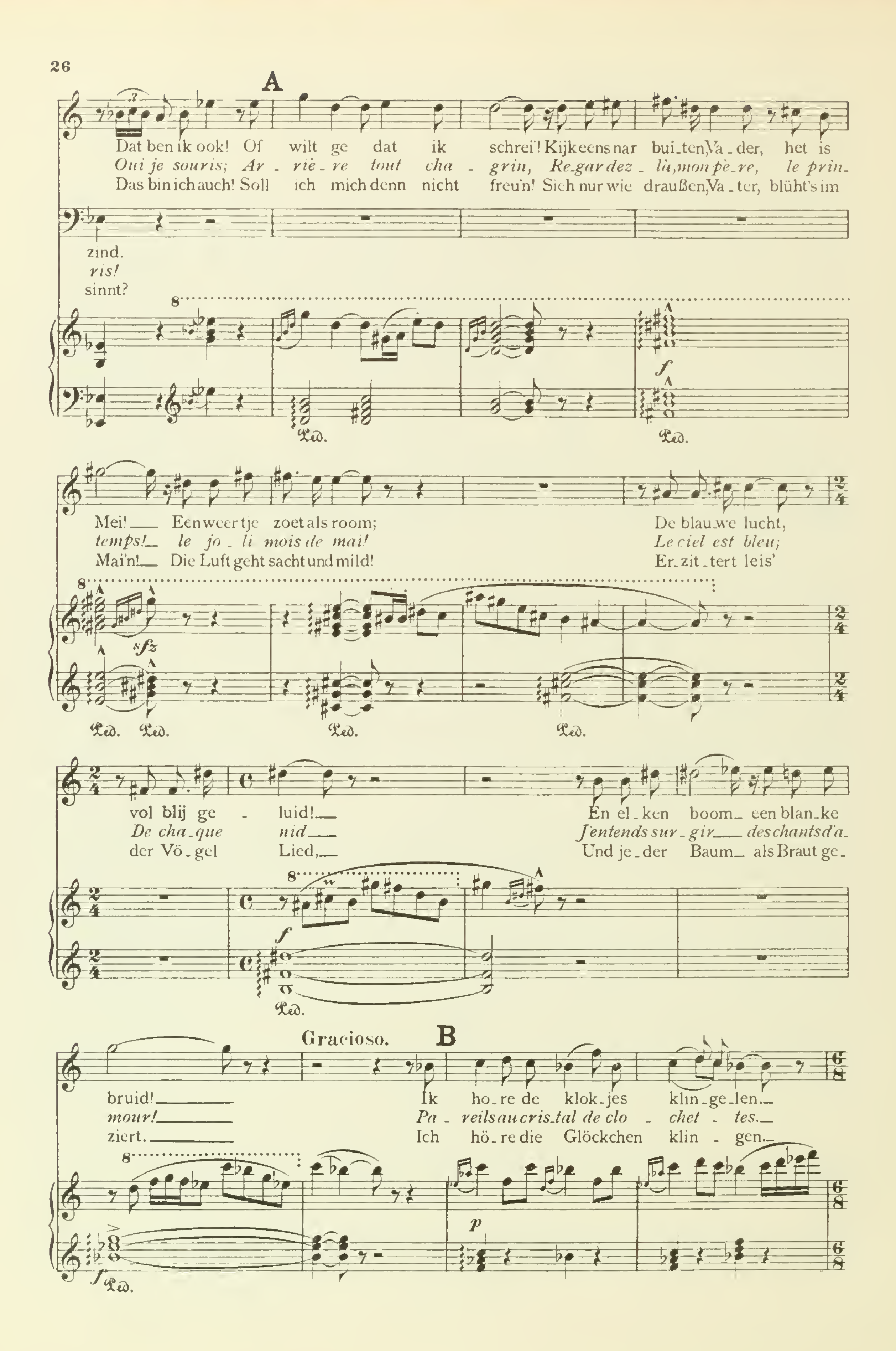
aan! ik heel die smart, die zie-le-wond. Hij vraag haar hand!.... z'is hem ge-
bien, je gué-ri-rai Ce mal du cœur! Qu'il vienne à moi! Qu'il soit mon
an, ich heil' den Schmerz, die Seelen-pein! Fragt er die Hand, ich will' ge-

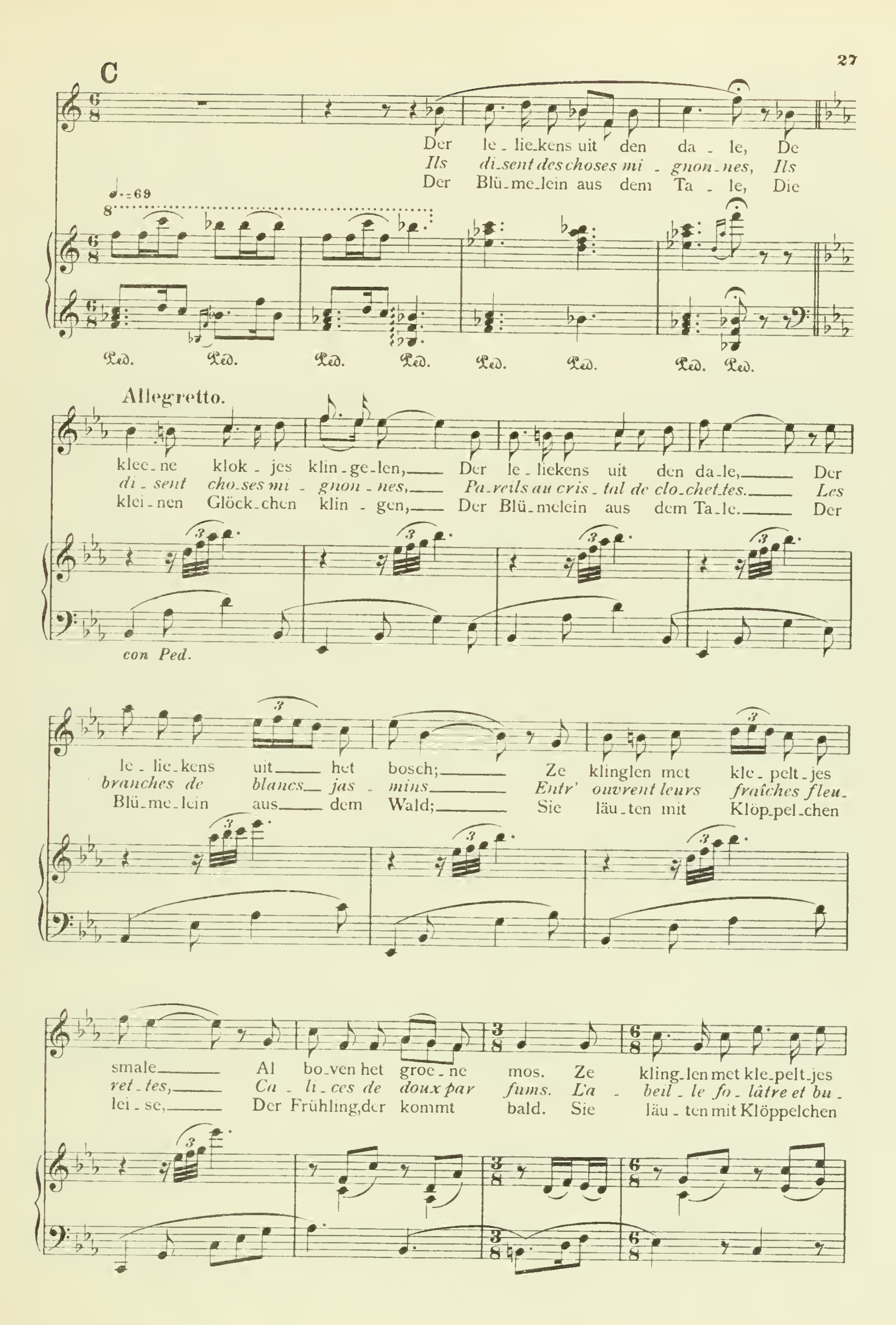
marcato ben in tempo

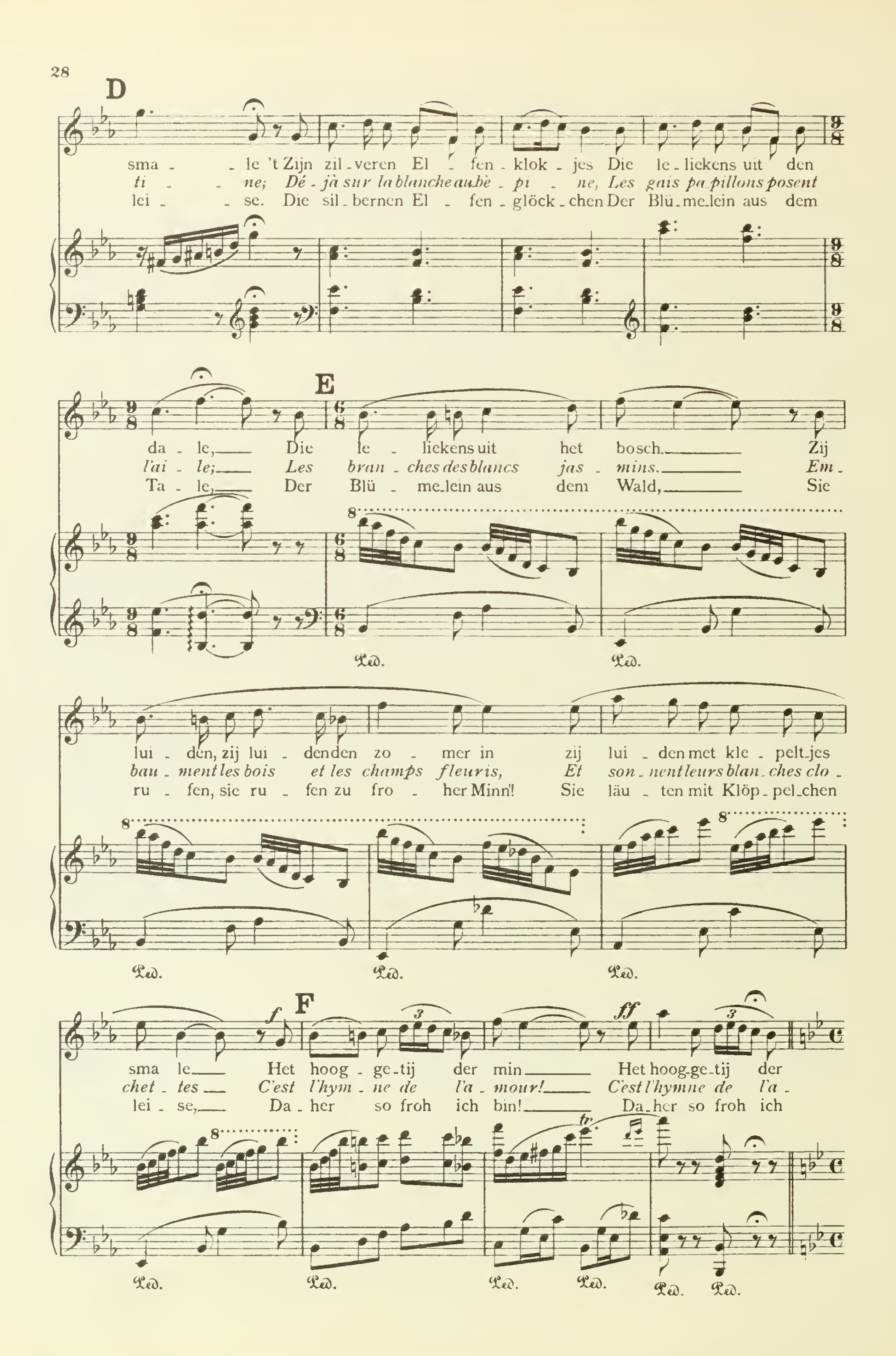
f
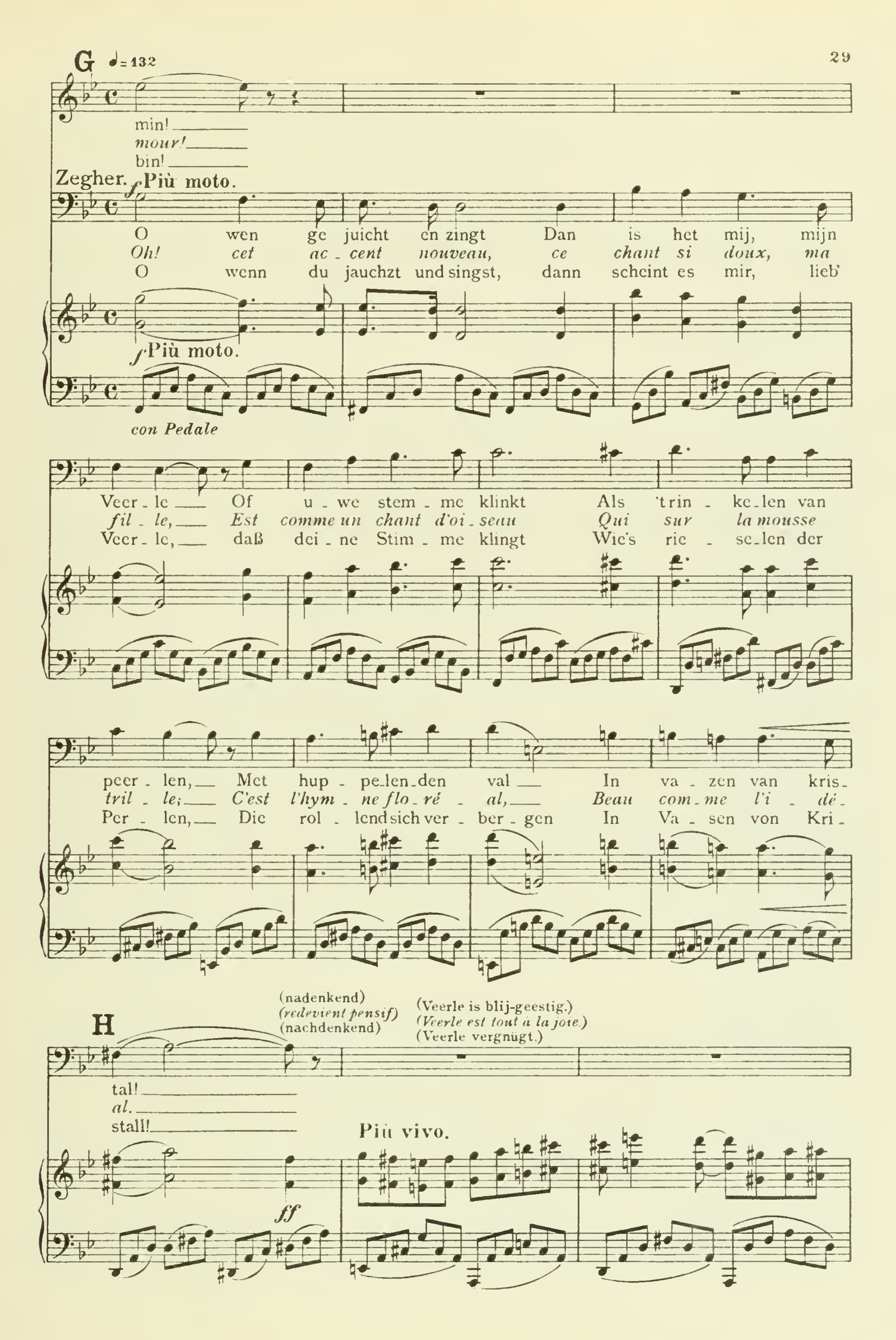
Ped. Ped.
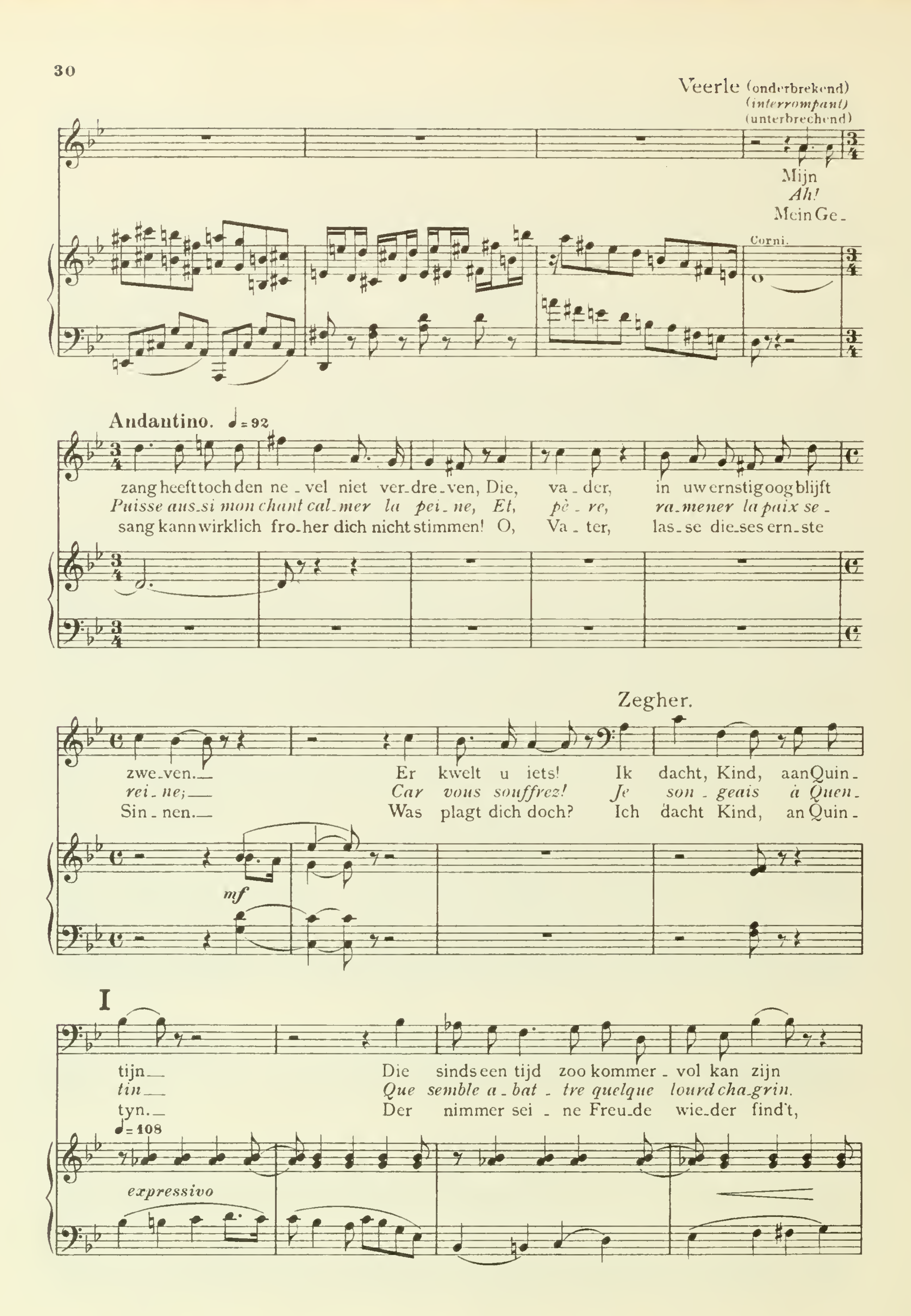

N
jond!
fils
ein!
marcato molto pesante
accelerando
Più vivo.
4de Tooneel. 4me Scène. 4te Szene.
(Heel dit tooneel moet luimig en goedhartig zijn.)
(Toute cette scène doit être vivement meneé. Finesse et bonhomie.)
(Diese Szene muß lustig und fröhlich gespielt werden.)
Veerle (komt op) (parait) (tritt auf)
Goe morgen, Va - der.
Bonjour, mon pè - re.
Gut'n Morgen, Va - ter.
Zegher.
♩=104
Goe mor-gen, Veer-le, goe mor-gen, kind.
Sa - lut, ma fil - le, mon cœur, sa - lut.
Gut'n Mor-gen, Veer-le, gut'n Mor-gen, Kind.
Wat lijkt ge won - nig, Wat lijkt ge zon - nig En blij - ge -
Tu es si frai - che, Tu es si bel - le, Et tu sou -
Wie bist du won - nig, Wie scheinst du son - nig und froh ge -
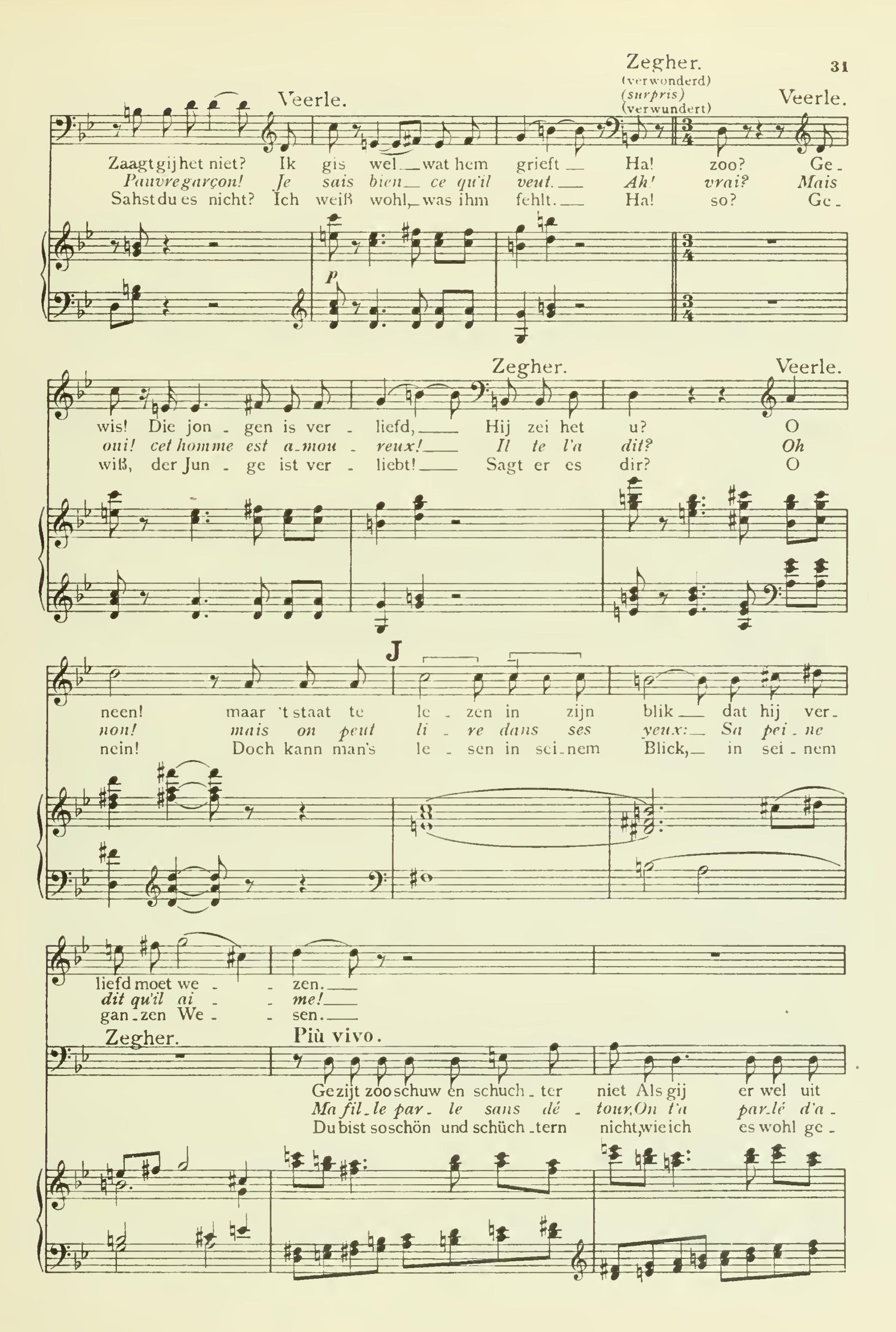

A
Dat ben ik ook! Of wilt ge dat ik schrei! Kijk eens nar bui_ten, Va_der, het is
Oui je souris; Ar - riè - re tout cha - grin, Re_gar dez - là, mon pè_re, le prin_
Das bin ich auch! Soll ich mich denn nicht freu'n! Sieh nur wie draußen, Va_ter, blüht's im
zind.
ris!
sinnt?
Mei! Een weer tje zoet als room;
temps! le jo - li mois de mai!
Mai'n! Die Luft geht sacht und mild!
De blau_we lucht,
Le ciel est bleu;
Er_zit_tert leis'
sfz
vol blij ge - luid!
De cha_que nid
der Vö_gel Lied,
En el_ken boom_ een blan_ke
J'entends sur_gir des chants d'a_
Und je_der Baum_ als Braut ge_
Gracioso.
B
bruid!
mour!
ziert.
Ik ho_re de klok_jes klin_ge_len.
Pa - reils au cris_tal de clo - chet - tes.
Ich hö_re die Glöckchen klin - gen.

C
Der le_lie_kens uit den da_le, De
Ils di_sent des choses mi_gnon_nes, Ils
Der Blü_me_lein aus dem Ta_le, Die
♩.=69
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
Allegretto.
klee_ne klok_jes klin_ge_len, Der le_liekens uit den da_le, Der
di_sent cho_ses mi_gnon_nes, Pa_reils au cris_tal de clo_chet_tes. Les
klei_nen Glöck_chen klin_gen, Der Blü_melein aus dem Ta_le. Der
con Ped.
le_lie_kens uit het bosch; Ze klinglen met kle_pelt_jes
branches de blancs jas_mins Entr' ouvrent leurs fraîches fleu_
Blü_me_lein aus dem Wald; Sie läu_ten mit Klöp_pel_chen
smale Al bo_ven het groe_ne mos. Ze kling_len met kle_pelt_jes
ret_tes, Ca_li_ces de doux par fums. L'a_beil_le fo_lâtre et bu_
lei_se, Der Frühling, der kommt bald. Sie läu_ten mit Klöppelchen
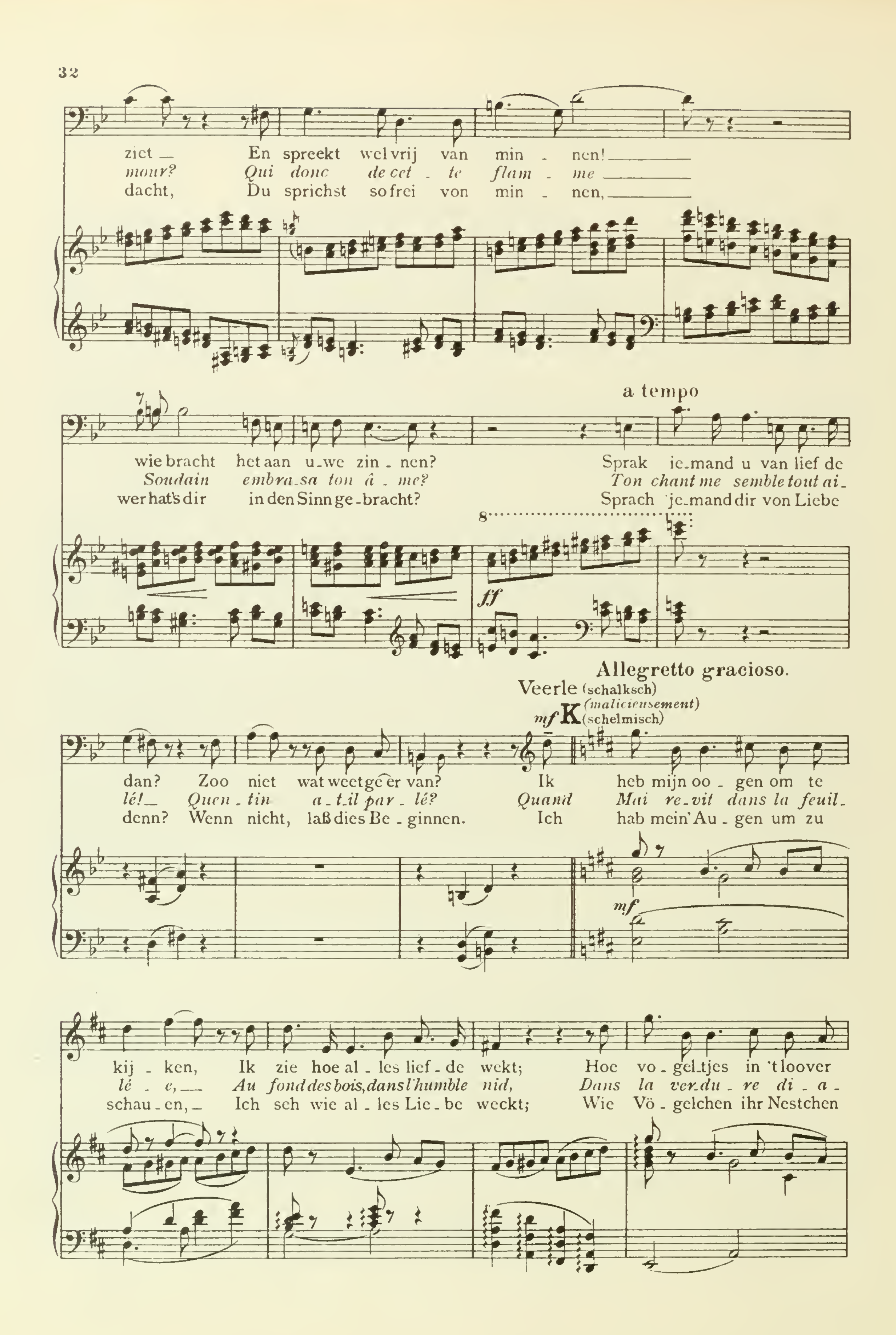

D
sma - - le 't Zijn zil - veren El - fen - klok - jes Die le - liekens uit den
ti - - ne; Dé - jà sur la blanche aubè - pi - ne, Les gais pa pillons posent
lei - - se. Die sil - bernen El - fen - glöck - chen Der Blü - me - lein aus dem
E
da - le, Die le - liekens uit het bosch. Zij
l'ai - le; Les bran - ches des blancs jas - mins. Em -
Ta - le, Der Blü - me - lein aus dem Wald, Sie
lui - den, zij lui - denden zo - mer in zij lui - den met kle - pelt - jes
bau - ment les bois et les champs fleuris, Et son - nent leurs blan - ches clo -
ru - fen, sie ru - fen zu fro - her Minn'! Sie läu - ten mit Klöp - pel - chen
F
sma le Het hoog - ge - tij der min Het hoog - ge - tij der
chet - tes C'est l'hym - ne de l'a - mour! C'est l'hymne de l'a -
lei - se, Da - her so froh ich bin! Da - her so froh ich
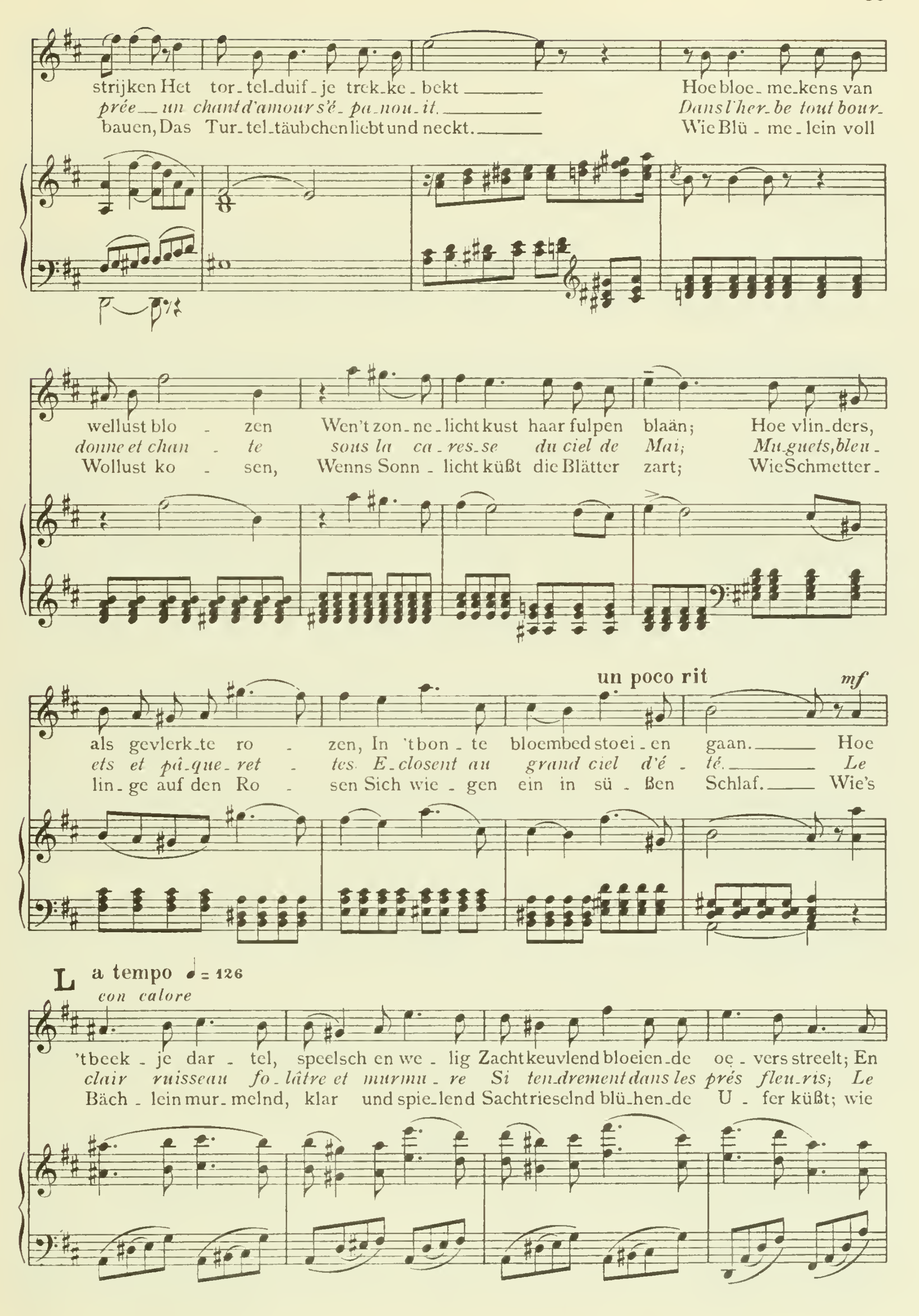

G
♩= 132
min!
mour!
bin!
Zegher.
Più moto.
O wen ge juicht en zingt Dan is het mij, mijn
Oh! cet ac - cent nouveau, ce chant si doux, ma
O wenn du jauchzt und singst, dann scheint es mir, lieb'
Più moto.
con Pedale
Veer-le Of u-we stem-me klinkt Als 't rin-ke-len van
fil-le, Est comme un chant d'oi-seau Qui sur la mousse
Veer-le, daß dei-ne Stim-me klingt Wie's rie-se-len der
peer-len, Met hup-pe-len-den val In va-zen van kris-
tril-le; C'est l'hym-ne flo-ré-al, Beau com-me l'i-dé-
Per-len, Die rol-lend sich ver-ber-gen In Va-sen von Kri-
H
(nadenkend)
(redevient pensif)
(nachdenkend)
(Veerle is blij-geestig.)
(Veerle est tout à la joie.)
(Veerle vergnügt.)
tal!
al.
stall!
Più vivo.
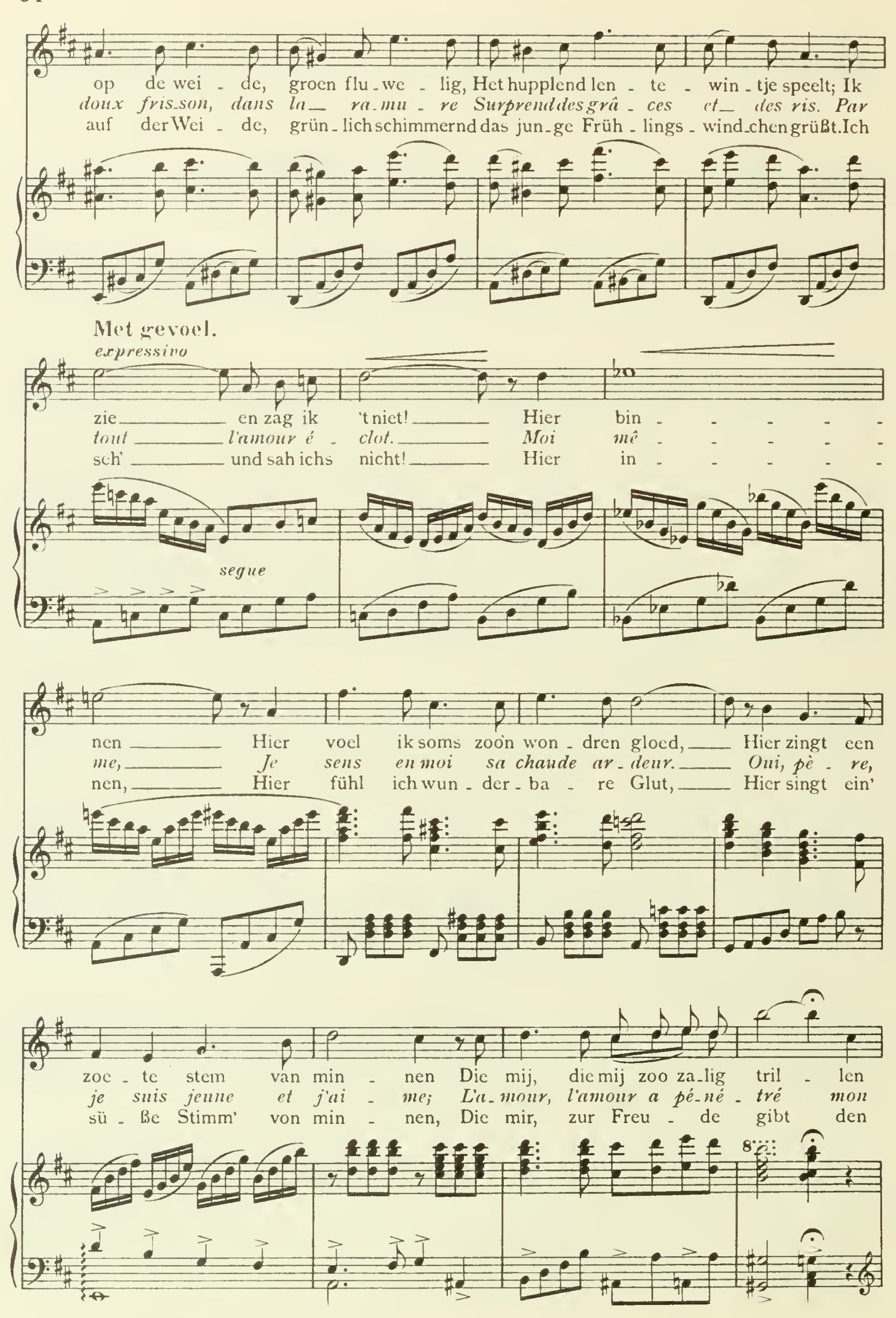

Veerle (onderbrekend)
(interrompant)
(unterbrechend)
Mijn
Ah!
Mein Ge_
Corni.
Andantino. ♩= 92
zang heeft toch den ne_vel niet ver_dre_ven, Die, va_der, in uw ernstig oog blijft
Puisse aus_si mon chant cal_mer la pei_ne, Et, pè_re, ra_mener la paix se_
sang kann wirklich fro_her dich nicht stimmen! O, Va_ter, las_se die_ses ern_ste
Zegher.
zwe_ven.__ Er kwelt u iets! Ik dacht, Kind, aan Quin_
rei_ne;__ Car vous souffrez! Je son_geais à Quen_
Sin_nen.__ Was plagt dich doch? Ich dacht Kind, an Quin_
mf
I
tijn__ Die sinds een tijd zoo kommer_vol kan zijn
tin__ Que semble a_bat_tre quelque lourd cha_grin.
tyn.__ Der nimmer sei_ne Freu_de wie_der find't,
♩= 108
expressivo
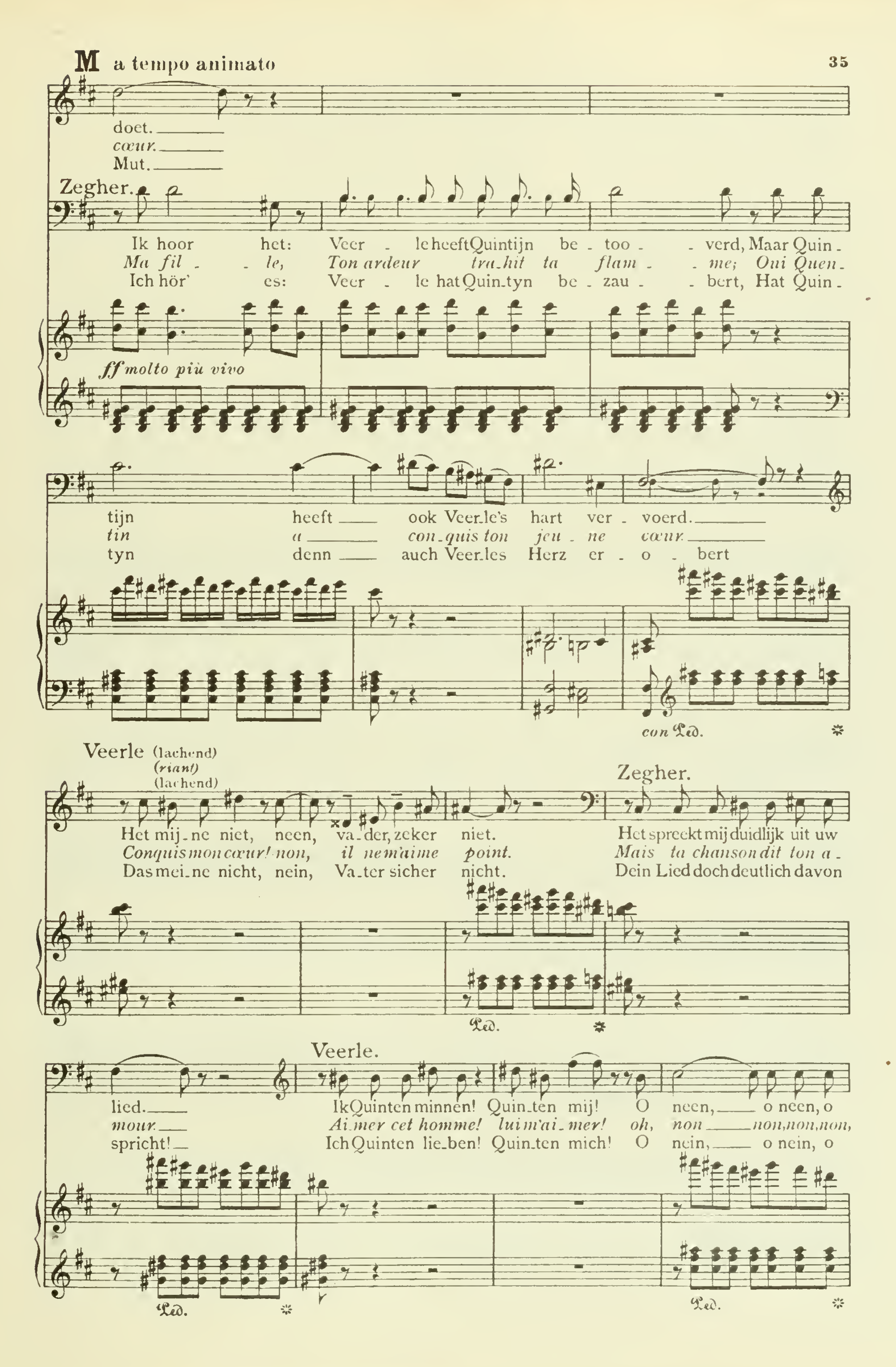

Veerle.
Zegher.
(verwonderd)
(surpris)
(verwundert)
Veerle.
Zaagt gij het niet? Ik gis wel. wat hem grieft Ha! zoo? Ge-
Pauvre garçon! Je sais bien ce qu'il veut. Ah! vrai? Mais
Sahst du es nicht? Ich weiß wohl, was ihm fehlt. Ha! so? Ge-
p
Zegher.
Veerle.
wis! Die jon-gen is ver-liefd, Hij zei het u? O
oui! cet homme est a-mou-reux! Il te l'a dit? Oh
wiß, der Jun-ge ist ver-liebt! Sagt er es dir? O
J
neen! maar 't staat te le-zen in zijn blik dat hij ver-
non! mais on peut li-re dans ses yeux: Sa pei-ne
nein! Doch kann man's le-sen in sei-nem Blick, in sei-nem
liefd moet we-zen.
dit qu'il ai-me!
gan-zen We-sen.
Zegher.
Più vivo.
Gezijt zoo schuw en schuch-ter niet Als gij er wel uit
Ma fil-le par-le sans dé-tour, On t'a par-lé d'a-
Du bist so schön und schüch-tern nicht, wie ich es wohl ge-
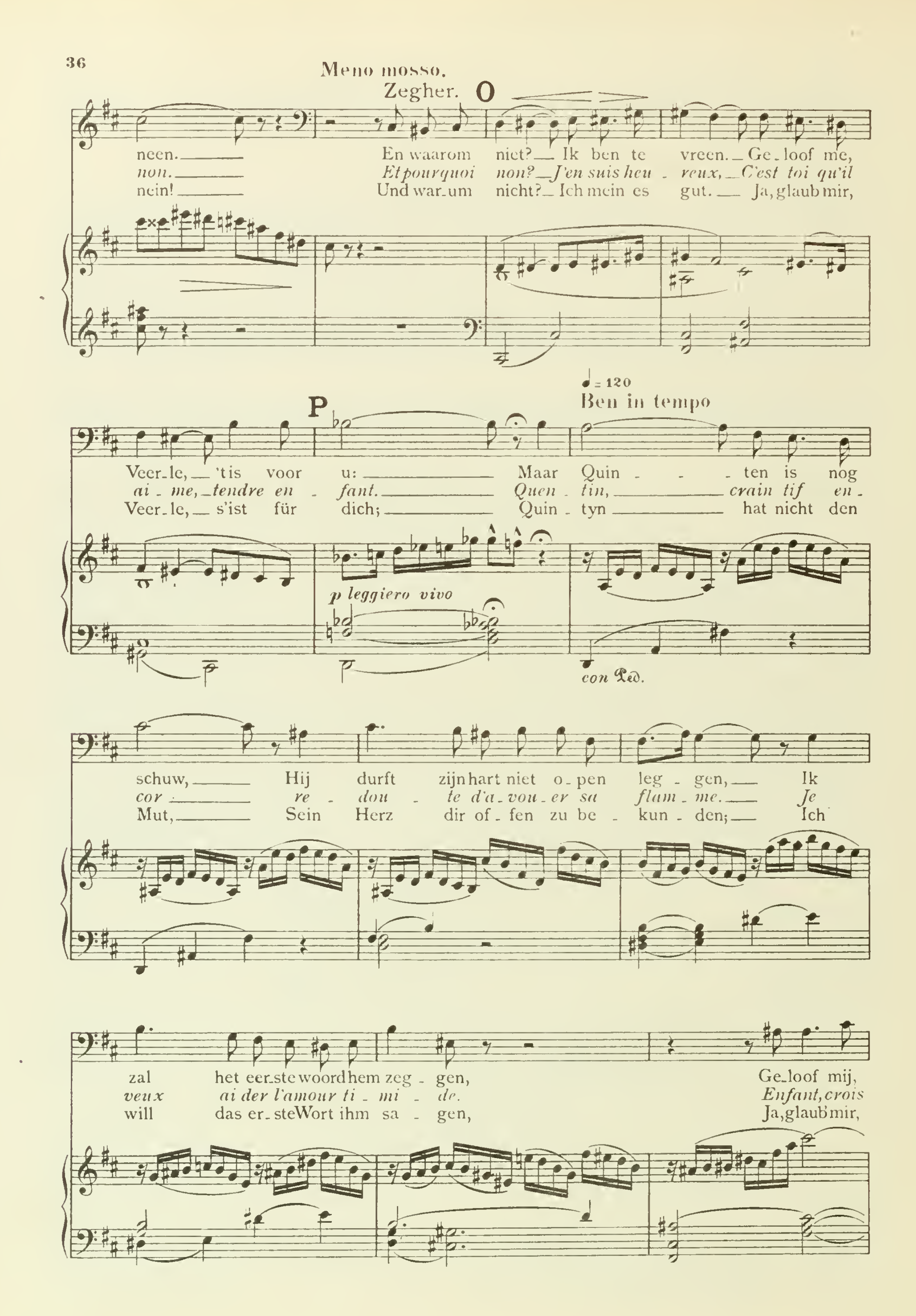

ziet __ En spreekt wel vrij van min - nen! ______
mour? Qui donc de cet - te flam - me ______
dacht, Du sprichst so frei von min - nen, ______
a tempo
wie bracht het aan u-we zin - nen?
Soudain embra-sa ton â - me?
wer hat's dir in den Sinn ge-bracht?
Sprak ie-mand u van lief de
Ton chant me semble tout ai-
Sprach je-mand dir von Liebe
8
ff
Allegretto gracioso.
Veerle (schalksch)
(malicieusement)
mf K (schelmisch)
dan? Zoo niet wat weet ge er van? Ik heb mijn oo - gen om te
lé!__ Quen - tin a - t-il par - lé? Quand Mai re-vit dans la feuil-
denn? Wenn nicht, laß dies Be - ginnen. Ich hab mein' Au - gen um zu
mf
kij - ken, Ik zie hoe al - les lief - de wekt; Hoe vo - gel-tjes in 't loover
lé - e,___ Au fond des bois, dans l'humble nid, Dans la ver-du - re di - a-
schau - en, _ Ich seh wie al - les Lie - be weckt; Wie Vö - gelchen ihr Nestchen

strijken Het tor_tel_duif_je trek_ke_bekt
Hoe bloe_me_kens van
prée un chant d'amour s'é_pa_nou_it.
Dans l'her_be tout bour_
bauen, Das Tur_tel_täubchen liebt und neckt.
Wie Blü_me_lein voll
wellust blo_zen
Wen't zon_ne_licht kust haar fulpen
blaän;
Hoe vlin_ders,
donne et chan_te
sous la ca_res_se du ciel de
Mai;
Mu_guets, bleu_
Wollust ko_sen,
Wenns Sonn_licht küßt die Blätter
zart;
Wie Schmetter_
un poco rit
mf
als gevlerk_te ro_zen, In 'tbon_te bloembed stoei_en
gaan.
Hoe
ets et pâ_que_ret_tes E_closent au grand ciel d'é_té.
Le
lin_ge auf den Ro_sen Sich wie_gen ein in sü_ßen
Schlaf.
Wie's
L
a tempo ♩ = 126
con calore
'tbeek_je dar_tel, speelsch en we_lig Zacht keuvlend bloeien_de oe_vers streelt; En
clair ruisseau fo_lâtre et murmu_re Si ten_drement dans les prés fleu_ris; Le
Bäch_lein mur_melnd, klar und spie_lend Sacht rieselnd blü_hen_de U_fer küßt; wie

op de wei - de, groen flu - we - lig, Het hupplend len - te - win - tje speelt; Ik
doux fris-son, dans la ra-mu - re Surprend des grâ - ces et des ris. Par
auf der Wei - de, grün - lich schimmernd das jun - ge Früh - lings - wind-chen grüßt. Ich
Met gevoel.
expressivo
zie en zag ik 't niet! Hier bin - - - - -
tout l'amour é - clot. Moi mê - - - - -
seh' und sah ichs nicht! Hier in - - - - -
segue
nen Hier voel ik soms zoo'n won - dren gloed, Hier zingt een
me, Je sens en moi sa chaude ar - deur. Oui, pè - re,
nen, Hier fühl ich wun - der - ba - re Glut, Hier singt ein'
zoe - te stem van min - nen Die mij, die mij zoo za - lig tril - len
je suis jeune et j'ai - me; L'a - mour, l'amour a pé - né - tré mon
sü - ße Stimm' von min - nen, Die mir, zur Freu - de gibt den

M a tempo animato
doet.
cœur.
Mut.
Zegher.
Ik hoor het: Veer - le heeft Quintijn be - too - - verd, Maar Quin -
Ma fil - le, Ton ardeur tra-hit ta flam - - me; Oui Quen -
Ich hör' es: Veer - le hat Quin-tyn be - zau - - bert, Hat Quin -
ff molto più vivo
tijn heeft ook Veer-le's hart ver - voerd.
tin a con-quis ton jeu - ne cœur.
tyn denn auch Veer-les Herz er - o - bert
con Ped.
Veerle (lachend) (riant) (lachend)
Het mij-ne niet, neen, va-der, zeker niet.
Conquis mon cœur! non, il ne m'aime point.
Das mei-ne nicht, nein, Va-ter sicher nicht.
Zegher.
Het spreekt mij duidlijk uit uw
Mais ta chanson dit ton a -
Dein Lied doch deutlich davon
Ped.
lied.
mour.
spricht!
Veerle.
Ik Quinten minnen! Quin-ten mij! O neen, o neen, o
Ai-mer cet homme! lui m'ai-mer! oh, non non, non, non,
Ich Quinten lie-ben! Quin-ten mich! O nein, o nein, o
Ped.

Meno mosso.
Zegher.
O
neen. En waarom niet? Ik ben te vreen. Ge_loof me,
non. Et pourquoi non? J'en suis heu_reux, C'est toi qu'il
nein! Und war_um nicht? Ich mein es gut. Ja, glaub mir,
P
♩= 120
Ben in tempo
Veer_le, 'tis voor u: Maar Quin_ten is nog
ai_me, tendre en_fant. Quen_tin, crain_tif en_
Veer_le, s'ist für dich; Quin_tyn hat nicht den
p leggiero vivo
con Ped.
schuw, Hij durft zijn hart niet o_pen leg_gen, Ik
cor_ re_dou_te d'a_vou_er sa flam_me. Je
Mut, Sein Herz dir of_fen zu be_kun_den; Ich
zal het eer_ste woord hem zeg_gen, Ge_loof mij,
veux ai_der l'amour ti_mi_de. Enfant, crois
will das er_ste Wort ihm sa_gen, Ja, glaub mir,

R , Veerle.

kind, Hij treurt om dat hij u be mint. Ik zag hem door de vel_den
moi! S'il souf_fre c'est d'amour pour toi. J'ai vu Quen_tin dans la prai
Kind, Die Lie_be ihn so trau_rig stimmt. Durch Feld und Wies' sah ich ihn

legg. vivo

loo_pen, Hij zou mij minnen, Va_der, hij! Die gaat de wei haar
_ri_e, Mon père dis_moi s'il m'ai_me, dis! Il fit des ger_bes
lau_fen, Er sollt mich lie_ben, Va_ter, er, Er weiß, daß ich die

bloempjes sloo pen En niet een en_kel bloem voor mij!
d'or fleu_ri_es, Mais nul_le fleur ne fut pour moi!
Blüm_lein lie_be, Und nicht ein Blümlein bringt er her!

S

Zegher.

f

Daar na_dert hij!
Voi_là Quen_tin!
Da ist er schon!

S
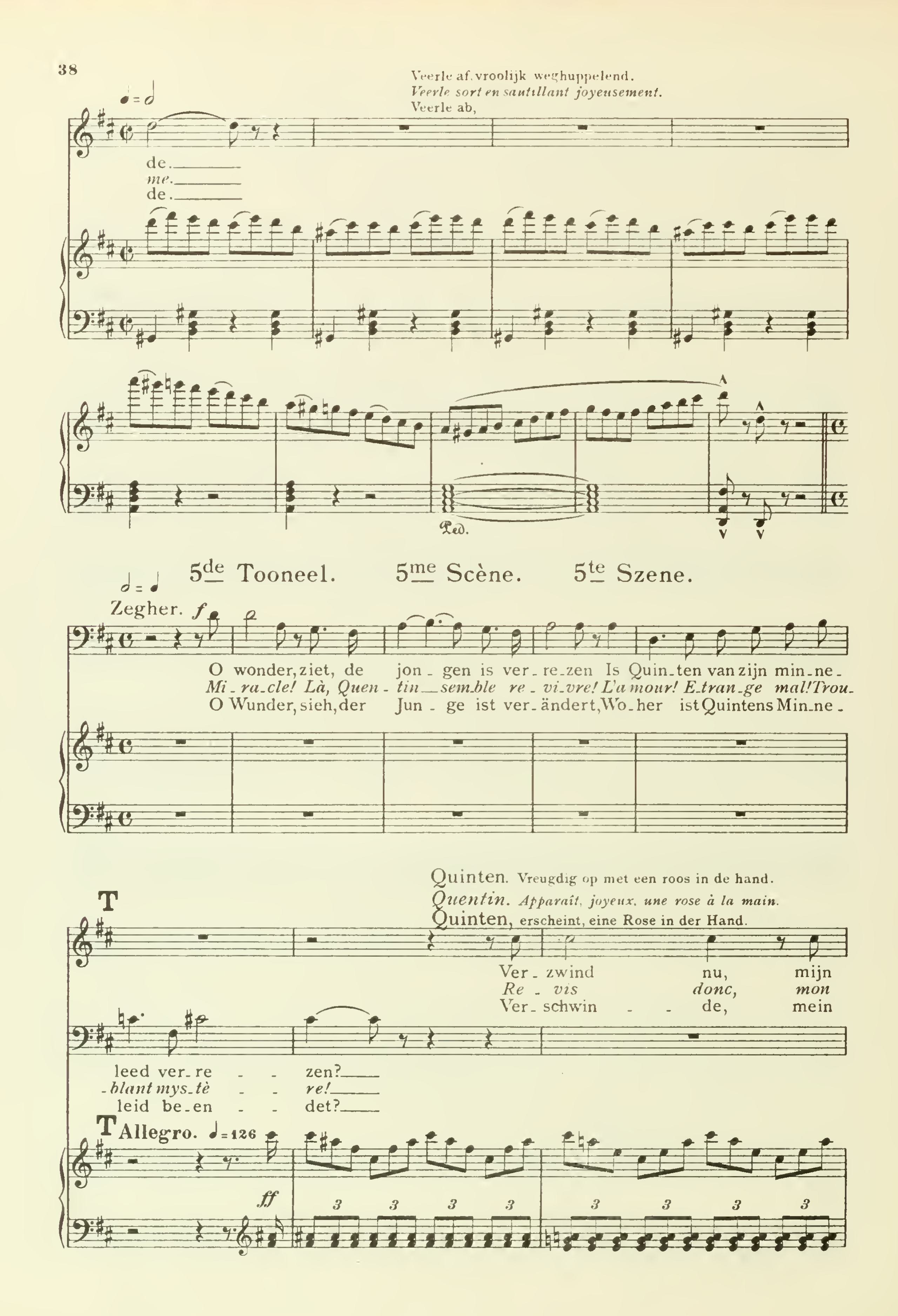
tr *tr* *tr* *tr*

Ped.
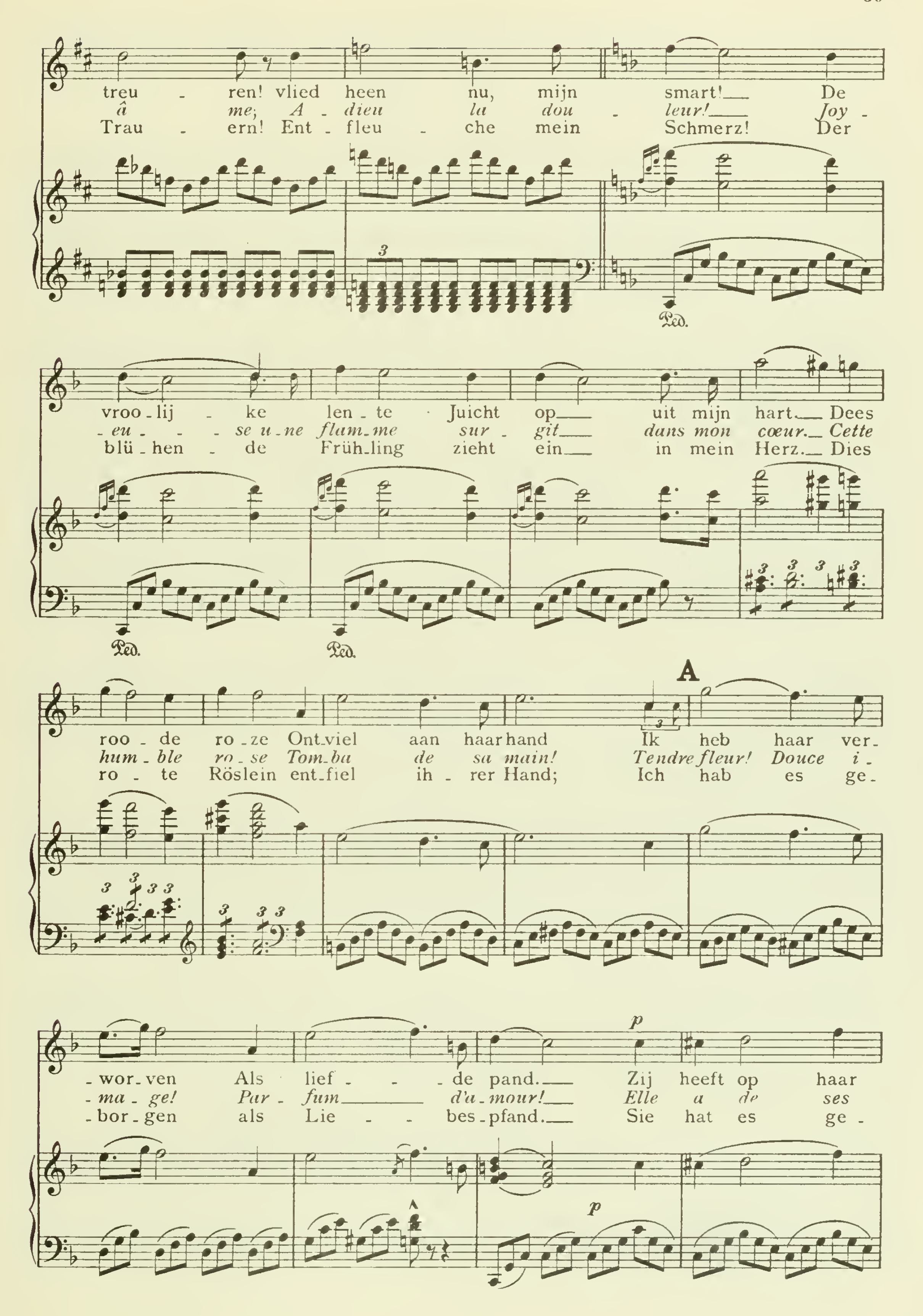
Ben in tempo

Ik vlied, Zoo'n droeve man Die past niet bij mijn vreug_
*Je fuis, Car son cha_grin Pour_rait troub_ler mon â_*
Ich flieh, So'n bleicher Mann paßt nicht zu mei_ner Freu_
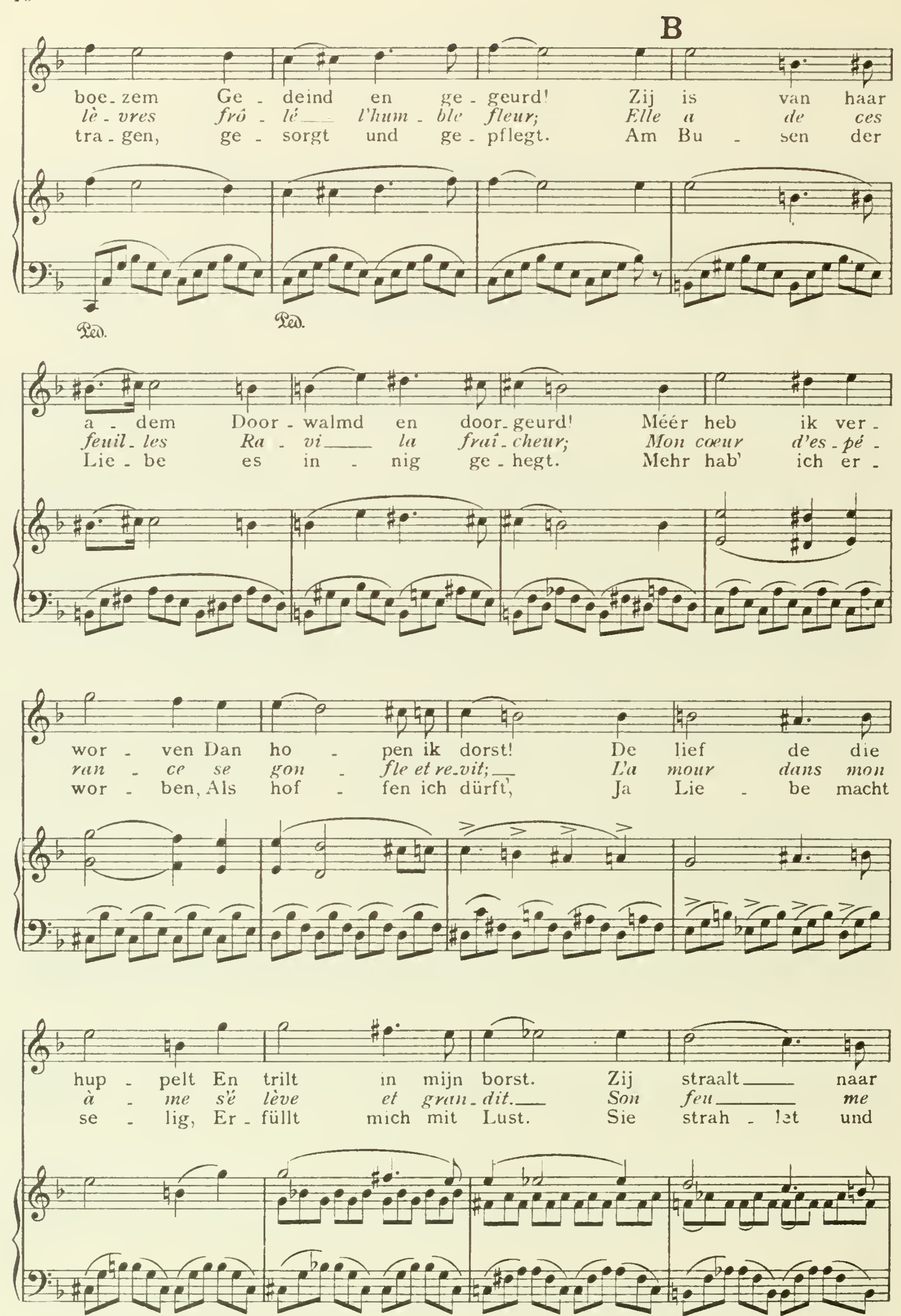
Ped.

Veerle af, vroolijk weghuppelend.
Veerle sort en sautillant joyeusement.
Veerle ab,
de.
me.
de.
Ped.
5de Tooneel. 5me Scène. 5te Szene.
Zegher. f
O wonder, ziet, de jon_gen is ver_re_zen Is Quin_ten van zijn min_ne_
Mi_ra_cle! Là, Quen_tin_semble re_vi_vre! L'amour! E_tran_ge mal! Trou_
O Wunder, sieh, der Jun_ge ist ver_ändert, Wo_her ist Quintens Min_ne_
Quinten. Vreugdig op met een roos in de hand.
Quentin. Apparaît, joyeux, une rose à la main.
Quinten, erscheint, eine Rose in der Hand.
T
Ver_zwind nu, mijn
Re_vis donc, mon
Ver_schwin_de, mein
leed ver_re_zen?
_blant mys_tè_re!
leid be_en_det?
T Allegro. 𝅗𝅥=126
ff

treu - ren! vlied heen nu, mijn smart! De
â me; A - dieu la dou - leur! Joy -
Trau - ern! Ent - fleu - che mein Schmerz! Der
vroo - lij - ke len - te Juicht op uit mijn hart. Dees
- eu - - - se u - ne flam - me sur - git dans mon cœur. Cette
blü - hen - de Früh - ling zieht ein in mein Herz. Dies
A
roo - de ro - ze Ont - viel aan haar hand Ik heb haar ver-
hum - ble ro - se Tom - ba de sa main! Tendre fleur! Douce i -
ro - te Röslein ent - fiel ih - rer Hand; Ich hab es ge -
- wor - ven Als lief - - de pand. Zij heeft op haar
- ma - ge! Par - fum d'a - mour! Elle a de ses
- bor - gen als Lie - - bes - pfand. Sie hat es ge -

B
boe - zem Ge - deind en ge - geurd! Zij is van haar
lè - vres frô - lé l'hum - ble fleur; Elle a de ces
tra - gen, ge - sorgt und ge - pflegt. Am Bu - sen der
Ped.
Ped.
a - dem Door - walmd en door - geurd! Méér heb ik ver -
feuil - les Ra - vi la fraî - cheur; Mon cœur d'es - pé -
Lie - be es in - nig ge - hegt. Mehr hab' ich er -
wor - ven Dan ho - pen ik dorst! De lief - de die
ran - ce se gon - fle et re - vit; L'a - mour dans mon
wor - ben, Als hof - fen ich dürft', Ja Lie - be macht
hup - pelt En trilt in mijn borst. Zij straalt naar
à - me s'é - lève et gran - dit. Son feu me
se - lig, Er - füllt mich mit Lust. Sie strah - let und

bui - ten En vult de lucht! Be -
brû - le, Je sens son ar - deur. Le
glän - zet, Wie güld' - - ner Bronn! Ach,

Ped.

C

- min - nen! Be - mind zijn! O god - - - -
coeur pur et no - ble se don - - - ne
lie - ben! Ge - liebt sein! Welch' gött - - - -

- lijk ge - nucht!
tout en - tier!
- li - - che Wonn!

D

Zegher.

mf
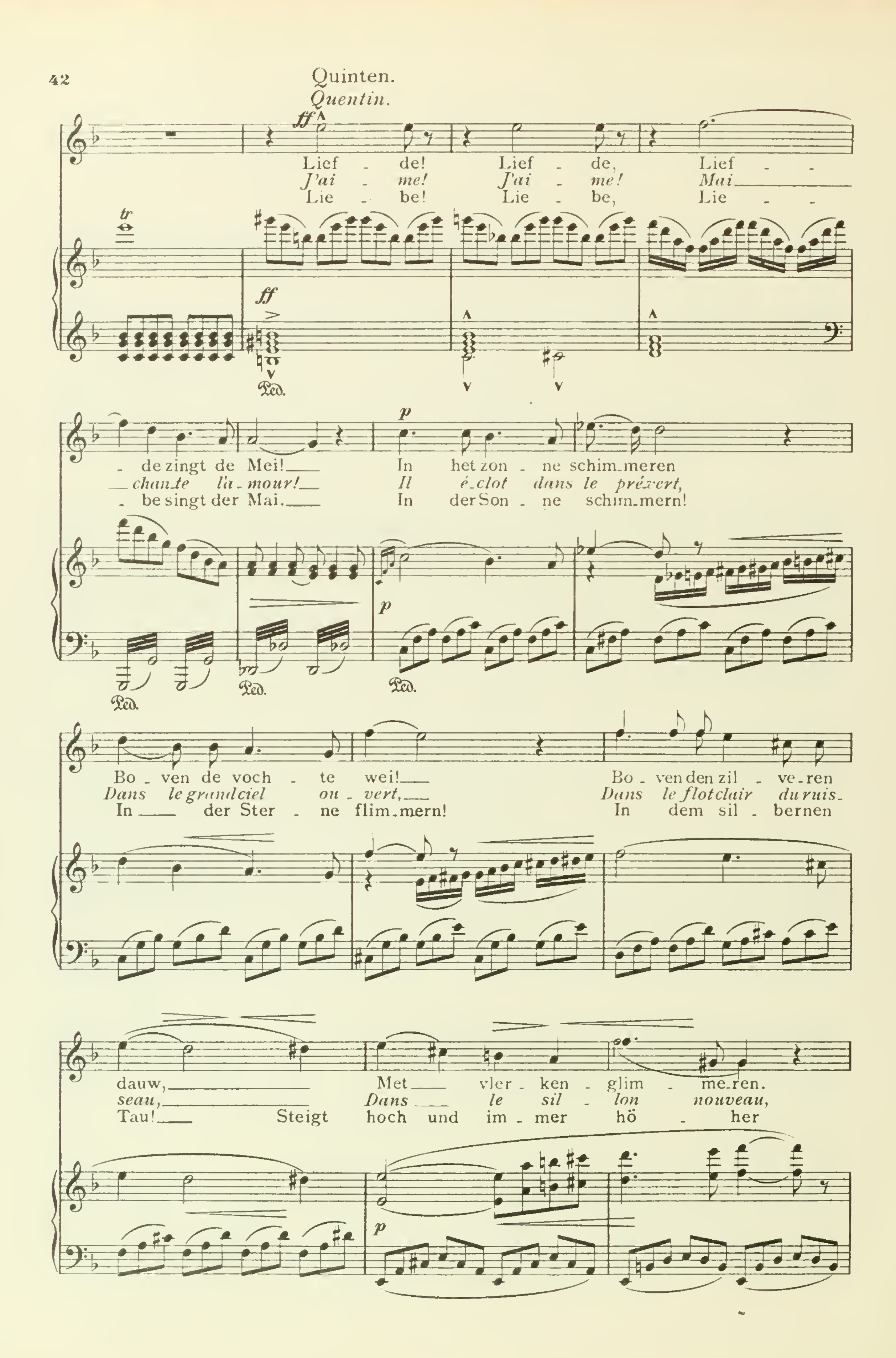
Bij al - le sin - ten! van waar die vreugde Quin - ten?
Ah! par ma for - ge! D'où vient cette al - lé - gres - se?
Was soll das hei - ßen! Wo - her die Freu - de, Quin - ten?
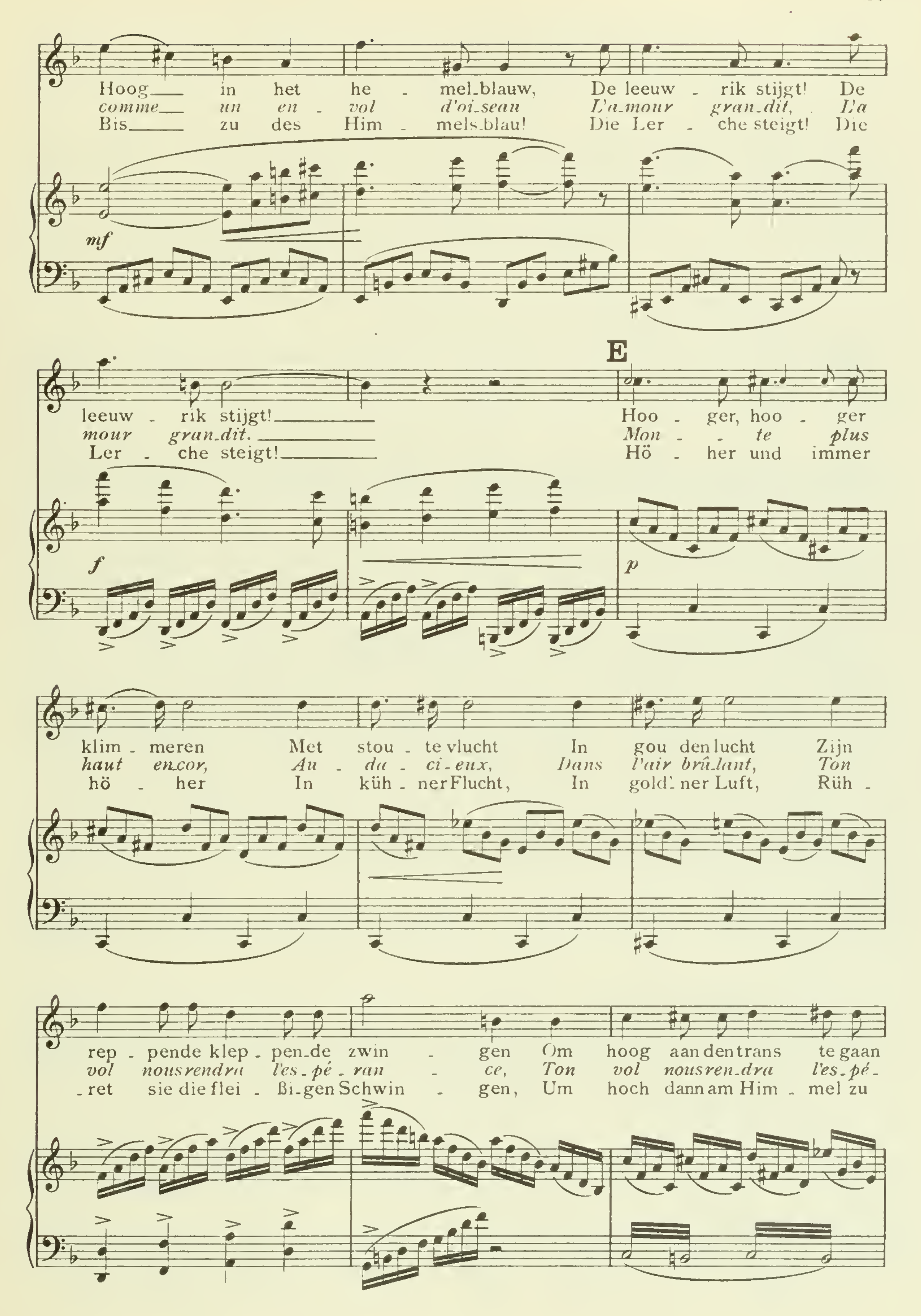
D
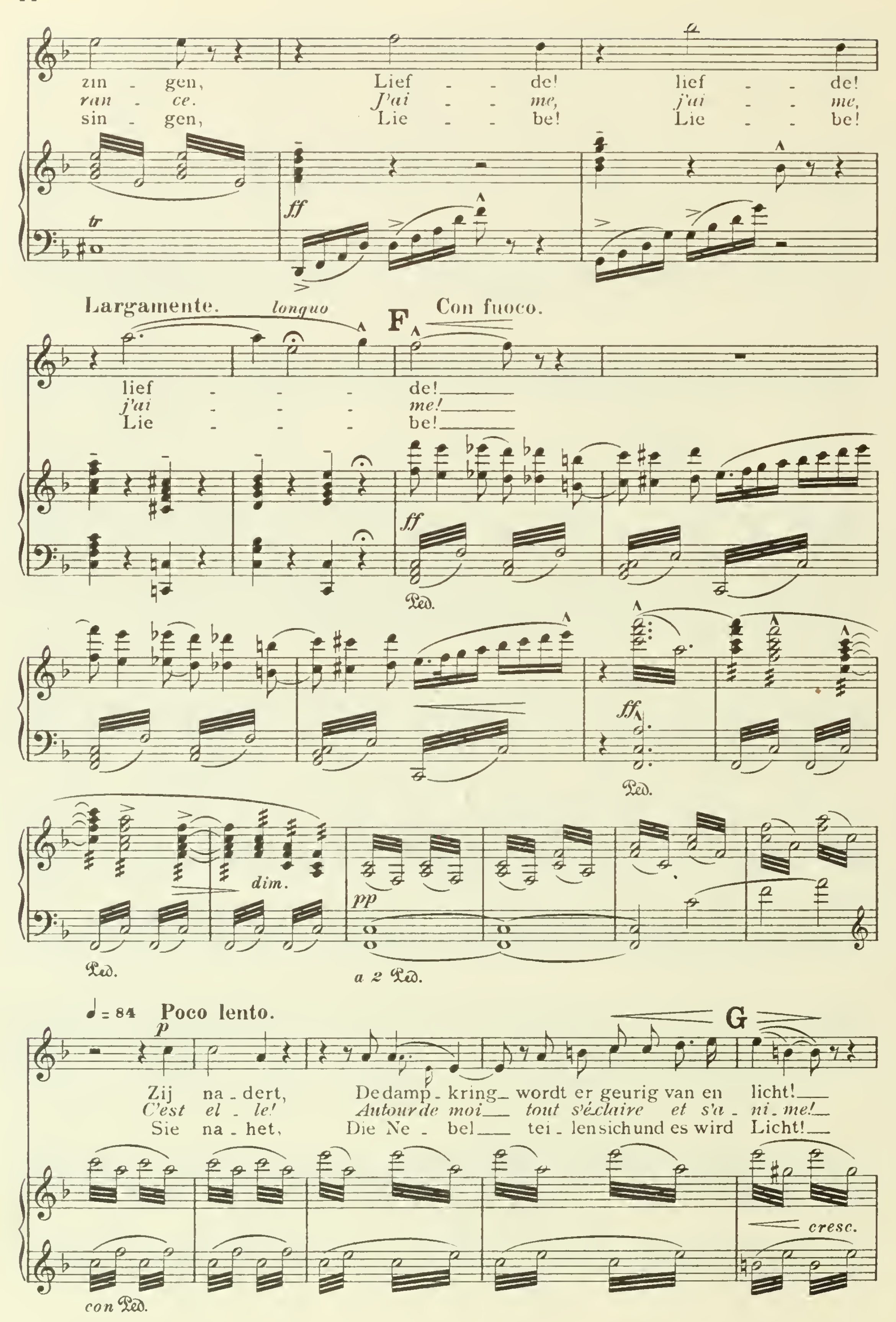
Quinten. (Hoort niet, ziet niet. In verrukking komt hij op het voortooneel.)
Quentin. (Toujours en extase marche vers l'avant-scène.)
Quinten. (Geht begeistert vorn auf die Bühne.)

Gij zingt, gij springt als of ge naar een brui - loft gingt!
Des chants, Il sem - ble que la no - ce nous at - tend!
Ihr springt, und singt, als ob ihr jetzt zur Hochzeit gingt!

Zegher af rechts. Het hoofd schuddend, alsof hij denkt dat het Quinten in de hersens faalt.
Zegher sort par la droite. Il branle la tête et croit que Quentin s'égare.
Zegher kopfschüttelnd rechts ab.

Quinten.
Quentin.
ff
Lief - de! Lief - de, Lief - -
J'ai - me! J'ai - me! Mai
Lie - be! Lie - be, Lie - -
tr
ff
Ped.
p
- de zingt de Mei! In het zon - ne schim-meren
chan-te l'a - mour! Il é-clot dans le pré-vert,
- be singt der Mai. In der Son - ne schim-mern!
p
Ped.
Ped.
Ped.
Bo - ven de voch - te wei! Bo - ven den zil - ve-ren
Dans le grand ciel ou - vert, Dans le flot clair du ruis-
In der Ster - ne flim-mern! In dem sil - bernen
dauw, Met vler - ken glim - me-ren.
seau, Dans le sil - lon nouveau,
Tau! Steigt hoch und im - mer hö - her
p

Hoog in het he - mel_blauw, De leeuw - rik stijgt! De
comme un en - vol d'oi_seau L'a_mour gran_dit, L'a
Bis zu des Him - mels_blau! Die Ler - che steigt! Die
mf
leeuw - rik stijgt!
mour gran_dit.
Ler - che steigt!
f
E
Hoo - ger, hoo - ger
Mon - te plus
Hö - her und immer
p
klim - meren Met stou - te vlucht In gou den lucht Zijn
haut en_cor, Au - da - ci - eux, Dans l'air brû_lant, Ton
hö - her In küh - ner Flucht, In gold'ner Luft, Rüh -
rep - pende klep - pen_de zwin - gen Om hoog aan den trans te gaan
vol nous rendra l'es_pé - ran - ce, Ton vol nous ren_dra l'es_pé -
_ret sie die flei - ßi_gen Schwin - gen, Um hoch dann am Him - mel zu

zin - gen, Lief - - de! lief - - de!
ran - ce. J'ai - - me, j'ai - - me,
sin - gen, Lie - - be! Lie - - be!
tr
ff
Largamente. longuo
F
Con fuoco.
lief - - - de!
j'ai - - - me!
Lie - - - be!
ff
Ped.
ff
Ped.
dim.
pp
Ped.
a 2 Ped.
♩= 84 Poco lento.
p
G
Zij na - dert, De damp - kring - wordt er geurig van en licht!
C'est el - le! Autour de moi - tout s'éclaire et s'a - ni - me!
Sie na - het, Die Ne - bel - tei - len sich und es wird Licht!
cresc.
con Ped.

Aleide komt op
Entrée d'Aleide
Aleide tritt auf

ff *pp* Harpe

a 2 Ped.

6ste Tooneel. 6me Scène. 6te Szene.

Quinten.
Quentin. *expressivo*

Quièto. ♩ = 44

Ik
Vers
Ich

con Ped.

Adagio.

groet u, Jonk-vrouwe, Mijn lieflijk lief! Als de kers-ou-we-ze-dig en
toi je m'in-cli-ne, beau-té di-vi-ne, Plus douce et bel-le quel'humble
grüß' dich A-lei-de! mein herzig's Lieb Wie das Christkind-lein sittsam und

p

Ped.
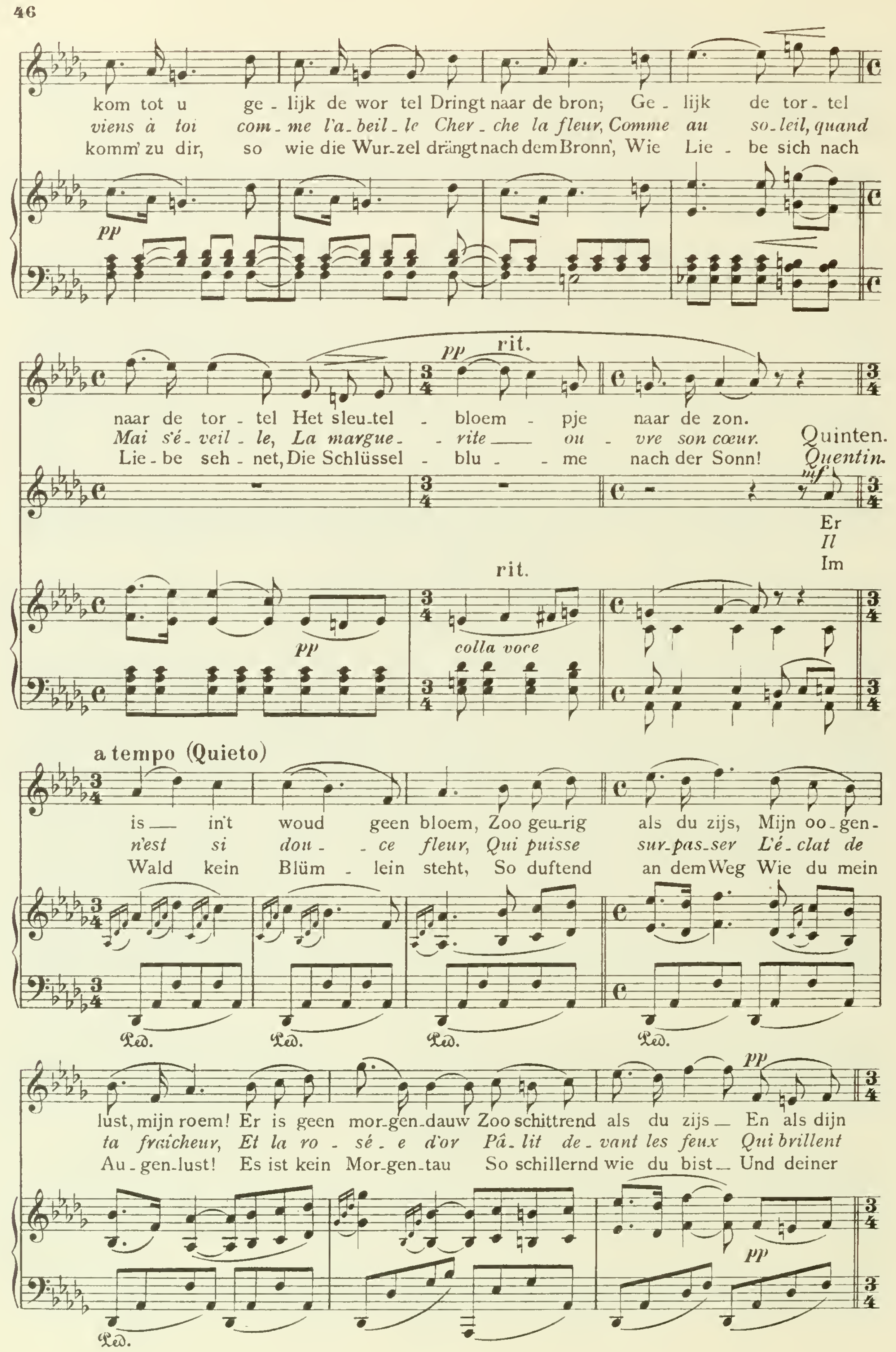
Aleide. (Eenvoudig.)
(Simplement.)
(Einfach.)

A

Ik
Je
Ich

rein. Ik groet u, ik groet u, E-del ma-get fijn!
fleur; Ta grâ-ce si pu-re m'a-ra-vi le cœur.
rein. Ich grüß dich, ich grüß dich, Ed-le Jungfrau fein!

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

kom tot u ge - lijk de wor tel Dringt naar de bron; Ge - lijk de tor - tel
viens à toi com - me l'a - beil - le Cher - che la fleur, Comme au so - leil, quand
komm' zu dir, so wie die Wur - zel drängt nach dem Bronn', Wie Lie - be sich nach
pp
naar de tor - tel Het sleu - tel - bloem - pje naar de zon.
Mai s'é - veil - le, La margue - - rite ou - vre son cœur.
Lie - be seh - net, Die Schlüssel - blu - - me nach der Sonn!
pp rit.
Quinten.
Quentin.
mf
Er
Il
Im
rit.
pp
colla voce
a tempo (Quieto)
is in't woud geen bloem, Zoo geu - rig als du zijs, Mijn oo - gen -
n'est si dou - - ce fleur, Qui puisse sur - pas - ser L'é - clat de
Wald kein Blüm - lein steht, So duftend an dem Weg Wie du mein
lust, mijn roem! Er is geen mor - gen - dauw Zoo schittrend als du zijs En als dijn
ta fraîcheur, Et la ro - sé - e d'or Pâ - lit de - vant les feux Qui brillent
Au - gen - lust! Es ist kein Mor - gen - tau So schillernd wie du bist Und deiner
pp

oo - gen blauw Er is geen mor - gen-stond Zoo ro - zig als du zijs Zoo
dans tes yeux. A son ré - veil le jour E - vo-que moins d'amour Que
Au - gen blau. Es ist kein Mor - genstund' So ro - sig als du bist, So

B
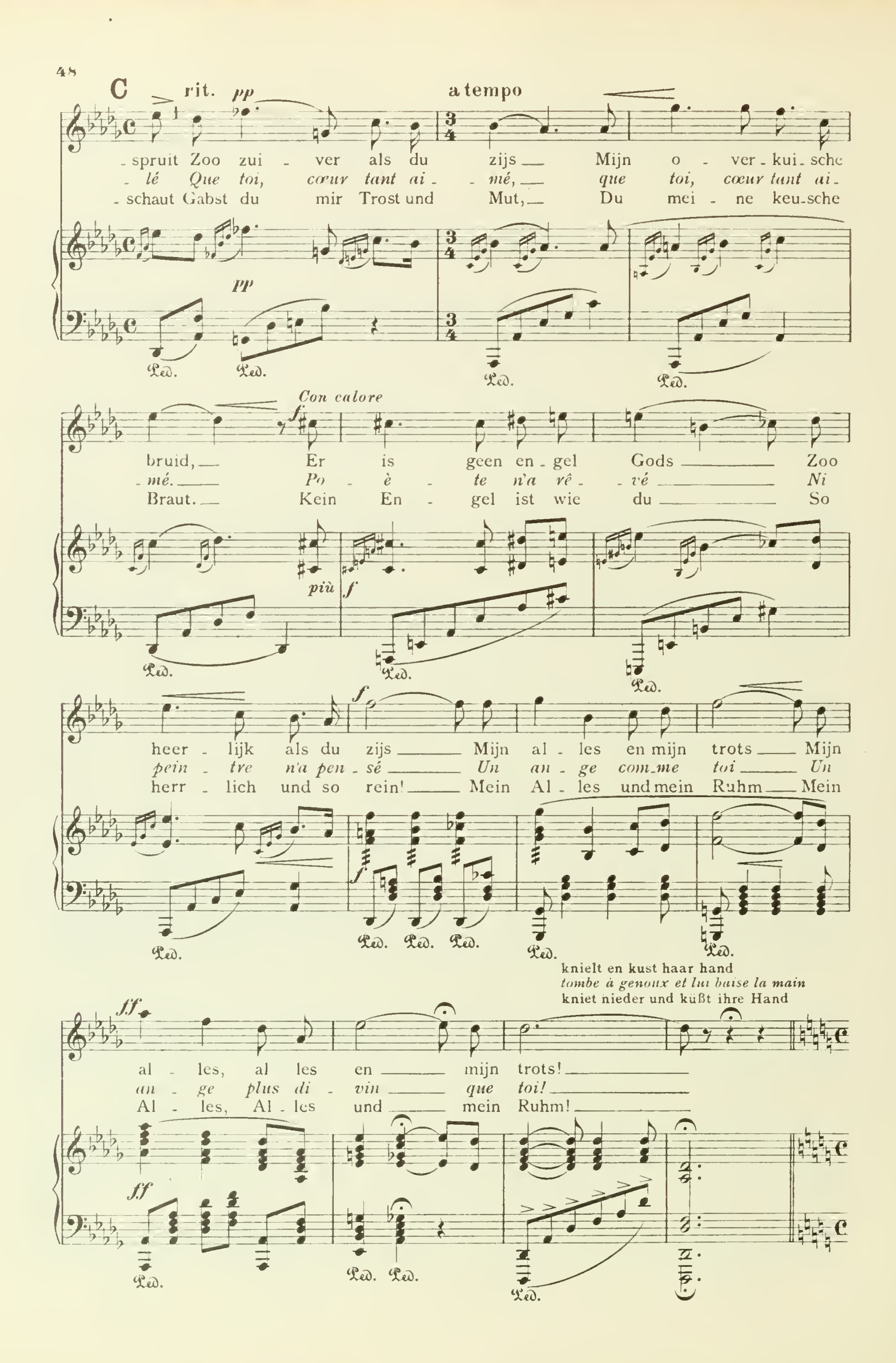
ro - zig als dijn — mond. Er is — geen riet — noch
ton re - gard si — pur. — Des nids — char - mants — et
ro - sig als dein Mund. Es kommt kein Rohr — noch

cresc.

rank Zoo rij - zig als du zijs, Zoo rij - zig als du zijs, — Zoo
frais Les chants ont moins d'attrait, Mi - gnon - ne, que ta voix. — Le
Reiß In al - ler Frühlingspracht Dir je an Schönheit gleich, Dir
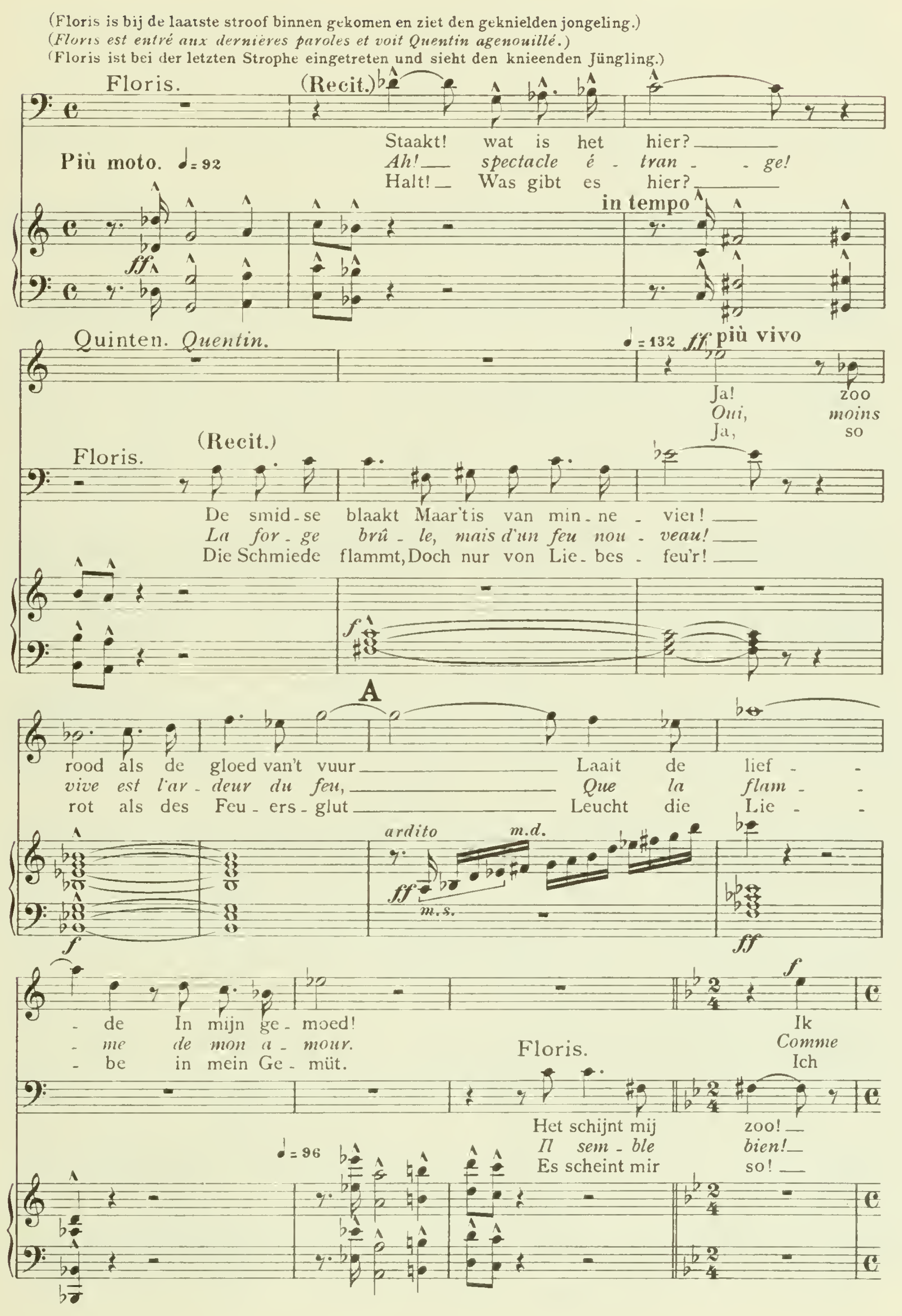
rubato
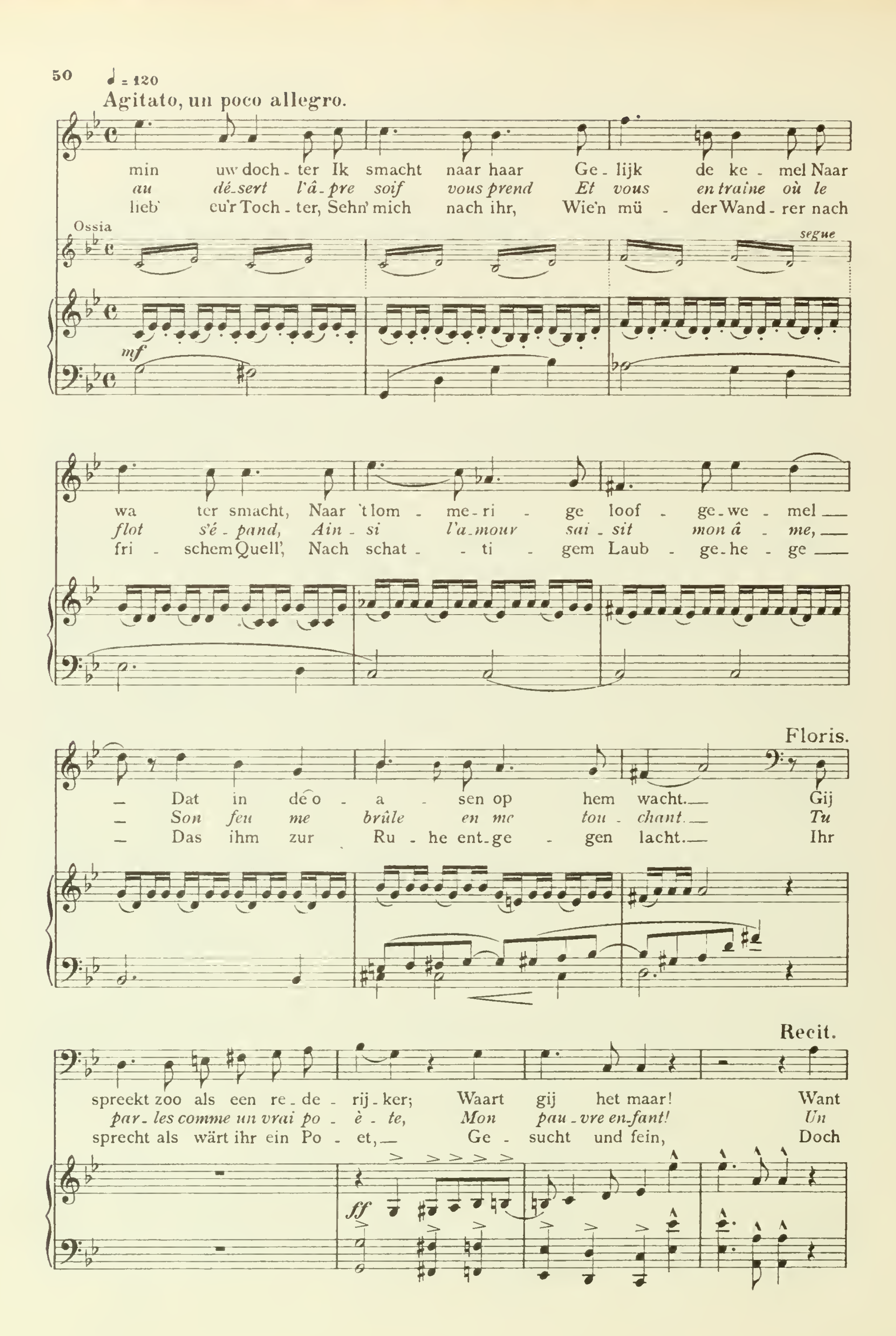
zwie - rig en zoo slank — Er is geen le - lie -
lys au lus - tre blanc — Est moins im - ma - cu -
je an Schönheit gleich! — Seit dich mein Aug' ge -
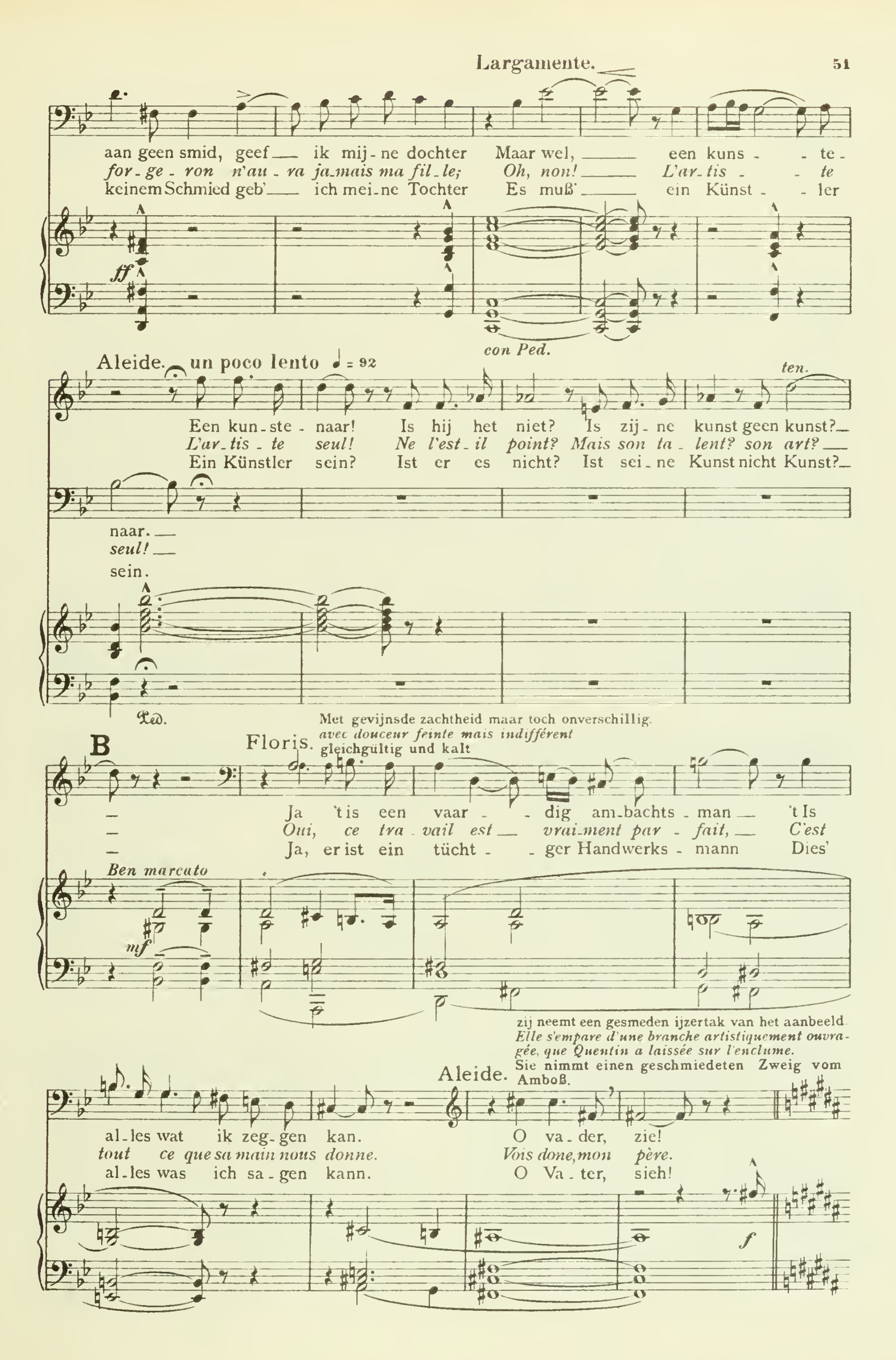

C
rit. pp
a tempo
-spruit Zoo zui - ver als du zijs — Mijn o - ver-kui-sche
-lé Que toi, cœur tant ai - -mé, — que toi, cœur tant ai-
-schaut Gabst du mir Trost und Mut, — Du mei - ne keu-sche
pp
Con calore
bruid, — Er is geen en-gel Gods — Zoo
-mé. — Po - è - te n'a rê - -vé — Ni
Braut. — Kein En - gel ist wie du — So
più f
heer - lijk als du zijs — Mijn al - les en mijn trots — Mijn
pein - tre n'a pen - sé — Un an - ge com-me toi — Un
herr - lich und so rein! — Mein Al - les und mein Ruhm — Mein
f
knielt en kust haar hand
tombe à genoux et lui baise la main
kniet nieder und küßt ihre Hand
ff
al - les, al les en — mijn trots! —
an - ge plus di - vin — que toi! —
Al - les, Al - les und — mein Ruhm! —
ff

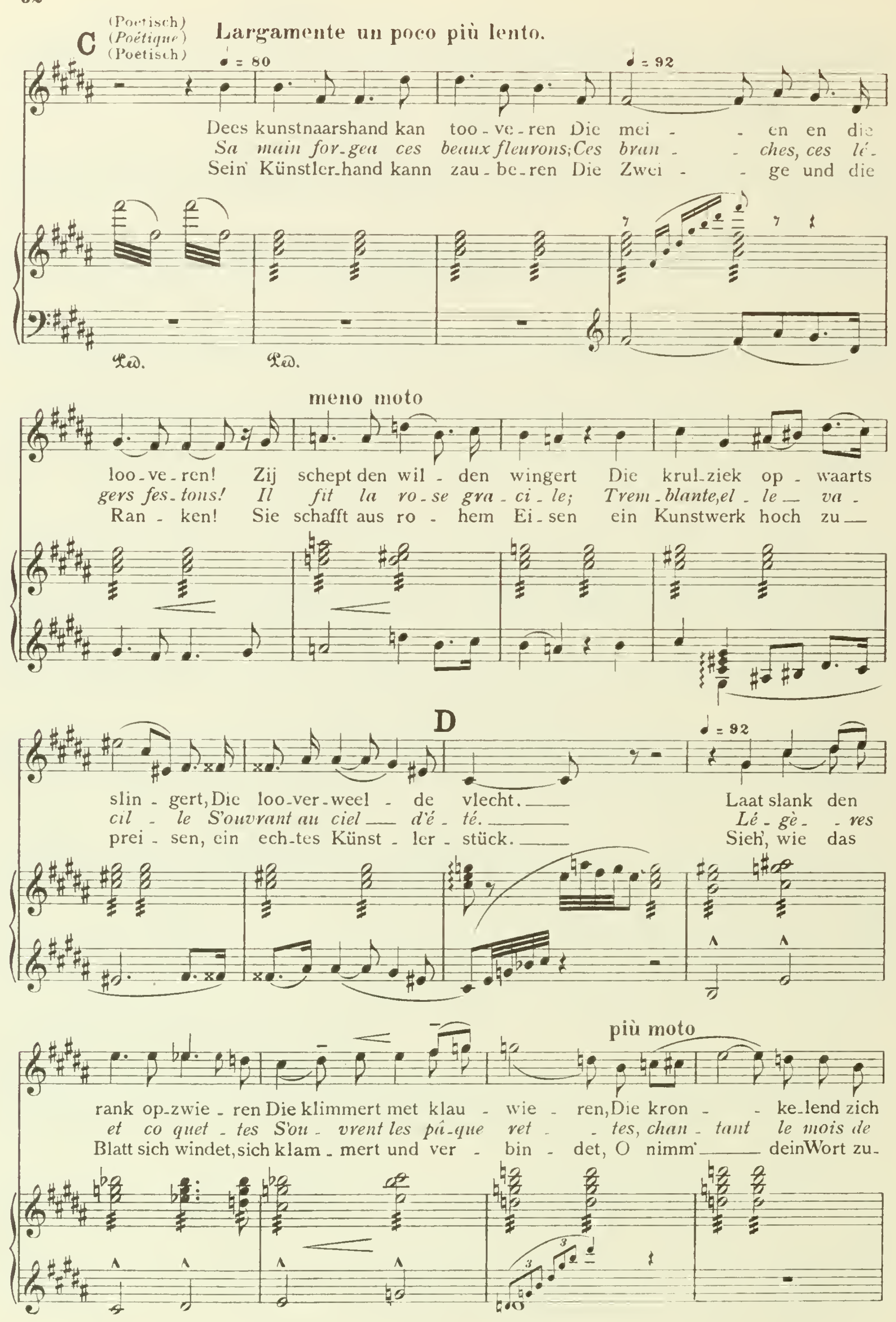
7de Tooneel. 7me Scène. 7te Szene.

(Floris is bij de laatste stroof binnen gekomen en ziet den geknielden jongeling.)
(Floris est entré aux dernières paroles et voit Quentin agenouillé.)
(Floris ist bei der letzten Strophe eingetreten und sieht den knieenden Jüngling.)

♩ = 120
Agitato, un poco allegro.
min uw doch - ter Ik smacht naar haar Ge - lijk de ke - mel Naar
au dé_sert l'â_pre soif vous prend Et vous en traîne où le
lieb' eu'r Toch - ter, Sehn' mich nach ihr, Wie'n mü - der Wand - rer nach
Ossia
segue
mf
wa ter smacht, Naar 't lom - me - ri - ge loof - ge_we - mel
flot s'é - pand, Ain - si l'a_mour sai - sit mon â - me,
fri - schem Quell', Nach schat - - ti - gem Laub - ge_he - ge
Floris.
Dat in de o - a - sen op hem wacht. Gij
Son feu me brûle en me tou - chant. Tu
Das ihm zur Ru - he ent_ge - gen lacht. Ihr
Recit.
spreekt zoo als een re - de - rij - ker; Waart gij het maar! Want
par_les comme un vrai po - è - te, Mon pau - vre en_fant! Un
sprecht als wärt ihr ein Po - et, Ge - sucht und fein, Doch
ff

Largamente.
aan geen smid, geef ik mij-ne dochter Maar wel, een kuns-te-
for-ge-ron n'au-ra ja-mais ma fil-le; Oh, non! L'ar-tis-te
keinem Schmied geb' ich mei-ne Tochter Es muß' ein Künst-ler
ff
con Ped.
Aleide. un poco lento ♩= 92
ten.
Een kun-ste-naar! Is hij het niet? Is zij-ne kunst geen kunst?
L'ar-tis-te seul! Ne l'est-il point? Mais son ta-lent? son art?
Ein Künstler sein? Ist er es nicht? Ist sei-ne Kunst nicht Kunst?
naar.
seul!
sein.
Met gevijnsde zachtheid maar toch onverschillig.
avec douceur feinte mais indifférent
gleichgültig und kalt
B
Floris.
Ja 't is een vaar-dig am-bachts-man 't Is
Oui, ce tra-vail est vrai-ment par-fait, C'est
Ja, er ist ein tücht-ger Handwerks-mann Dies'
Ben marcato
mf
zij neemt een gesmeden ijzertak van het aanbeeld.
Elle s'empare d'une branche artistiquement ouvragée, que Quentin a laissée sur l'enclume.
Sie nimmt einen geschmiedeten Zweig vom Amboß.
Aleide.
al-les wat ik zeg-gen kan. O va-der, zie!
tout ce que sa main nous donne. Vois donc, mon père.
al-les was ich sa-gen kann. O Va-ter, sieh!
f

C
(Poetisch)
(Poétique)
(Poetisch)
Largamente un poco più lento.
♩ = 80
♩ = 92
Dees kunstnaarshand kan too - ve - ren Die mei - - en en die
Sa main for - gea ces beaux fleurons; Ces bran - - ches, ces lé -
Sein Künstler - hand kann zau - be - ren Die Zwei - - ge und die
meno moto
loo - ve - ren! Zij schept den wil - den wingert Die krul - ziek op - waarts
gers fes - tons! Il fit la ro - se gra - ci - le; Trem - blante, el - le — va -
Ran - ken! Sie schafft aus ro - hem Ei - sen ein Kunstwerk hoch zu —
D
♩ = 92
slin - gert, Die loo - ver - weel - de vlecht. — Laat slank den
cil - le S'ouvrant au ciel — d'é - té. — Lé - gè - - res
prei - sen, ein ech - tes Künst - ler - stück. — Sieh, wie das
più moto
rank op - zwie - ren Die klimmert met klau - wie - ren, Die kron - - ke - lend zich
et co quet - tes S'ou - vrent les pâ - que ret - - tes, chan - tant le mois de
Blatt sich windet, sich klam - mert und ver - bin - det, O nimm — dein Wort zu -

E più moto

hecht. Het ij_zer lind en le_nig En smij_ _dig in zijn
*mai. Li_ant cet_te mer_veil_le, d'un nœud ___ souple et lè_*
_rück? Wenn biegsam rot das Ei_sen, Ge_schmei_ _dig sei_ner

in tempo

hand, ___ Ja ___ dat kan ambacht we_ zen; Maar, va_ der, sla dit
ger: ___ C'est ___ du mé_tier, peut_ê_ tre; Moi, j'y dé_couvre_ un

Hand ___ kann ___ man das Handwerk hei_ ßen; Doch Vater sieh' ___ die
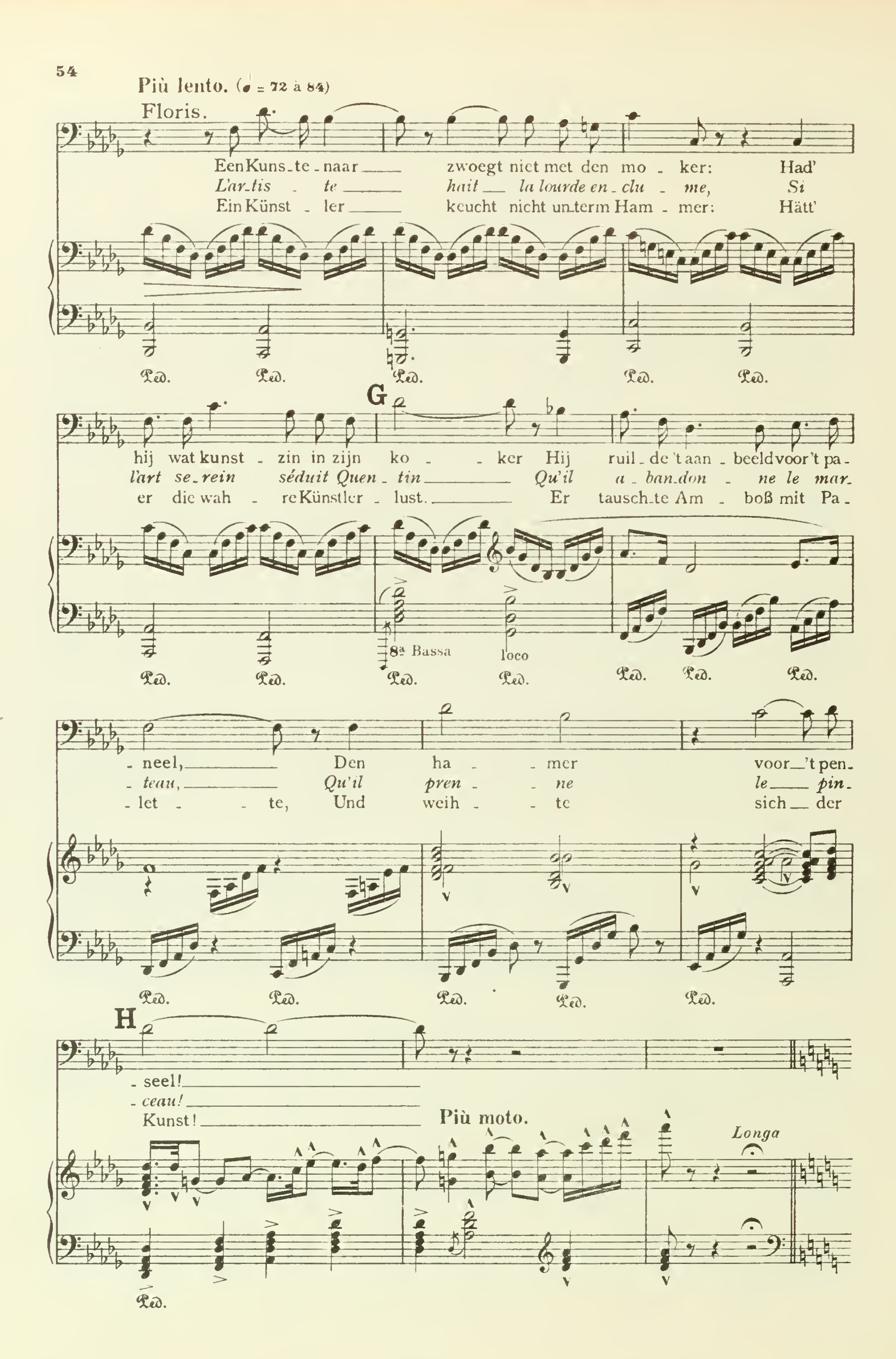
più Largamente **F**
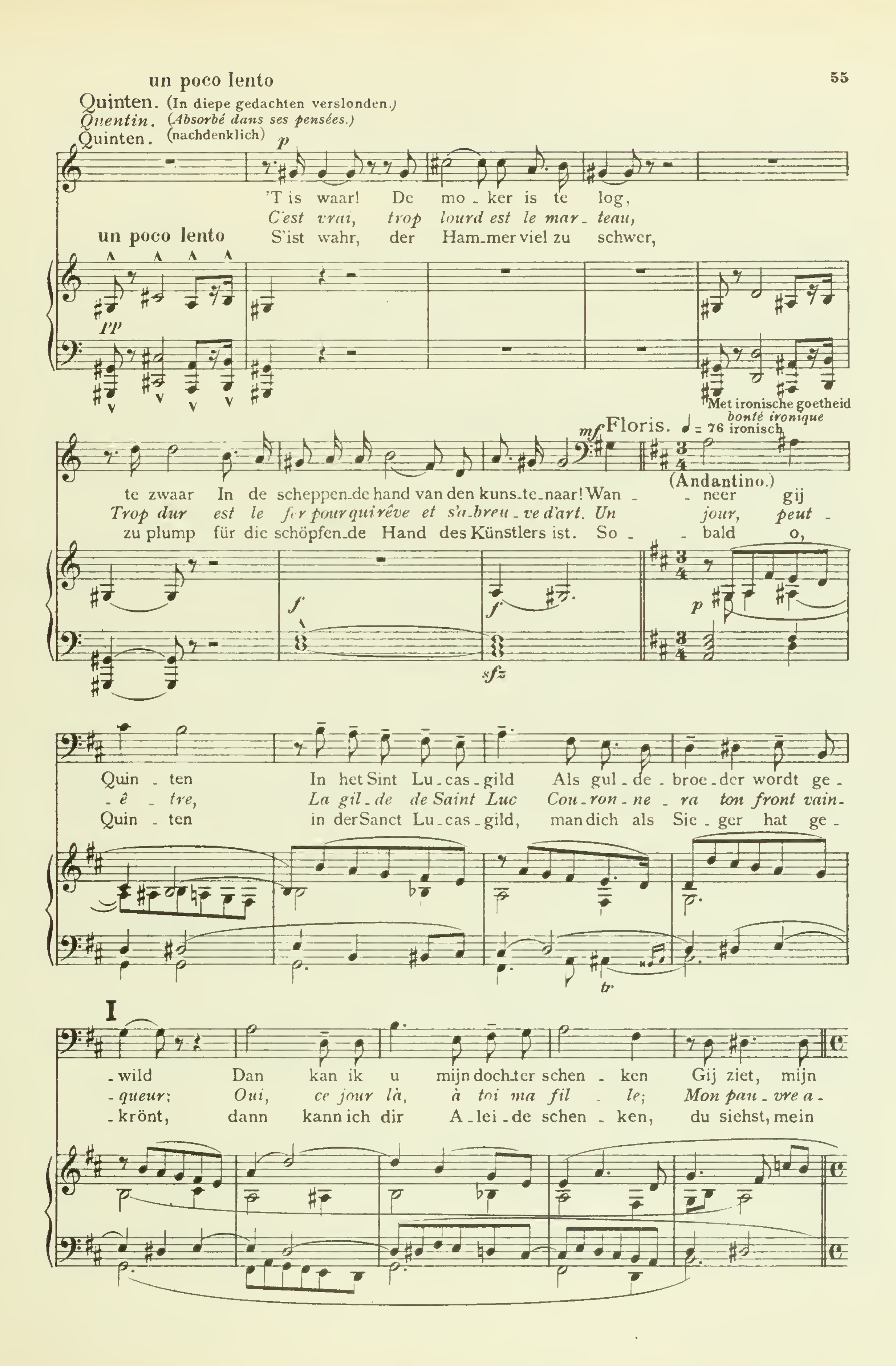
f

loofwerk na Waar dat ___ zijn kunstnaars_ ziel ___ door zweeft
art sub_til J'y sens ___ vi_ brer un souf_fle ar_dent
Ar_beit an! Da_ rin ___ ein' Künstler_ see_ le schwebt

ff

Waar dat zijn scheppende geest in leeft! ___
Le souf_ fle de son gé_ nie cré_a_ teur! ___
von sei_nem schaffenden Geist durch_webt! ___

Più lento. (♩ = 72 à 84)
Floris.
Een Kuns_te_naar ___ zwoegt niet met den mo_ker: Had'
L'ar_tis_te ___ hait ___ la lourde en_clu_me, Si
Ein Künst_ler ___ keucht nicht un_term Ham_mer: Hätt'
G
hij wat kunst_zin in zijn ko_ker Hij ruil_de 't aan_beeld voor 't pa_
l'art se_rein séduit Quen_tin ___ Qu'il a_ban_don_ne le mar_
er die wah_re Künstler_lust. ___ Er tausch_te Am_boß mit Pa_
8a Bassa
loco
_neel, ___ Den ha_mer voor ___ 't pen_
_teau, ___ Qu'il pren_ne le ___ pin_
_let_te, Und weih_te sich ___ der
H
_seel! ___
_ceau! ___
Kunst! ___
Più moto.
Longa

un poco lento
Quinten. (In diepe gedachten verslonden.)
Quentin. (Absorbé dans ses pensées.)
Quinten. (nachdenklich)
'T is waar! De mo - ker is te log,
C'est vrai, trop lourd est le mar - teau,
S'ist wahr, der Ham - mer viel zu schwer,
un poco lento
pp
Met ironische goetheid
bonté ironique
ironisch
mf Floris. ♩ = 76
(Andantino.)
te zwaar In de scheppen - de hand van den kuns - te - naar! Wan - neer gij
Trop dur est le fer pour qui rêve et s'abreu - ve d'art. Un jour, peut -
zu plump für die schöpfen - de Hand des Künstlers ist. So - bald o,
sfz
Quin - ten In het Sint Lu - cas - gild Als gul - de - broe - der wordt ge -
- ê - tre, La gil - de de Saint Luc Cou - ron - ne - ra ton front vain -
Quin - ten in der Sanct Lu - cas - gild, man dich als Sie - ger hat ge -
tr
I
- wild Dan kan ik u mijn doch - ter schen - ken Gij ziet, mijn
- queur; Oui, ce jour là, à toi ma fil - le; Mon pau - vre a -
- krönt, dann kann ich dir A - lei - de schen - ken, du siehst, mein

(Floris af.)
(*Floris quitte la scène.*)
(Floris ab.)

vriend, 't is best daar niet meer aan te den - - - ken.
- mi, mieux vaut ne pas trou_bler ton à - - - me.
Freund, s'ist gut da - ran nicht mehr zu den - - - ken.

Più mosso.

Quinten. (Tot Floris die zich verwijdert in de smidse, waar achter Zegher's huiskamer wordt verondersteld.)
Quentin. (*A Floris qui s'éloigne vers le fond de la forge, qui touche à l'habitation de Zegher.*)
Quinten. (Zu Floris, der in den Hintergrund der Schmiede geht.)

J Largamente.

mf *f* *ff* *f*

O, trek een
Dresse au - tour
Bau' ei - ne

Ped.
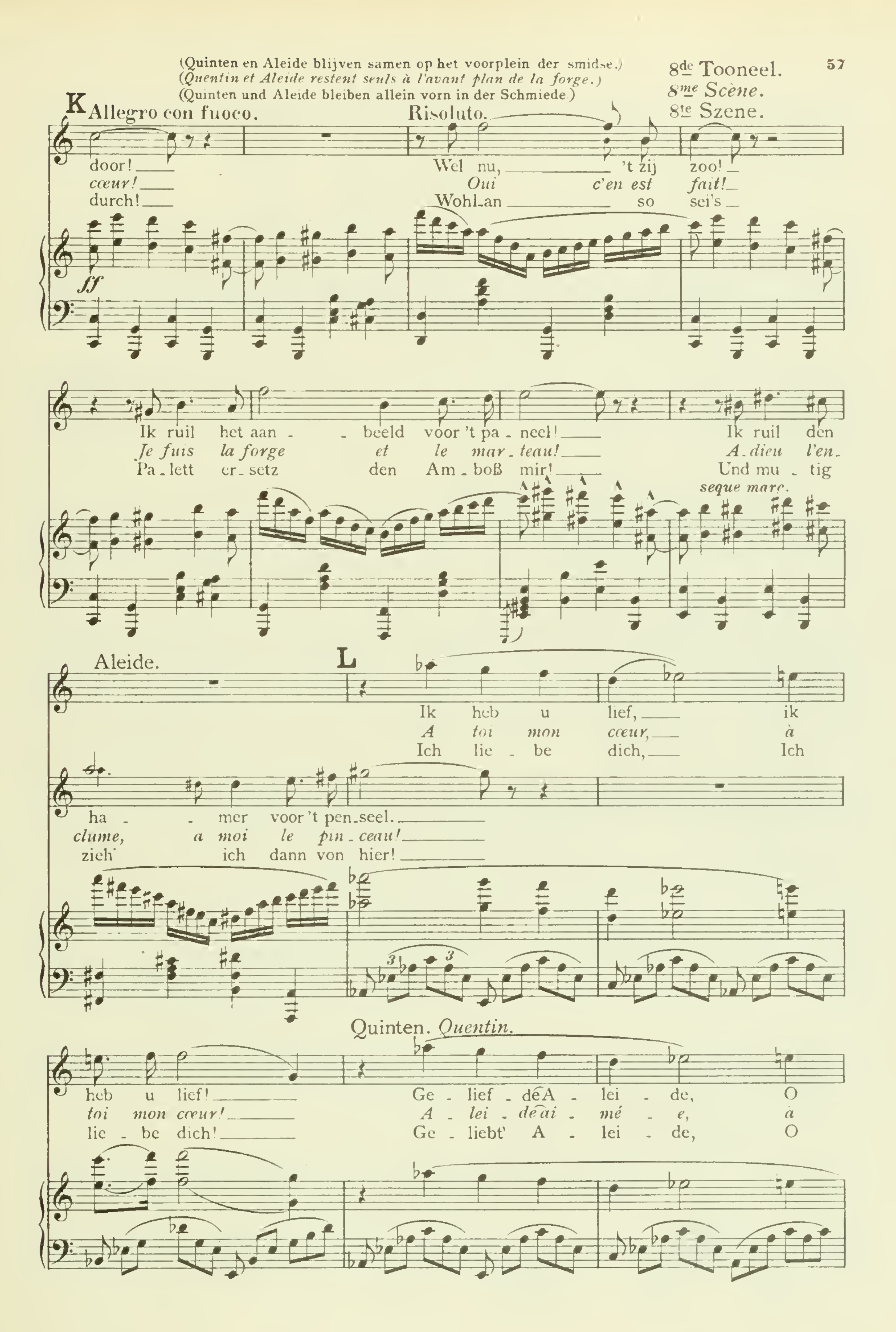
ves - ting om haar heen, En schuif een berg er voor! Mijn
d'el - le des rem - parts, Des monts de dur gra - nit: Vers
Fest - ung rings he - rum, Mit ei - ner ho - hen Burg! die

sfz
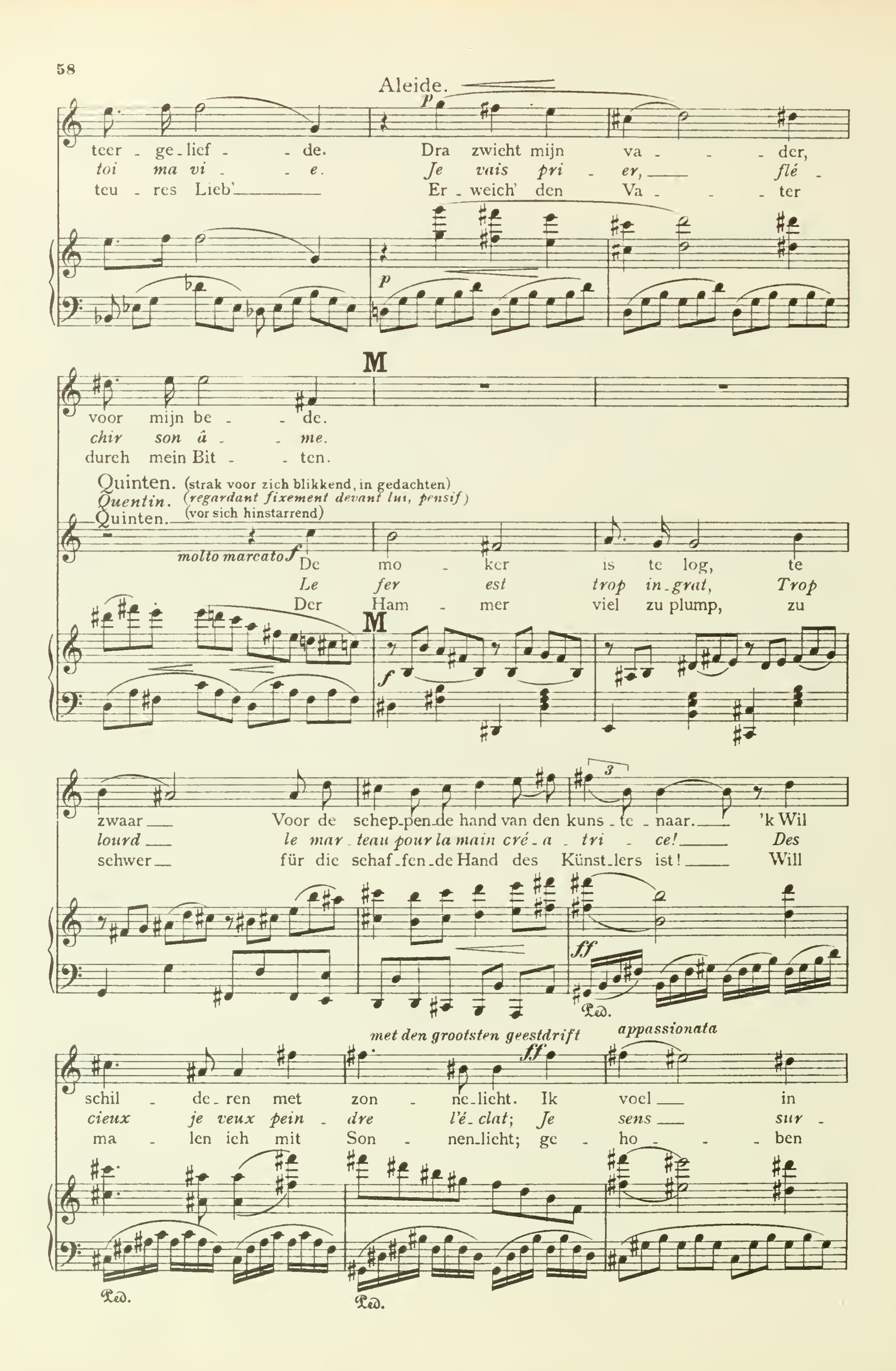
Più moto.

lief - de vliegt er o - - - - - - - ver, wringt er
el - le va mon â - - - - - - - me, Va mon
Lie - be fliegt da - rü - - - - - - ber ringt sich

colla voce

(Quinten en Aleide blijven samen op het voorplein der smidse.)
(Quentin et Aleide restent seuls à l'avant plan de la forge.)
(Quinten und Aleide bleiben allein vorn in der Schmiede.)
8de Tooneel.
8me Scène.
8te Szene.
K Allegro con fuoco.
Risoluto.
door! Wel nu, 't zij zoo!
cœur! Oui c'en est fait!
durch! Wohl-an so sei's
ff
Ik ruil het aan - beeld voor 't pa - neel! Ik ruil den
Je fuis la forge et le mar - teau! A - dieu l'en -
Pa - lett er - setz den Am - boß mir! Und mu - tig
seque marc.
Aleide.
L
Ik heb u lief, ik
A toi mon cœur, à
Ich lie - be dich, Ich
ha - mer voor 't pen - seel.
clume, a moi le pin - ceau!
zieh' ich dann von hier!
heb u lief!
toi mon cœur!
lie - be dich!
Quinten. Quentin.
Ge - lief - de A - lei - de, O
A - lei - de ai - mé - e, à
Ge - liebt' A - lei - de, O

Aleide.
teer - ge - lief - - de. Dra zwicht mijn va - - - der,
toi ma vi - - e. Je vais pri - er, flé -
teu - res Lieb' Er - weich' den Va - - - ter
M
voor mijn be - - de.
chir son â - - me.
durch mein Bit - - ten.
Quinten. (strak voor zich blikkend, in gedachten)
Quentin. (regardant fixement devant lui, pensif)
Quinten. (vor sich hinstarrend)
molto marcato
De mo - ker is te log, te
Le fer est trop in - grat, Trop
Der Ham - mer viel zu plump, zu
zwaar Voor de schep - pen - de hand van den kuns - te - naar. 'k Wil
lourd le mar - teau pour la main cré - a - tri - ce! Des
schwer für die schaf - fen - de Hand des Künst - lers ist! Will
met den grootsten geestdrift
appassionata
schil - de - ren met zon - ne - licht. Ik voel in
cieux je veux pein - dre l'é - clat; Je sens sur -
ma - len ich mit Son - nen - licht; ge - ho - - - ben

Aleide.

mijn ge moed Een hei - li - ge vlam, een laai - en - den gloed. Gij
gir___ En moi___ la flam - me di - vi - ne. L'ar -
ist mein Mut! O hei - li - ge Flamm, o hei - li - ge Glut.__ Du

N

zijt mij na - der Dan mijn
den - - te flam - me me dé -
bist mir al - les mehr als

p

va - der, Dan__ mijn moe - der, Dan mijn
vo - re; Mon__ cœur brû - le pour ton
Va - ter, mehr__ als Mut - ter! Bleib' mir

f

bloed!
cœur.
gut!
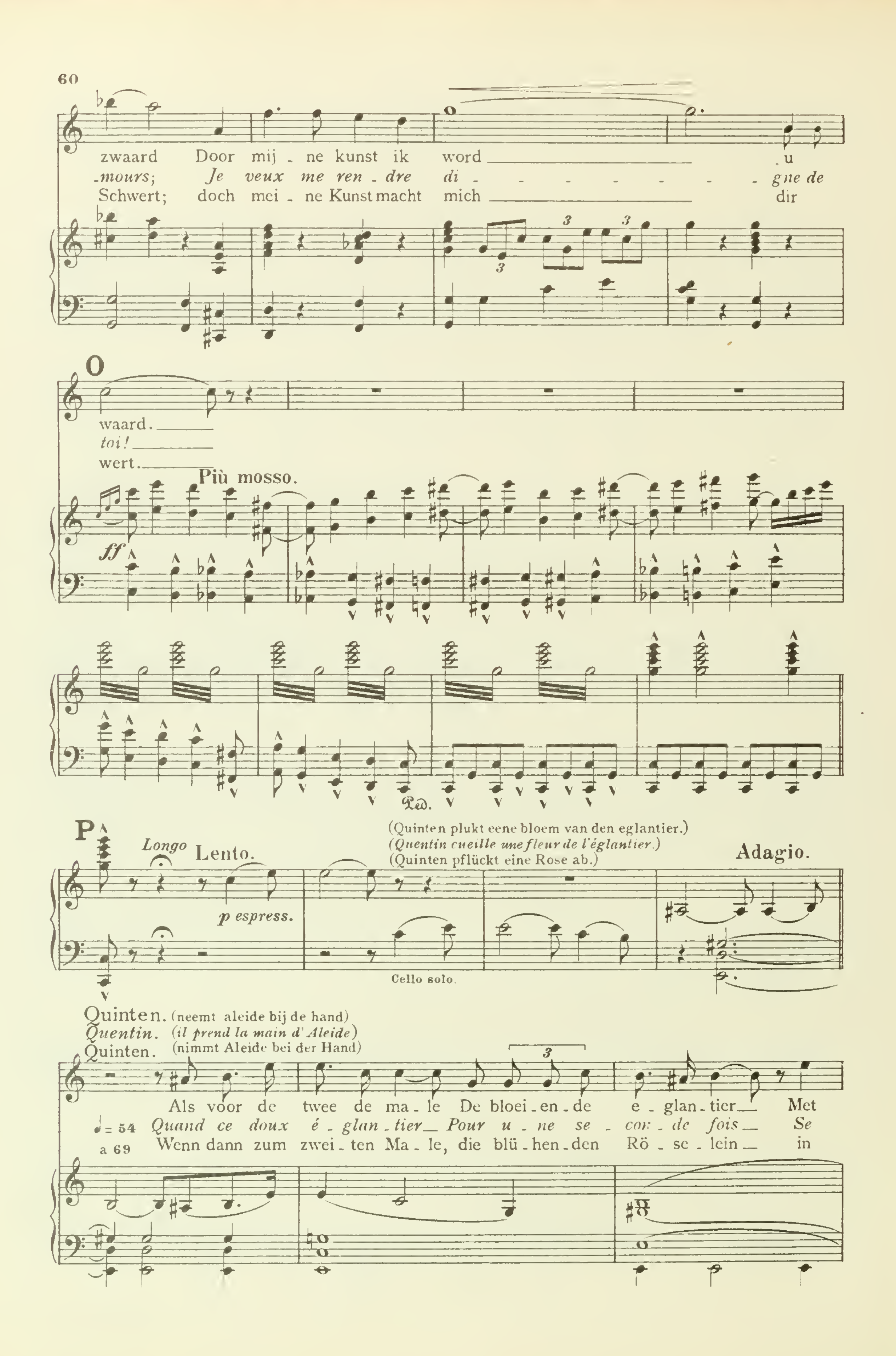
Quinten. *Quentin.* Risoluto.
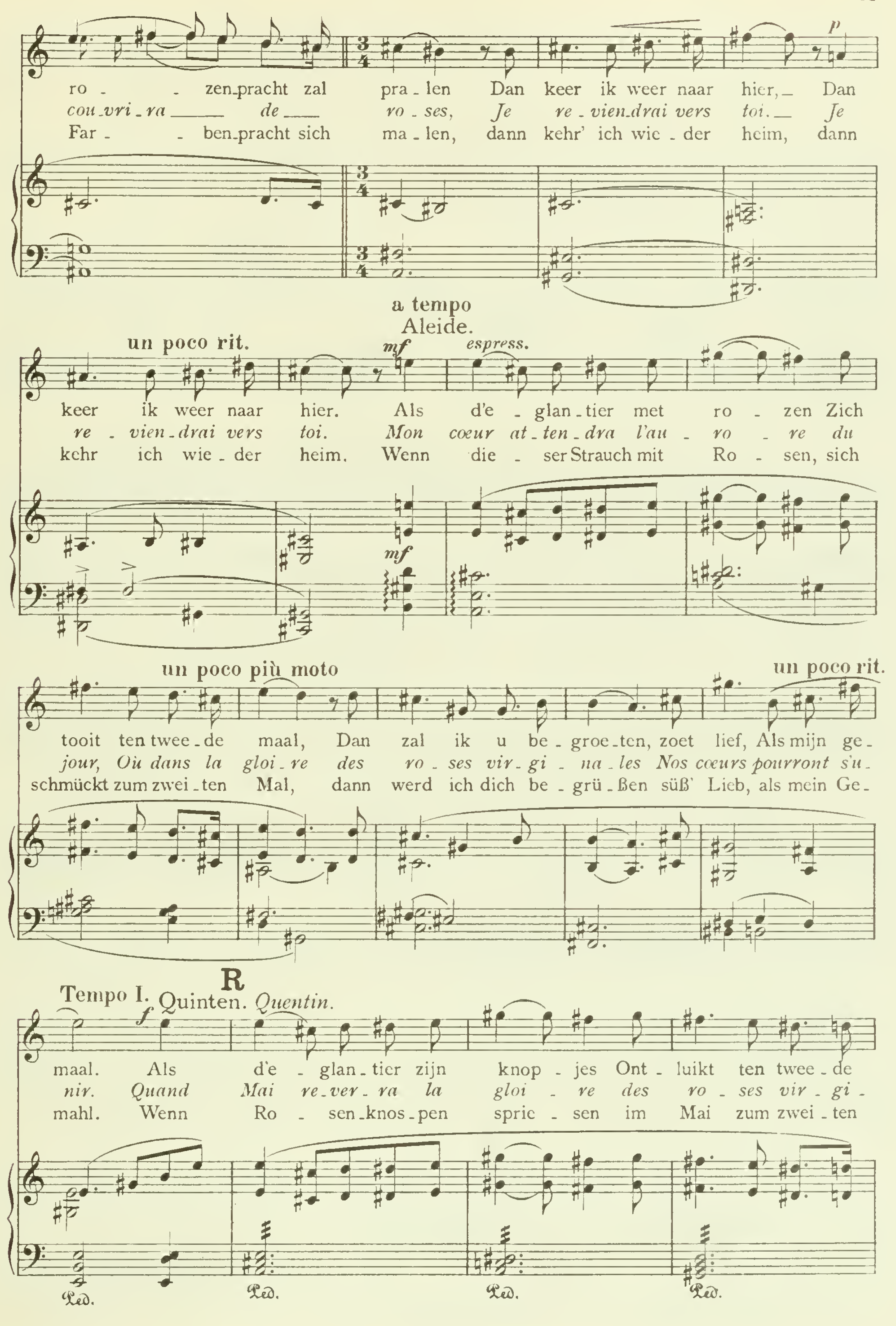
ff
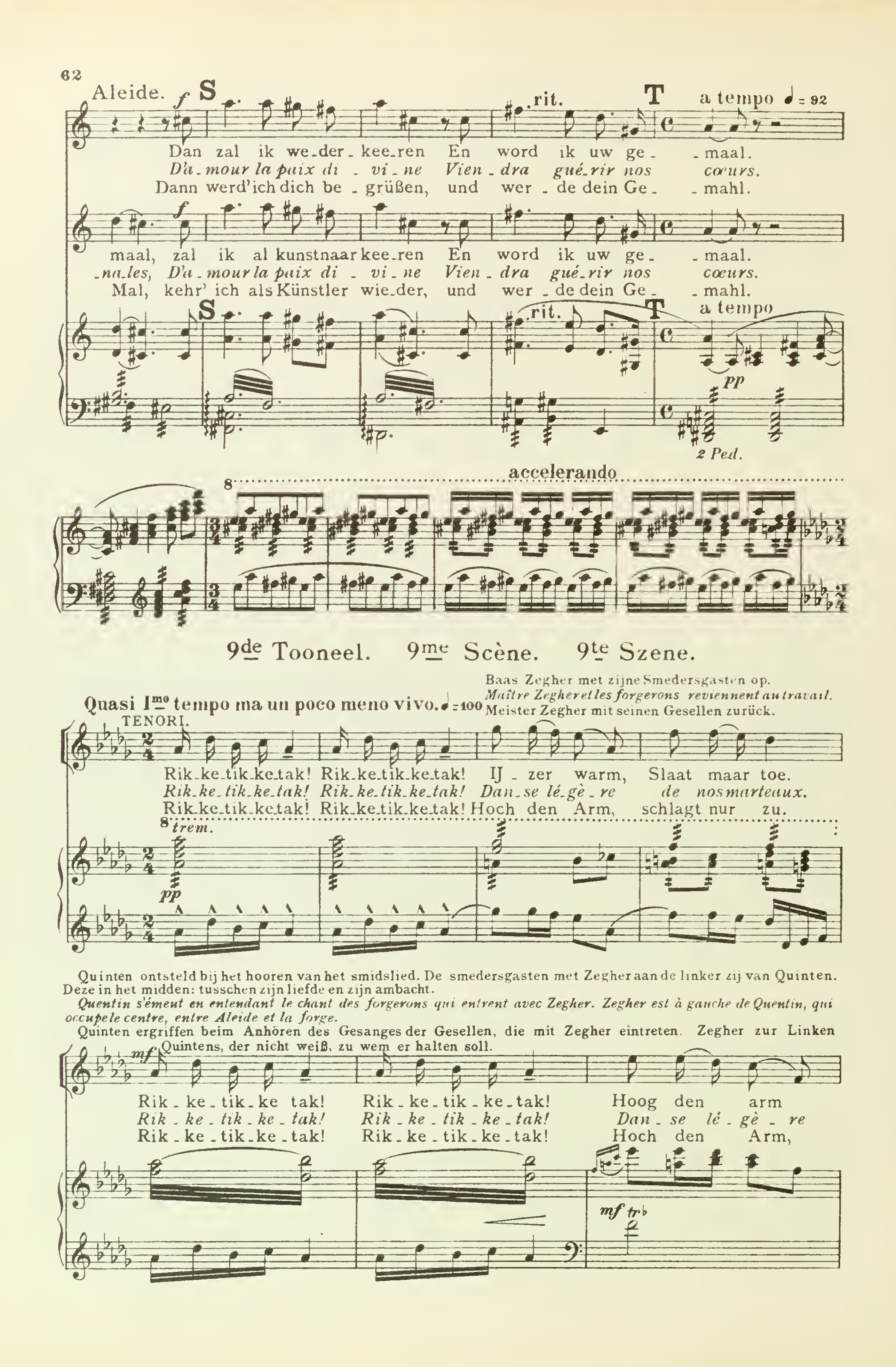
Een rid - der wint zijn lief - ste door het
Un che-va-lier com - bat pour ses a -
Der Rit - ter g'winnt sei-ne Lieb - ste durch das

ff

tr

zwaard Door mij _ ne kunst ik word _ u
_mours; Je veux me ren _ dre di _ - - - - - - - - gne de
Schwert; doch mei _ ne Kunst macht mich _ dir
O
waard.
toi!
wert.
Più mosso.
ff
Ped.
P
Longo
Lento.
p espress.
(Quinten plukt eene bloem van den eglantier.)
(Quentin cueille une fleur de l'églantier.)
(Quinten pflückt eine Rose ab.)
Adagio.
Cello solo.
Quinten. (neemt aleide bij de hand)
Quentin. (il prend la main d'Aleide)
Quinten. (nimmt Aleide bei der Hand)
Als voor de twee de ma _ le De bloei _ en _ de e _ glan _ tier _ Met
♩= 54 a 69
Quand ce doux é _ glan _ tier _ Pour u _ ne se _ con _ de fois _ Se
Wenn dann zum zwei _ ten Ma _ le, die blü _ hen _ den Rö _ se _ lein _ in

ro - zen-pracht zal pra - len Dan keer ik weer naar hier, — Dan
cou-vri - ra de vo - ses, Je re - vien-drai vers toi. — Je
Far - ben-pracht sich ma - len, dann kehr' ich wie - der heim, dann
a tempo
Aleide.
un poco rit.
mf
espress.
keer ik weer naar hier. Als d'e - glan - tier met ro - zen Zich
re - vien - drai vers toi. Mon cœur at - ten - dra l'au - ro - re du
kehr ich wie - der heim. Wenn die - ser Strauch mit Ro - sen, sich
un poco più moto
un poco rit.
tooit ten twee - de maal, Dan zal ik u be - groe - ten, zoet lief, Als mijn ge -
jour, Où dans la gloi - re des ro - ses vir - gi - na - les Nos cœurs pourront s'u -
schmückt zum zwei - ten Mal, dann werd ich dich be - grü - ßen süß' Lieb, als mein Ge -
R
Tempo I.
f
Quinten. Quentin.
maal. Als d'e - glan - tier zijn knop - jes Ont - luikt ten twee - de
nir. Quand Mai re - ver - ra la gloi - re des ro - ses vir - gi -
mahl. Wenn Ro - sen - knos - pen sprie - sen im Mai zum zwei - ten
Ped.
Ped.
Ped.
Ped.

Aleide. S rit. T a tempo ♩= 92
Dan zal ik we-der-kee-ren En word ik uw ge-maal.
D'a-mour la paix di-vi-ne Vien-dra gué-rir nos cœurs.
Dann werd' ich dich be-grüßen, und wer-de dein Ge-mahl.
maal, zal ik al kunstnaar kee-ren En word ik uw ge-maal.
-na-les, D'a-mour la paix di-vi-ne Vien-dra gué-rir nos cœurs.
Mal, kehr' ich als Künstler wie-der, und wer-de dein Ge-mahl.
S rit. T a tempo
pp
2 Ped.
accelerando
9de Tooneel. 9me Scène. 9te Szene.
Baas Zegher met zijne Smedersgasten op.
Maître Zegher et les forgerons reviennent au travail.
Meister Zegher mit seinen Gesellen zurück.
Quasi Imo tempo ma un poco meno vivo. ♩= 100
TENORI.
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! IJ-zer warm, Slaat maar toe.
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Dan-se lé-gè-re de nos marteaux.
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Hoch den Arm, schlagt nur zu.
trem.
pp
Quinten ontsteld bij het hooren van het smidslied. De smedersgasten met Zegher aan de linker zij van Quinten. Deze in het midden: tusschen zijn liefde en zijn ambacht.
Quentin s'émeut en entendant le chant des forgerons qui entrent avec Zegher. Zegher est à gauche de Quentin, qui occupe le centre, entre Aleide et la forge.
Quinten ergriffen beim Anhören des Gesanges der Gesellen, die mit Zegher eintreten. Zegher zur Linken Quintens, der nicht weiß, zu wem er halten soll.
mf
Rik-ke-tik-ke tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Hoog den arm
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Dan-se lé-gè-re
Rik-ke-tik-ke-tak! Rik-ke-tik-ke-tak! Hoch den Arm,
mf tr

TENORI.

Slaat maar toe, Rikke-tak! Sla maar toe, sla maar toe,
de nosmarteaux, Réson-nez, gais re-frains, ré-son-nez,
schlagt nur zu, Rikke-tak, schlagt nur zu, schlagt nur zu,

BASSI.

Sla maar toe, sla maar
Ré-son-nez, gais re-
Schlagt nur zu, schlagt nur

Quinten. *Quentin.*

Vaar-wel! Vaar-wel!
A-dieu! A-dieu!
Fahr' wohl! Fahr' wohl!

— Rik-ke-tak, Rik-ke-tak, Rik-ke-toe.
— *gais refrains, ré-son-nez, gais refrains.*
— Rik-ke-tak, Rik-ke-tak, Rik-ke-tu.
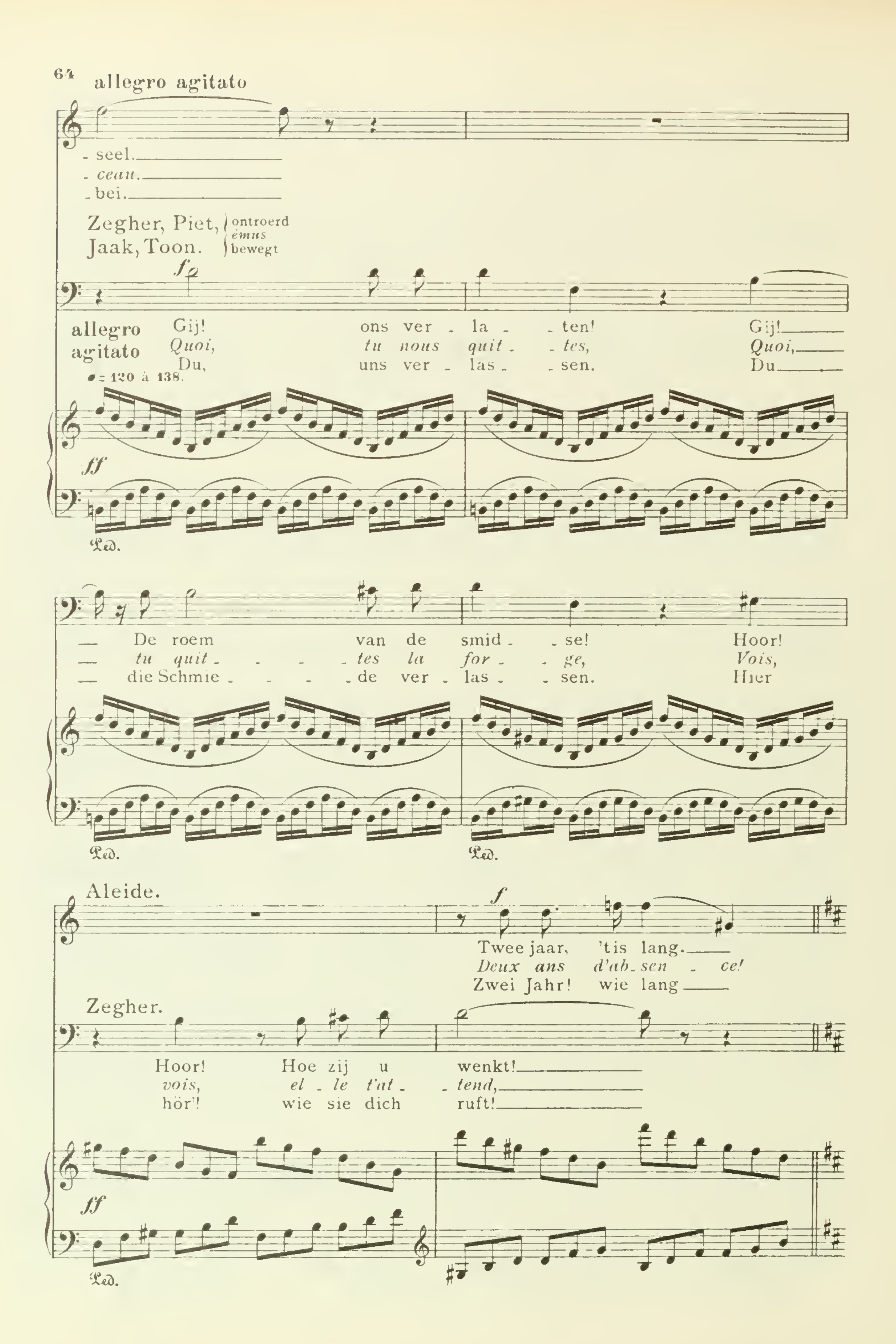
toe, Rik-ke-tak, Rik-ke-tak, Rik-ke-toe.
frains, ré-son-nez, gais re-frains, ré-son-nez.
zu, Rik-ke-tak, Rik-ke-tak, Rik-ke-tu.

Zegher kan niet gelooven wat hij verneemt. De smedersgasten staan verbaast. Groote beweging onder hun.
Zegher et les compagnons ne peuvent croire ce qu'ils viennent d'apprendre. Grand émoi parmi eux.
Zegher kann nicht glauben, was er hört. Die Gesellen staunen; große Bewegung unter ihnen.

Recit. Vrij. Largamente.

Ik ga! Ik ruil het aanbeeld voor't pa-neel, Den ha-mer voor't pen-
Je pars, Je fuis l'enclume et le mar-teau, Pour pren-dre le pin-
Ich geh'! O mö-gen wir uns wie-der-seh'n Das Leid ist dann vor-

(Libero.)

allegro agitato
- seel.
- ceau.
- bei.
Zegher, Piet, Jaak, Toon.
ontroerd
émus
bewegt
fp
Gij! ons ver - la - ten! Gij!
Quoi, tu nous quit - tes, Quoi,
Du, uns ver - las - sen. Du
allegro agitato
♩= 120 à 138.
ff
Ped.
De roem van de smid - se! Hoor!
tu quit - - - tes la for - ge, Vois,
die Schmie - - - de ver - las - sen. Hier
Ped.
Ped.
Aleide.
f
Twee jaar, 'tis lang.
Deux ans d'ab - sen - ce!
Zwei Jahr! wie lang
Zegher.
Hoor! Hoe zij u wenkt!
vois, el - le t'at - tend,
hör'! wie sie dich ruft!
ff
Ped.

V

Mijn hart klopt bang!
Mon cœur se bri - - - - se!
mir wird so bang!

(Zegher met de 3 Smedersgasten. *unisso*)
(et les 3 Forgerons.)
(Zegher mit den 3 Gesellen.)

Blijf! blijf o blijf
Viens, Viens, Quen - tin,
Bleib', bleib', o bleib'

V

p

Quinten. (Heel dit laatste tooneel moet op koortsige wijze voorgedragen worden.)
Quentin. (Cette dernière scène doit être jouée d'une façon fiévreuse.)
Quinten. (Die letzte Szene muß mit fieberhafter. Aufregung gespielt werden.)

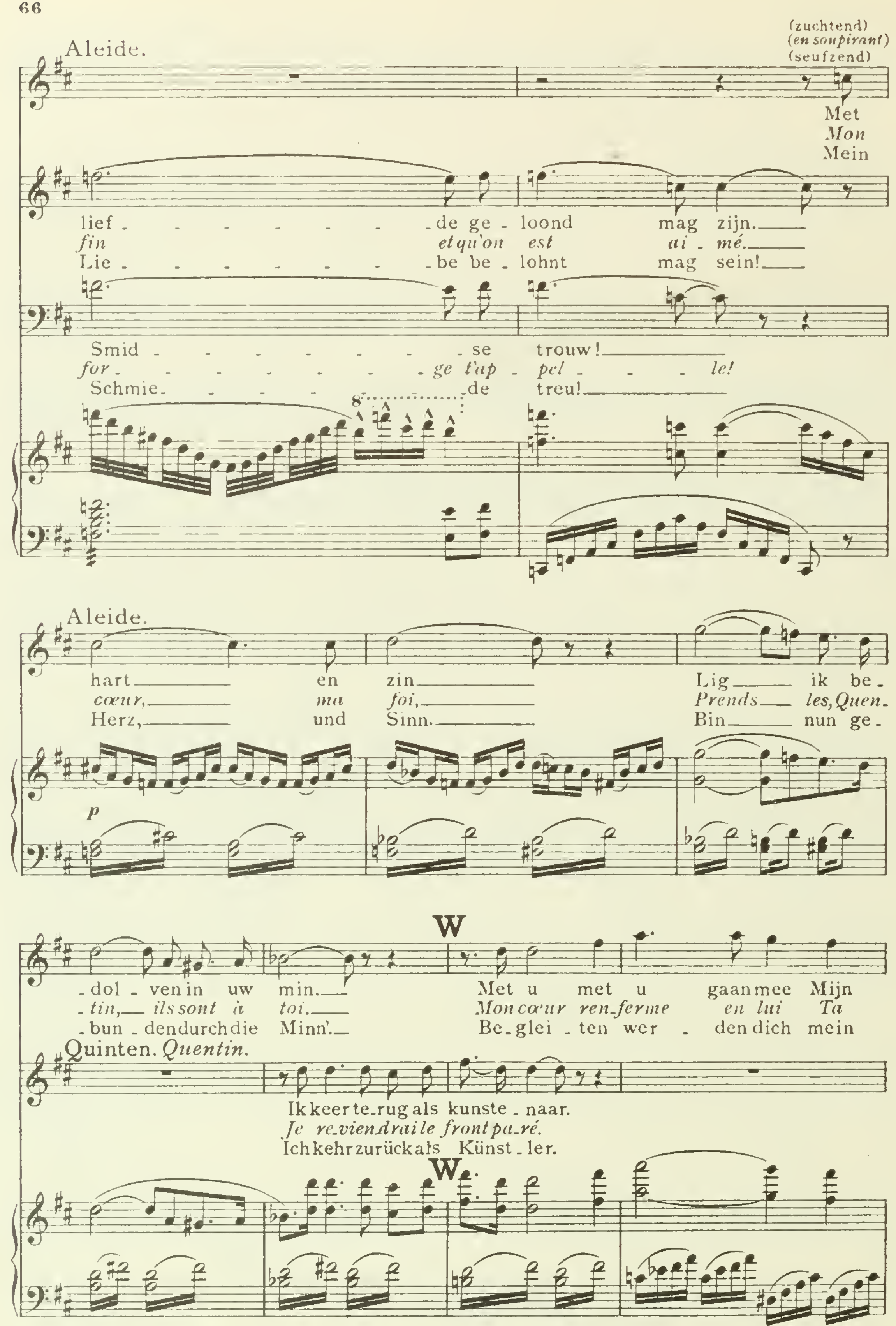
Lief - de te dra - - - gen en is geen
L'a - mour est doux et d'un poids lé -
Lie - be zu tra - - - gen ist doch kein'

Quin - ten, Quin - ten,
res - te, Res - te,
bleib' Quin - ten,

pijn Als de lief - - - - - - de met
- ger, Quand on ai - - - - - - me sans
Pein, wenn die Lie - - - - - - be durch

Hoor! Hoor, blijf de
Viens, Viens, car la
komm, komm, bleib' der

8

Aleide.
(zuchtend)
(en soupirant)
(seufzend)
Met
Mon
Mein
lief - - - - - - - - -de ge-loond mag zijn.
fin et qu'on est ai-mé.
Lie - - - - - - - - -be be-lohnt mag sein!
Smid - - - - - - - - -se trouw!
for - - - - - - -ge t'ap-pel - - - le!
Schmie - - - - -de treu!
8
Aleide.
hart en zin Lig ik be-
cœur, ma foi, Prends les, Quen-
Herz, und Sinn. Bin nun ge-
p
W
-dol-ven in uw min. Met u met u gaan mee Mijn
-tin, ils sont à toi. Mon cœur ren-ferme en lui Ta
-bun-den durch die Minn'. Be-glei-ten wer-den dich mein
Quinten. Quentin.
Ik keer te-rug als kunste-naar.
Je re-viendrai le front pa-ré.
Ich kehr zurück als Künst-ler.
W

zin - nen, mijn ge - dach - ten, De lief - de zal de lief - de
dou - ce sou - ve - nan - ce. Et j'at - tendrai mon bien - ai -
Seh - nen, mein' Ge - dan - ken. Mein Lie - be wird ja nie - mals

Ik keer te - rug als kuns - te -
Je re - viendrai le front pa -
Ich kehr' zurück als Künstler zu -

wach - - - ten! Vaar - wel! Vaarwel!
- mé. A - dieu! A - dieu!
wan - - - ken! Fahr'wohl! Fahr'wohl!

- naar! Vaar - wel! Vaarwel!
- ré! A - dieu! A - dieu!
- rück! Fahr'wohl! Fahr'wohl!
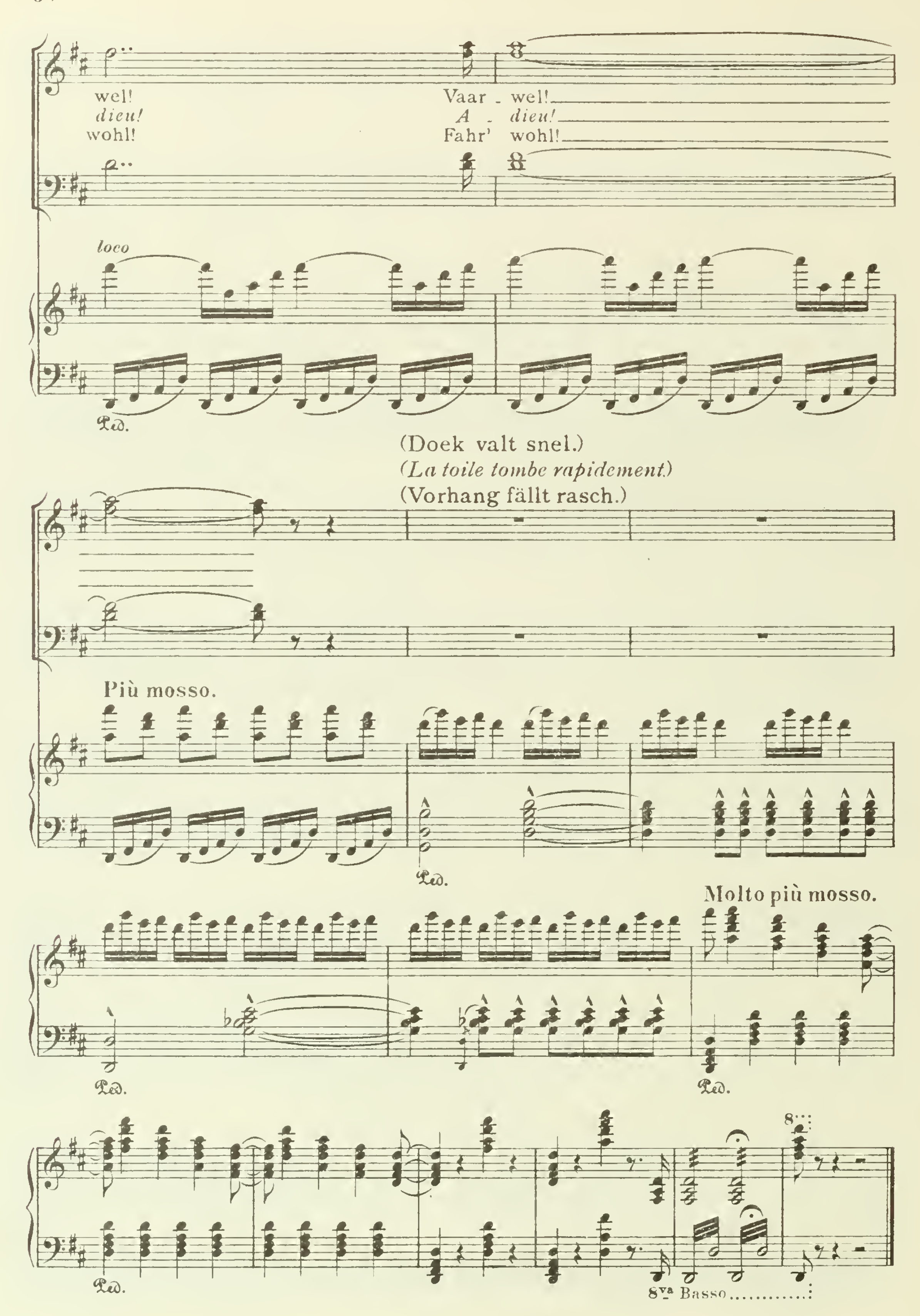
Zeghar. *ff*
Vaarwel! Vaarwel! Vaarwel! Vaarwel!
Adieu! A - dieu! A - dieu! A - dieu!
Fahr'wohl! Fahr'wohl! Fahr'wohl! Fahr'wohl!

TENORI. *ff*
Vaarwel! Vaarwel! Vaarwel! Vaarwel! Vaar -
Adieu! A - dieu! A - dieu! A - dieu! A -
Fahr'wohl! Fahr'wohl! Fahr'wohl! Fahr'wohl! Fahr'

BASSI. *ff*

ff

Ped. Ped. Ped. Ped.
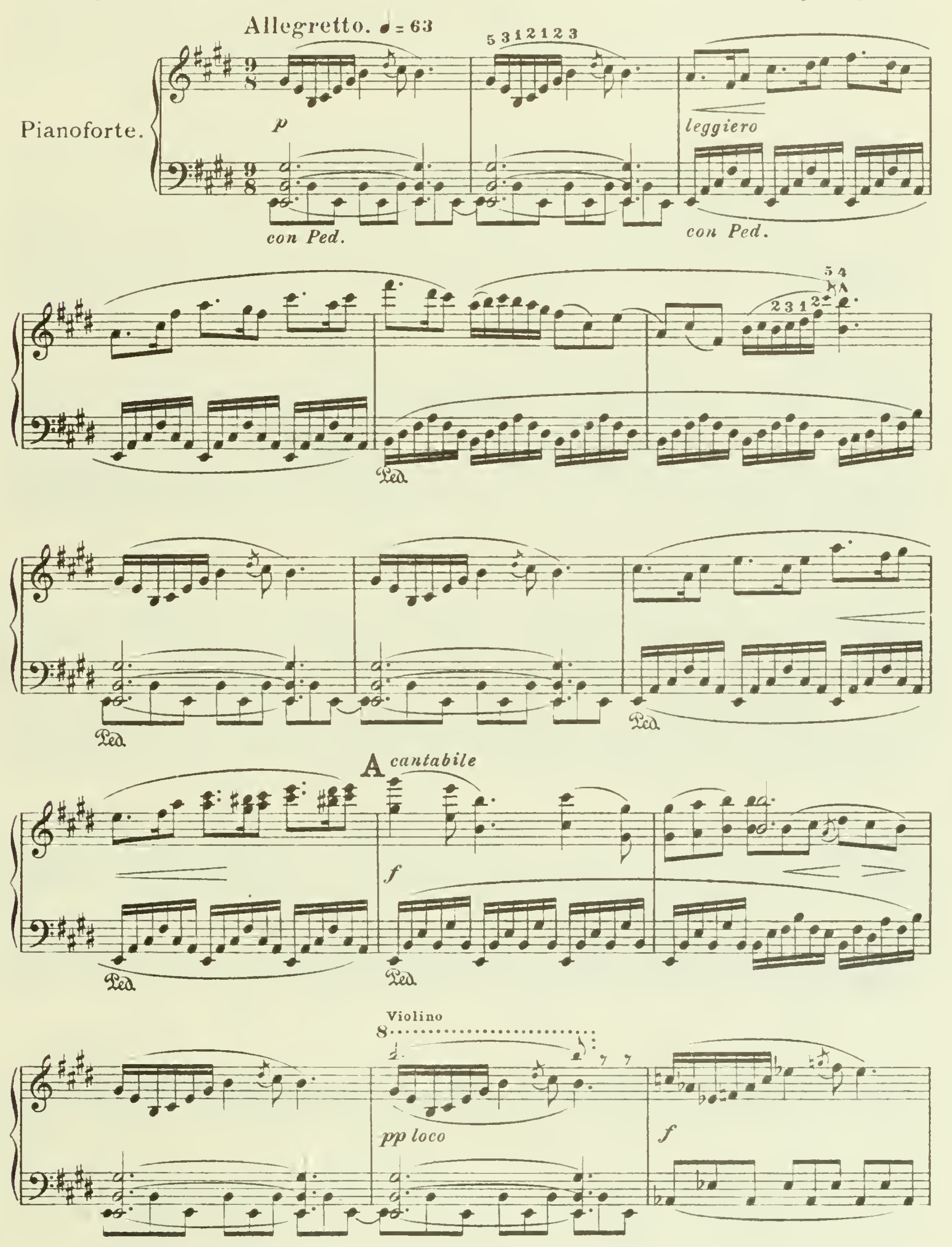

wel! Vaar - wel!
dieu! A - dieu!
wohl! Fahr' wohl!
loco
(Doek valt snel.)
(La toile tombe rapidement.)
(Vorhang fällt rasch.)
Più mosso.
Molto più mosso.
8va Basso
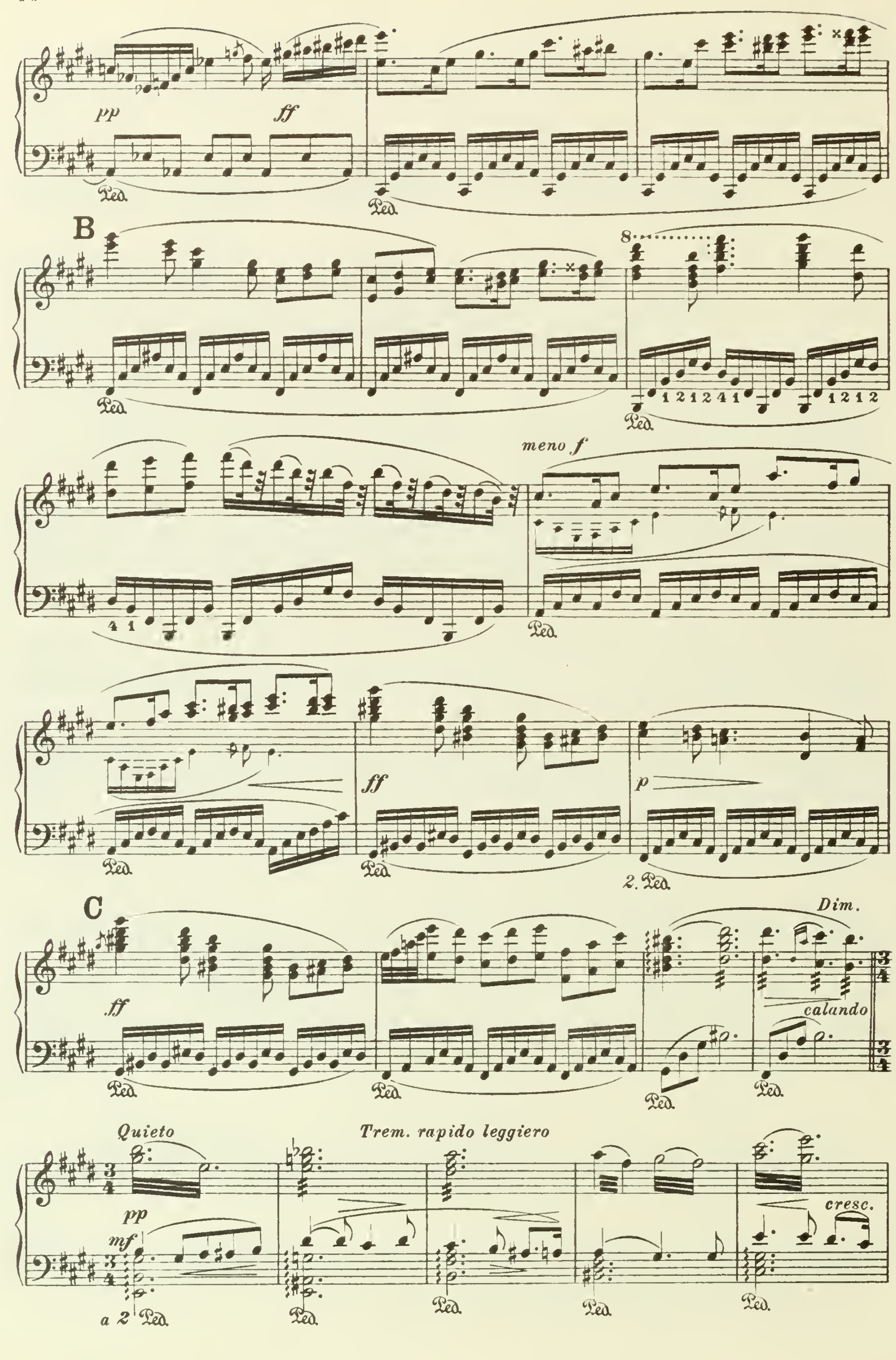
Tweede bedrijf. Deuxième Acte. Zweiter Akt.

De Tuin van Floris rijke poorter met den bloeienden Eglantier. Twee jaar later.

La Jardin de Floris avec l'eglantier. Deux ans plus tard.

Ein Garten mit bluhenden wilden Rosen Die reiche Patrizierwohnung von Floris. Zwei Jahre spater.

pp
ff
Ped.
B
8
meno f
ff
p
2. Ped.
C
Dim.
calando
Quieto
Trem. rapido leggiero
pp
mf
cresc.
a 2

cresc. *pp* *p* *f marcato*

cresc.(calore)

ff

Doek open. *Rideau.* Vorhang.
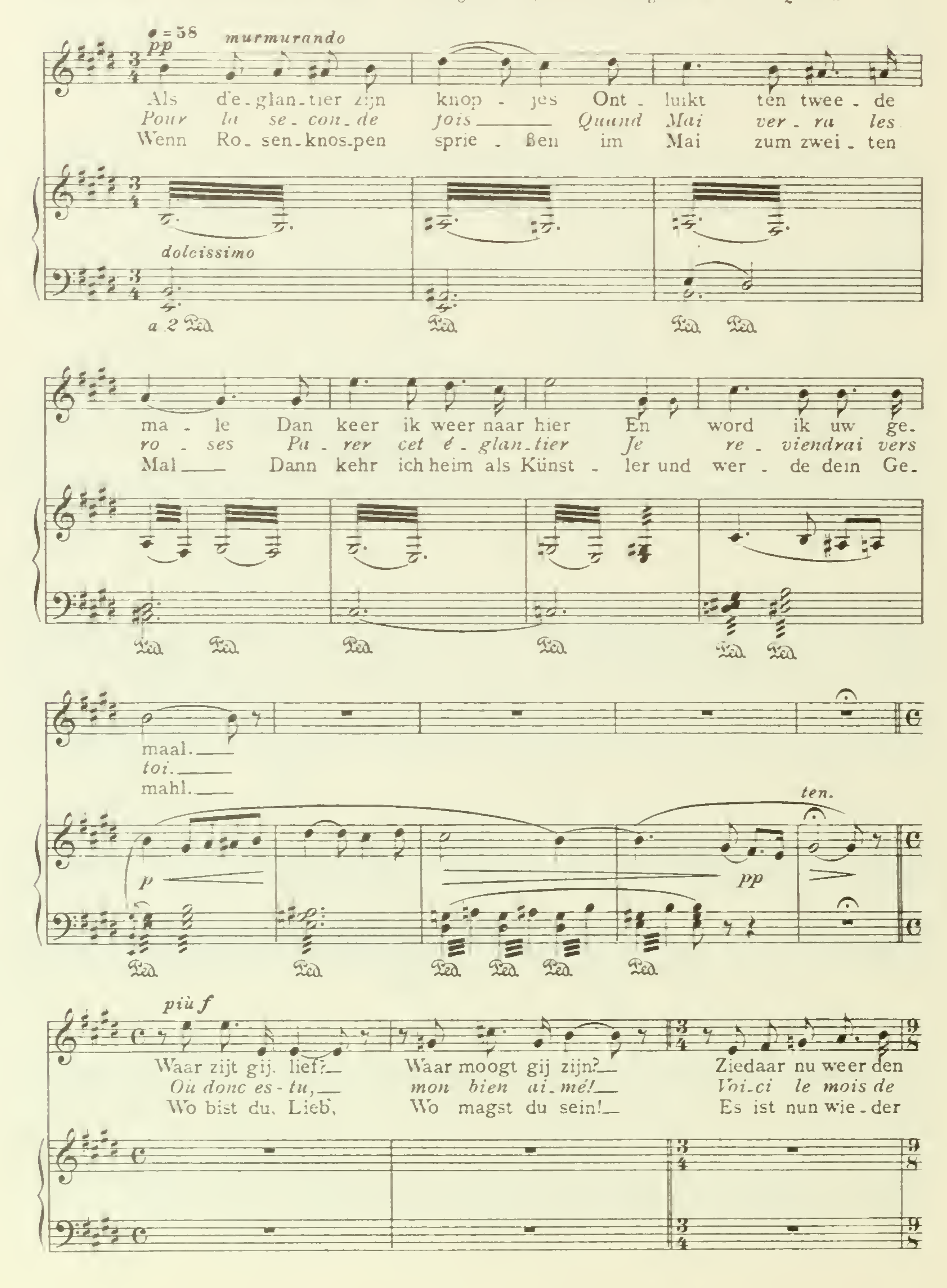
fff *p* *dim.* *molto meno mosso* *pp* *ppp*
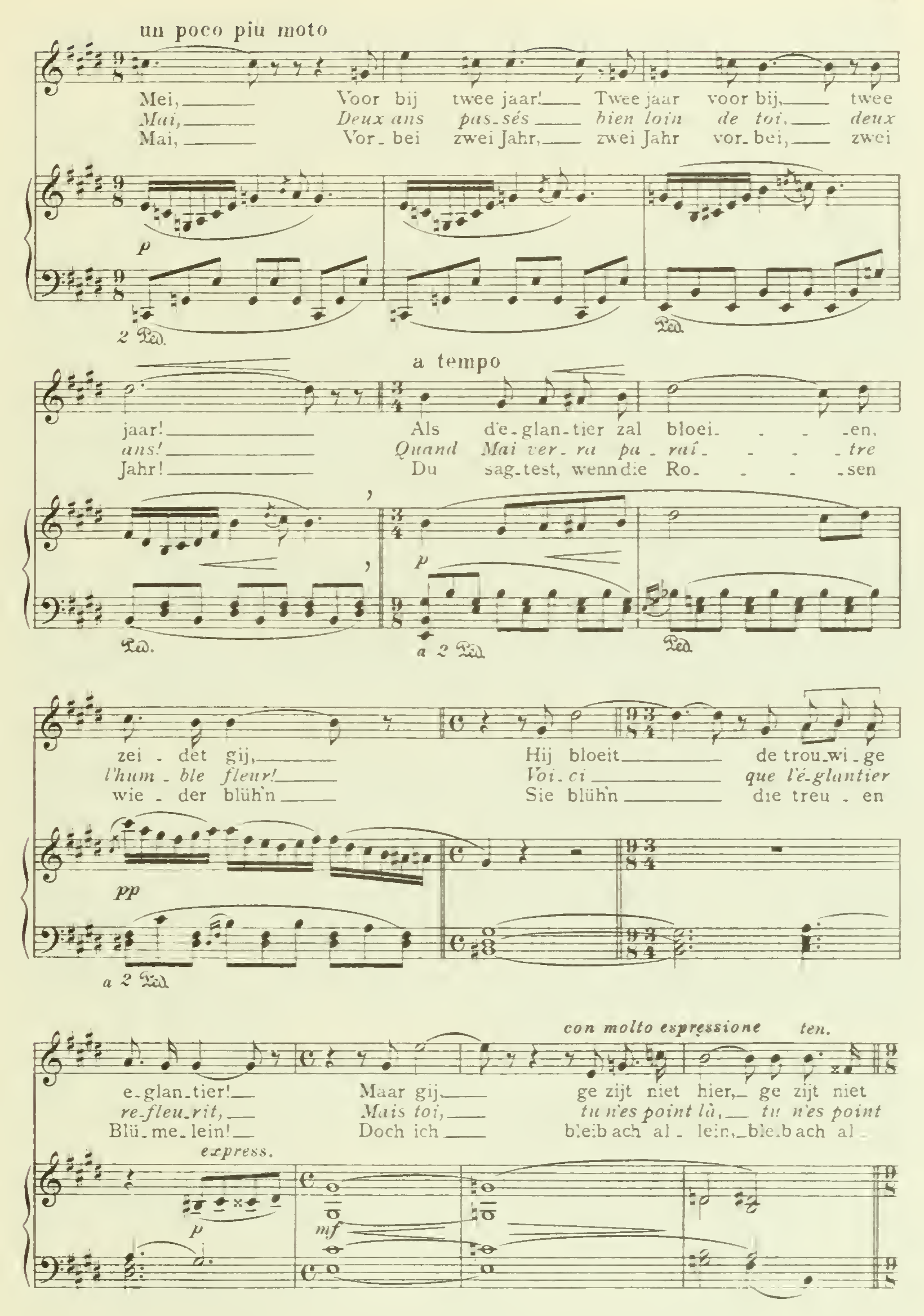
1ste Tooneel. 1re Scène. 1ste Szene.

Aleide aan eene tafel gezeten. Op de tafel eenen luit. Als iemand die hardop denken zou, begeleide neuriend en herhaalt de woorden van Quinten.
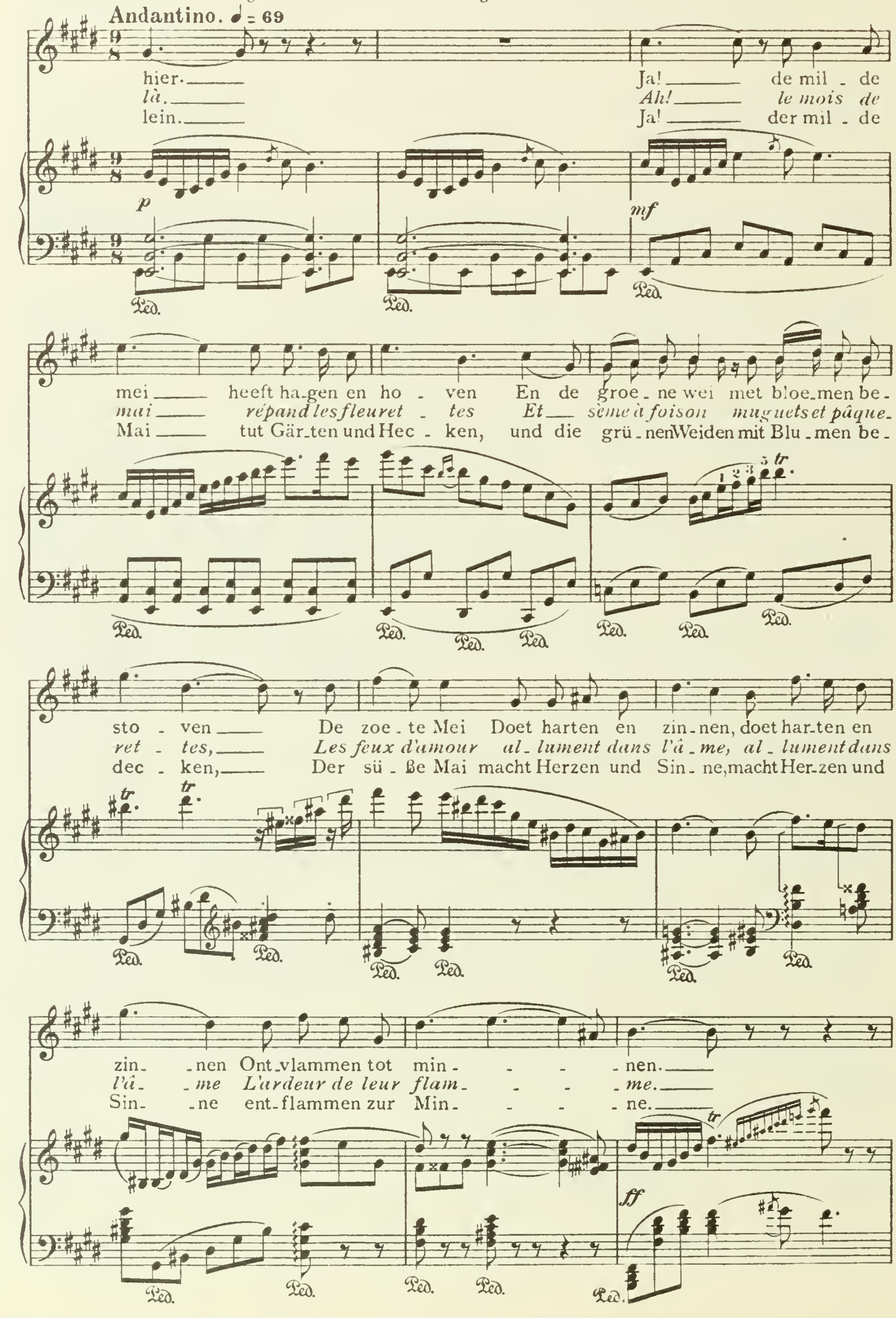
Aleide est assise a table. Sur la table un luth. Elle s'accompagne en chantant les paroles de Quentin.
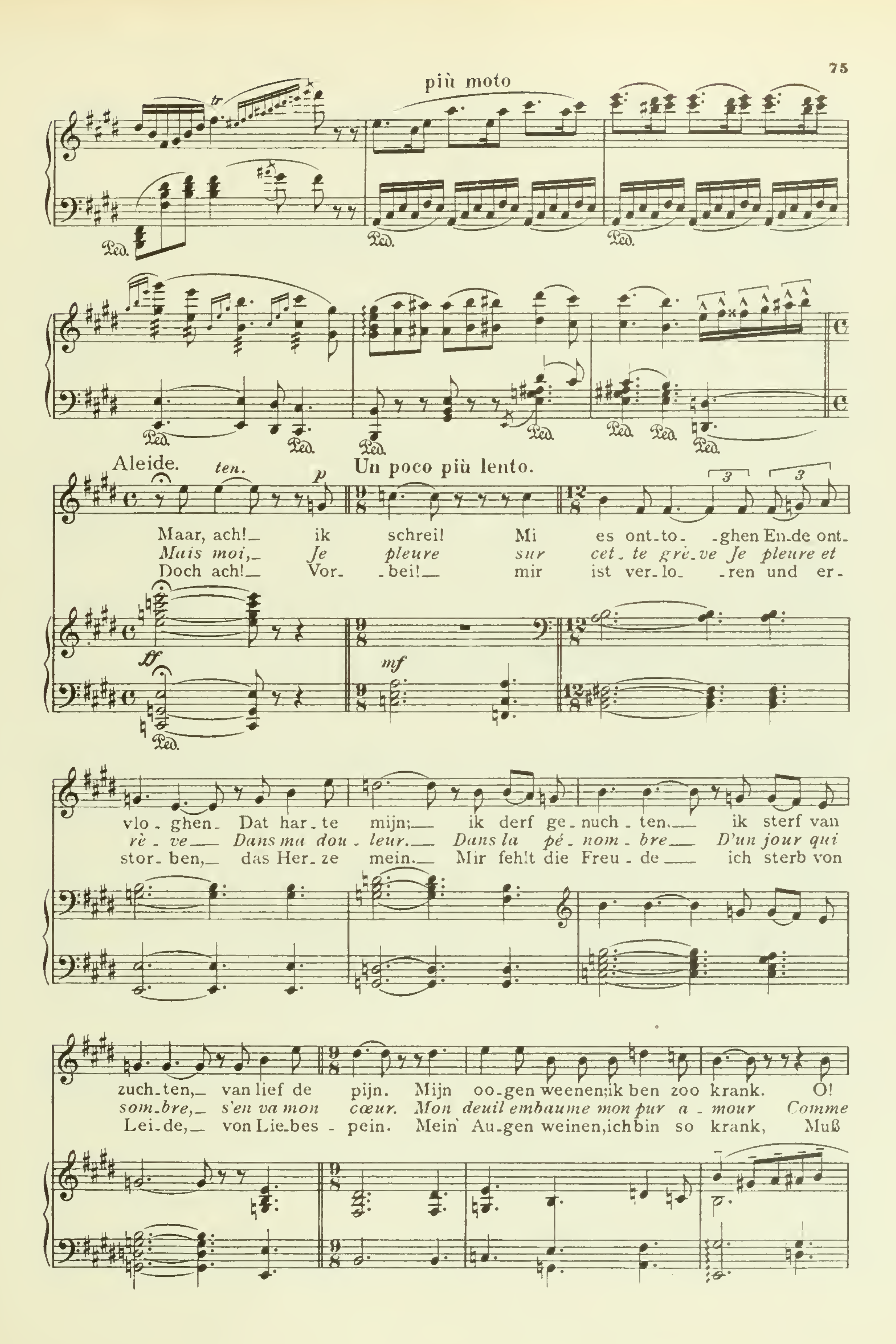
Aleide sitzt an einem Tische, worauf eine Laute liegt. Sie begleitet und singt die Worte von Quinten.
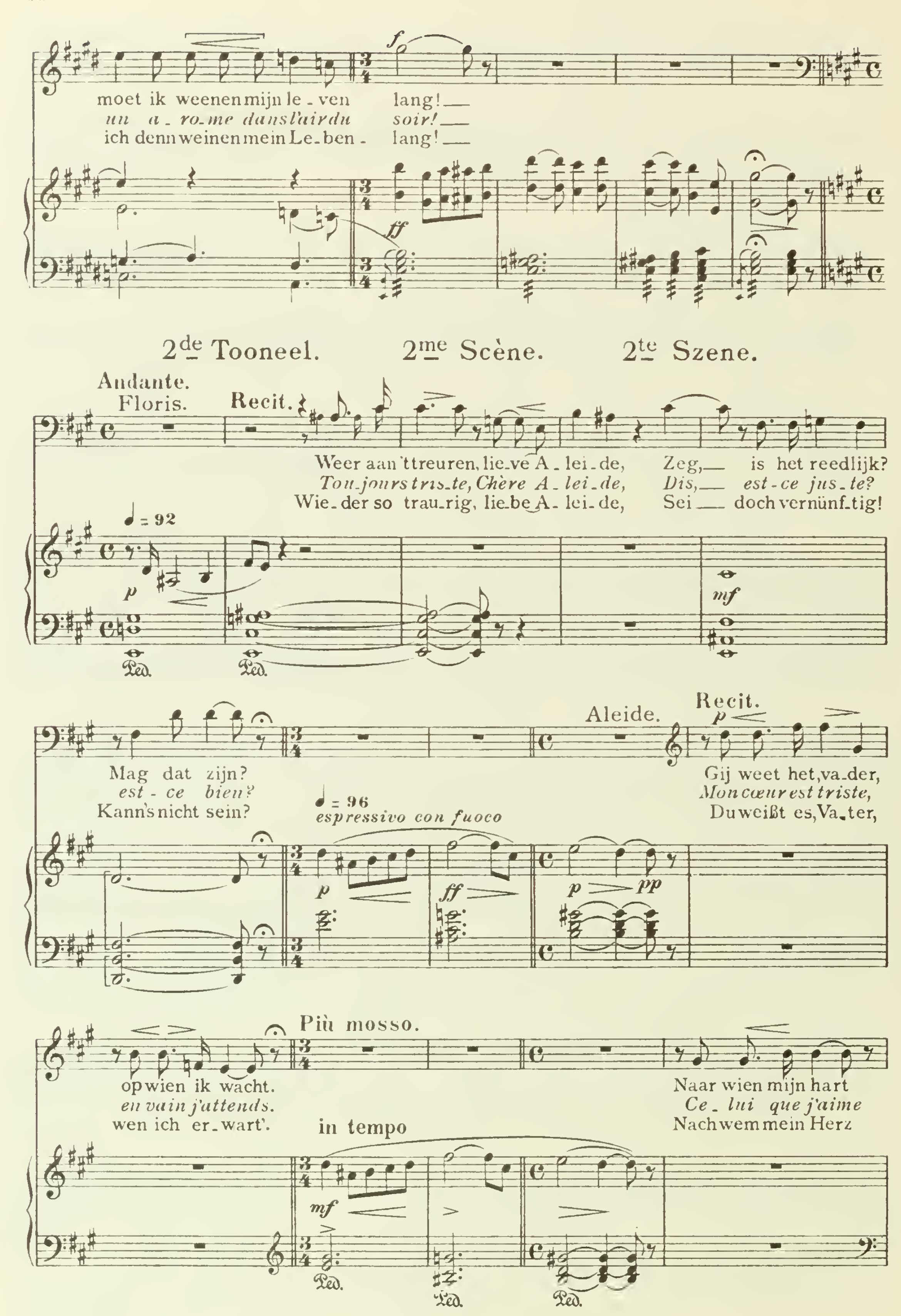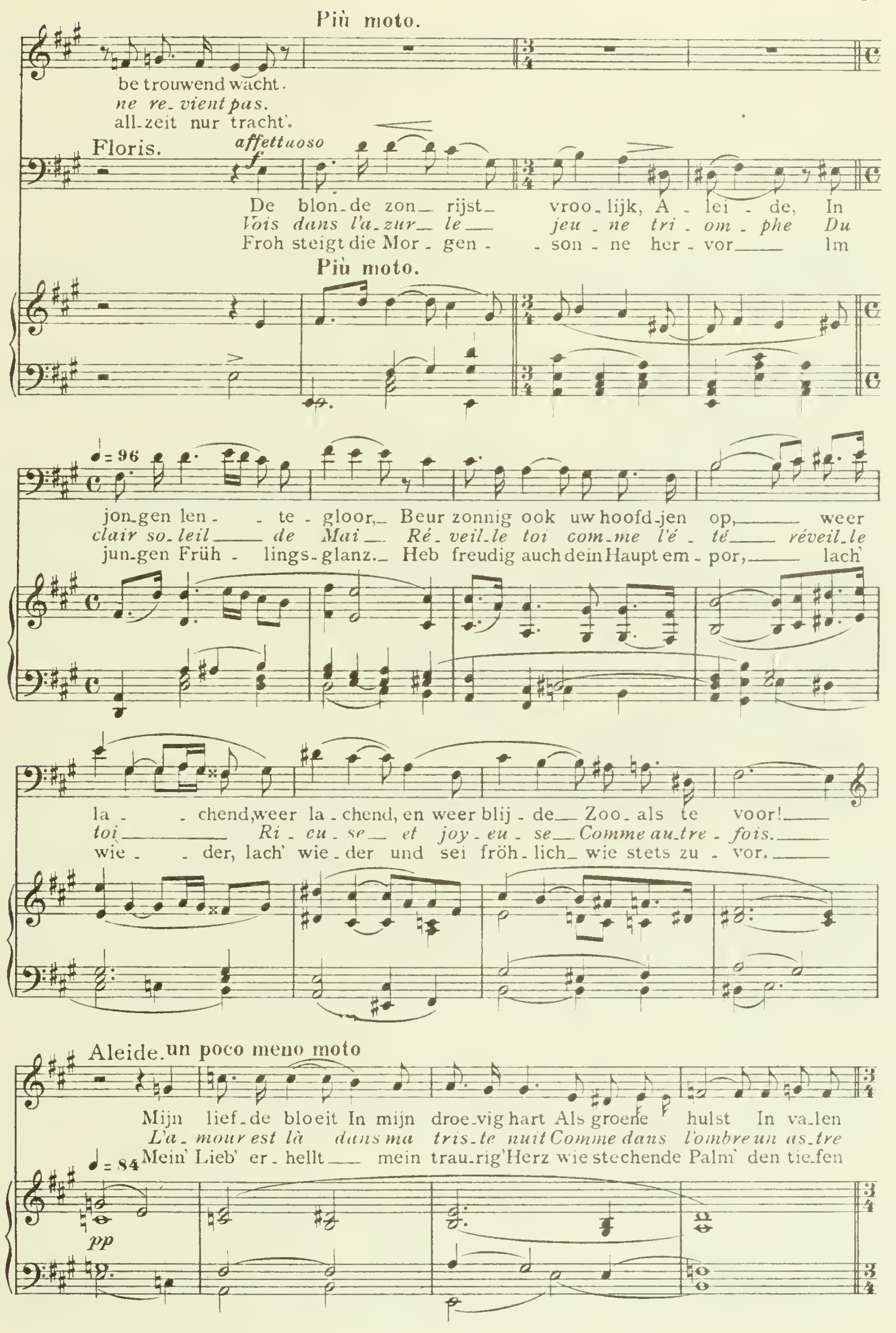

un poco piu moto
Mei, Voor bij twee jaar! Twee jaar voor bij, twee
Mai, Deux ans pas-sés bien loin de toi, deux
Mai, Vor-bei zwei Jahr, zwei Jahr vor-bei, zwei
p
2 Ped.
Ped.
a tempo
jaar! Als d'e-glan-tier zal bloei- - - -en,
ans! Quand Mai ver-ra pa-raî- - - -tre
Jahr! Du sag-test, wenn die Ro- - - -sen
p
Ped.
a 2 Ped.
Ped.
zei-det gij, Hij bloeit de trou-wi-ge
l'hum-ble fleur! Voi-ci que l'é-glantier
wie-der blüh'n Sie blüh'n die treu-en
pp
a 2 Ped.
con molto espressione ten.
e-glan-tier! Maar gij, ge zijt niet hier, ge zijt niet
re-fleu-rit, Mais toi, tu n'es point là, tu n'es point
Blü-me-lein! Doch ich bleib ach al-lein, bleib ach al-
express.
p
mf
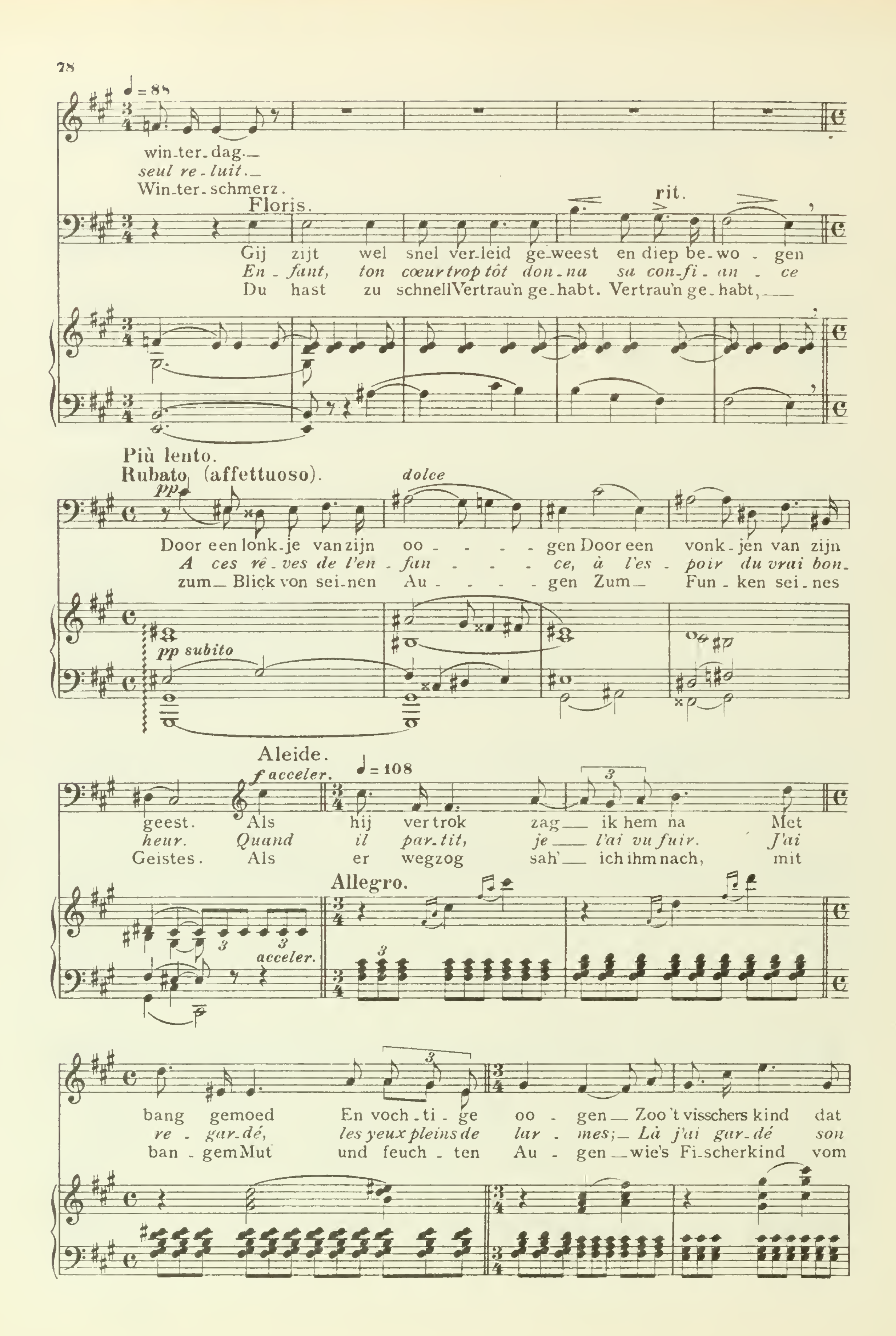
De muziek herneemt de fraze der lente. Aleide staart treurig naar buiten. Dan antwoordt zij als 't ware op de muziek.
La musique reprend la mélodie du printemps. Aleide regarde tristement dans le lointain puis elle semble répondre à la musique.
Die Musik nimmt das Frühlingsmotiv auf. Aleide sieht traurig in die Ferne. Sie scheint der Musik zu antworten.
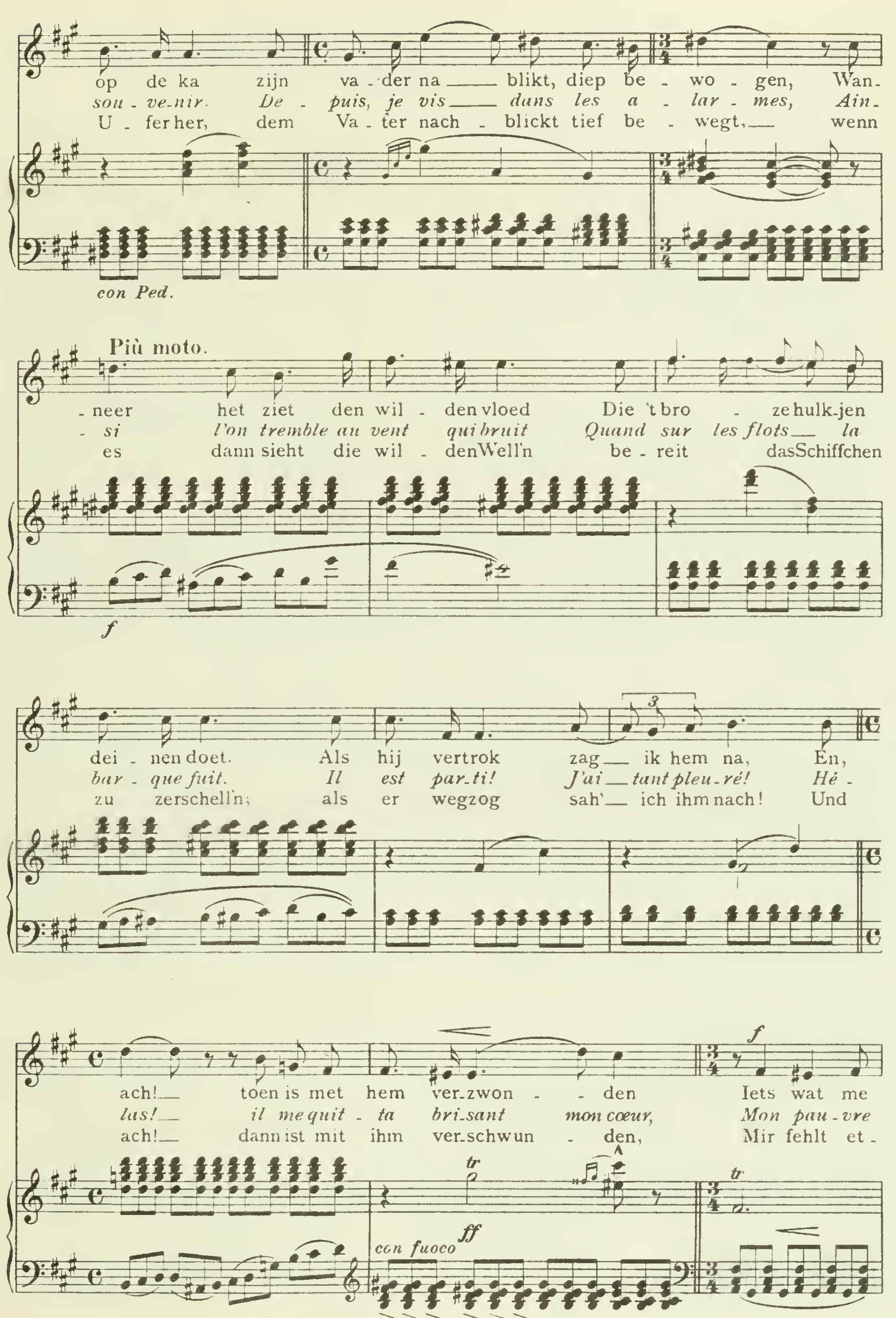

più moto
Aleide.
ten.
p
Un poco più lento.
Maar, ach! ik schrei! Mi es ont-to- -ghen En-de ont-
Mais moi, Je pleure sur cet-te grè-ve Je pleure et
Doch ach! Vor- -bei! mir ist ver-lo- -ren und er-
ff
mf
vlo-ghen- Dat har-te mijn; ik derf ge-nuch-ten, ik sterf van
rê-ve Dans ma dou-leur. Dans la pé-nom-bre D'un jour qui
stor-ben, das Her-ze mein. Mir fehlt die Freu-de ich sterb von
zuch-ten, van lief de pijn. Mijn oo-gen weenen; ik ben zoo krank. O!
som-bre, s'en va mon cœur. Mon deuil embaume mon pur a-mour Comme
Lei-de, von Lie-bes-pein. Mein' Au-gen weinen, ich bin so krank, Muß

moet ik weenen mijn le - ven lang!
un a - ro-me dans l'air du soir!
ich denn weinen mein Le-ben - lang!
f
ff
2de Tooneel. 2me Scène. 2te Szene.
Andante.
Floris.
Recit.
Weer aan 't treuren, lie-ve A - lei - de, Zeg, is het reedlijk?
Tou-jours tris-te, Chère A - lei - de, Dis, est-ce jus - te?
Wie-der so trau-rig, lie-be A - lei - de, Sei doch vernünf-tig!
♩ = 92
p
mf
Mag dat zijn?
est - ce bien?
Kann's nicht sein?
♩ = 96
espressivo con fuoco
Aleide.
Recit.
Gij weet het, va-der,
Mon cœur est triste,
Du weißt es, Va-ter,
pp
op wien ik wacht.
en vain j'attends.
wen ich er-wart'.
Più mosso.
in tempo
Naar wien mijn hart
Ce - lui que j'aime
Nach wem mein Herz

Più moto.
be trouwend wacht.
ne re_vient pas.
all_zeit nur tracht'.
Floris.
affettuoso
De blon_de zon_ rijst_ vroo_lijk, A_lei_de, In
Vois dans l'a_zur_ le_ jeu_ne tri_om_phe Du
Froh steigt die Mor_gen_ son_ne her_vor_ Im
Più moto.
♩= 96
jon_gen len_ te_gloor,_ Beur zonnig ook uw hoofd_jen op,_ weer
clair so_leil_ de Mai_ Ré_veil_le toi com_me l'é_té_ réveil_le
jun_gen Früh_ lings_glanz._ Heb freudig auch dein Haupt em_por,_ lach'
la_ chend, weer la_chend, en weer blij_de_ Zoo_als te voor!_
toi_ Ri_eu_se_ et joy_eu_se_ Comme au_tre_fois._
wie_ der, lach' wie_der und sei fröh_lich_ wie stets zu_vor._
Aleide. un poco meno moto
Mijn lief_de bloeit In mijn droe_vig hart Als groene hulst In va_len
L'a_mour est là dans ma tris_te nuit Comme dans l'ombre un as_tre
Mein' Lieb' er_hellt_ mein trau_rig'Herz wie stechende Palm' den tie_fen
♩= 84
pp

♩= 88
win-ter-dag.
seul re-luit.
Win-ter-schmerz.
Floris.
rit.
Gij zijt wel snel ver-leid ge-weest en diep be-wo-gen
En-fant, ton cœur trop tôt don-na sa con-fi-an-ce
Du hast zu schnell Vertrau'n ge-habt. Vertrau'n ge-habt,
Più lento.
Rubato (affettuoso).
pp
dolce
Door een lonk-je van zijn oo-gen Door een vonk-jen van zijn
A ces rê-ves de l'en-fan-ce, à l'es-poir du vrai bon-
zum Blick von sei-nen Au-gen Zum Fun-ken sei-nes
pp subito
Aleide.
f acceler.
♩= 108
geest. Als hij ver trok zag ik hem na Met
heur. Quand il par-tit, je l'ai vu fuir. J'ai
Geistes. Als er wegzog sah' ich ihm nach, mit
Allegro.
acceler.
bang gemoed En voch-ti-ge oo-gen Zoo 't visschers kind dat
re-gar-dé, les yeux pleins de lar-mes; Là j'ai gar-dé son
ban-gem Mut und feuch-ten Au-gen wie's Fi-scherkind vom

op de ka zijn va - der na blikt, diep be - wo - gen, Wan-
sou - ve-nir. De - puis, je vis dans les a - lar - mes, Ain-
U - fer her, dem Va - ter nach - blickt tief be - wegt, wenn
con Ped.
Più moto.
- neer het ziet den wil - den vloed Die 't bro - ze hulk-jen
- si l'on tremble au vent qui bruit Quand sur les flots la
es dann sieht die wil - den Well'n be - reit das Schiffchen
f
dei - nen doet. Als hij vertrok zag ik hem na, En,
bar - que fuit. Il est par-ti! J'ai tant pleu-ré! Hé-
zu zerschell'n; als er wegzog sah' ich ihm nach! Und
ach! toen is met hem ver-zwon - - den Iets wat me
las! il me quit - ta bri-sant mon cœur, Mon pau-vre
ach! dann ist mit ihm ver-schwun - den, Mir fehlt et-
f
tr
con fuoco
ff

ff

faalt waar ik ook ga En wat ik niet heb weer-ge-von - den. Het
cœur, mon cœur ai - mant. Mon deuil n'a vu nul - le li - mi - te. Il
- was, wo ich auch geh', was nie ich hab zu-rück ge-fun - den. Er

tr. p mf

is mijn heil, mijn vreugd,— Mijn heil, mijn vreugd, mijn
prit tout mon bon heur.— Il prit tout mon bon-
war mein Heil, mein' Ruh'— mein' Freud', Nun er hin-

Ben in tempo.

vree!— Als hij ver-trok....., 't ging al - les mee!—
- heur.— Je n'ai gar-dé que la dou-leur!—
- weg,— hab' ich nur Leid; nun er hin - weg,—

con dolore

ff

't ging al - les mee!—
Que la dou - leur!—
hab' ich nur Leid!—

con dolore

sfz sfz ff sfz

Ped. Ped.

mf — dim. — p — tr

rit. — ff

Un poco Andante.

Floris.

Zoo droe-vig zijt ge nooit ge-weest; Maar ziet ge niet de jon-ge-
Ja-mais tu ne fus triste ain-si; — Ne vois tu pas com-bien ta
So trau-rig tief sah ich dich nie! Siehst du denn nicht die Jün-ge-

p

lin-gen Naar u-we hand — om 't ijv-rigst din-gen, De rijk-ste, de be-
grâ-ce — Sé-duit de cœurs — que rien ne las-se? Les grands, les ri-ches,
lin-ge — um dei-ne Hand — ver-geb-lich rin-gen? Der Frei-er bie-ten

mf

gaaf-ste 't meest; Gij hebt — aan minnaars o-verlast. En treu-ren
vois les tous t'of-frir — leur cœur et leur a-mour. Et d'un for-ge-
sich so viel, der Frei-er bie-ten sich so viel; und trau-ern

f

Tempo rubato, molto dolce.

Aleide.

treuren voor een smeders - - gast
rou tu rê-ves le re - - tour.
trau-ern nur um ei-nen Schmied!

Hem heb ik lief!
Il a ma foi,
Ich hab' ihn lieb!

pp

Hem is mijn hart ver-pand!
Je lui don-nai mon cœur!
ihm bleibt mein Herz ge-schenkt

Floris.

Ja, liefde is vaak een dwin-ge-
Oui, tout a-mour est un ty-
Ja, Lieb' ist mei-stens ein Ty-

f

-land, Een vuur waar aan de jeugd zich brandt; Een
-ran; Des forts il bri-se tout l'é-lan; Son
-rann, ein Feur' wor-an man leicht sich brennt; des

ne - - - vel, een ne-vel voor 't ver stand.
rè - - - gne, son rè-gne nuit sans fin.
Wir - - - kung kei-ne Gren-zen kennt.

fp

Appassionata e poco a poco accel.

mf marcato

Allegro. Zegher komt op / *parait* / tritt auf

ff

Recit. (meno mosso)

Floris.

Vivo.

Zie daar is Ze-gher; wees wel - - - - kom wel-kom
Tiens, voi-ci Ze-gher; Soy - ez le bien - ve-
Hei! Mei-ster Ze-gher; Will kom - - - - men lie - ber

ff

3de Tooneel. 3me Scène. 3te Szene.
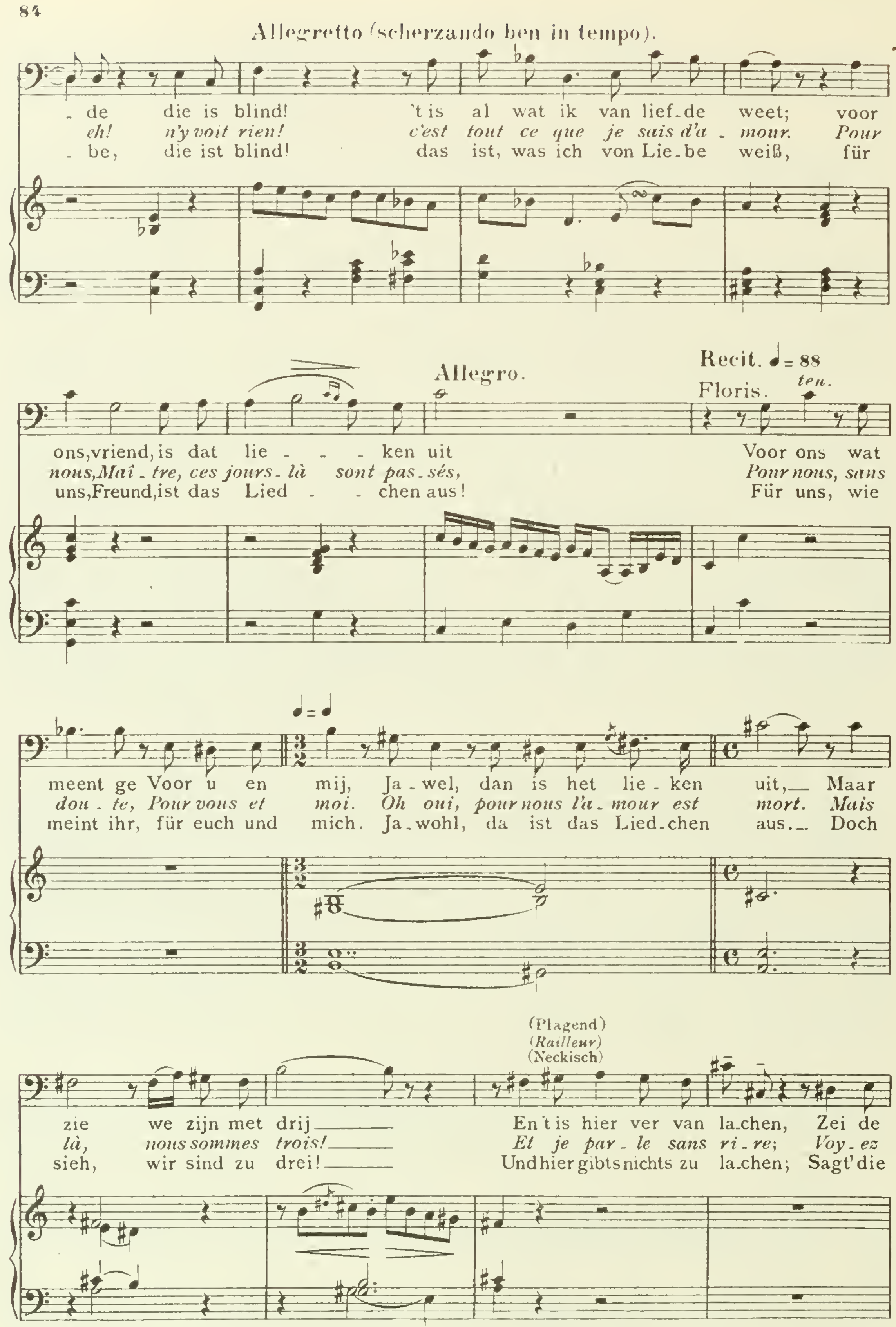
Recit. Un poco rit.
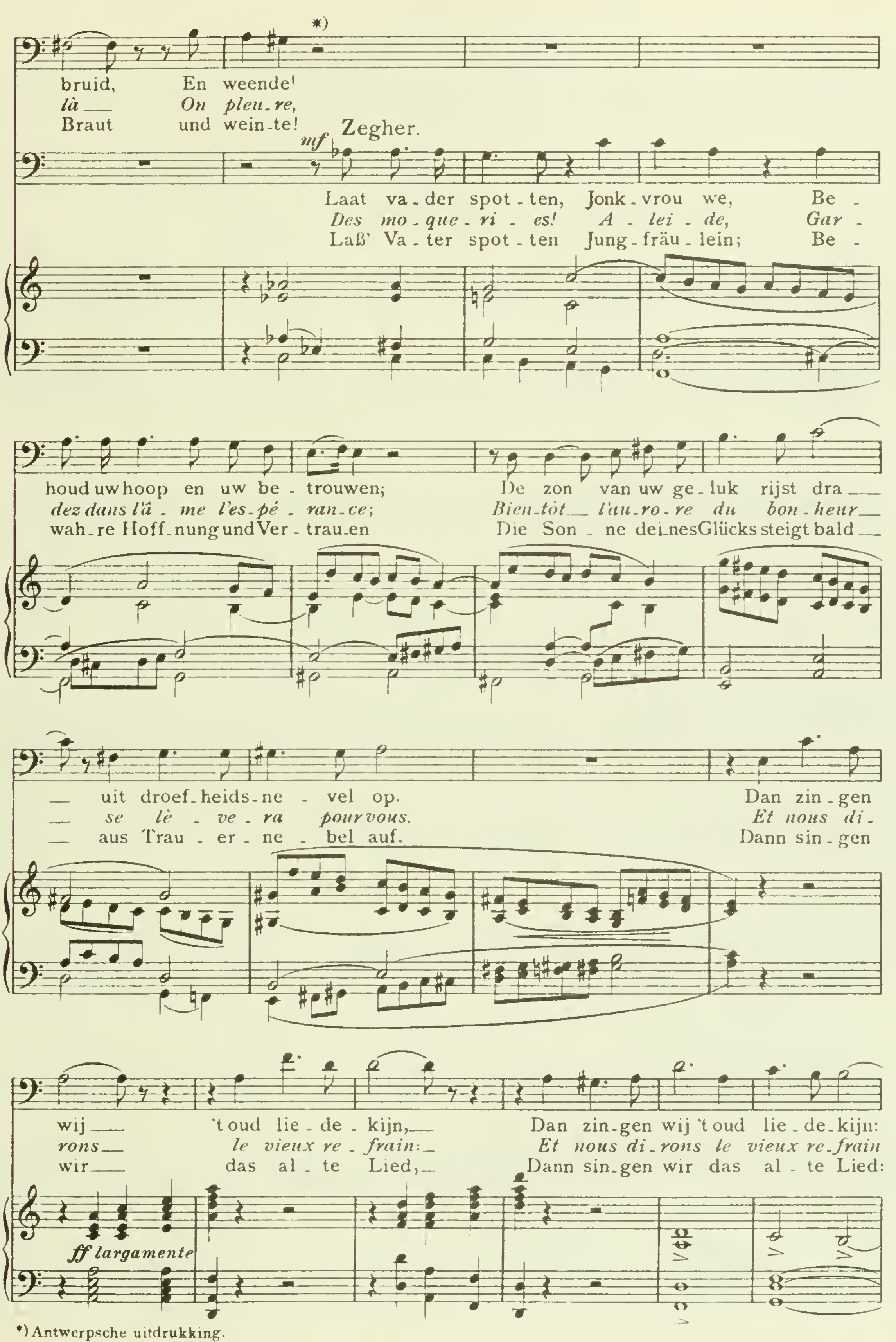
vriend. Zeg eens, wat gij van lief-de denkt? Gij hebt toch ook be
nu. A - mi, que pensez vous d'a - mour? Ja-dis Ze-gher ai-
Freund! Sag' an, was ihr von Lie-be denkt? Ihr habt doch auch ge-

Allegro. Zegher. Recit. ♩= 88

mind? De lief-de, wel, Sher Flo-ris, de lief-
ma? L'a - mour, Mai-tre Flo-ris, L'a-mour,
liebt? Die Lie-be, bes-ter Flo-ris. die Lie-

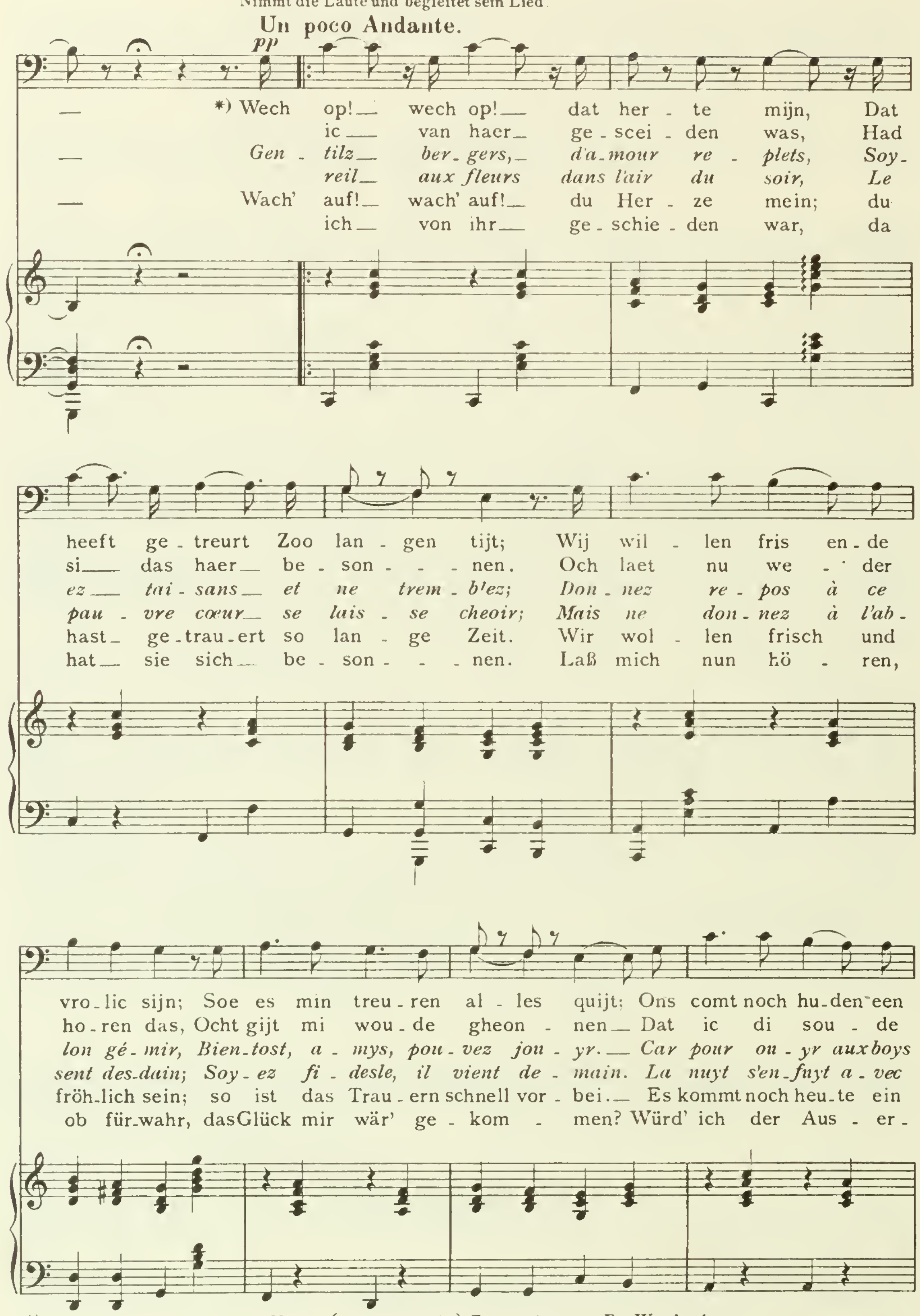
p scherzando

Allegretto (scherzando ben in tempo).
-de die is blind! 't is al wat ik van lief-de weet; voor
eh! n'y voit rien! c'est tout ce que je sais d'a - mour. Pour
-be, die ist blind! das ist, was ich von Lie-be weiß, für
Allegro.
Recit. ♩= 88
Floris.
ten.
ons, vriend, is dat lie - - ken uit Voor ons wat
nous, Maî - tre, ces jours-là sont pas-sés, Pour nous, sans
uns, Freund, ist das Lied - - chen aus! Für uns, wie
meent ge Voor u en mij, Ja-wel, dan is het lie-ken uit, Maar
dou - te, Pour vous et moi. Oh oui, pour nous l'a-mour est mort. Mais
meint ihr, für euch und mich. Ja-wohl, da ist das Lied-chen aus. Doch
(Plagend)
(Railleur)
(Neckisch)
zie we zijn met drij En 't is hier ver van la-chen, Zei de
là, nous sommes trois! Et je par-le sans ri-re; Voy-ez
sieh, wir sind zu drei! Und hier gibts nichts zu la-chen; Sagt' die
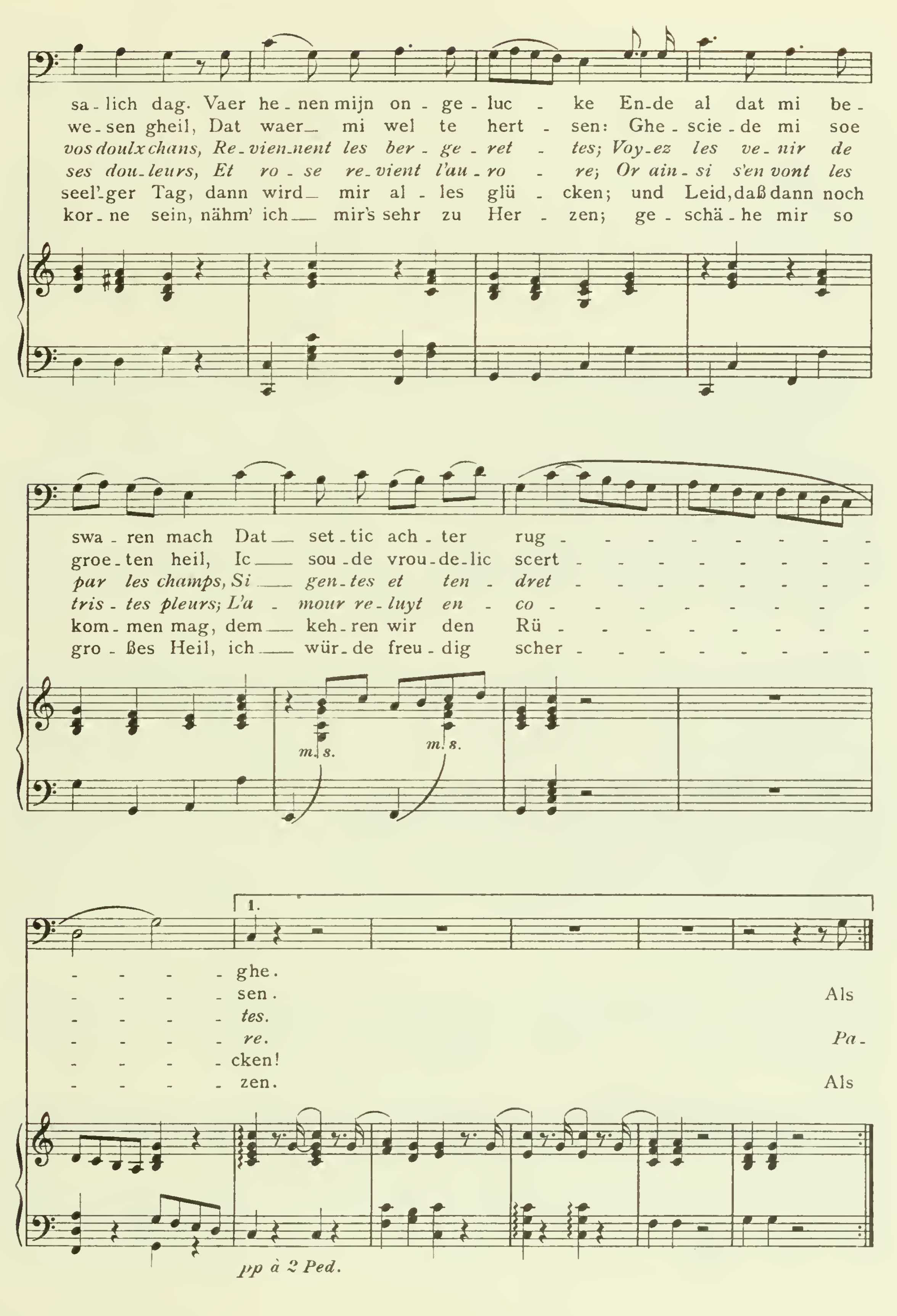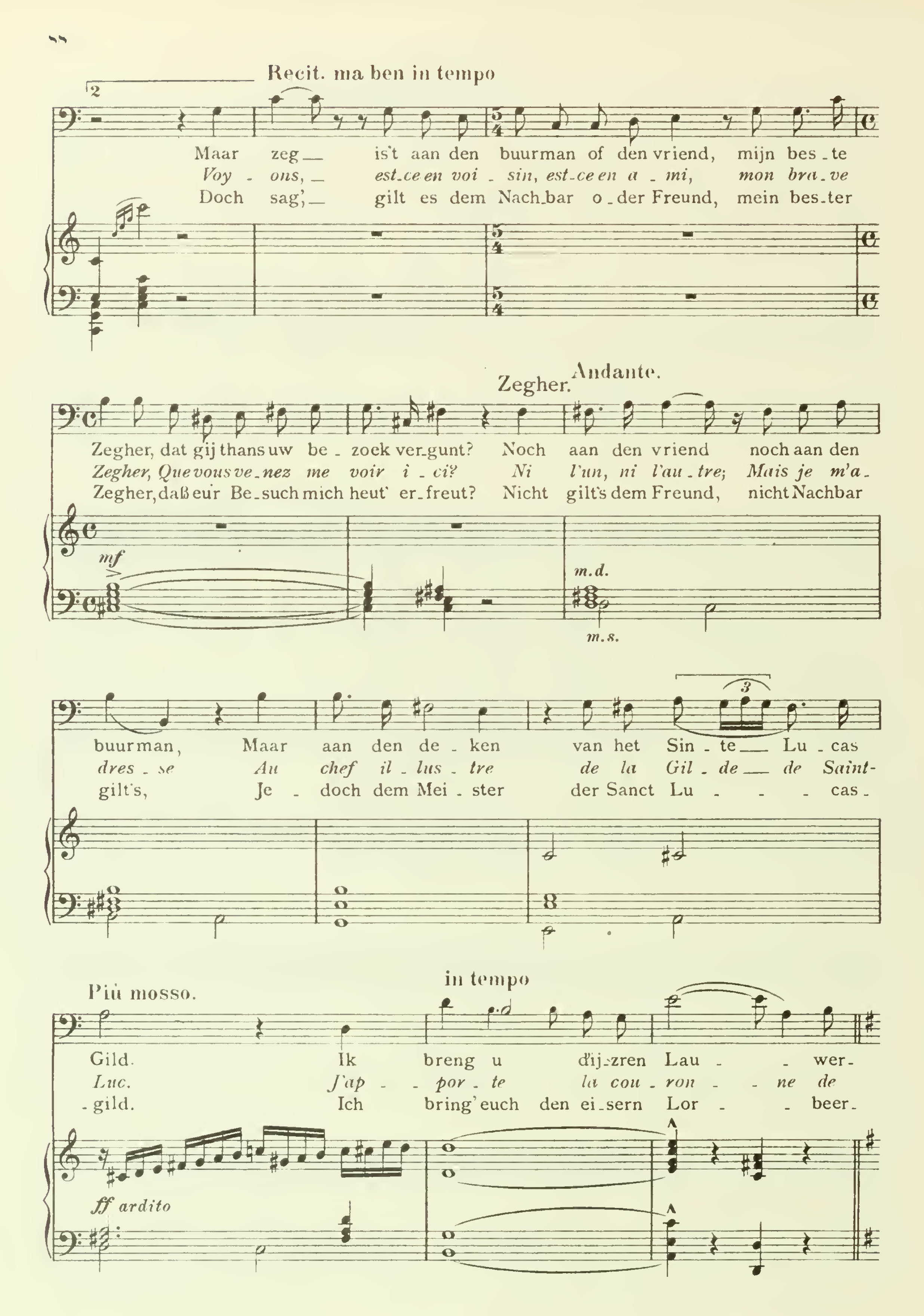

*) Antwerpsche uitdrukking.
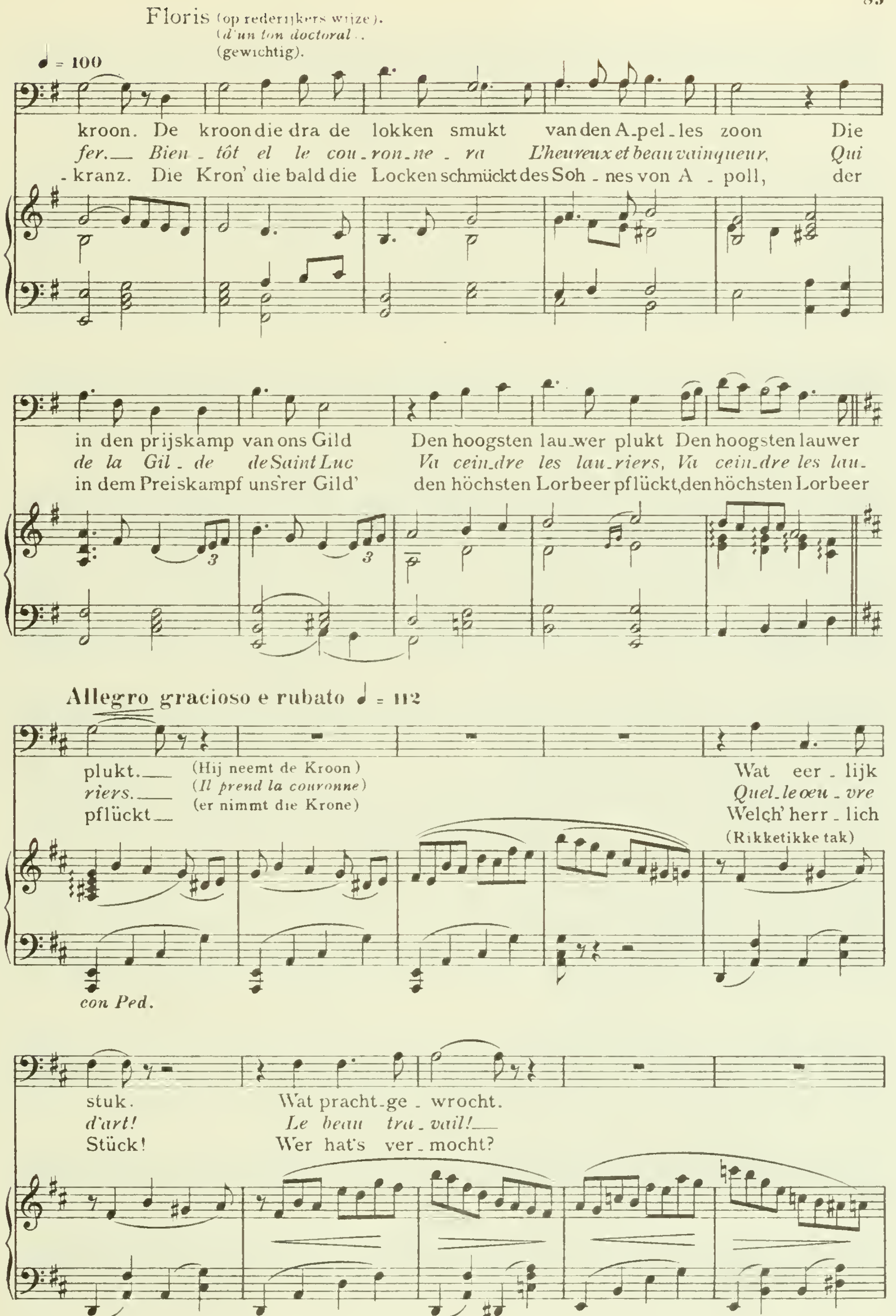
Neemt den luit en begeleidt zijn lied.
Prend le luth et accompagne son chant.
Nimmt die Laute und begleitet sein Lied.
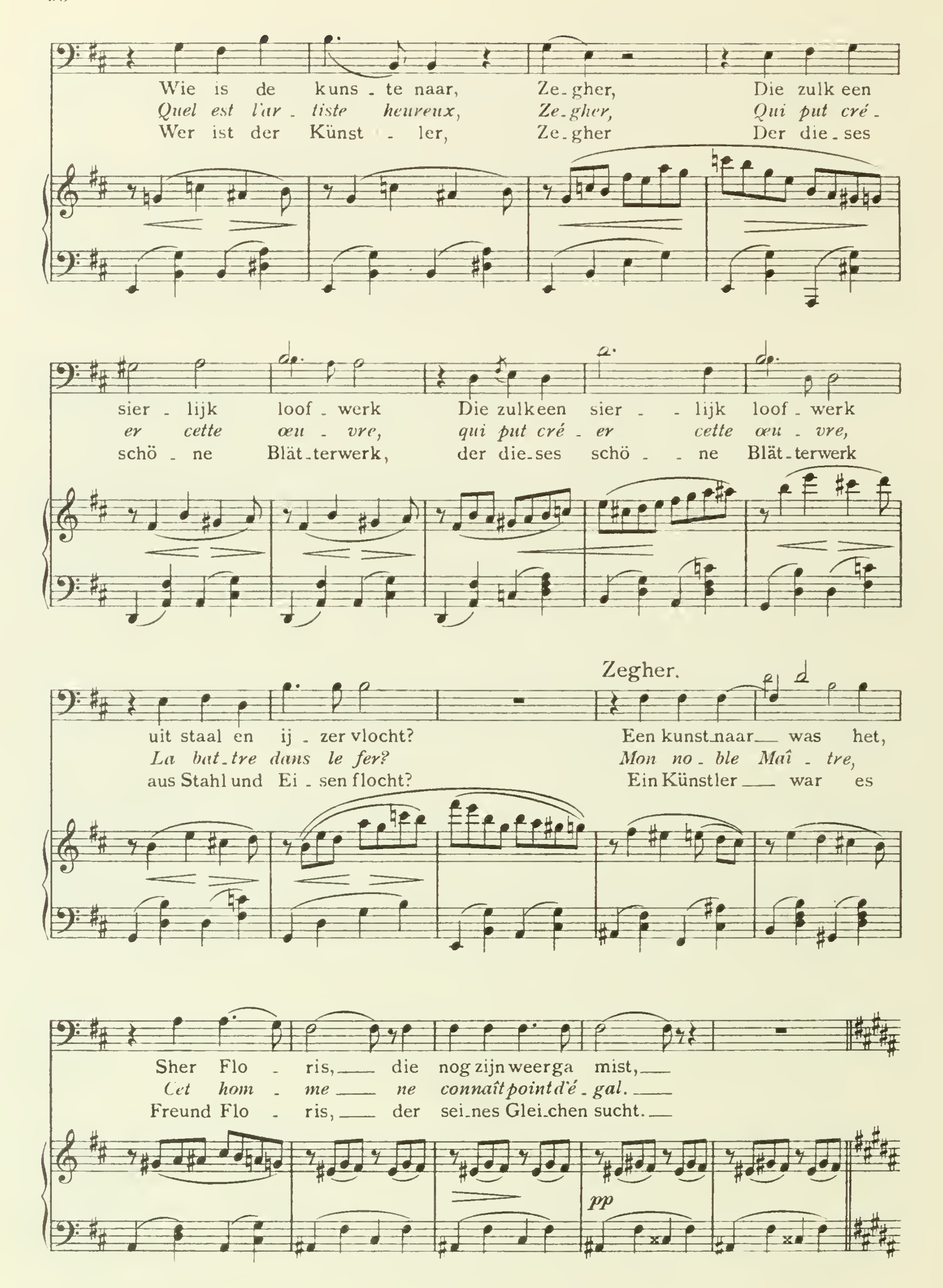

*) Lied uit de XIV, XV eeuw. Nieuwe (oorspronkelijke) Toonzetting van Em. Wambach.
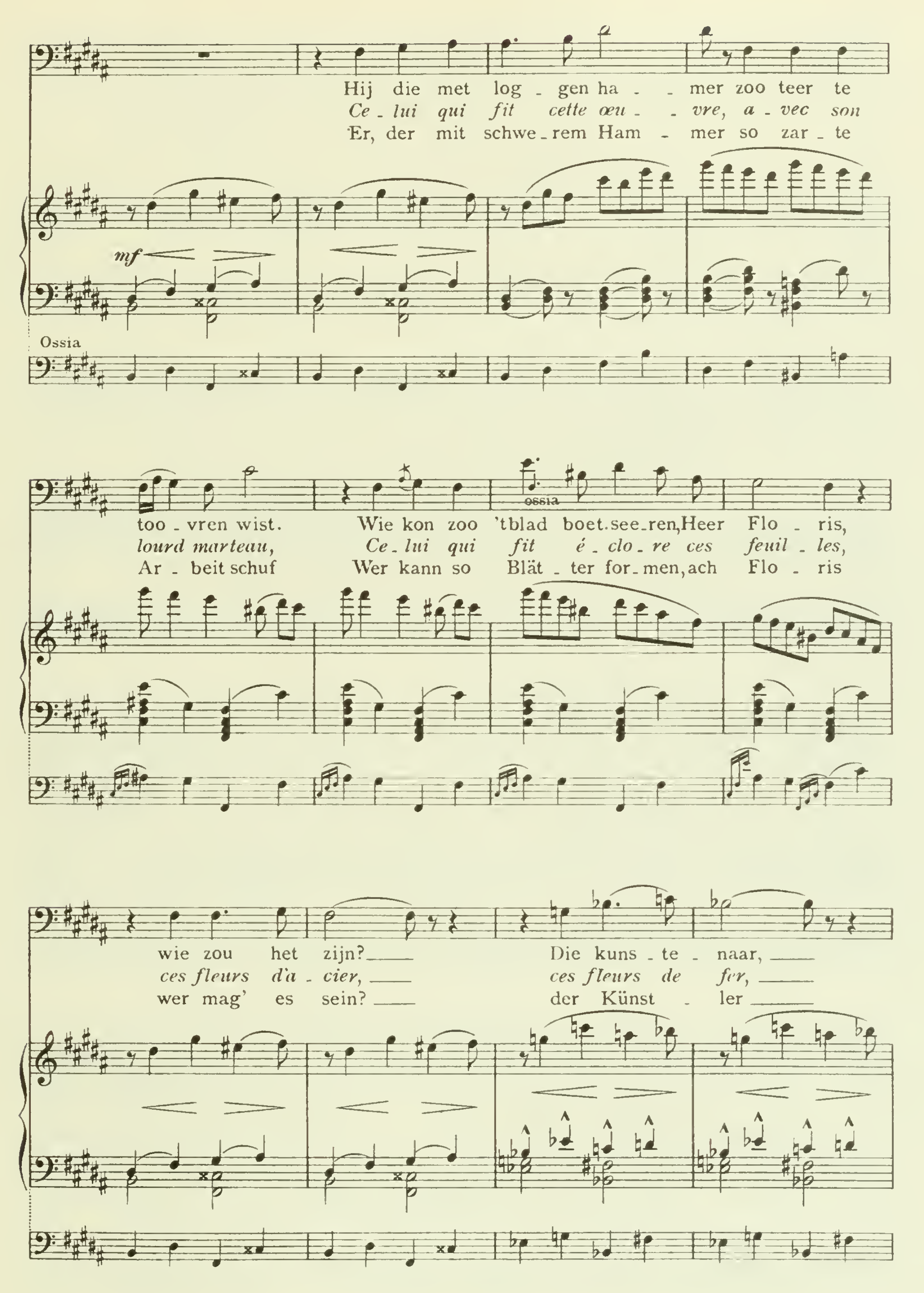

sa_lich dag. Vaer he_nen mijn on_ge_luc_ke En_de al dat mi be_
we_sen gheil, Dat waer_ mi wel te hert_sen: Ghe_scie_de mi soe
vos doulx chans, Re_vien_nent les ber_ge_ret_tes; Voy_ez les ve_nir de
ses dou_leurs, Et ro_se re_vient l'au_ro_re; Or ain_si s'en vont les
seel'ger Tag, dann wird_ mir al_les glü_cken; und Leid, daß dann noch
kor_ne sein, nähm' ich_ mir's sehr zu Her_zen; ge_schä_he mir so
swa_ren mach Dat_ set_tic ach_ter rug_ghe.
groe_ten heil, Ic_ sou_de vrou_de_lic scert_sen. Als
par les champs, Si_ gen_tes et ten_dret_tes.
tris_tes pleurs; L'a_mour re_luyt en_co_re. Pa_
kom_men mag, dem_ keh_ren wir den Rü_cken!
gro_ßes Heil, ich_ wür_de freu_dig scher_zen. Als
m. s.
m. s.
1.
pp à 2 Ped.
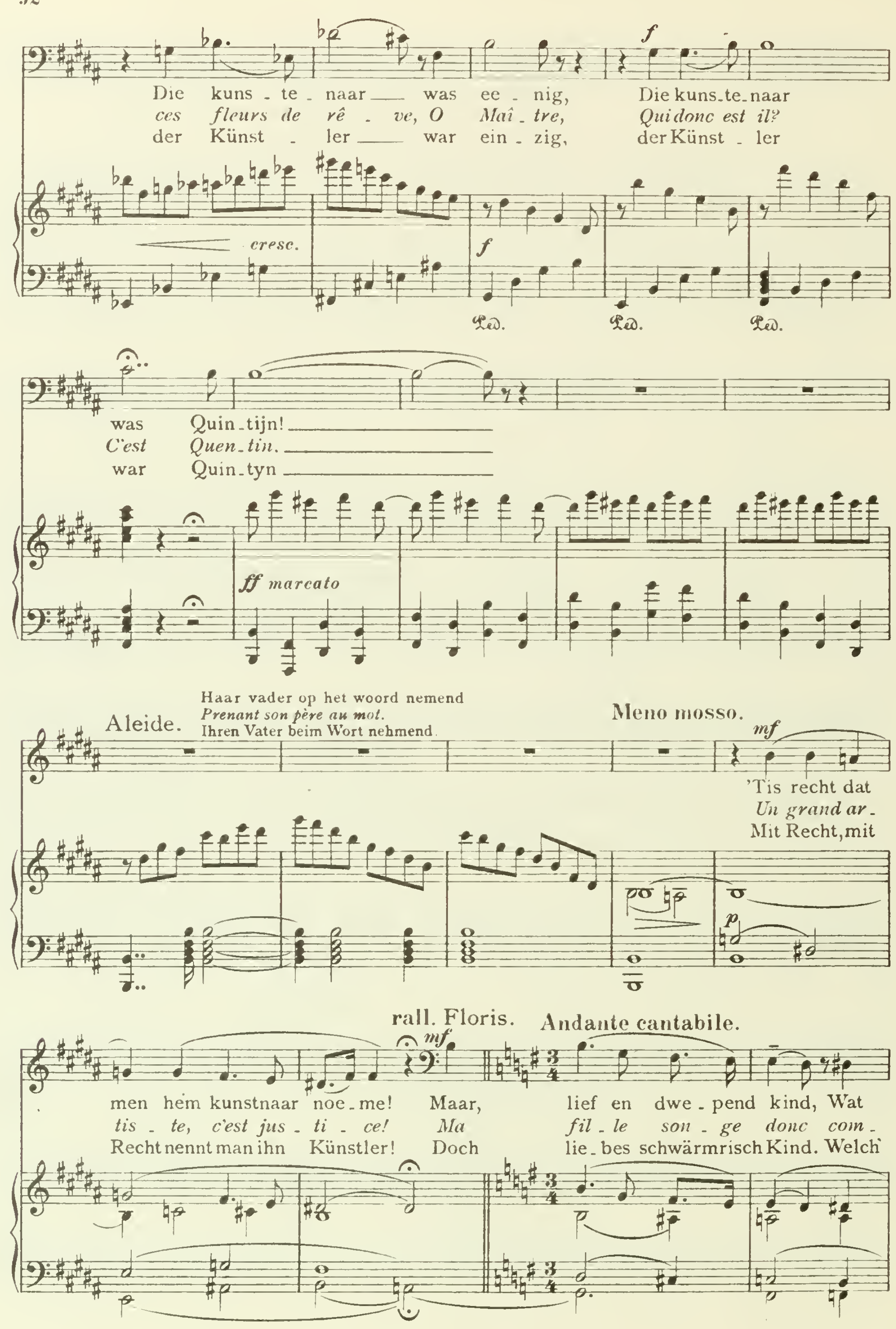

Recit. ma ben in tempo
Maar zeg__ is't aan den buurman of den vriend, mijn bes_te
Voy_ons,_ est_ce en voi_sin, est_ce en a_mi, mon bra_ve
Doch sag',_ gilt es dem Nach_bar o_der Freund, mein bes_ter
Zegher. Andante.
Zegher, dat gij thans uw be_zoek ver_gunt? Noch aan den vriend noch aan den
Zegher, Que vous ve_nez me voir i_ci? Ni l'un, ni l'au_tre; Mais je m'a_
Zegher, daß eu'r Be_such mich heut' er_freut? Nicht gilt's dem Freund, nicht Nachbar
mf
m.d.
m.s.
buurman, Maar aan den de_ken van het Sin_te__ Lu_cas
dres_se Au chef il_lus_tre de la Gil_de__ de Saint-
gilt's, Je_doch dem Mei_ster der Sanct Lu_cas_
Più mosso.
in tempo
Gild. Ik breng u d'ij_zren Lau_wer_
Luc. J'ap_por_te la cou_ron_ne de
_gild. Ich bring' euch den ei_sern Lor_beer_
ff ardito

Floris (op rederijkers wijze).
(d'un ton doctoral).
(gewichtig).
♩ = 100
kroon. De kroon die dra de lokken smukt van den A_pel_les zoon Die
fer.__ Bien_tôt el le cou_ron_ne_ra L'heureux et beau vainqueur, Qui
_kranz. Die Kron' die bald die Locken schmückt des Soh_nes von A_poll, der
in den prijskamp van ons Gild Den hoogsten lau_wer plukt Den hoogsten lauwer
de la Gil_de de Saint Luc Va cein_dre les lau_riers, Va cein_dre les lau_
in dem Preiskampf uns'rer Gild' den höchsten Lorbeer pflückt, den höchsten Lorbeer
Allegro gracioso e rubato ♩ = 112
plukt.__ (Hij neemt de Kroon) Wat eer_lijk
riers.__ (Il prend la couronne) Quel_le oeu_vre
pflückt__ (er nimmt die Krone) Welch' herr_lich
(Rikketikke tak)
con Ped.
stuk. Wat pracht_ge_wrocht.
d'art! Le beau tra_vail!__
Stück! Wer hat's ver_mocht?

Wie is de kuns - te naar, Ze - gher, Die zulk een
Quel est l'ar - tiste heureux, Ze - gher, Qui put cré -
Wer ist der Künst - ler, Ze - gher Der die - ses
sier - lijk loof - werk Die zulk een sier - lijk loof - werk
er cette œu - vre, qui put cré - er cette œu - vre,
schö - ne Blät - terwerk, der die - ses schö - ne Blät - terwerk
Zegher.
uit staal en ij - zer vlocht? Een kunst - naar was het,
La bat - tre dans le fer? Mon no - ble Maî - tre,
aus Stahl und Ei - sen flocht? Ein Künstler war es
Sher Flo - ris, die nog zijn weerga mist,
Cet hom - me ne connaît point d'é - gal.
Freund Flo - ris, der sei - nes Glei - chen sucht.
pp

Hij die met log - gen ha - - mer zoo teer te
Ce - lui qui fit cette œu - - vre, a - vec son
Er, der mit schwe - rem Ham - mer so zar - te
mf
Ossia
too - vren wist. Wie kon zoo 'tblad boet.see-ren,Heer Flo - ris,
lourd marteau, Ce - lui qui fit é - clo - re ces feuil - les,
Ar - beit schuf Wer kann so Blät - ter for - men, ach Flo - ris
ossia
wie zou het zijn? Die kuns - te - naar,
ces fleurs d'a - cier, ces fleurs de fer,
wer mag' es sein? der Künst - ler

Die kuns - te - naar was ee - nig, Die kuns-te-naar
ces fleurs de rê - ve, O Maî - tre, Qui donc est il?
der Künst - ler war ein - zig, der Künst - ler
cresc.
f
Ped. Ped. Ped.
was Quin-tijn!
C'est Quen-tin.
war Quin-tyn
ff marcato
Aleide.
Haar vader op het woord nemend
Prenant son père au mot.
Ihren Vater beim Wort nehmend.
Meno mosso.
mf
'Tis recht dat
Un grand ar-
Mit Recht, mit
p
rall. Floris.
Andante cantabile.
mf
men hem kunstnaar noe - me! Maar, lief en dwe - pend kind, Wat
tis - te, c'est jus - ti - ce! Ma fil - le son - ge donc com-
Recht nennt man ihn Künstler! Doch lie - bes schwärmrisch Kind. Welch

Agitato
Aleide.

faam kan dan den schilder roe - men Die de - ze kro - ne wint? En
bien la gloi - re se - ra gran - de De qui la por - te - ra. — Quand
Fa - ma soll den Ma - ler rüh - men, der diesen Kranz ge - winnt? Doch

Un poco Allegro.

als hij keert, mijn va - der, om - lau - werd door de kunst, zal
il vien dra, mon pè - re, De gloi - re cou - ron - né, Au -
kehrt er wie - der Va - ter, ge - a - delt durch die Kunst, wird

p

Floris.

hij ge - na - de vin - den, en - wer - ven u - we gunst? — Die ver-
ra — t-il trou - vé grâ - ce De - vant mon père ai - mé. — Mais! Pa-
er — dann Gna - de fin - den, er - wer - ben dei - ne Gunst. — Wer ver-
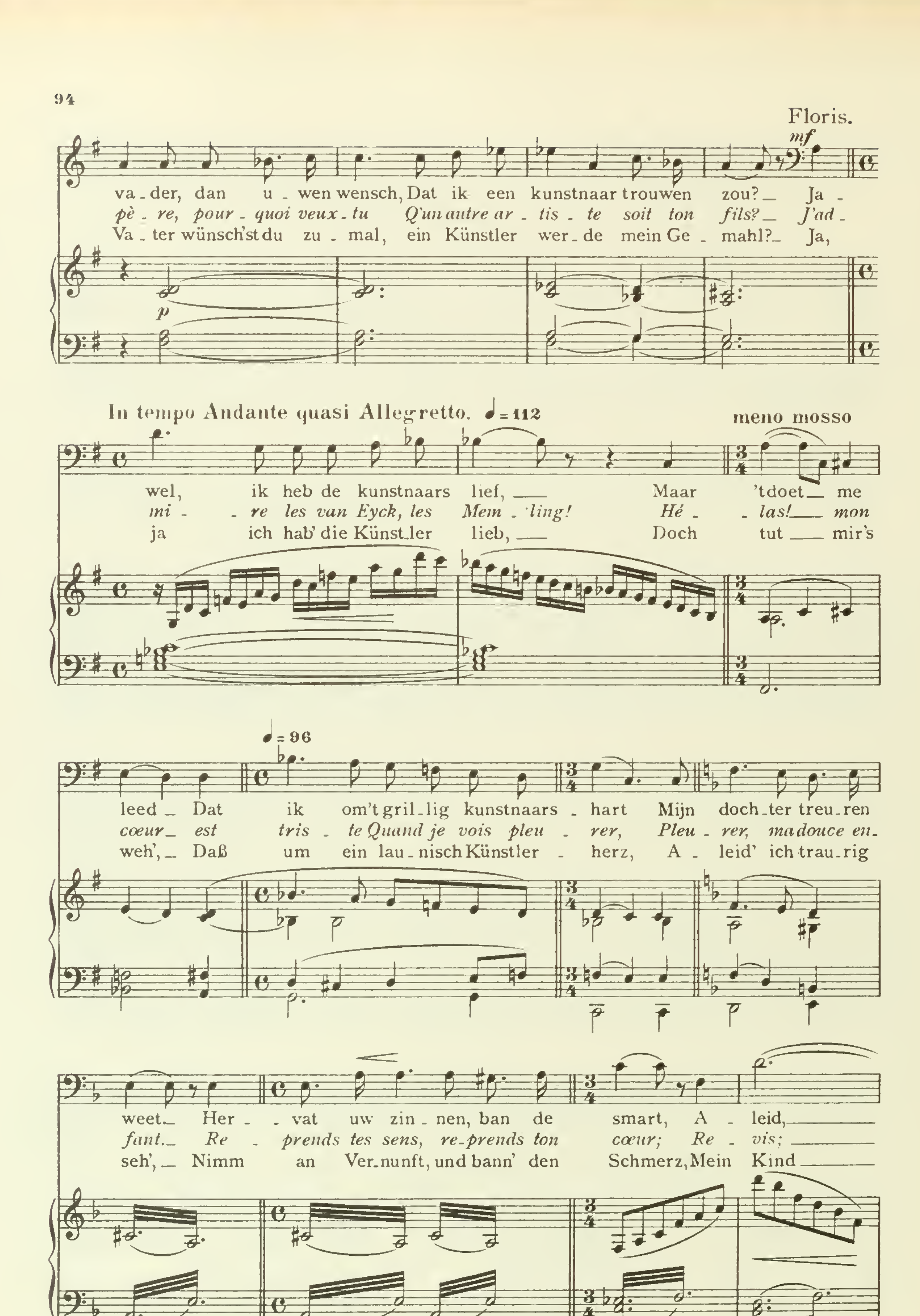
Meno mosso.
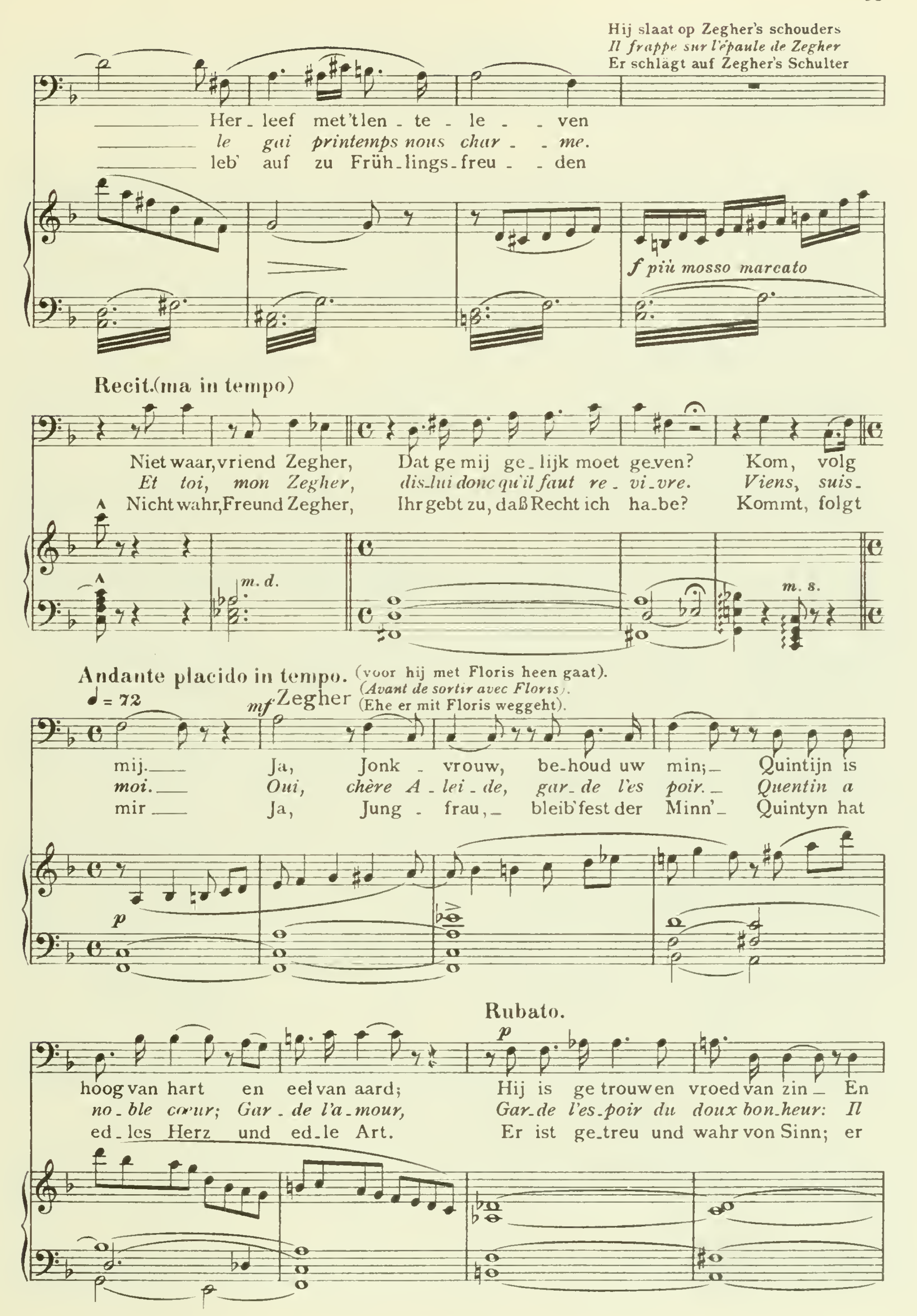
Aleide.
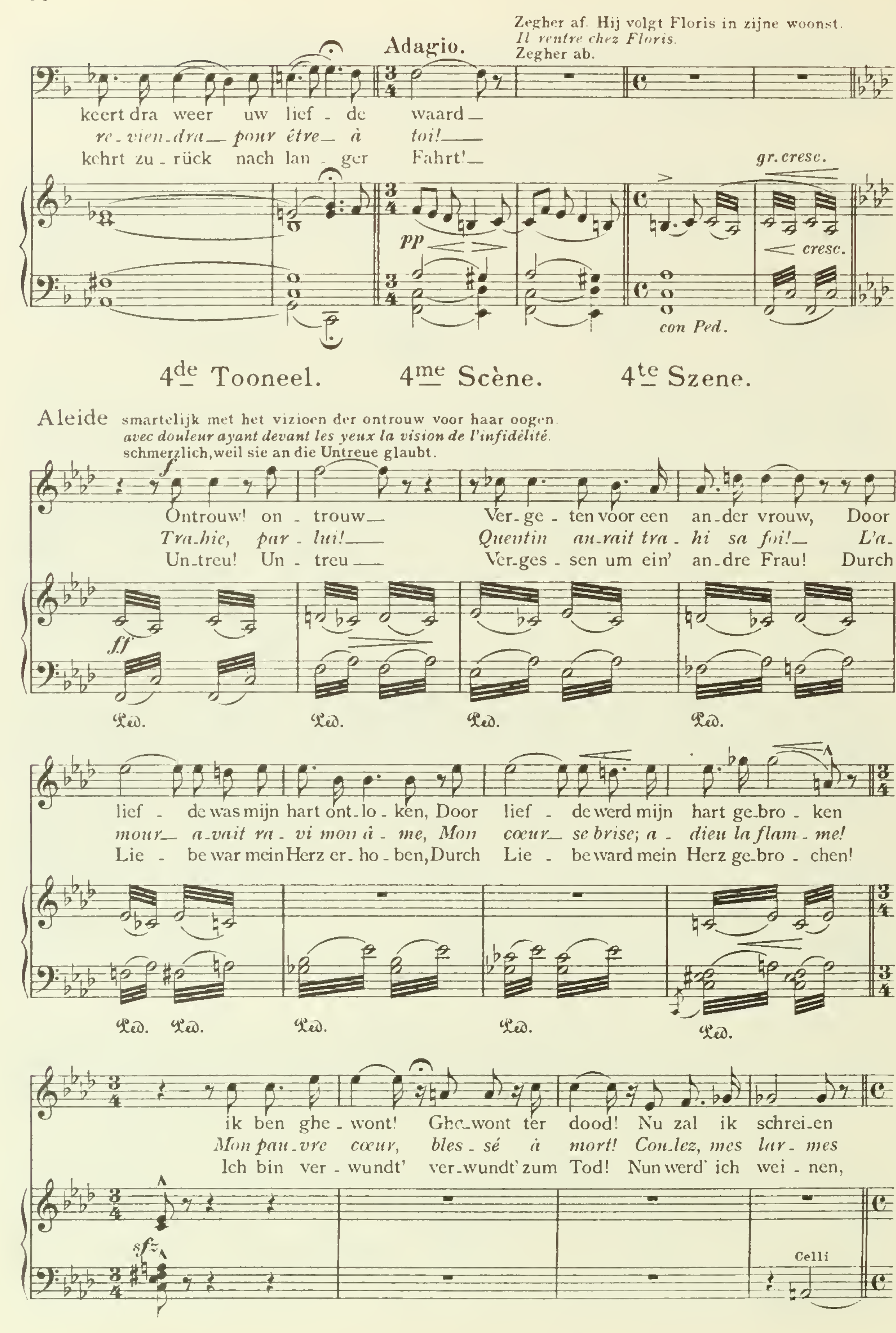
trouwt een kunstnaars woord Die bouwt op zan - dig oord. — Waar - om, o
ro - le d'ar - tiste ai - mant, Pa - ro - le dans le vent. — A - lors, mon
traut auf Künst - ler - wort, Der baut auf sand'gem Ort. — Wa - rum o
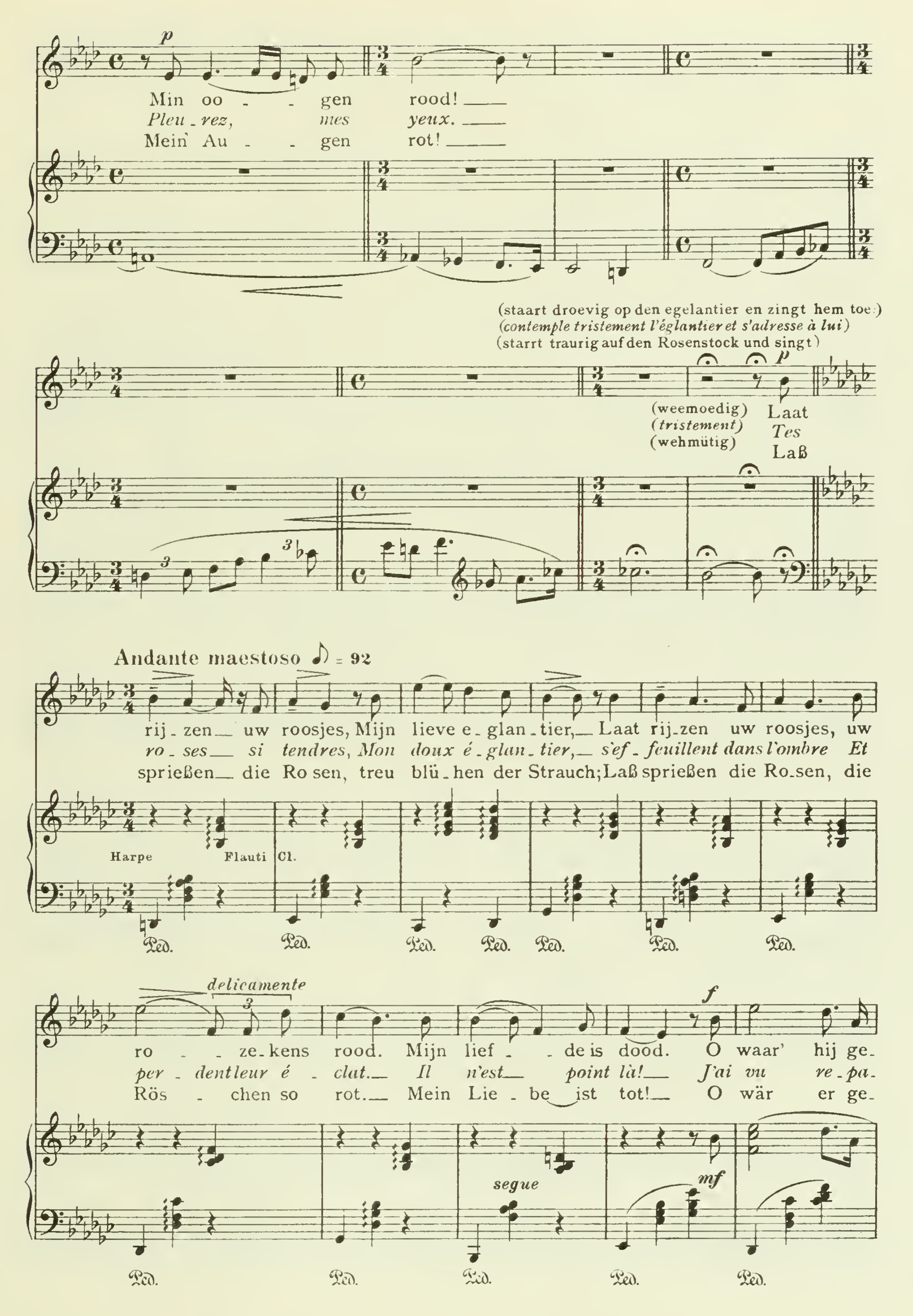
f
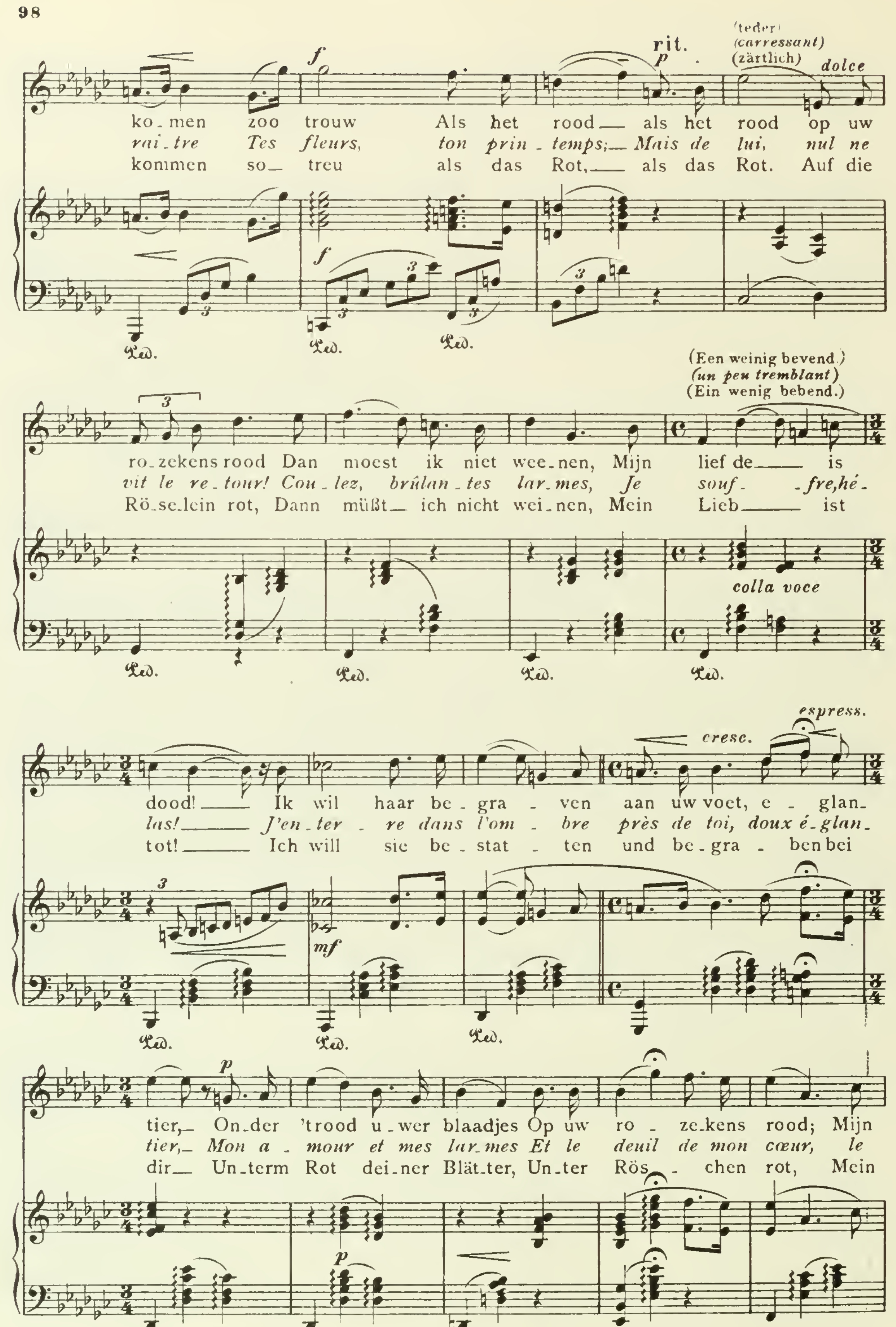
ff
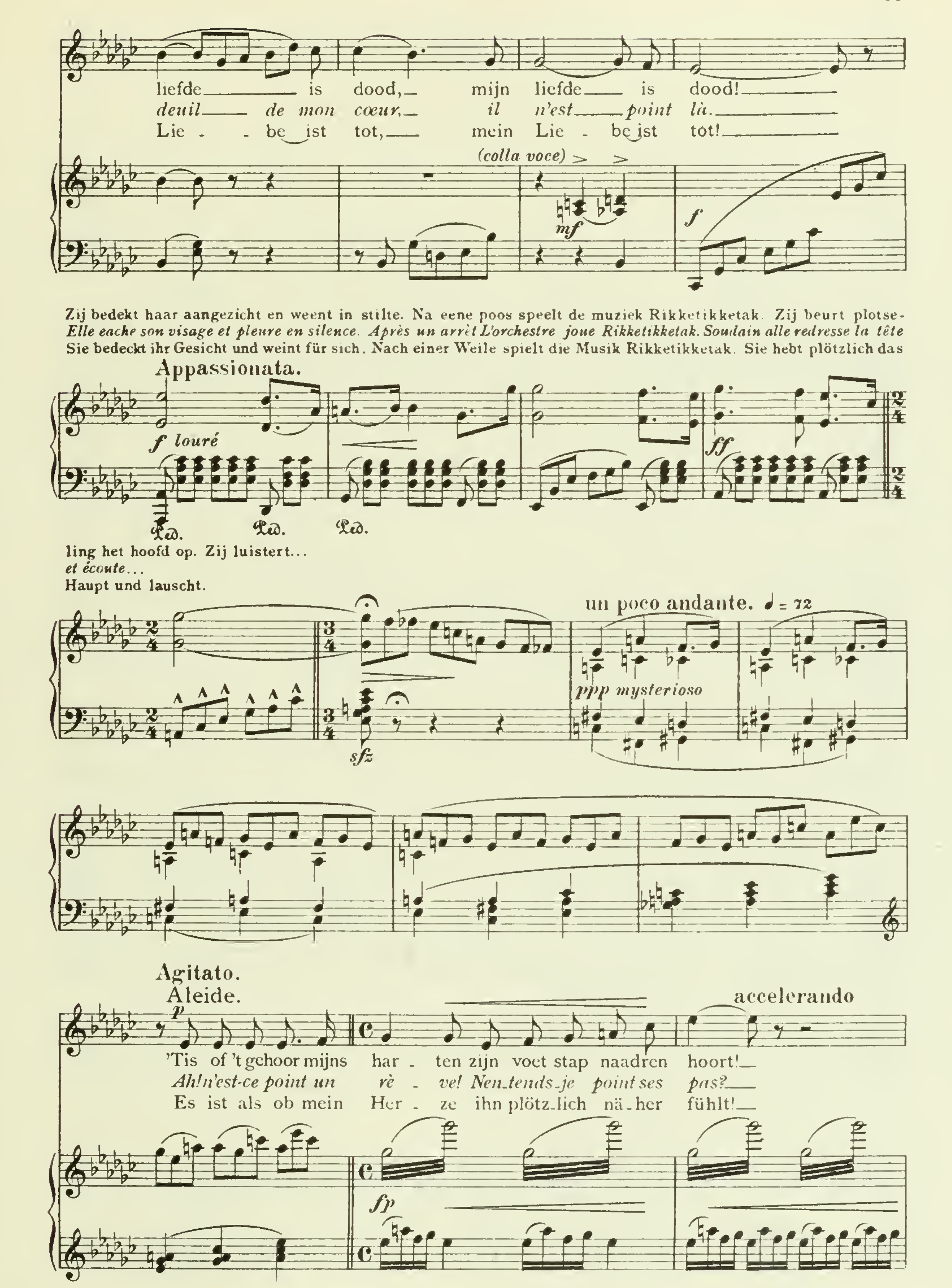

Floris.
mf
va_der, dan u_wen wensch, Dat ik een kunstnaar trouwen zou?_ Ja_
pè_re, pour_quoi veux_tu Q'un autre ar_tis_te soit ton fils?_ J'ad_
Va_ter wünsch'st du zu_mal, ein Künstler wer_de mein Ge_mahl?_ Ja,
p
In tempo Andante quasi Allegretto. ♩= 112
meno mosso
wel, ik heb de kunstnaars lief,___ Maar 'tdoet___ me
mi_re les van Eyck, les Mem_ling! Hé_las!___ mon
ja ich hab' die Künst_ler lieb,___ Doch tut___ mir's
♩= 96
leed_ Dat ik om't gril_lig kunstnaars_hart Mijn doch_ter treu_ren
cœur_ est tris_te Quand je vois pleu_rer, Pleu_rer, ma douce en_
weh',_ Daß um ein lau_nisch Künstler_herz, A_leid' ich trau_rig
weet._ Her_vat uw zin_nen, ban de smart, A_leid,___
fant._ Re_prends tes sens, re_prends ton cœur; Re_vis;___
seh',_ Nimm an Ver_nunft, und bann' den Schmerz, Mein Kind___

Hij slaat op Zegher's schouders
Il frappe sur l'épaule de Zegher
Er schlägt auf Zegher's Schulter
Her_leef met't len_te_le_ven
le gai printemps nous char_me.
leb' auf zu Früh_lings_freu_den
f più mosso marcato
Recit.(ma in tempo)
Niet waar, vriend Zegher, Dat ge mij ge_lijk moet ge_ven? Kom, volg
Et toi, mon Zegher, dis_lui donc qu'il faut re_vi_vre. Viens, suis_
Nicht wahr, Freund Zegher, Ihr gebt zu, daß Recht ich ha_be? Kommt, folgt
m. d.
m. s.
Andante placido in tempo.
♩ = 72
(voor hij met Floris heen gaat).
(Avant de sortir avec Floris).
(Ehe er mit Floris weggeht).
mf Zegher
mij. Ja, Jonk_vrouw, be_houd uw min; Quintijn is
moi. Oui, chère A_lei_de, gar_de l'es_poir. Quentin a
mir Ja, Jung_frau, bleib' fest der Minn' Quintyn hat
p
Rubato.
p
hoog van hart en eel van aard; Hij is ge_trouw en vroed van zin En
no_ble cœur; Gar_de l'a_mour, Gar_de l'es_poir du doux bon_heur: Il
ed_les Herz und ed_le Art. Er ist ge_treu und wahr von Sinn; er

Zegher af. Hij volgt Floris in zijne woonst.
Il rentre chez Floris.
Zegher ab.
Adagio.
keert dra weer uw lief - de waard
re - vien - dra pour être à toi!
kehrt zu - rück nach lan - ger Fahrt!
gr. cresc.
pp
cresc.
con Ped.
4de Tooneel. 4me Scène. 4te Szene.
Aleide smartelijk met het vizioen der ontrouw voor haar oogen.
avec douleur ayant devant les yeux la vision de l'infidélité.
schmerzlich, weil sie an die Untreue glaubt.
Ontrouw! on - trouw Ver - ge - ten voor een an - der vrouw, Door
Tra - hie, par - lui! Quentin au - vait tra - hi sa foi! L'a -
Un - treu! Un - treu Ver - ges - sen um ein' an - dre Frau! Durch
ff
lief - de was mijn hart ont - lo - ken, Door lief - de werd mijn hart ge - bro - ken
mour a - vait ra - vi mon â - me, Mon cœur se brise; a - dieu la flam - me!
Lie - be war mein Herz er - ho - ben, Durch Lie - be ward mein Herz ge - bro - chen!
ik ben ghe - wont! Ghe - wont ter dood! Nu zal ik schrei - en
Mon pau - vre cœur, bles - sé à mort! Cou - lez, mes lar - mes
Ich bin ver - wundt' ver - wundt' zum Tod! Nun werd' ich wei - nen,
sfz
Celli

Min oo - gen rood!
Pleu - rez, mes yeux.
Mein Au - gen rot!
(staart droevig op den egelantier en zingt hem toe)
(contemple tristement l'églantier et s'adresse à lui)
(starrt traurig auf den Rosenstock und singt)
(weemoedig)
(tristement)
(wehmütig)
Laat
Tes
Laß
Andante maestoso ♪ = 92
rij - zen uw roosjes, Mijn lieve e - glan - tier, Laat rij - zen uw roosjes, uw
ro - ses si tendres, Mon doux é - glan - tier, s'ef - feuillent dans l'ombre Et
sprießen die Ro sen, treu blü - hen der Strauch; Laß sprießen die Ro - sen, die
Harpe
Flauti
Cl.
delicamente
ro - ze - kens rood. Mijn lief - de is dood. O waar' hij ge-
per - dent leur é - clat. Il n'est point là! J'ai vu re - pa-
Rös - chen so rot. Mein Lie - be ist tot! O wär er ge-
segue
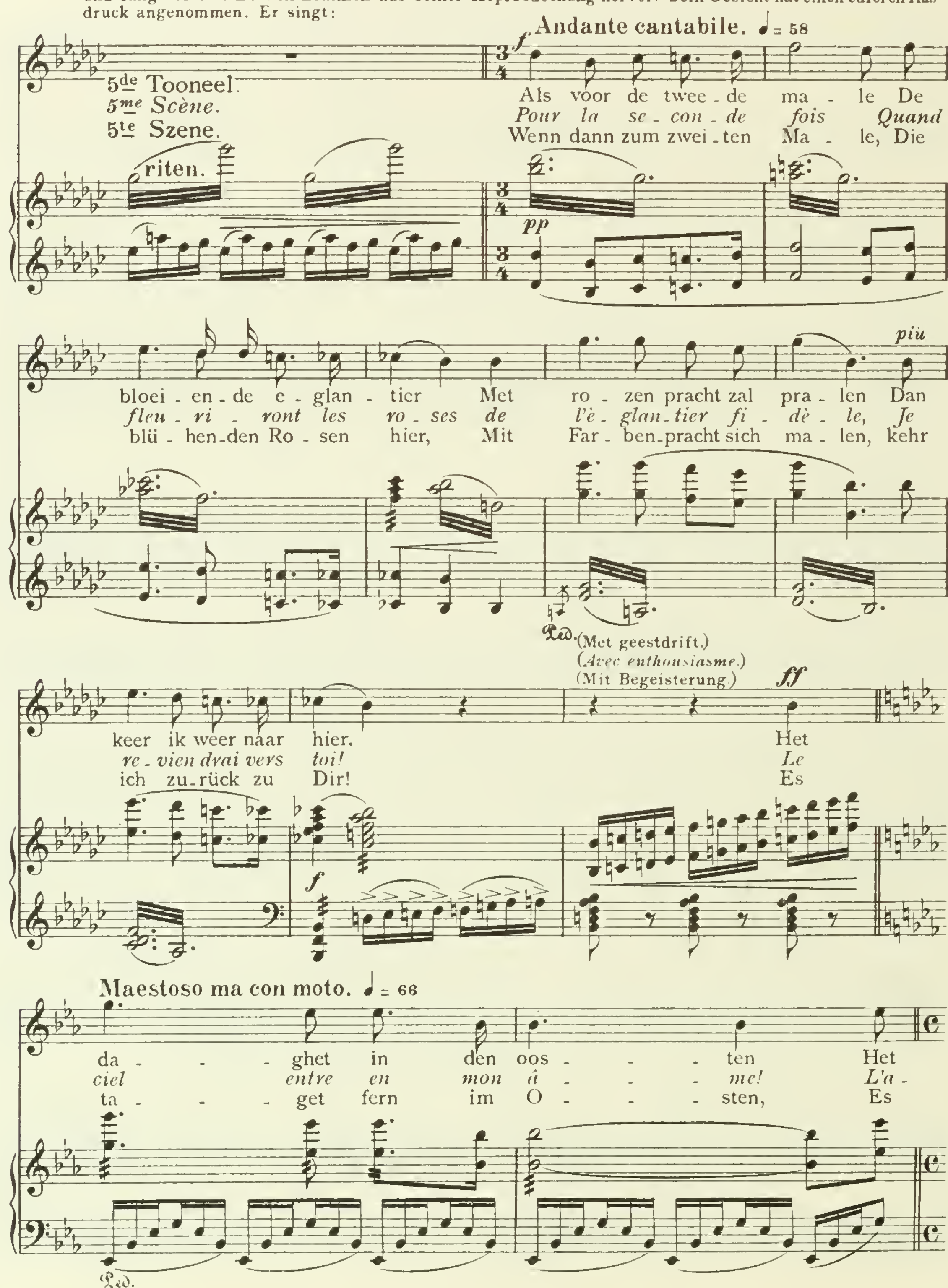

rit.
(teder)
(carressant)
(zärtlich)
dolce
f
p
ko_men zoo trouw Als het rood als het rood op uw
rai_tre Tes fleurs, ton prin_temps; Mais de lui, nul ne
kommen so treu als das Rot, als das Rot. Auf die
(Een weinig bevend.)
(un peu tremblant)
(Ein wenig bebend.)
ro_zekens rood Dan moest ik niet wee_nen, Mijn lief de is
vit le re_tour! Cou_lez, brûlan_tes lar_mes, Je souf_fre,hé_
Rö_se_lein rot, Dann müßt ich nicht wei_nen, Mein Lieb ist
colla voce
espress.
cresc.
dood! Ik wil haar be_gra_ven aan uw voet, e_glan_
las! J'en_ter_re dans l'om_bre près de toi, doux é_glan_
tot! Ich will sie be_stat_ten und be_gra_ben bei
mf
p
tier, On_der 'trood u_wer blaadjes Op uw ro_ze_kens rood; Mijn
tier, Mon a_mour et mes lar_mes Et le deuil de mon cœur, le
dir Un_term Rot dei_ner Blät_ter, Un_ter Rös_chen rot, Mein

liefde is dood, mijn liefde is dood!
deuil de mon cœur, il n'est point là.
Lie - be ist tot, mein Lie - be ist tot!
(colla voce)
mf
f
Zij bedekt haar aangezicht en weent in stilte. Na eene poos speelt de muziek Rikketikketak. Zij beurt plotseling het hoofd op. Zij luistert...
Elle cache son visage et pleure en silence. Après un arrêt L'orchestre joue Rikketikketak. Soudain alle redresse la tête et écoute...
Sie bedeckt ihr Gesicht und weint für sich. Nach einer Weile spielt die Musik Rikketikketak. Sie hebt plötzlich das Haupt und lauscht.
Appassionata.
f louré
ff
un poco andante. ♩= 72
sfz
ppp mysterioso
Agitato.
Aleide.
accelerando
p
'Tis of 't gehoor mijns har - ten zijn voet stap naadren hoort!
Ah! n'est-ce point un rê - ve! Nen_tends_je point ses pas?
Es ist als ob mein Her - ze ihn plötz_lich nä_her fühlt!
fp

Quinten. (Met ontroering achter de schermen. Quinten Massijs verschijnt achter in den tuin. Hij draagt de sierlijke kleeding van een kunstenaar en lange blonde krullen golven onder zijn kapsel uit. Het gelaat heeft een nog edeler uitdrukking gekregen. Achter in den tuin zingt hij.

Quentin. (*Dans la coulisse, avec émotion. Quentin paraît au fond du jardin. Il porte le somptueux habit d'un artiste. De longs cheveux bouclés descendent le long des tempes. La face est devenue plus majestueuse. Il chante au fond du jardin.*

Quinten. (Hinter der Szene. Quinten erscheint im Hindergrund. Er trägt die kleidsame Tracht eines Künstlers und lange blonde Locken kommen aus seiner Kopfbedeckung hervor. Sein Gesicht hat einen edleren Ausdruck angenommen. Er singt:

ten. ten.

lich - - - - - - tet o - ver - al Hoe
mour, l'a - mour ra - vit mon cœur; Et
leuch - - - - - - tet ü - ber - all; Wie

wei - nig we - tet mijn lief - ste. Ik straks haar groe - ten
près d'A - lei - de, si bel - le, M'at - tend le doux bon-
we - nig ah - net mein Lieb - chen, Wie nah ich ihr so

p

Quinten (op). Doet nog eenige stappen voorwaarts tot hij den eglantier is genaderd, dan:

Quentin (entre en scène). S'approchant de l'eglantier.

Quinten (tritt auf). Nähert sich dem Rosenstrauch.

(poëtisch)
(poëtique)
(poetisch)

p

zal. Ge -
heur. Sa -
bald Ge -
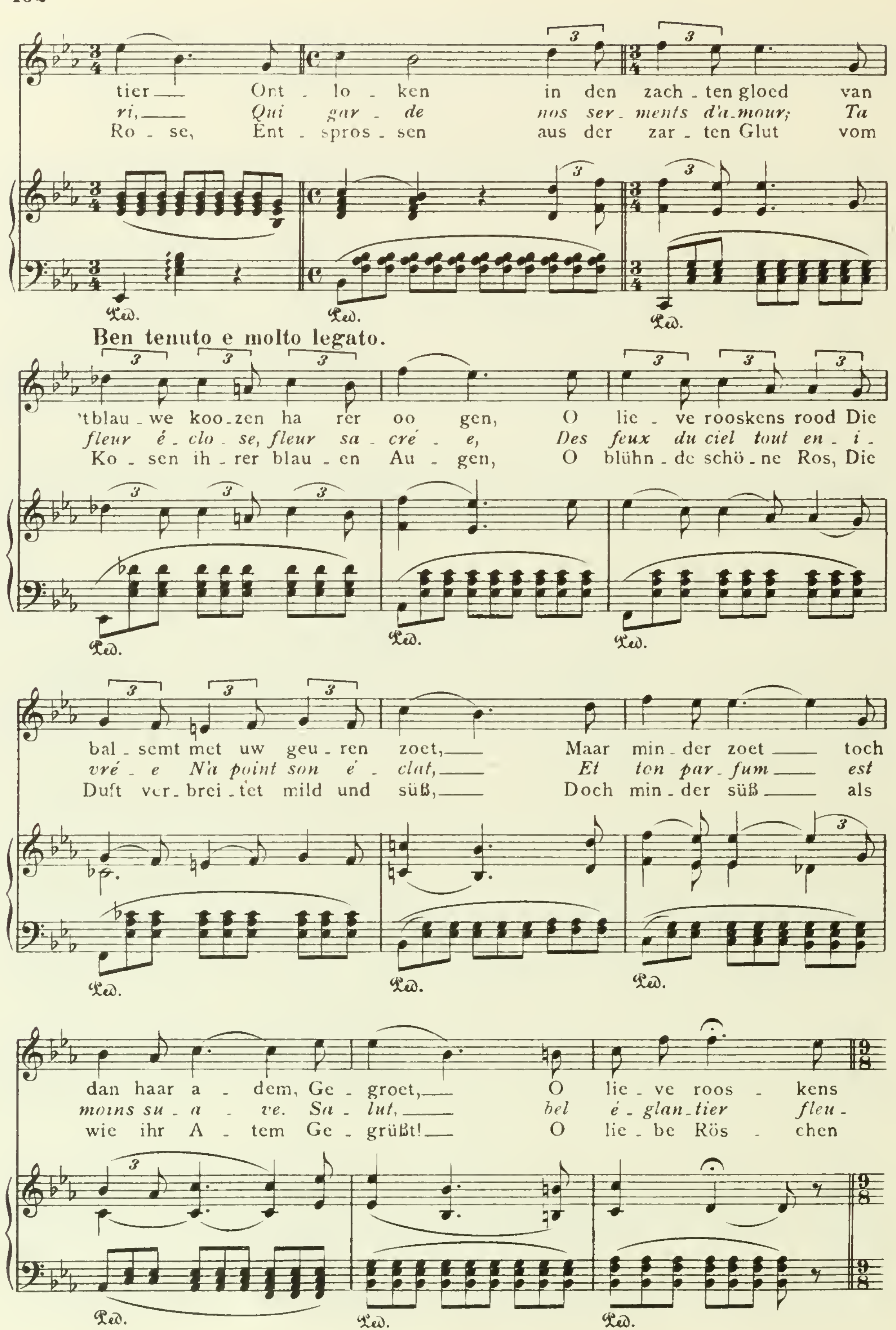
f con fuoco — *p meno mosso* — rit. — *dim.*
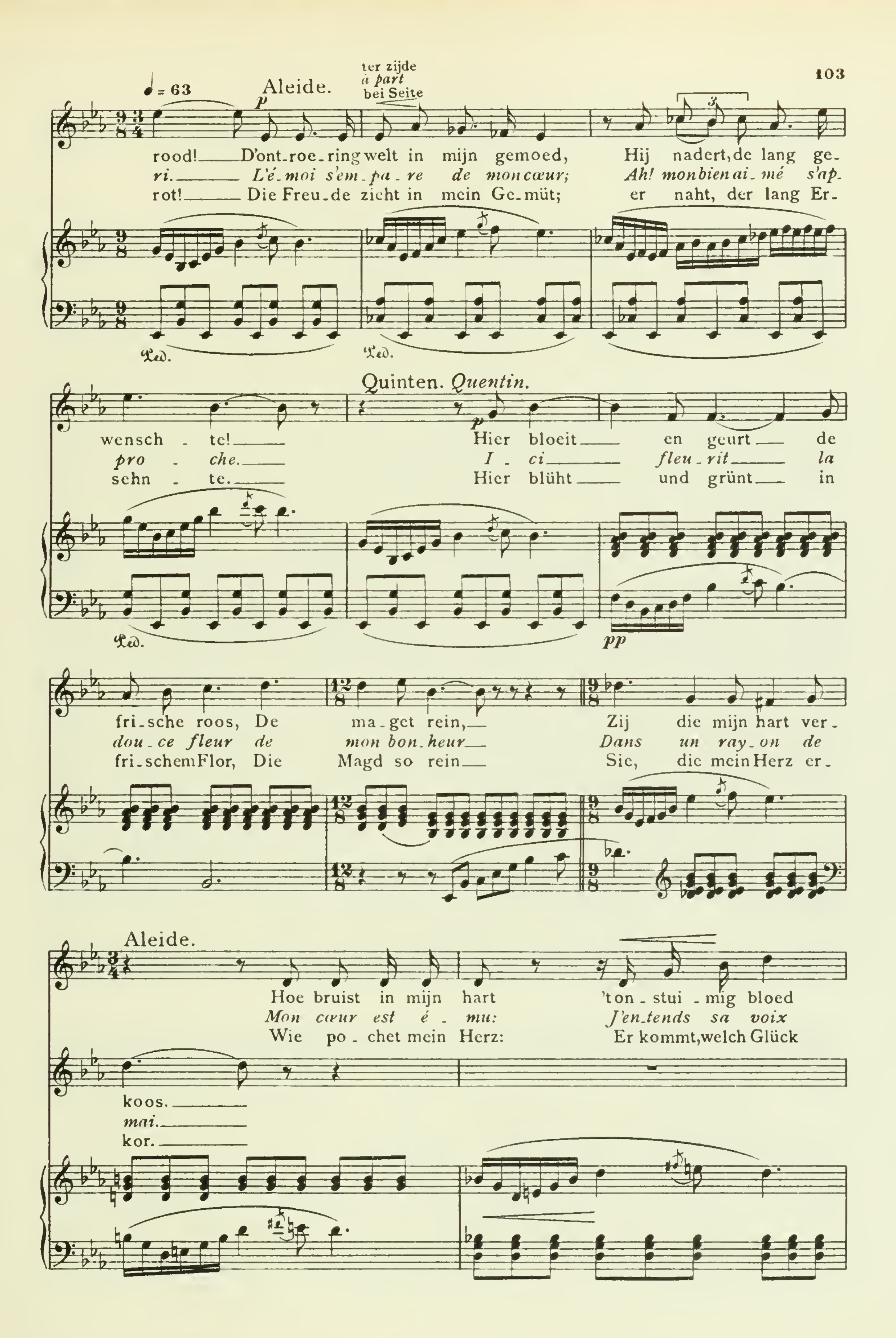
Andante sostenuto. ♩ = 50 — **Dolcissimo.**
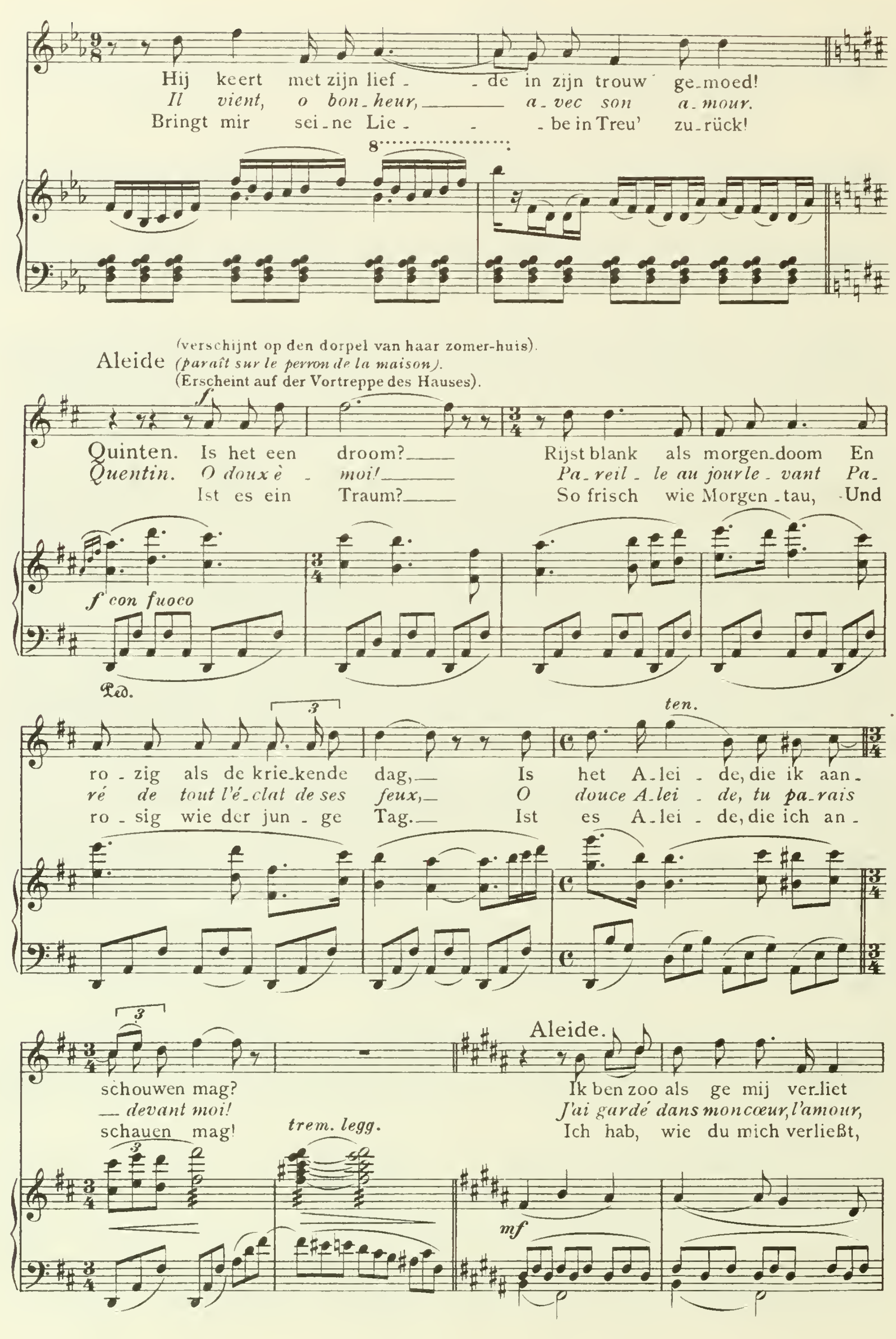
groet, ge - groet, o bloei - - en - de e - glan -
lut, sa - lut, o bel é - glantier fleu -
grüßt, ge - grüßt o blü - - hen - de schö - ne
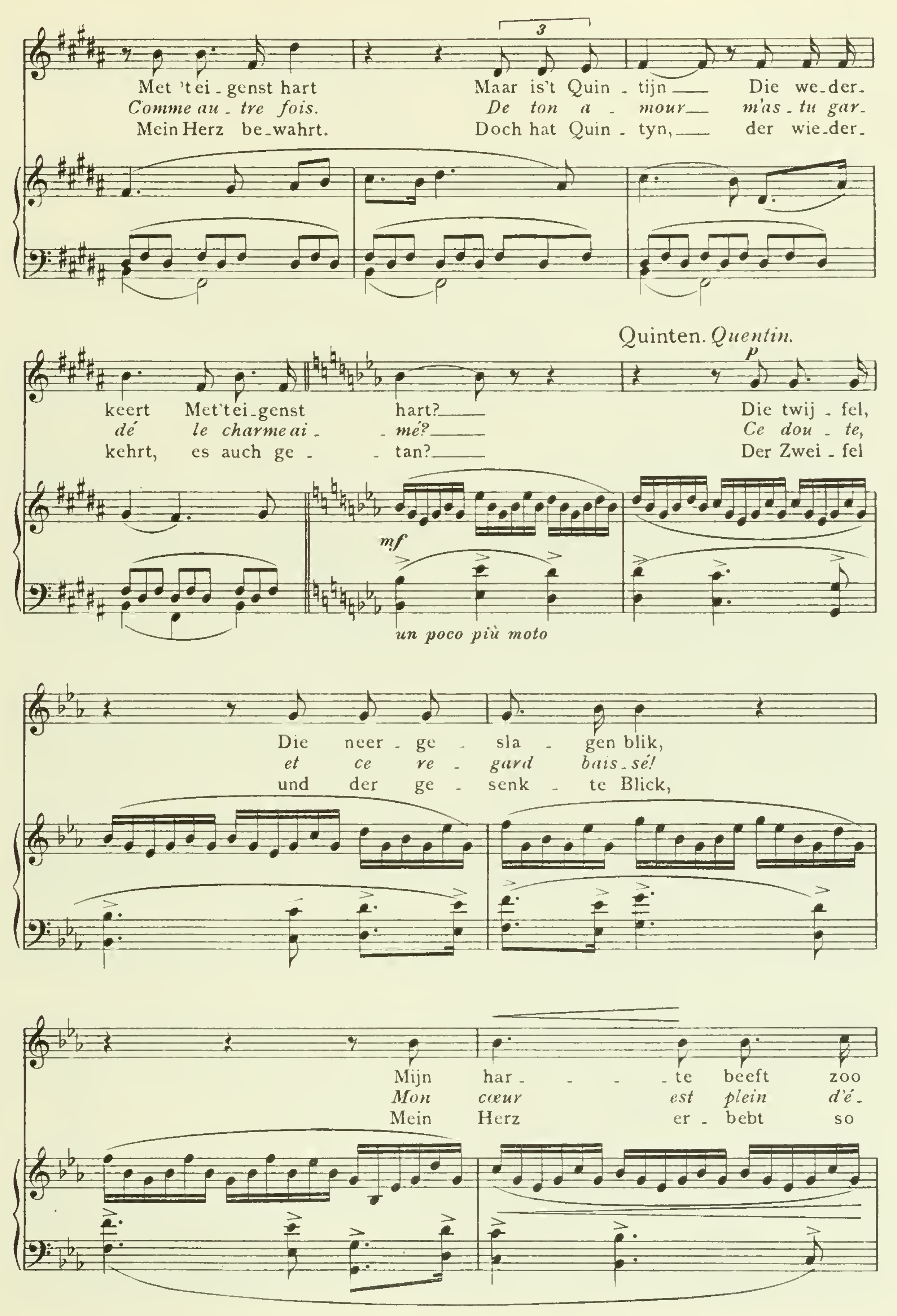
pp louré
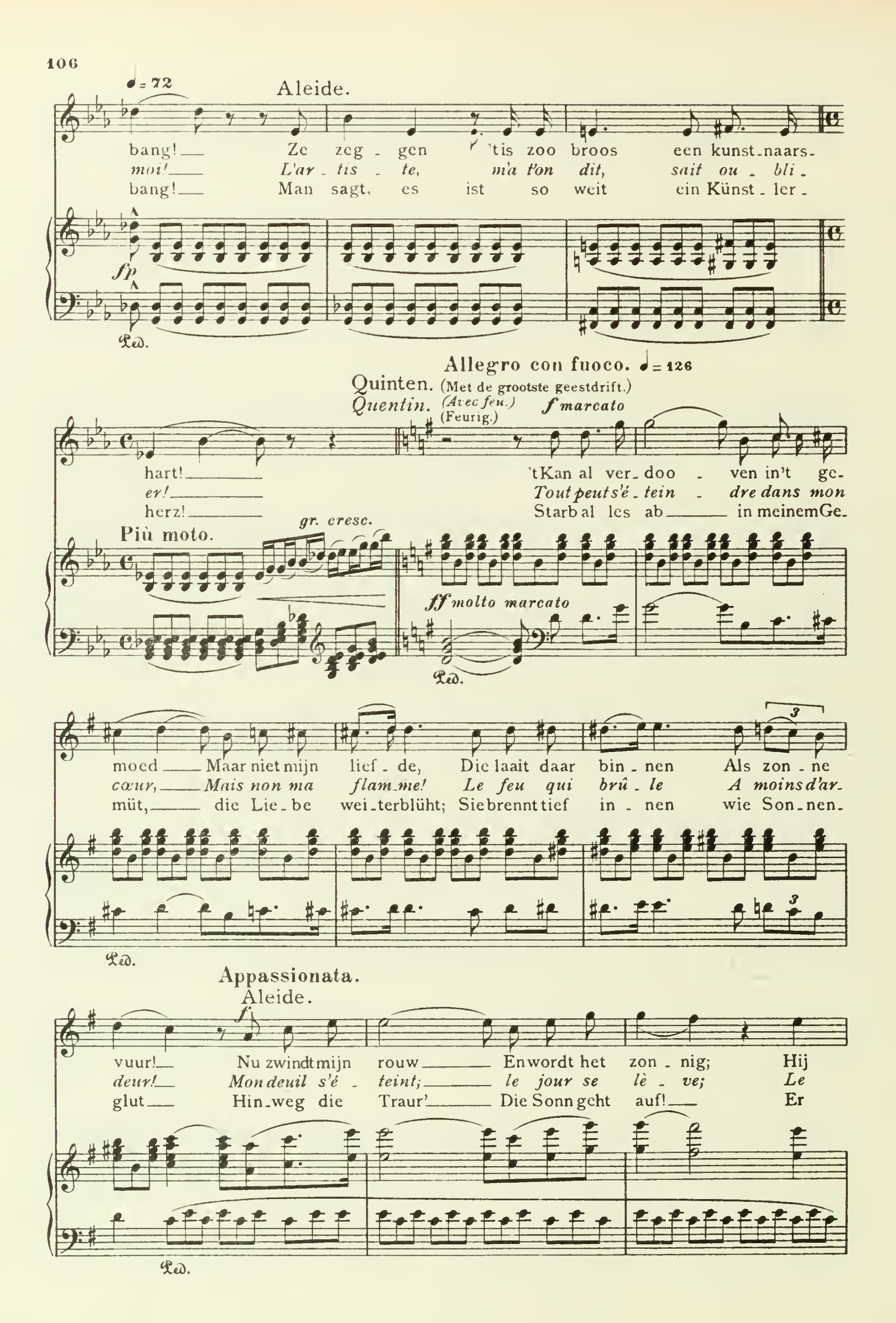
à 2 Ped.
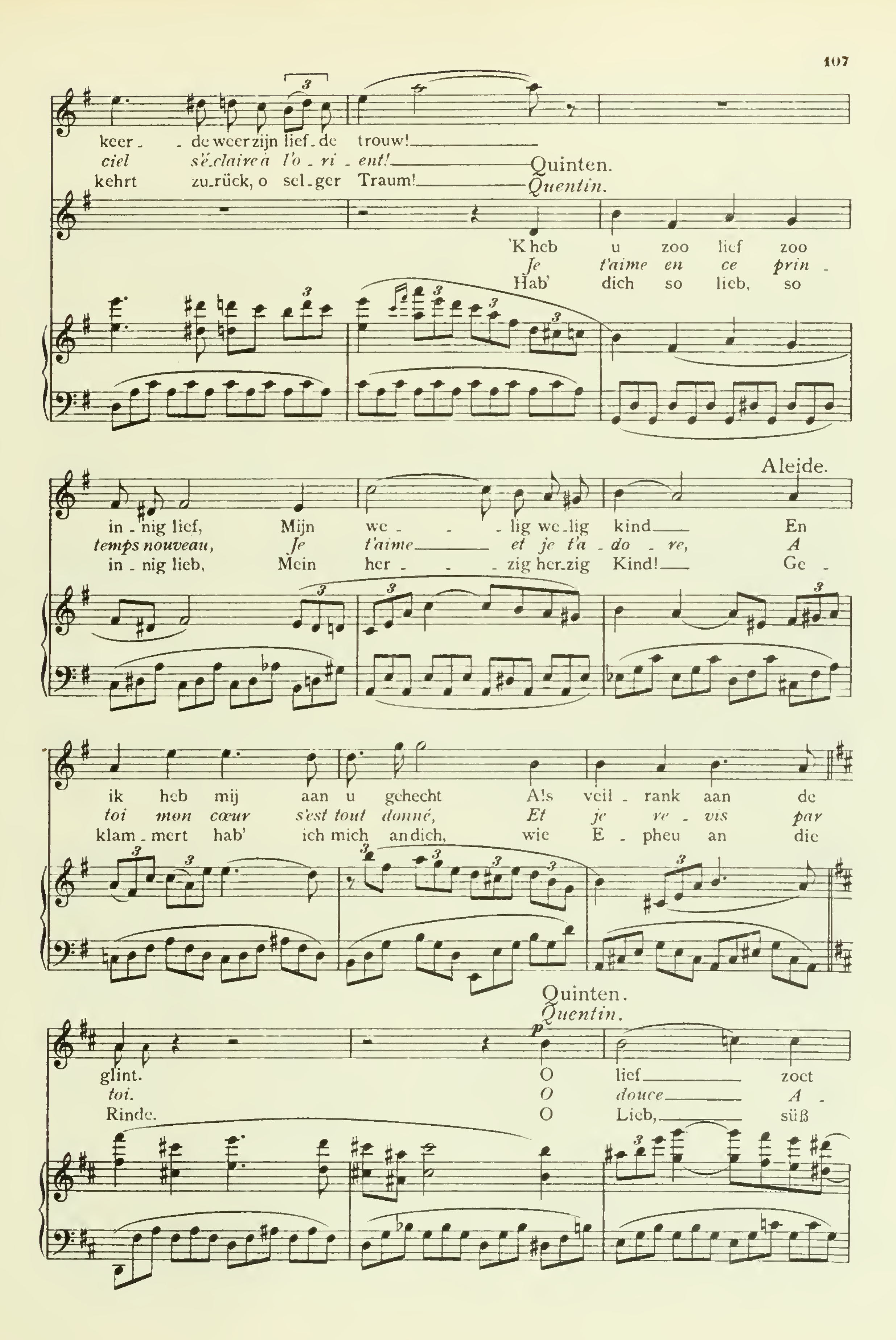

tier Ont - lo - ken in den zach - ten gloed van
ri, Qui gar - de nos ser - ments d'a-mour; Ta
Ro - se, Ent - spros - sen aus der zar - ten Glut vom
Ben tenuto e molto legato.
'tblau - we koo-zen ha rer oo gen, O lie - ve rooskens rood Die
fleur é - clo - se, fleur sa - cré - e, Des feux du ciel tout en - i -
Ko - sen ih - rer blau - en Au - gen, O blühn - de schö - ne Ros, Die
bal - semt met uw geu - ren zoet, Maar min - der zoet toch
vré - e N'a point son é - clat, Et ton par - fum est
Duft ver - brei - tet mild und süß, Doch min - der süß als
dan haar a - dem, Ge - groet, O lie - ve roos - kens
moins su - a - ve. Sa - lut, bel é - glan - tier fleu -
wie ihr A - tem Ge - grüßt! O lie - be Rös - chen
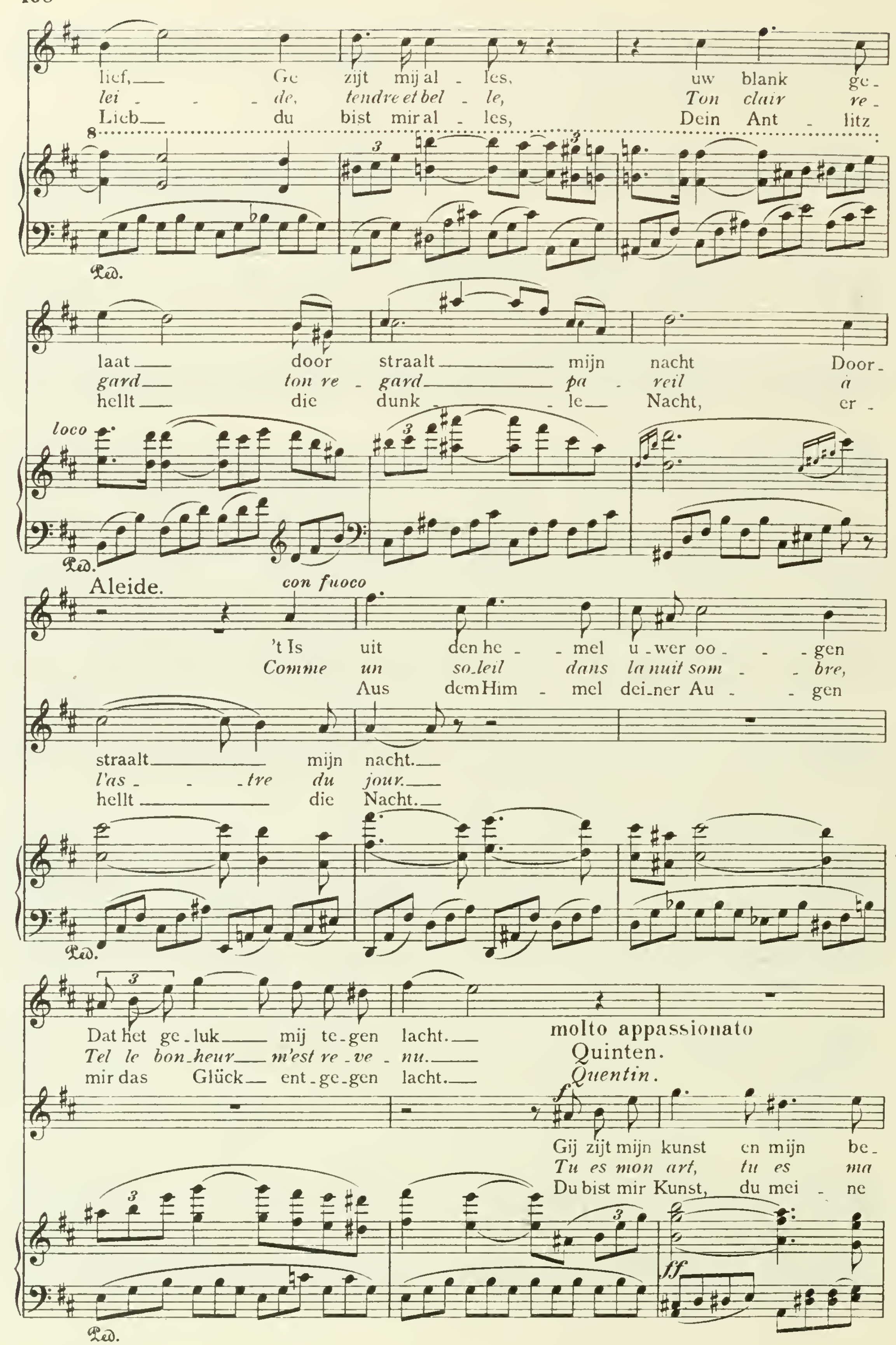

♩= 63 Aleide.
ter zijde
à part
bei Seite
rood! D'ont-roe-ring welt in mijn gemoed, Hij nadert, de lang ge-
ri. L'é-moi s'em-pa-re de mon cœur; Ah! mon bien ai-mé s'ap-
rot! Die Freu-de zieht in mein Ge-müt; er naht, der lang Er-
Quinten. Quentin.
wensch-te! Hier bloeit en geurt de
pro-che. I-ci fleu-rit la
sehn-te. Hier blüht und grünt in
fri-sche roos, De ma-get rein, Zij die mijn hart ver-
dou-ce fleur de mon bon-heur Dans un ray-on de
fri-schem Flor, Die Magd so rein Sie, die mein Herz er-
Aleide.
Hoe bruist in mijn hart 't on-stui-mig bloed
Mon cœur est é-mu: J'en-tends sa voix
Wie po-chet mein Herz: Er kommt, welch Glück
koos.
mai.
kor.
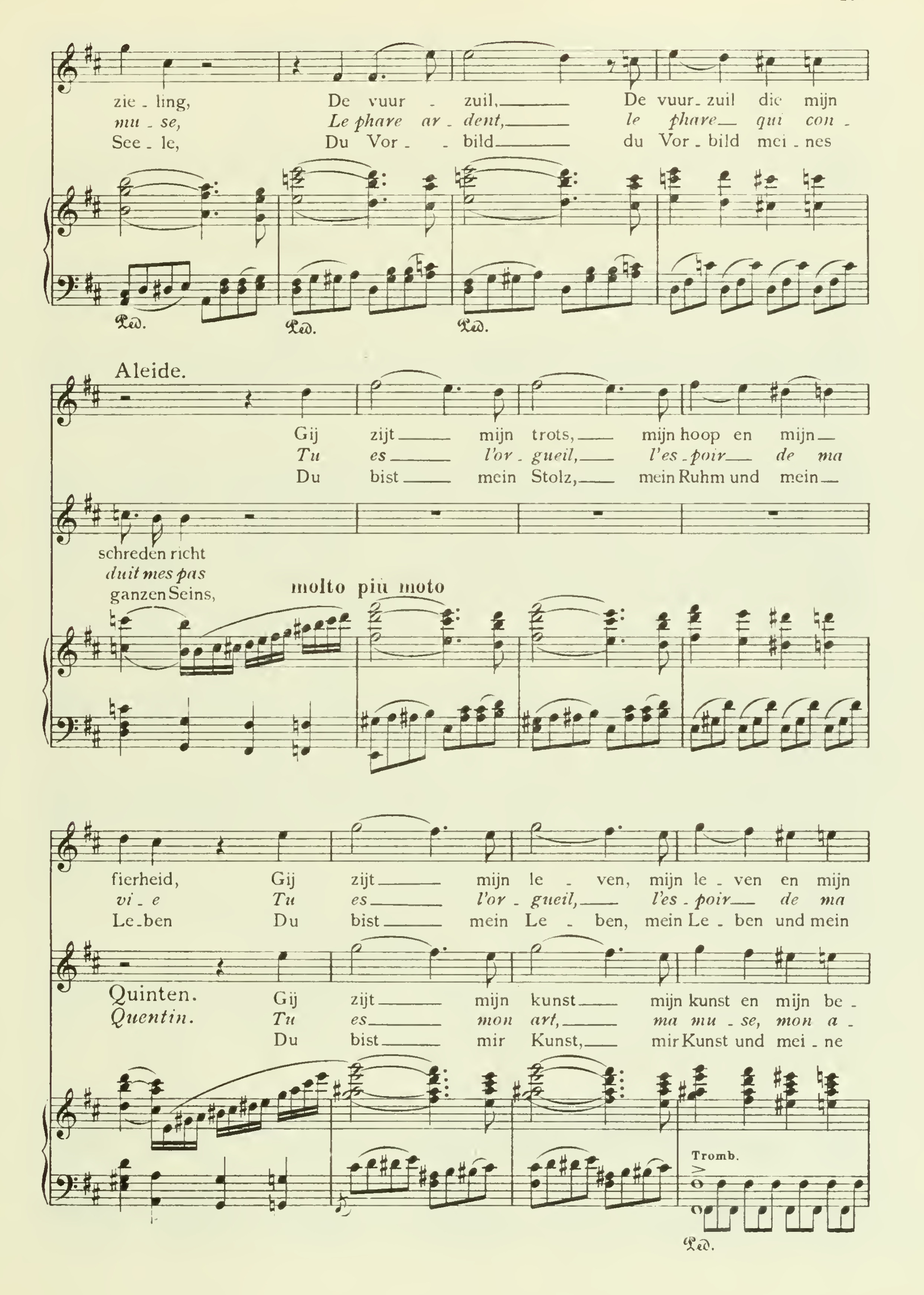

Hij keert met zijn lief - de in zijn trouw ge_moed!
Il vient, o bon_heur, a_vec son a_mour.
Bringt mir sei_ne Lie - be in Treu' zu_rück!
Aleide (verschijnt op den dorpel van haar zomer-huis).
(paraît sur le perron de la maison).
(Erscheint auf der Vortreppe des Hauses).
Quinten. Is het een droom? Rijst blank als morgen_doom En
Quentin. O doux è - moi! Pa_reil - le au jour le_vant Pa_
Ist es ein Traum? So frisch wie Morgen_tau, Und
f con fuoco
Ped.
ro - zig als de krie_kende dag, Is het A_lei - de, die ik aan_
ré de tout l'é_clat de ses feux, O douce A_lei - de, tu pa_rais
ro - sig wie der jun - ge Tag. Ist es A_lei - de, die ich an_
ten.
schouwen mag?
— devant moi!
schauen mag!
trem. legg.
Aleide.
Ik ben zoo als ge mij ver_liet
J'ai gardé dans mon cœur, l'amour,
Ich hab, wie du mich verließt,
mf
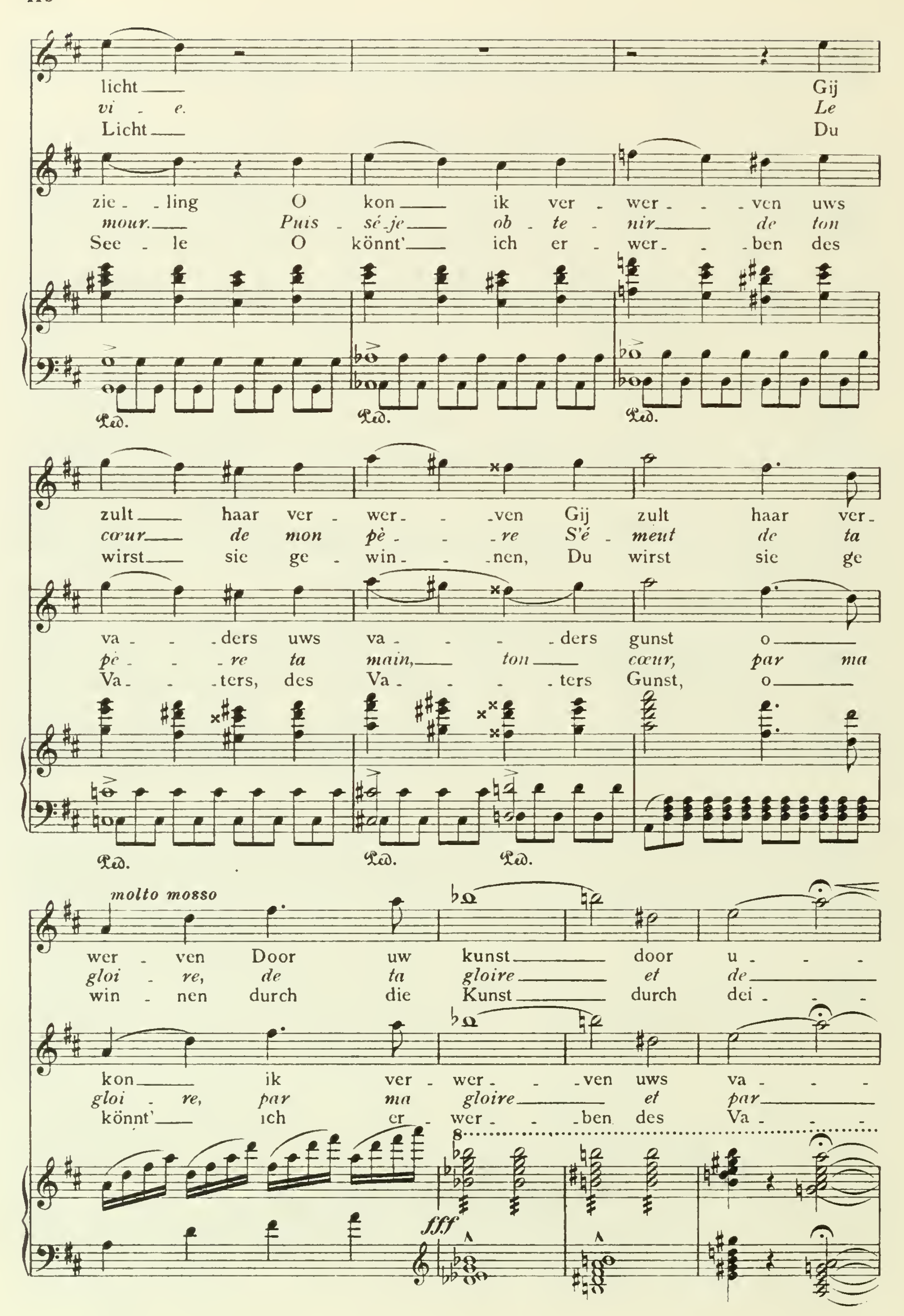

Met 't ei - genst hart
Comme au - tre fois.
Mein Herz be - wahrt.
Maar is't Quin - tijn Die we - der -
De ton a - mour m'as - tu gar -
Doch hat Quin - tyn, der wie - der -
keert Met 't ei - genst hart?
dé le charme ai - mé?
kehrt, es auch ge - tan?
Quinten. Quentin.
Die twij - fel,
Ce dou - te,
Der Zwei - fel
mf
un poco più moto
p
Die neer - ge - sla - gen blik,
et ce re - gard bais - sé!
und der ge - senk - te Blick,
Mijn har - te beeft zoo
Mon cœur est plein d'é -
Mein Herz er - bebt so
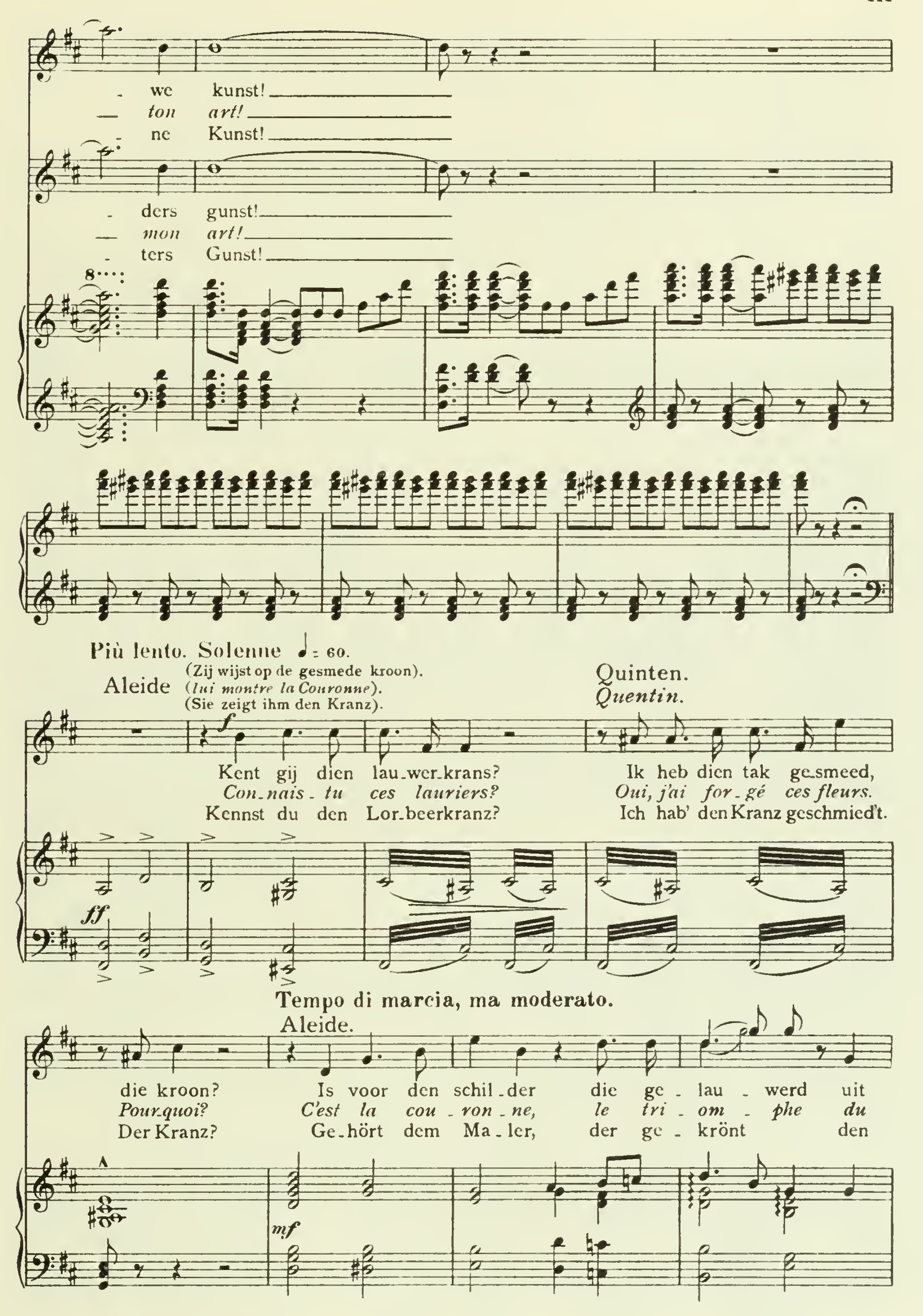

♩= 72
Aleide.
bang! Ze zeg - gen 'tis zoo broos een kunst-naars-
moi! L'ar - tis - te, m'a t'on dit, sait ou - bli -
bang! Man sagt, es ist so weit ein Künst - ler -
fp
Allegro con fuoco. ♩= 126
Quinten. (Met de grootste geestdrift.)
Quentin. (Avec feu.) (Feurig.)
f marcato
hart! 'tKan al ver-doo - ven in't ge-
er! Tout peut s'é - tein - dre dans mon
herz! Starb al les ab in meinem Ge-
Più moto.
gr. cresc.
ff molto marcato
moed Maar niet mijn lief - de, Die laait daar bin - nen Als zon - ne
cœur, Mais non ma flam-me! Le feu qui brû - le A moins d'ar-
müt, die Lie - be wei-terblüht; Sie brennt tief in - nen wie Son-nen-
Appassionata.
Aleide.
f
vuur! Nu zwindt mijn rouw En wordt het zon - nig; Hij
deur! Mon deuil s'é - teint; le jour se lè - ve; Le
glut Hin-weg die Traur' Die Sonn geht auf! Er
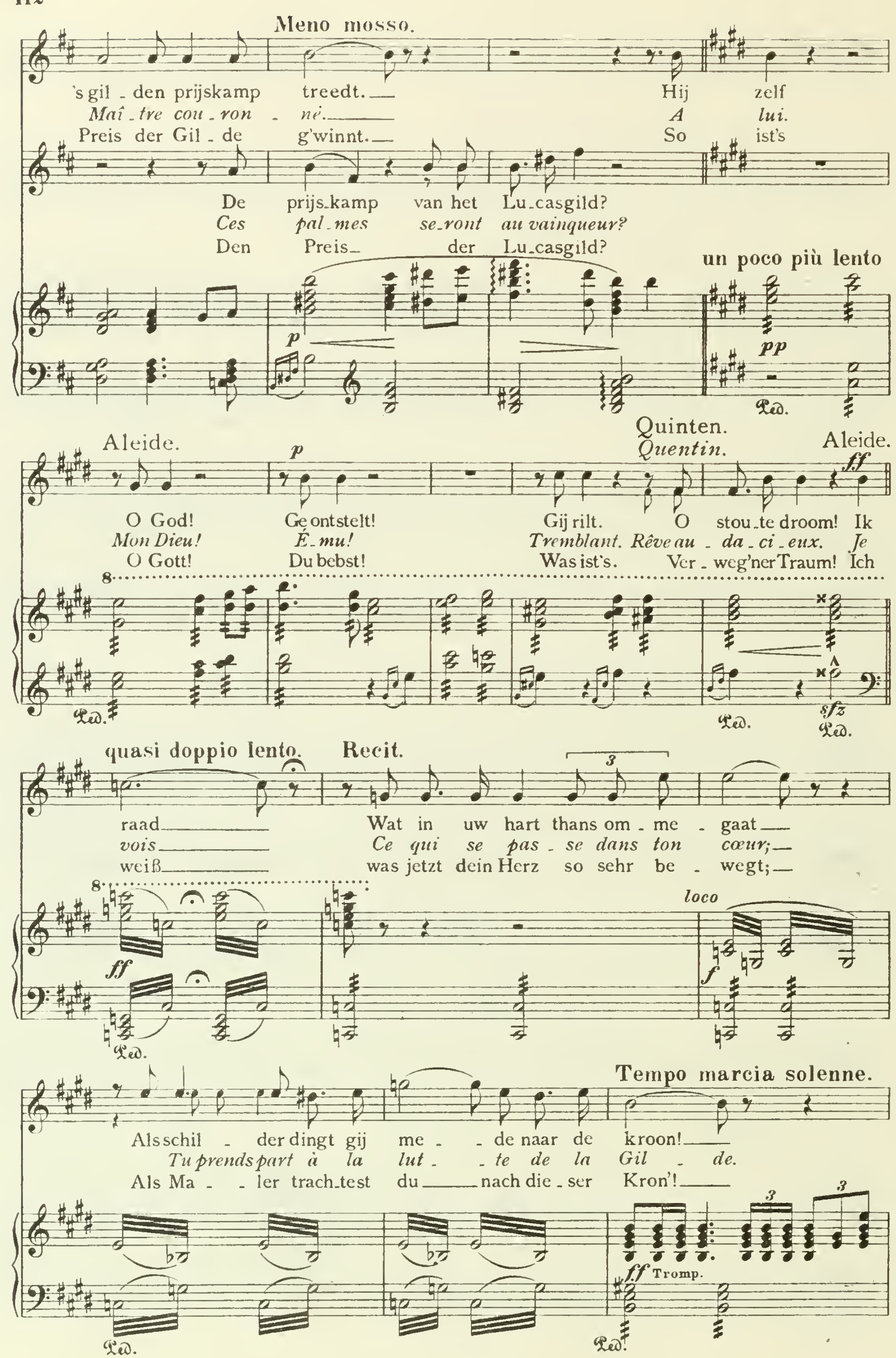

keer - de weer zijn lief - de trouw!
ciel s'éclaire à l'o - ri - ent!
kehrt zu-rück, o sel-ger Traum!
Quinten.
Quentin.
'K heb u zoo lief zoo
Je t'aime en ce prin -
Hab' dich so lieb, so
Aleide.
in - nig lief, Mijn we - - lig we-lig kind En
temps nouveau, Je t'aime et je t'a - do - re, A
in - nig lieb, Mein her - - zig her-zig Kind! Ge -
ik heb mij aan u gehecht Als veil - rank aan de
toi mon cœur s'est tout donné, Et je re - vis par
klam - mert hab' ich mich an dich, wie E - pheu an die
Quinten.
Quentin.
glint. O lief zoet
toi. O douce A -
Rinde. O Lieb, süß

lief, Ge zijt mij al - les, uw blank ge -
lei - - - de, tendre et bel - le, Ton clair re -
Lieb du bist mir al - les, Dein Ant - litz
8
Ped.
laat door straalt mijn nacht Door -
gard ton re - gard pa - reil à
hellt die dunk - le Nacht, er -
loco
Ped.
Aleide.
con fuoco
't Is uit den he - mel u - wer oo - - gen
Comme un so-leil dans la nuit som - bre,
Aus dem Him - mel dei-ner Au - - gen
straalt mijn nacht.
l'as - - tre du jour.
hellt die Nacht.
Ped.
Dat het ge-luk mij te-gen lacht.
Tel le bon-heur m'est re - ve - nu.
mir das Glück ent-ge-gen lacht.
molto appassionato
Quinten.
Quentin.
f
Gij zijt mijn kunst en mijn be -
Tu es mon art, tu es ma
Du bist mir Kunst, du mei - ne
ff
Ped.

zie - ling, De vuur - zuil, De vuur - zuil die mijn
mu - se, Le phare ar - dent, le phare qui con -
See - le, Du Vor - bild du Vor - bild mei - nes
Ped.
Aleide.
Gij zijt mijn trots, mijn hoop en mijn
Tu es l'or - gueil, l'es - poir de ma
Du bist mein Stolz, mein Ruhm und mein
schreden richt
duit mes pas
ganzen Seins,
molto più moto
fierheid, Gij zijt mijn le - ven, mijn le - ven en mijn
vi - e Tu es l'or - gueil, l'es - poir de ma
Le - ben Du bist mein Le - ben, mein Le - ben und mein
Quinten. Gij zijt mijn kunst mijn kunst en mijn be -
Quentin. Tu es mon art, ma mu - se, mon a -
Du bist mir Kunst, mir Kunst und mei - ne
Tromb.
Ped.

licht Gij
vi - e. Le
Licht Du
zie - ling O kon ik ver - wer - - ven uws
mour. Puis - sé-je ob - te - nir de ton
See - le O könnt' ich er - wer - - ben des
Ped.
zult haar ver - wer - - ven Gij zult haar ver-
cœur de mon pè - - re S'é - meut de ta
wirst sie ge - win - - nen, Du wirst sie ge
va - - ders uws va - - - ders gunst o
pè - - re ta main, ton cœur, par ma
Va - - ters, des Va - - - ters Gunst, o
molto mosso
wer - ven Door uw kunst door u - - -
gloi - re, de ta gloire et de
win - nen durch die Kunst durch dei - - -
kon ik ver - wer - - ven uws va - - -
gloi - re, par ma gloire et par
könnt' ich er - wer - - ben des Va - - -
fff

we kunst!
ton art!
ne Kunst!
ders gunst!
mon art!
ters Gunst!
Più lento. Solenne ♩= 60.
Aleide
(Zij wijst op de gesmede kroon).
(lui montre la Couronne).
(Sie zeigt ihm den Kranz).
Kent gij dien lau-wer-krans?
Con-nais-tu ces lauriers?
Kennst du den Lor-beerkranz?
Quinten.
Quentin.
Ik heb dien tak ge-smeed,
Oui, j'ai for-gé ces fleurs.
Ich hab' den Kranz geschmied't.
die kroon?
Pour-quoi?
Der Kranz?
Tempo di marcia, ma moderato.
Aleide.
Is voor den schil-der die ge-lau-werd uit
C'est la cou-ron-ne, le tri-om-phe du
Ge-hört dem Ma-ler, der ge-krönt den

Meno mosso.
's gil - den prijskamp treedt. Hij zelf
Maî - tre cou - ron - né. A lui.
Preis der Gil - de g'winnt. So ist's
De prijs-kamp van het Lu-casgild?
Ces pal-mes se-ront au vainqueur?
Den Preis der Lu-casgild?
un poco più lento
Aleide.
Quinten.
Quentin.
Aleide.
O God! Ge ontstelt! Gij rilt. O stou-te droom! Ik
Mon Dieu! É-mu! Tremblant. Rêve au - da - ci - eux. Je
O Gott! Du bebst! Was ist's. Ver - weg'ner Traum! Ich
quasi doppio lento. Recit.
raad Wat in uw hart thans om - me - gaat
vois Ce qui se pas - se dans ton cœur;
weiß was jetzt dein Herz so sehr be - wegt;
loco
Tempo marcia solenne.
Als schil - der dingt gij me - de naar de kroon!
Tu prends part à la lut - te de la Gil - de.
Als Ma - ler trach-test du nach die - ser Kron'!
Tromp.

Quinten (Plechtig).
Quentin (*Solennel*).
(feierlich).

Recit.

Niet voor den roem niet voor de kroon,— Niet voor den
Je n'ai cher-ché— ni ces lau-riers,— Ni le re-
Nicht für den Ruhm, nicht für die Kron'— Nicht für den

roem— niet voor de kroon,— Voor u al-leen, A-lei-
nom;— Si j'ai lut-té,— C'est pour toi seule, A-lei-
Ruhm, nicht für die Kron',— für dich al-lein A-lei-

ff *sfz* *ff*

Aleide valt in Quinten's armen.
Aleide tombe dans les bras de Quentin.
Aleide fällt in Quinten's Arme.

Aleide.

Aan u mijn hart mijn ziel!—
A toi mon cœur mon cœur!—
Dir sei mein Herz ge-weiht!—

de! Ge-zijt-mis-chien het loon!—
de, j'au-rai con quis ton cœur!—
de, Nur du, du seist mein Lohn!—

Allegro con fuoco.

sfz *sfz* *sfz* *fff* Trb.

Doek. *Rideau.* Vorhang.

3de Bedrijf.

De Groote Markt van Antwerpen, rond het jaar 1490.

De Groote Markt van Antwerpen in 't jaer Ons Heere MCCCC en XC gelyck wy haer in Oudt-Antwerpen (in 1894) soo seere mochten bewonderen. De Markt is rondtomme bekleedt met rood laken waerop die Wapenen van den lande, verciert met fruitagiën en gouwen looveren, in ordene ghehanghen syn. Die Wapen van Antwerpen altsamen omringht in groen festoenen, verciert met gout ende silver, prijckt triumphantelijck op den gevel van het Heerenhuijs.

In de gedachte van den scrijvere comen de poortere ingesetene, als oec de jouffrouwen poorteressen, op in clincclare sijde ende fluweel, allen in seer prachtigh ende kostelijck feestghewaet, daer Antwerpen naer het glanspunt gaet van sijne glorie ende rijckdom*).

Ende wat die rijckdomme van Antwerpen was bewijst de ordonnantie, enkele jaeren later door Karel V uitghevaardigd: „Dat niemandt van onze vassalen en ondersaeten, soo vrouwen als manspersonen, van wat staet, qualiteit oft conditie sij sijn en

*) De stoffelijke welvaart van Antwerpen begint op dat tijdperk naar haar middaghoogte te stijgen. Maximilaan was vier maanden door de Bruggelingen gevangen gehouden en toen deze vorst den 16 Mei 1488 op vrije voeten kwam verbrak hij den afgedwongen eed, waarbij hij het vredetraktaat bezwoer en wrook zich over den hoon en den angst met de welvaart van Brugge te fnuiken. Den 30 Juni van 't zelfde jaar schonk hij zooveel rechten en vrijdommen aan de Antwerpsche kooplië dat die van Brugge naar de Scheldestad de wijk namen.

3me Acte.

La Grand' Place d'Anvers, vers 1490.

La Grand' Place d'Anvers en l'an 1490, telle que nous pûmes l'admirer dans le Vieil Anvers (1894). Tout autour de la place, des étoffes de drap rouge, sur lesquelles, en saillie, les armoiries du pays, festonnées de feuillages dorés. Les armes d'Anvers, ornées de vertes guirlandes et relevées d'or et d'argent, triomphent sur la façade de l'Hôtel de Ville.

L'auteur imagine tous les bourgeois et les dames, dans le luxe éclatant des costumes de la grande période de richesse d'Anvers*).

Un édit de Charles-Quint nous donne une idée de ce luxe. Cet édit défendait à tous habitants et réservait aux seuls princes et ducs, le port des habits de satin, de pourpoints en damas ou en velours (1515).

*) La grandeur matérielle d'Anvers commence à atteindre son apogée. Maximilien, retenu prisonnier à Bruges, puis délivré le 16 mai 1488, manqua à la parole donnée et humilia Bruges en frappant son commerce. Le 23 juin de cette même année il accorda à Anvers de si grandes faveurs que les marchands quittèrent Bruges pour s'établir à Anvers.

3. Akt.

Der große Markt in Antwerpen um das Jahr 1490.

Der große Markt in Antwerpen in den Jahren des Heils 1490, wie wir ihn in Alt-Antwerpen (Ausstellung Antwerpen 1894) so sehr bewundern konnten. Der Markt ist ringsum bekleidet mit rotem Tuch, worauf die Wappen des Landes angebracht sind und behangen mit Fruchtsymbolen und goldenen Zweigen. Das Wappen von Antwerpen, umringt von grünen Guirlanden, durchwirkt von Gold und Silber, prangt triumphierend an der Fassade des Herrenhauses.

Nach der Idee des Verfassers treten die Bürger und Eingesessenen, sowie die Jungfrauen und Bürgerinnen, gekleidet in Seide und Samt, alle in prächtigen und kostbaren Festgewändern auf, da Antwerpen dem Glanzpunkt seines Ruhmes und Reichtums entgegengeht*). Wie weit dieser Reichtum und Glanz ging, beweist das Dekret Kaiser Karls V. einige Jahre später:

„Niemand von Unsern Untertanen, sowohl Männer wie Frauen, welchem Stand sie auch angehören, dürfen weder Kleider noch Mäntel aus scharlachroter Seide, Atlas oder Samt tragen, es sei denn, sie seien Herzöge, Prinzen etc.“ (Im Jahre 1515.)

*) Antwerpen stand damals in seiner höchsten Blüte. Aus der Gefangenschaft in Brügge befreit, brach Maximilian das gegebene Wort, und rächte sich an jener Stadt durch Beeinträchtigung ihres Handels. Den 23. Juni 1488 bewilligte er Antwerpen so große Privilegien, daß die Kaufleute ihren Handel nach Antwerpen verlegten.

sullen moghen draghen tabbaerden, mantels, paltrocken oft keursen van satijn, damast oft fluweel cramosijn dan de hertoghen, princen .... (in 't jaar 1515)."

In 1490 moghen sij het wel draghen en sij moeten het sekerlijck draghen in dees stuck.

De muziek van Het Derde Bedrijf.

De muziek, die vooral schilderachtig is in het 1ste bedrijf en ook op vele plaatsen dichterlijk en lieflijk, zooals vooral in het tweede om dat zij er de liefde bezingt met haar wonne en haar smart, wordt grootsch, breed, verheven en triomfantelijk in het derde bedrijf.

Het geldt hier niet alleen de overwinning van Quinten Massys, maar de muziek schetst nu de opkomst van Antwerpen's grootheid waarwan Quinten's overwinning als 't ware het symbool wordt.

Het moet een verheerlijking wezen.

't Is de dag dat de prijskamp plechtig wordt uitgeroepen.

De Groote Markt heeft, gelijk hooger beschreven, haar feestlijkst uitzicht.

Het wemelt er van poorters en poorteressen: jong en oud is er vertegenwoordigd.

N. B. Op het tooneel staan geplant twee feestmasten, de eene met de bannier der Stad Antwerpen, de andere met die der Lucasgilde. Het stadhuis is versierd met witte en roode rozen. Langsom het tooneel hangen girlanden van witte en roode rozen met loover doorweven.

Op den achtergrond zijn allerlei volksspelen die de menigte in beweging houden. Links en rechts herbergen, waar het krioelt van volk; buiten banken en tafels waar het bier overvloedig wordt geschonken.

La musique du 3e acte.

La musique, particulièrement colorée dans le 1r acte, intime et pénétrante au 2e acte ou elle chante l'amour, devient grandiose, large, enthousiaste, et triomphante dans le 3e acte.

Elle chante, en même temps que le triomphe de Quentin, la grandeur d'Anvers, — grandeur dont la victoire de Quentin paraît le symbole.

Il faut une apothéose. C'est le jour ou la proclamation a lieu — La Grand' Place a son aspect de fête. La foule s'y presse.

N.B. Sur la scène deux mâts de fête portant les bannières d'Anvers et de la Gilde de Saint-Luc. De part et d'autre des guirlandes de roses rouges et blanches mêlées de feuilles de laurier.

A l'arrière-plan, des jeux populaires, la foule en mouvement, à droite et à gauche des auberges, les tables sont occupées par des consommateurs joyeux et animés.

Im Jahre 1490 war diese Tracht noch erlaubt und darum müssen sie sie bestimmt in diesem Stück tragen.

Die Musik zum 3. Akt.

Die Musik, die hauptsächlich beschreibend im 1. Akt, poetisch im 2., wird groß, breit und überwältigend im 3. Sie feiert hiermit den Sieg Quinten Massys und den Ruhm Antwerpens.

Es ist der Tag, an welchem der Name des Siegers im Preiskampf bekannt gemacht wird. Der Markt wimmelt von Bürgern und Bürgerinnen; alt und jung ist vertreten.

N. B. Auf der Bühne zwei Stangen mit dem Banner der Stadt und der Gilde. Rechts und links Blumengewinde aus weißen und roten Rosen mit Lorbeerblättern vermischt. Im Hintergrunde Volksspiele, die wogende Menge. Auf beiden Seiten Wirtshäuser; an den Tischen sitzen lustige Zecher.

Derde Bedrijf.
De groote Markt
van Antwerpen.

Troisième Acte.
La grand' Place
d'Anvers.
(1490)

Dritter Akt.
Der große Markt
in Antwerpen.

Allegro giocoso (𝅗𝅥. = 66).

Pianoforte.

ff

Con ped.

A

Doek. *Rideau.* Vorhang.

B

1ste Tooneel. 1re Scène. 1ste Szene.

CORO.

SOPRANI. *ff*

O Blij - de bon-te vroo-lij-ke kleuren! van wim-pels en
La gloi-re des cou-leurs tri-omphantes, des clar-tés en-i-
O Freu-de! bun-te fröh-li-che Far-ben! Fah-nen und

ALTI. *ff*

O Blij - de bon-te vroo-lij-ke kleuren! van wim-pels en
La gloi - re des cou-leurs tri-omphantes, des clar-tés en-i-
O Freu - de! bun-te fröh-li-che Far-ben! Fah-nen und

TENORE. *ff*

O Blij-de bon-te kleu-ren van wim-pels en
La gloi-re des cou-leurs tri-om-phan-
O Freu-de! bun-te Far-ben! Fah-nen und

BASSI. *ff*

O Blij - de bon-te kleu-ren van wim-pels en
La gloi - re des cou-leurs tri-om-phan-
O Freu - de! bun-te Far-ben! Fah-nen und

con ped.

C

mei-en Een ze-ge-boog vaan-dels en bloe-men,
vran-tes, Nimbe la ci-té. Tiè-de ray-on-ne,
Mai-en zu Bo-gen ver-eint. Wim-pel mit Blu-men,

mei-en Een ze-ge-boog vaan-dels en bloe-men,
vran-tes, Nim-be la ci-té. Tiè-de ray-on-ne,
Mai-en zu Bo-gen ver-eint. Wim-pel mit Blu-men,

mei-en Een ze-ge-boog vaan-dels en bloe-men,
-tes, Nim-be la ci-té. Tiè-de ray-on-ne,
Mai-en zu Bo-gen ver-eint. Wim-pel mit Blu-men,

mei-en Een ze-ge-boog vaan-dels en bloe-men,
tes, Nim-be la ci-té. Tiè-de ray-on-ne,
Mai-en zu Bo-gen ver-eint. Wim-pel mit Blu-men,

C

kleu - ren en geu - ren Door - wappren, door wappren de
sur la cou - ron - ne Des ro - ses et des o - ri -
blü - hen - de Gar - ben, durch - we - hen, durchwe - hen die

kleu - ren en geu - ren Door - wap - pren de
sur la cou - ron - ne Le ciel, le ciel d'é -
blü - hen - de Gar - ben, durch - we - hen die

D
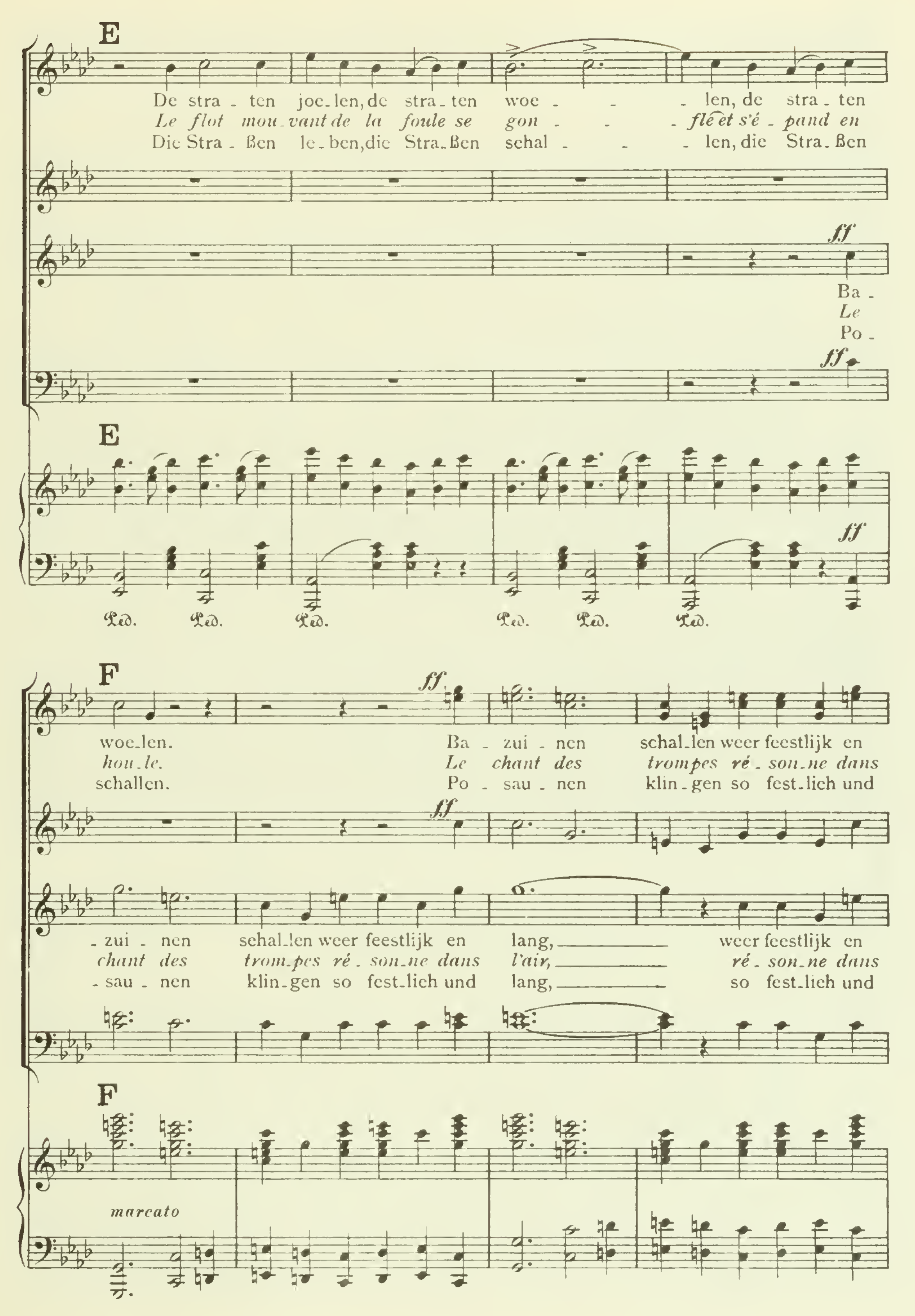
stra - ten en waai - en hoog.
flam - mes, Le ciel d'é - té.
Stra - ßen so weit und breit!

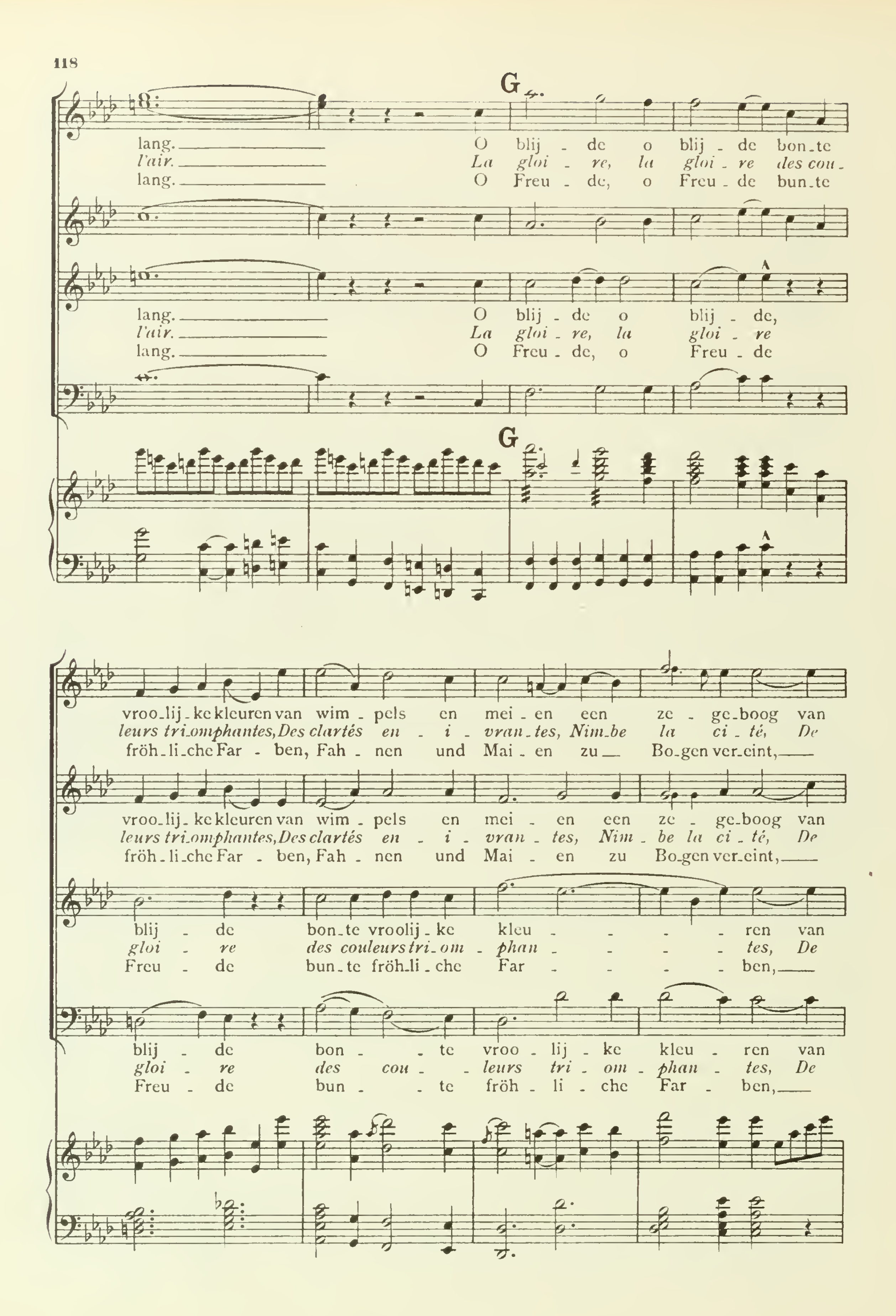
stra - ten en waai - en hoog.
té Le ciel d'é - té.
Stra - ßen so weit und breit!
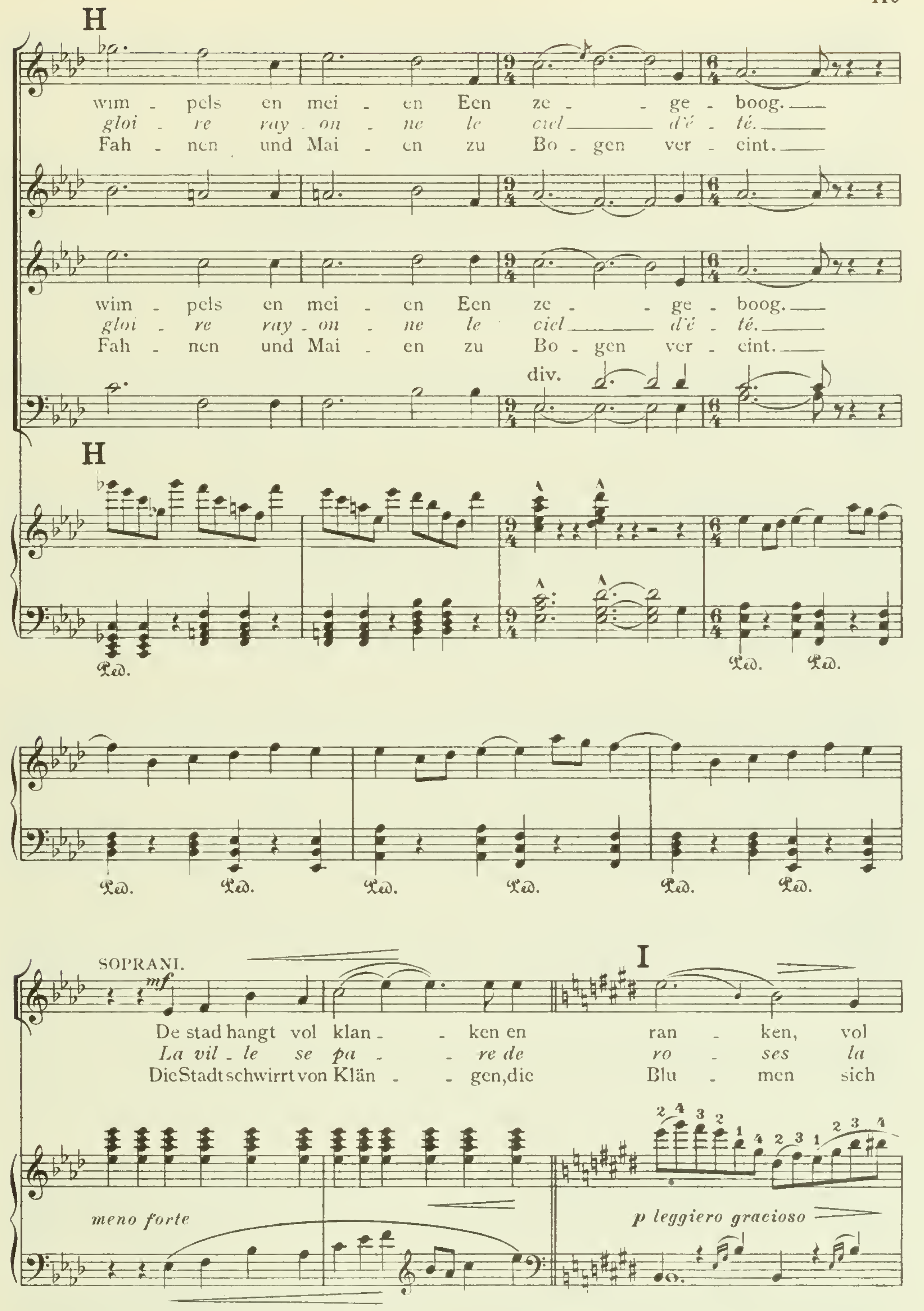
D *molto marcato*

Ped. Ped. Ped.

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

E
De stra - ten joe-len, de stra - ten woe - - - len, de stra - ten
Le flot mou-vant de la foule se gon - - - flé et s'é - pand en
Die Stra - ßen le - ben, die Stra - ßen schal - - - len, die Stra - ßen
ff
Ba -
Le
Po -
ff
E
ff
F
woe-len.
hou-le.
schallen.
ff
Ba - zui - nen schal-len weer feestlijk en
Le chant des trompes ré - son-ne dans
Po - sau - nen klin - gen so fest-lich und
ff
- zui - nen schal-len weer feestlijk en lang, weer feestlijk en
chant des trom-pes ré - son-ne dans l'air, ré - son-ne dans
- sau - nen klin-gen so fest-lich und lang, so fest-lich und
F
marcato

G
lang. O blij - de o blij - de bon_te
l'air. La gloi - re, la gloi - re des cou_
lang. O Freu - de, o Freu - de bun_te
lang. O blij - de o blij - de,
l'air. La gloi - re, la gloi - re
lang. O Freu - de, o Freu - de
G
vroo_lij_ke kleuren van wim - pels en mei - en een ze - ge_boog van
leurs tri_omphantes, Des clartés en - i - vran_tes, Nim_be la ci - té, De
fröh_li_che Far - ben, Fah - nen und Mai - en zu Bo_gen ver_eint,
vroo_lij_ke kleuren van wim - pels en mei - en een ze - ge_boog van
leurs tri_omphantes, Des clartés en - i - vran - tes, Nim - be la ci - té, De
fröh_li_che Far - ben, Fah - nen und Mai - en zu Bo_gen ver_eint,
blij - de bon_te vroolij_ke kleu - - - - ren van
gloi - re des couleurs tri_om - phan - - - - tes, De
Freu - de bun_te fröh_li_che Far - - - - ben,
blij - de bon - te vroo - lij - ke kleu - ren van
gloi - re des cou - leurs tri - om - phan - tes, De
Freu - de bun - te fröh - li - che Far - ben,

H
wim - pels en mei - en Een ze - - ge - boog.
gloi - re ray - on - ne le ciel d'é - té.
Fah - nen und Mai - en zu Bo - gen ver - eint.
wim - pels en mei - en Een ze - - ge - boog.
gloi - re ray - on - ne le ciel d'é - té.
Fah - nen und Mai - en zu Bo - gen ver - eint.
div.
H
SOPRANI.
mf
I
De stad hangt vol klan - - ken en ran - ken, vol
La vil - le se pa - - re de ro - ses la
Die Stadt schwirrt von Klän - - gen, die Blu - men sich
meno forte
p leggiero gracioso

bloe - men vol bloe - men en ran - ken.
vil - le se pa - re de ro - ses.
ran - ken, die Blu - men sich ran - ken.

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

De stad hangt vol
De fleurs vi - ves,
Die Stadt schwirrt von

mf

ff **J**

klan - ken De stad hangt vol klan - - - ken, vol
fraîches é - clo - ses, La vil - le se pa - - - re de
Klän - gen, Die Stadt schwirrt von Klän - - - gen, voll

ff

ff

De stad hangt vol klan - - - ken, vol
La vil - le se pa - - - re de
Die Stadt schwirrt von Klän - - - gen, voll
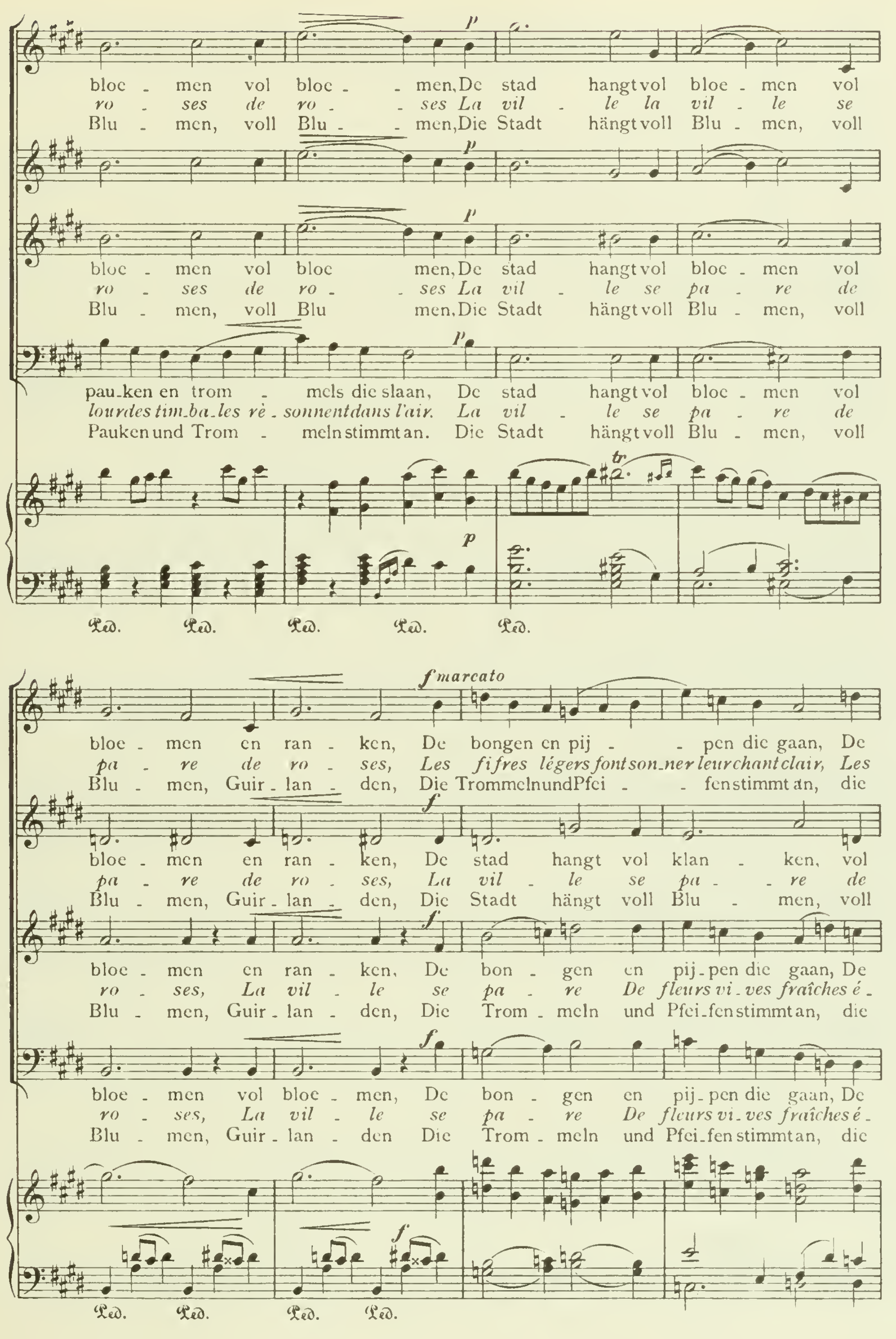
marcato *ff*
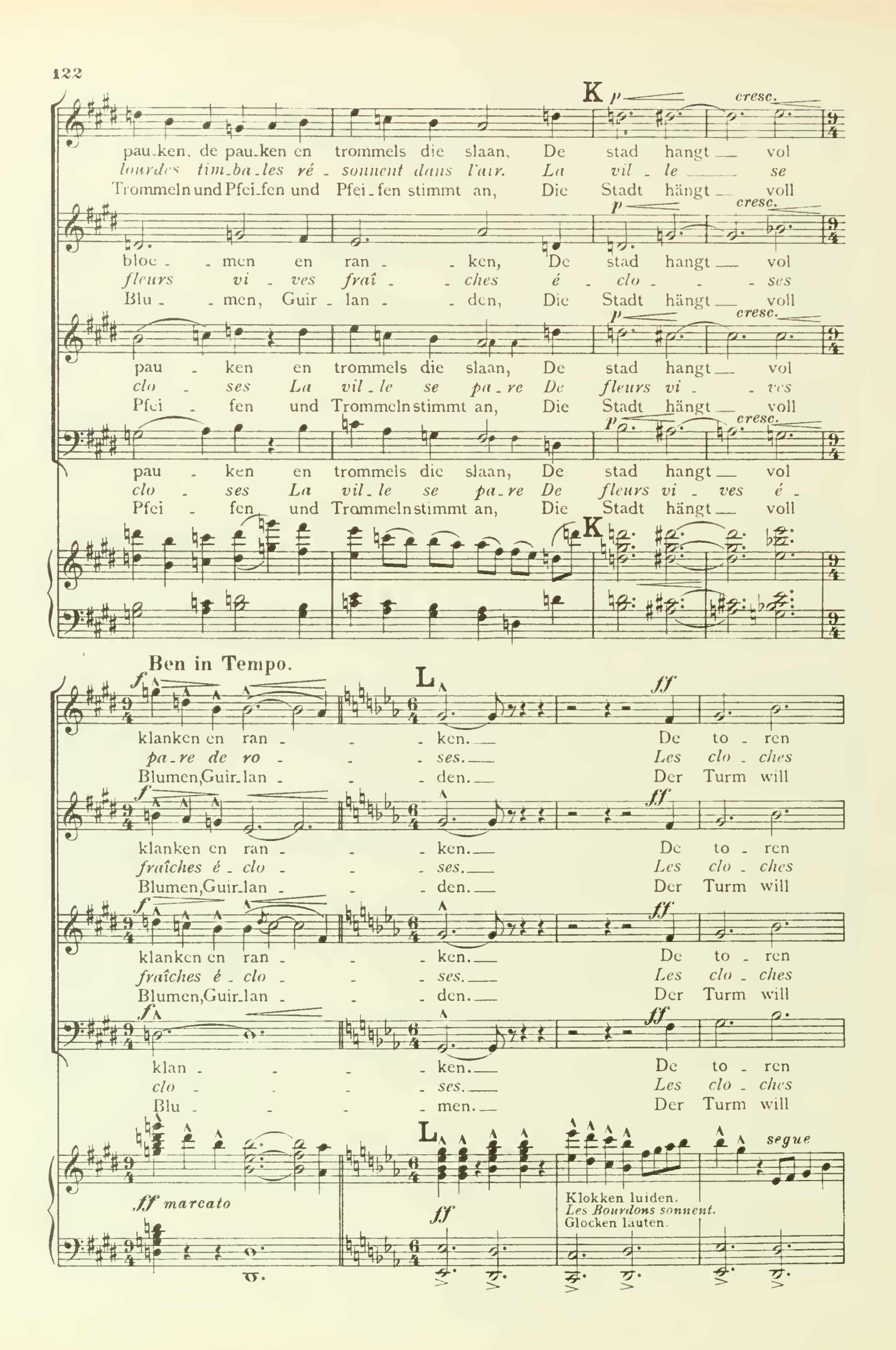
De pij - pen en bon - - - gen die gaan, De
Les fi - fres lé - gers font son - ner leur chant clair, Les
Die Pau - ken und Trom - - meln stimmt an; die
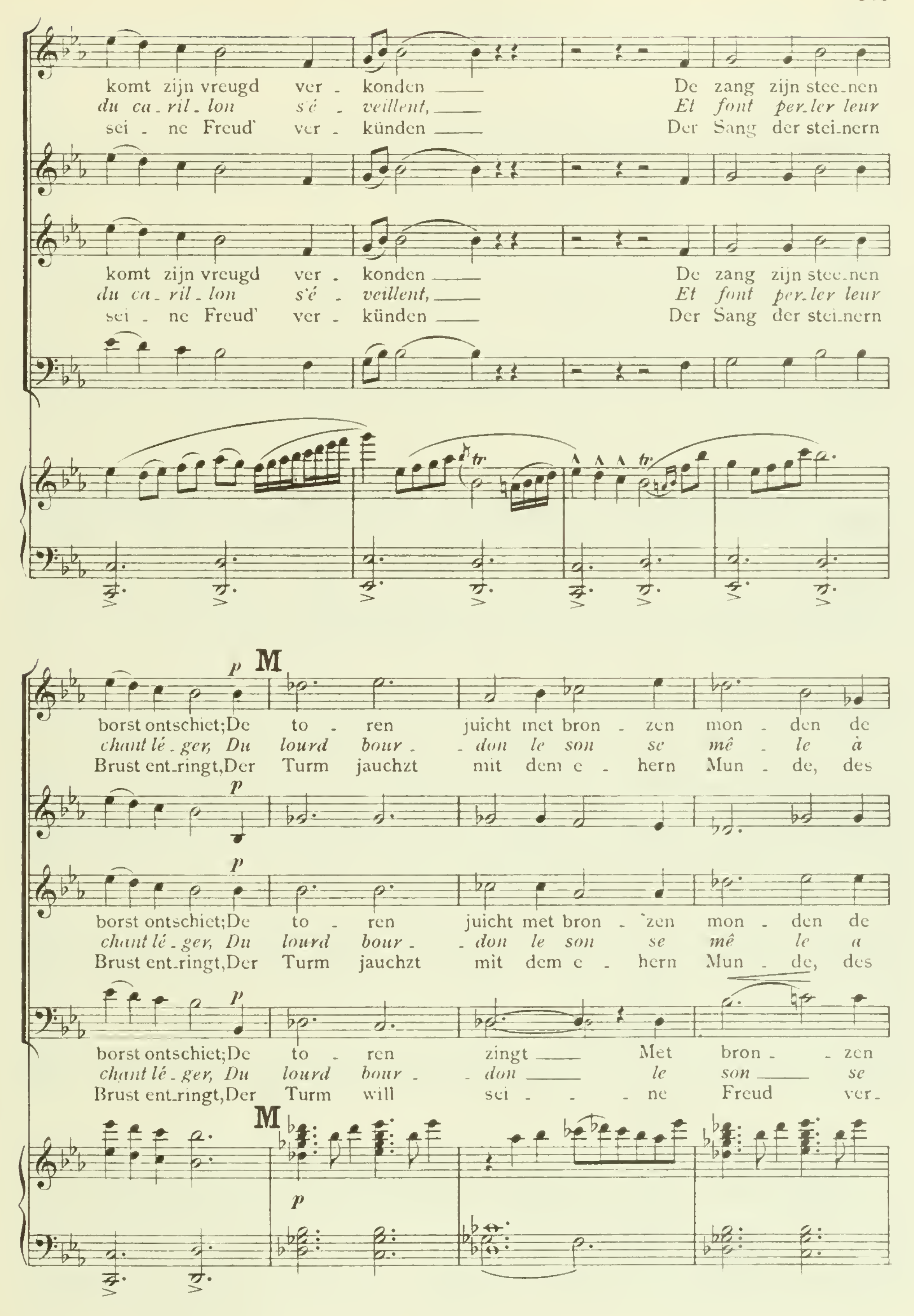
J
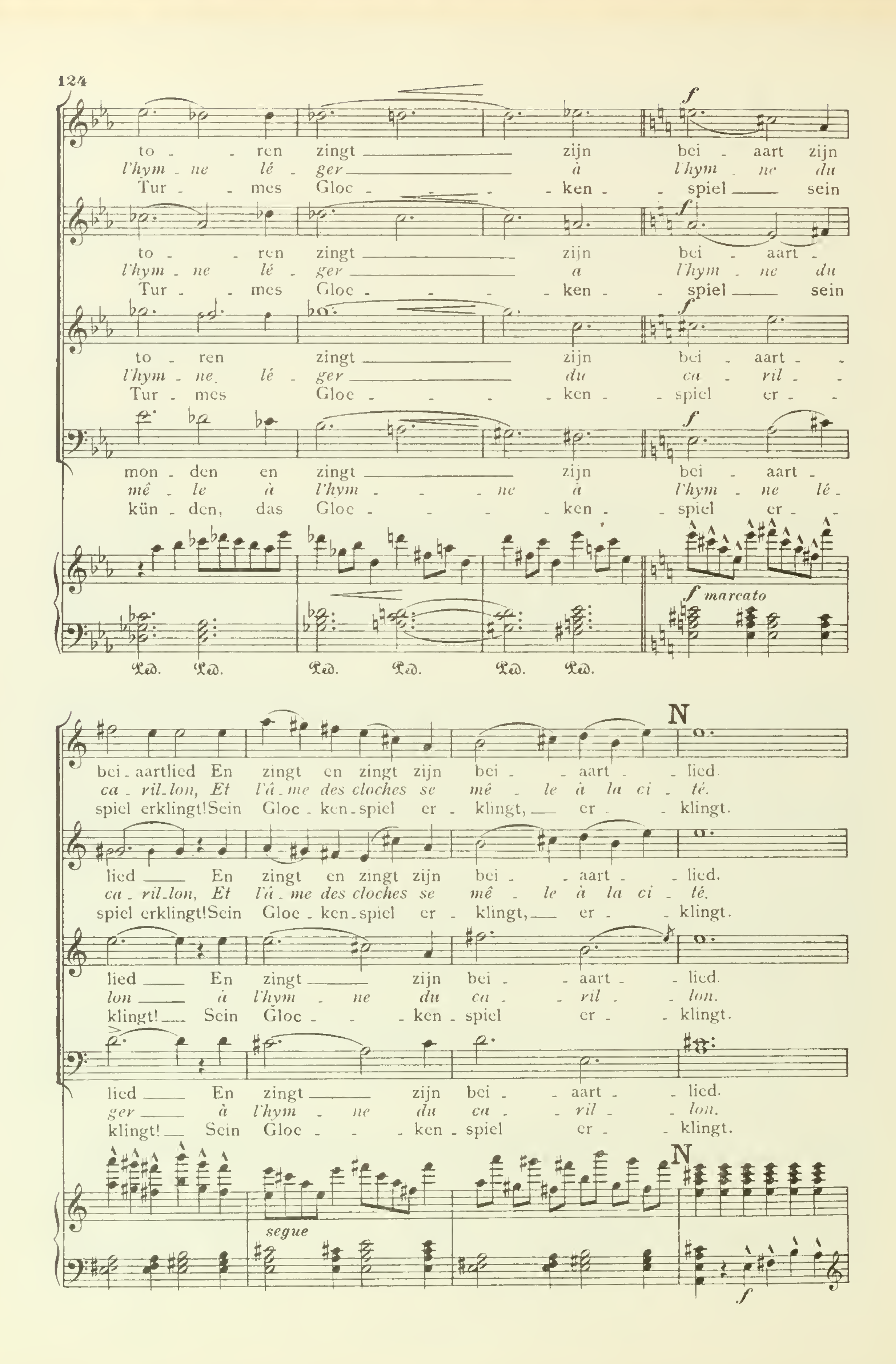
5 2 1 2
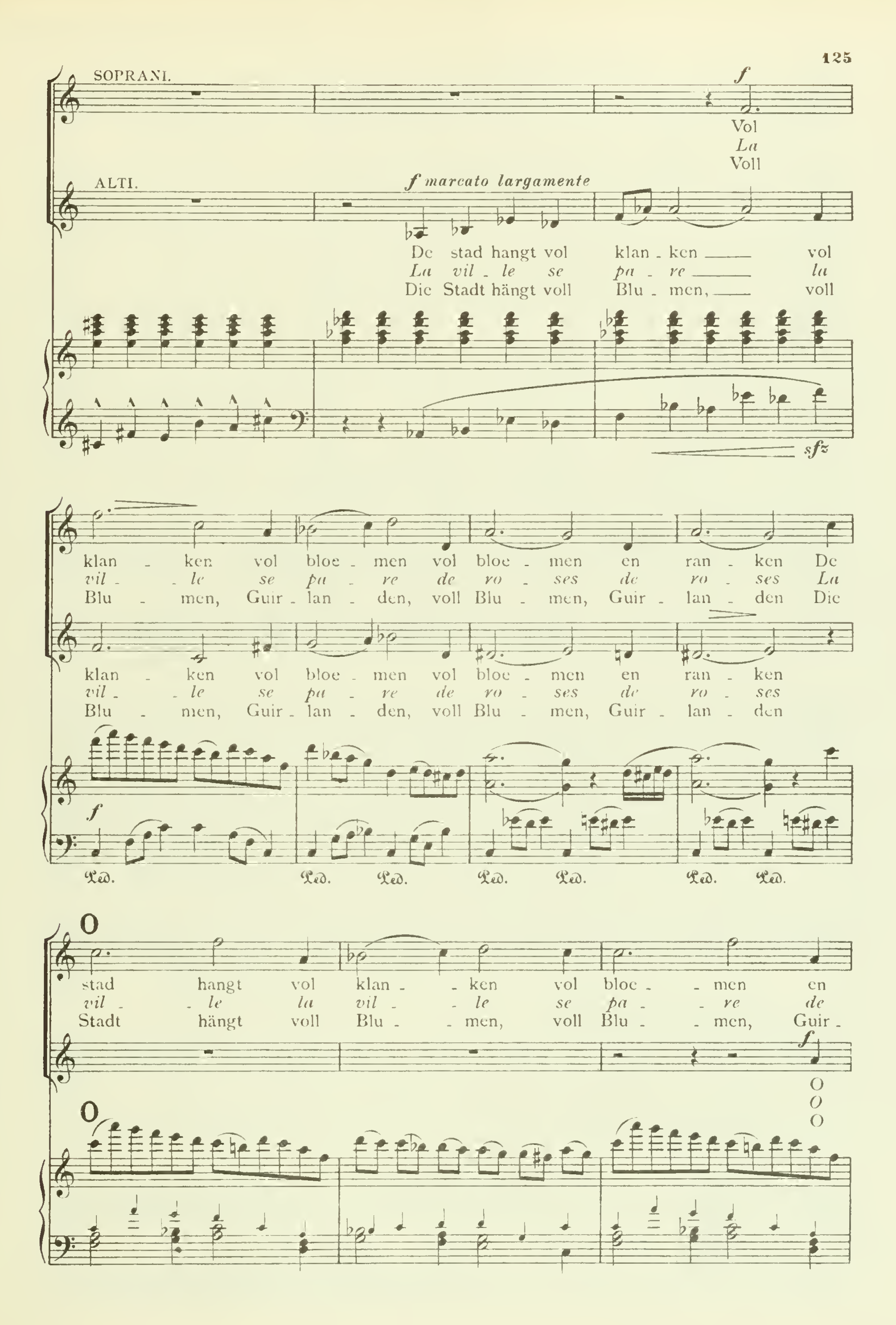
Ped. Ped. Ped. Ped.

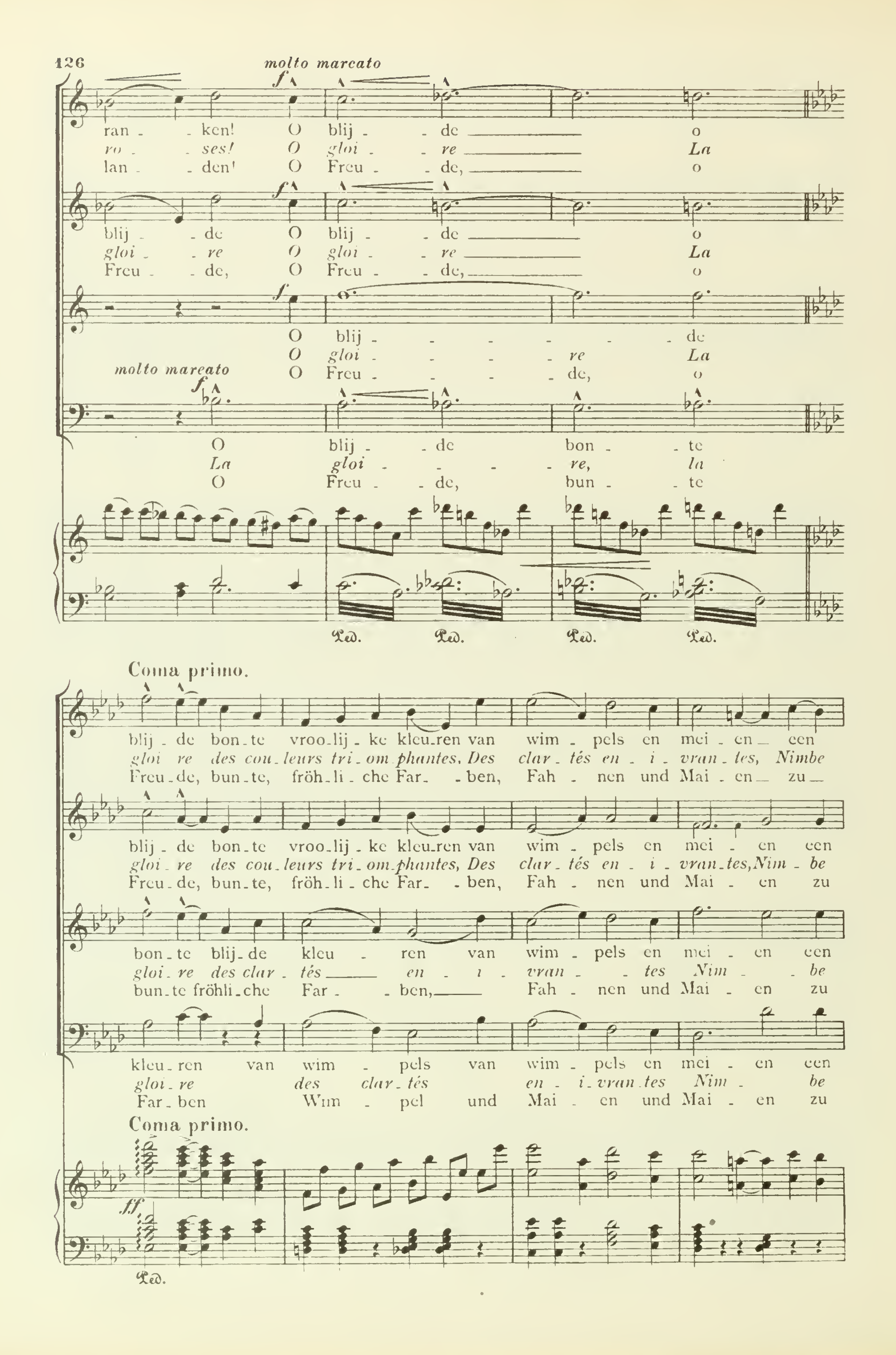

p
bloe - men vol bloe - - men, De stad hangt vol bloe - men vol
ro - ses de ro - - ses La vil - le la vil - le se
Blu - men, voll Blu - - men, Die Stadt hängt voll Blu - men, voll
bloe - men vol bloe men, De stad hangt vol bloe - men vol
ro - ses de ro - - ses La vil - le se pa - re de
Blu - men, voll Blu men, Die Stadt hängt voll Blu - men, voll
pau-ken en trom - mels die slaan, De stad hangt vol bloe - men vol
lourdes tim-ba-les rè - sonnent dans l'air. La vil - le se pa - re de
Pauken und Trom - meln stimmt an. Die Stadt hängt voll Blu - men, voll
tr
f marcato
bloe - men en ran - ken, De bongen en pij - - pen die gaan, De
pa - re de ro - ses, Les fifres légers font son-ner leur chant clair, Les
Blu - men, Guir - lan - den, Die Trommeln und Pfei - - fen stimmt an, die
f
bloe - men en ran - ken, De stad hangt vol klan - ken, vol
pa - re de ro - ses, La vil - le se pa - - re de
Blu - men, Guir - lan - den, Die Stadt hängt voll Blu - men, voll
bloe - men en ran - ken, De bon - gen en pij - pen die gaan, De
ro - ses, La vil - le se pa - re De fleurs vi - ves fraîches é -
Blu - men, Guir - lan - den, Die Trom - meln und Pfei - fen stimmt an, die
bloe - men vol bloe - men, De bon - gen en pij - pen die gaan, De
ro - ses, La vil - le se pa - re De fleurs vi - ves fraîches é -
Blu - men, Guir - lan - den Die Trom - meln und Pfei - fen stimmt an, die
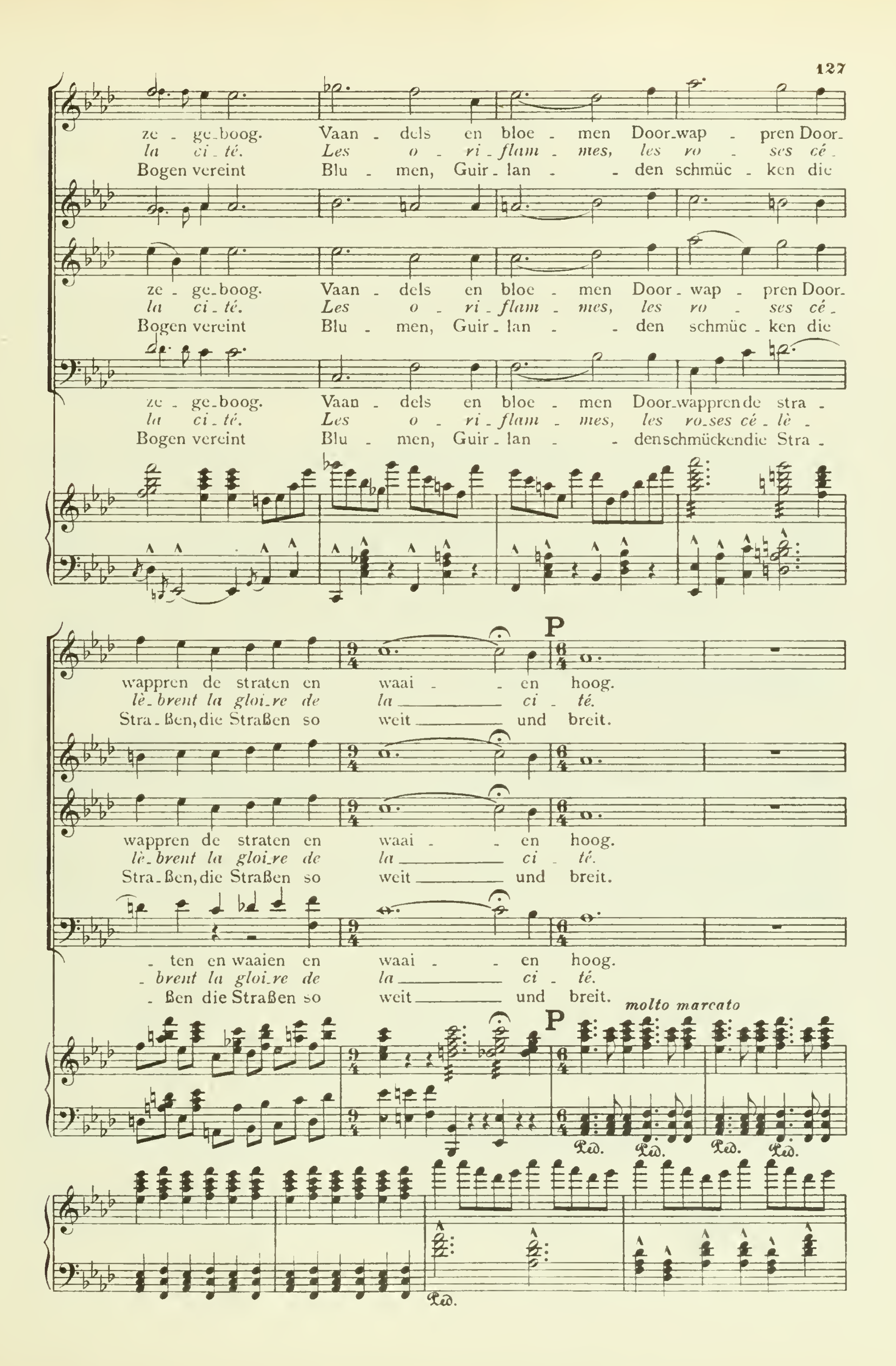

K
p
cresc.
pau-ken, de pau-ken en trommels die slaan, De stad hangt — vol
lourdes tim-ba-les ré - sonnent dans l'air. La vil - le — se
Trommeln und Pfei-fen und Pfei-fen stimmt an, Die Stadt hängt — voll
bloe - - men en ran - - ken, De stad hangt — vol
fleurs vi - ves fraî - - ches é - clo - - - ses
Blu - - men, Guir - lan - - den, Die Stadt hängt — voll
pau - ken en trommels die slaan, De stad hangt — vol
clo - ses La vil - le se pa - re De fleurs vi - - ves
Pfei - fen und Trommeln stimmt an, Die Stadt hängt — voll
pau - ken en trommels die slaan, De stad hangt — vol
clo - ses La vil - le se pa - re De fleurs vi - ves é -
Pfei - fen und Trommeln stimmt an, Die Stadt hängt — voll
Ben in Tempo.
L
f
ff
klanken en ran - - - ken. — De to - ren
pa - re de ro - - - ses. — Les clo - ches
Blumen, Guir - lan - - - den. — Der Turm will
klanken en ran - - - ken. — De to - ren
fraîches é - clo - - - ses. — Les clo - ches
Blumen, Guir - lan - - - den. — Der Turm will
klanken en ran - - - ken. — De to - ren
fraîches é - clo - - - ses. — Les clo - ches
Blumen, Guir - lan - - - den. — Der Turm will
klan - - - - ken. — De to - ren
clo - - - - ses. — Les clo - ches
Blu - - - - men. — Der Turm will
ff marcato
segue
Klokken luiden.
Les Bourdons sonnent.
Glocken läuten.
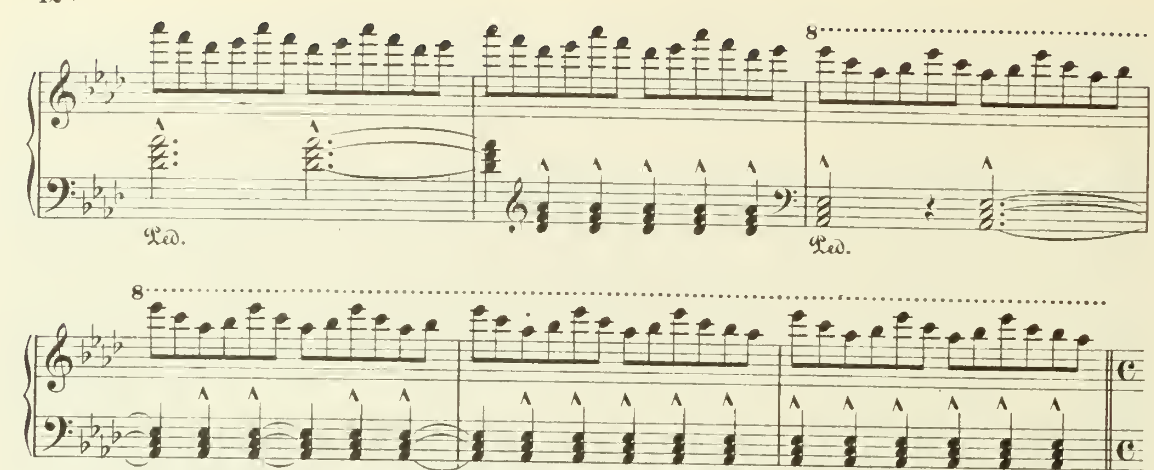

komt zijn vreugd ver - konden De zang zijn stee-nen
du ca - ril - lon s'é - veillent, Et font per-ler leur
sei - ne Freud' ver - künden Der Sang der stei-nern
komt zijn vreugd ver - konden De zang zijn stee-nen
du ca - ril - lon s'é - veillent, Et font per-ler leur
sei - ne Freud' ver - künden Der Sang der stei-nern
tr
M
p
borst ontschiet;De to - ren juicht met bron - zen mon - den de
chant lé - ger, Du lourd bour - - don le son se mê - le à
Brust ent-ringt,Der Turm jauchzt mit dem e - hern Mun - de, des
borst ontschiet;De to - ren juicht met bron - zen mon - den de
chant lé - ger, Du lourd bour - - don le son se mê - le a
Brust ent-ringt,Der Turm jauchzt mit dem e - hern Mun - de, des
borst ontschiet;De to - ren zingt Met bron - - zen
chant lé - ger, Du lourd bour - - don le son se
Brust ent-ringt,Der Turm will sei - - - ne Freud ver-

f
to - ren zingt zijn bei - aart zijn
l'hym - ne lé - ger à l'hym - ne du
Tur - mes Gloc - - - - ken - - spiel sein
to - ren zingt zijn bei - aart -
l'hym - ne lé - ger a l'hym - ne du
Tur - mes Gloc - - - - ken - - spiel sein
to - ren zingt zijn bei - aart - -
l'hym - ne lé - ger du ca - ril - -
Tur - mes Gloc - - - - ken - - spiel er - -
mon - den en zingt zijn bei - aart -
mê - le à l'hym - - - ne à l'hym - ne lé -
kün - den, das Gloc - - - - ken - - spiel er - -
f marcato
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
N
bei - aartlied En zingt en zingt zijn bei - - aart - - lied.
ca - ril-lon, Et l'â - me des cloches se mê - le à la ci - té.
spiel erklingt! Sein Gloc - ken-spiel er - klingt, er - - klingt.
lied En zingt en zingt zijn bei - - aart - - lied.
ca - ril-lon, Et l'â - me des cloches se mê - le à la ci - té.
spiel erklingt! Sein Gloc - ken-spiel er - klingt, er - - klingt.
lied En zingt zijn bei - - aart - - lied.
lon à l'hym - ne du ca - - ril - - lon.
klingt! Sein Gloc - - - ken - spiel er - - klingt.
lied En zingt zijn bei - - aart - - lied.
ger à l'hym - ne du ca - - ril - - lon.
klingt! Sein Gloc - - - ken - spiel er - - klingt.
N
segue
f

SOPRANI.
f
Vol
La
Voll
ALTI.
f marcato largamente
De stad hangt vol klan - ken vol
La vil - le se pa - re la
Die Stadt hängt voll Blu - men, voll
sfz
klan - ken vol bloe - men vol bloe - men en ran - ken De
vil - le se pa - re de ro - ses de ro - ses La
Blu - men, Guir - lan - den, voll Blu - men, Guir - lan - den Die
klan - ken vol bloe - men vol bloe - men en ran - ken
vil - le se pa - re de ro - ses de ro - ses
Blu - men, Guir - lan - den, voll Blu - men, Guir - lan - den
f
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
O
stad hangt vol klan - ken vol bloe - men en
vil - le la vil - le se pa - re de
Stadt hängt voll Blu - men, voll Blu - men, Guir -
f
O
O
O
O

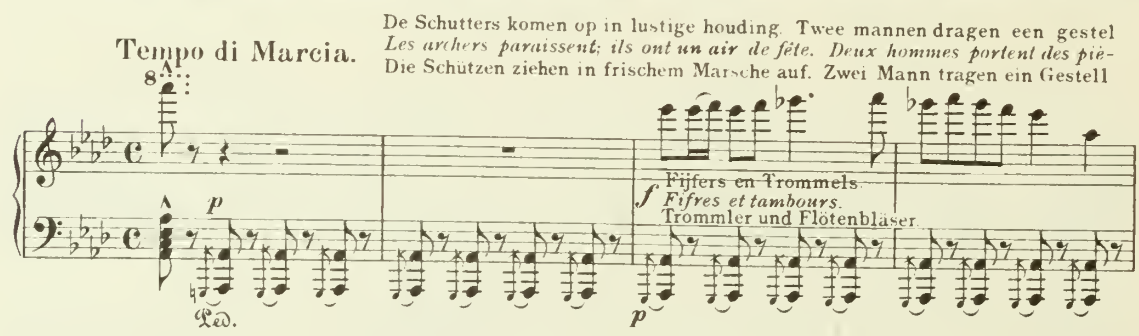

molto marcato
ran - ken! O blij - de o
ro - ses! O gloi - re La
lan - den! O Freu - de, o
blij - de O blij - de o
gloi - re O gloi - re La
Freu - de, O Freu - de, o
O blij - de
O gloi - re La
O Freu - de, o
molto marcato
O blij - de bon - te
La gloi - re, la
O Freu - de, bun - te
Coma primo.
blij - de bon - te vroo - lij - ke kleu - ren van wim - pels en mei - en een
gloi - re des cou - leurs tri - om - phantes, Des clar - tés en - i - vran - tes, Nimbe
Freu - de, bun - te, fröh - li - che Far - ben, Fah - nen und Mai - en zu
blij - de bon - te vroo - lij - ke kleu - ren van wim - pels en mei - en een
gloi - re des cou - leurs tri - om - phantes, Des clar - tés en - i - vran - tes, Nim - be
Freu - de, bun - te, fröh - li - che Far - ben, Fah - nen und Mai - en zu
bon - te blij - de kleu - ren van wim - pels en mei - en een
gloi - re des clar - tés en - i - vran - tes Nim - be
bun - te fröhli - che Far - ben, Fah - nen und Mai - en zu
kleu - ren van wim - pels van wim - pels en mei - en een
gloi - re des clar - tés en - i - vran - tes Nim - be
Far - ben Wim - pel und Mai - en und Mai - en zu
Coma primo.

ze - ge-boog. Vaan - dels en bloe - men Door-wap - pren Door-
la ci - té. Les o - ri - flam - mes, les ro - ses cé -
Bogen vereint Blu - men, Guir - lan - - den schmüc - ken die
ze - ge-boog. Vaan - dels en bloe - men Door - wap - pren Door-
la ci - té. Les o - ri - flam - mes, les ro - ses cé -
Bogen vereint Blu - men, Guir - lan - - den schmüc - ken die
ze - ge-boog. Vaan - dels en bloe - men Door-wapprende stra -
la ci - té. Les o - ri - flam - mes, les ro-ses cé - lè -
Bogen vereint Blu - men, Guir - lan - - denschmückendie Stra -
P
wappren de straten en waai - - en hoog.
lè - brent la gloi-re de la ci - té.
Stra - ßen, die Straßen so weit und breit.
wappren de straten en waai - - en hoog.
lè - brent la gloi-re de la ci - té.
Stra - ßen, die Straßen so weit und breit.
- ten en waaien en waai - - en hoog.
- brent la gloi-re de la ci - té.
- ßen die Straßen so weit und breit.
molto marcato
P
Ped. Ped. Ped. Ped.
Ped.

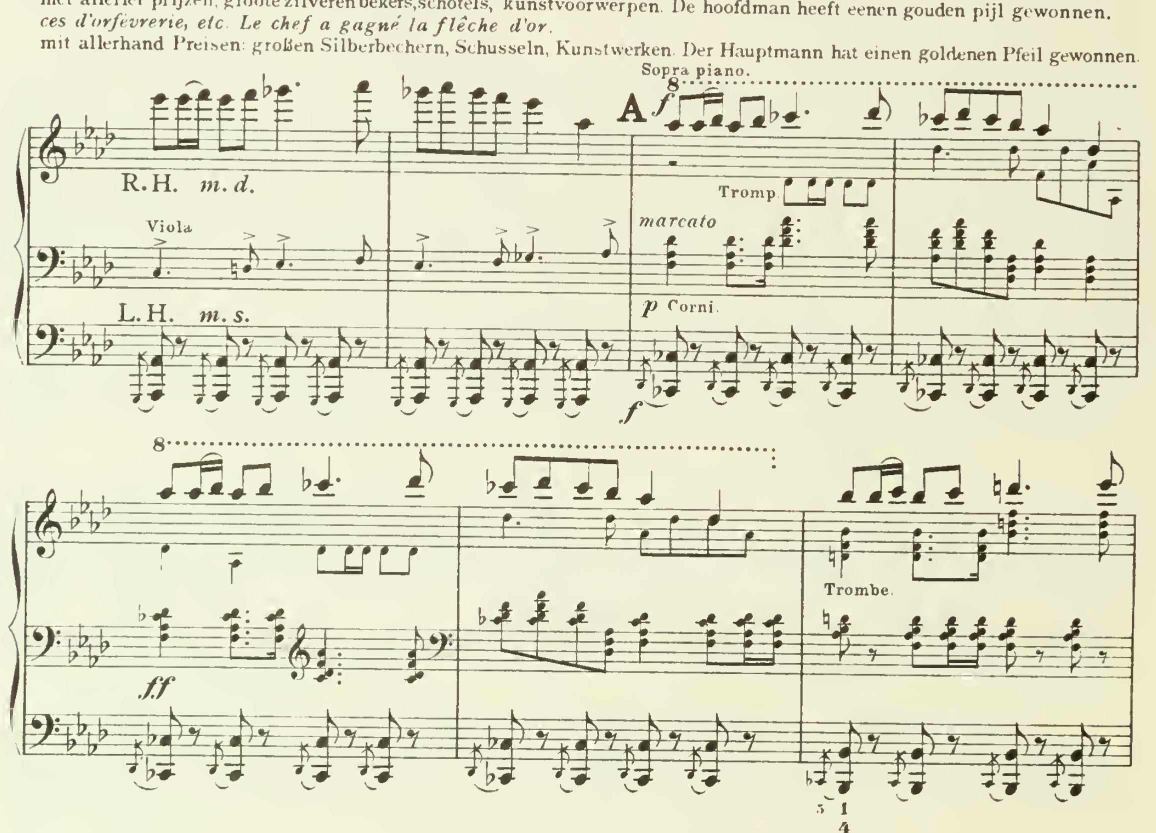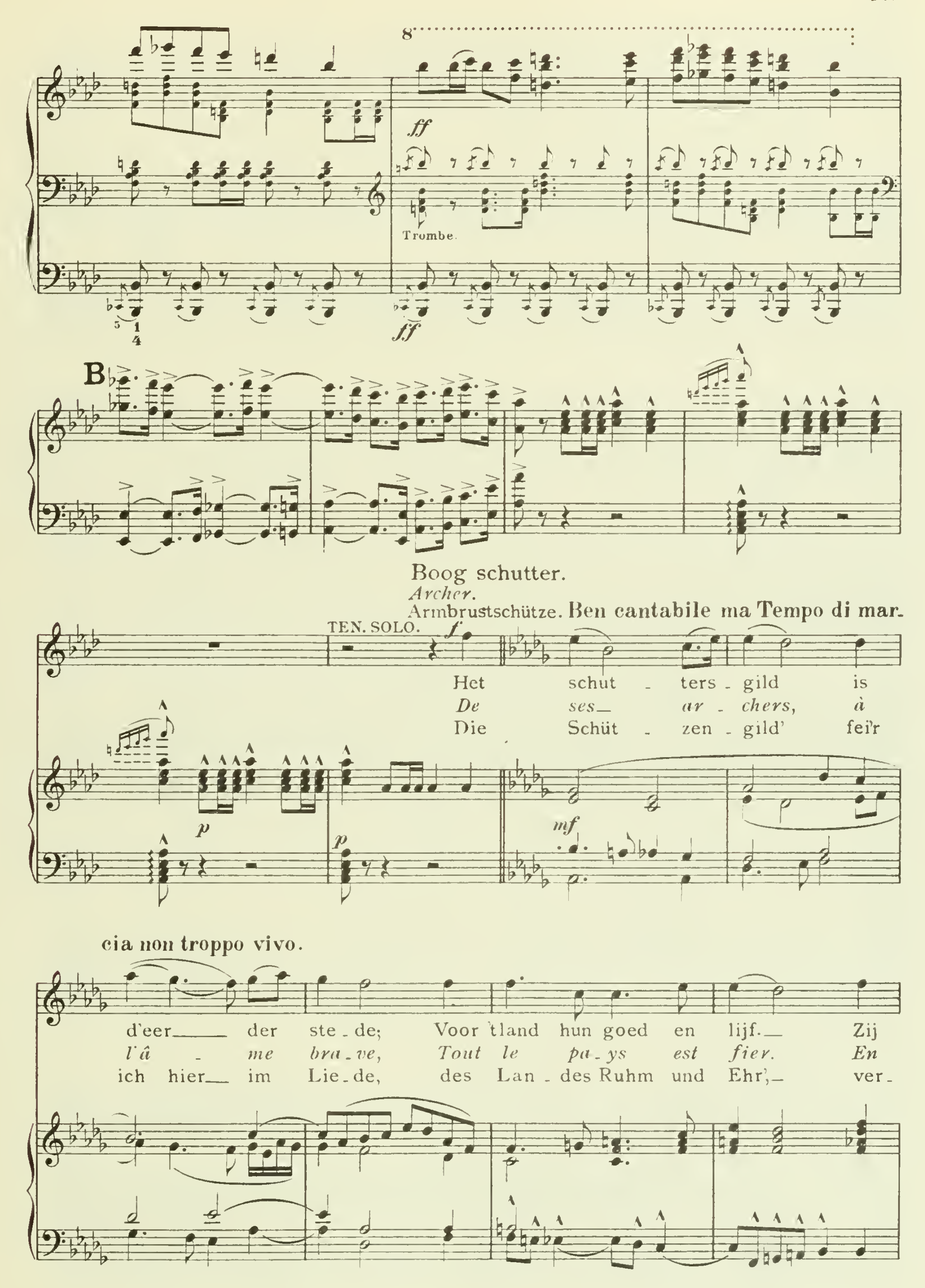

Tempo di Marcia.
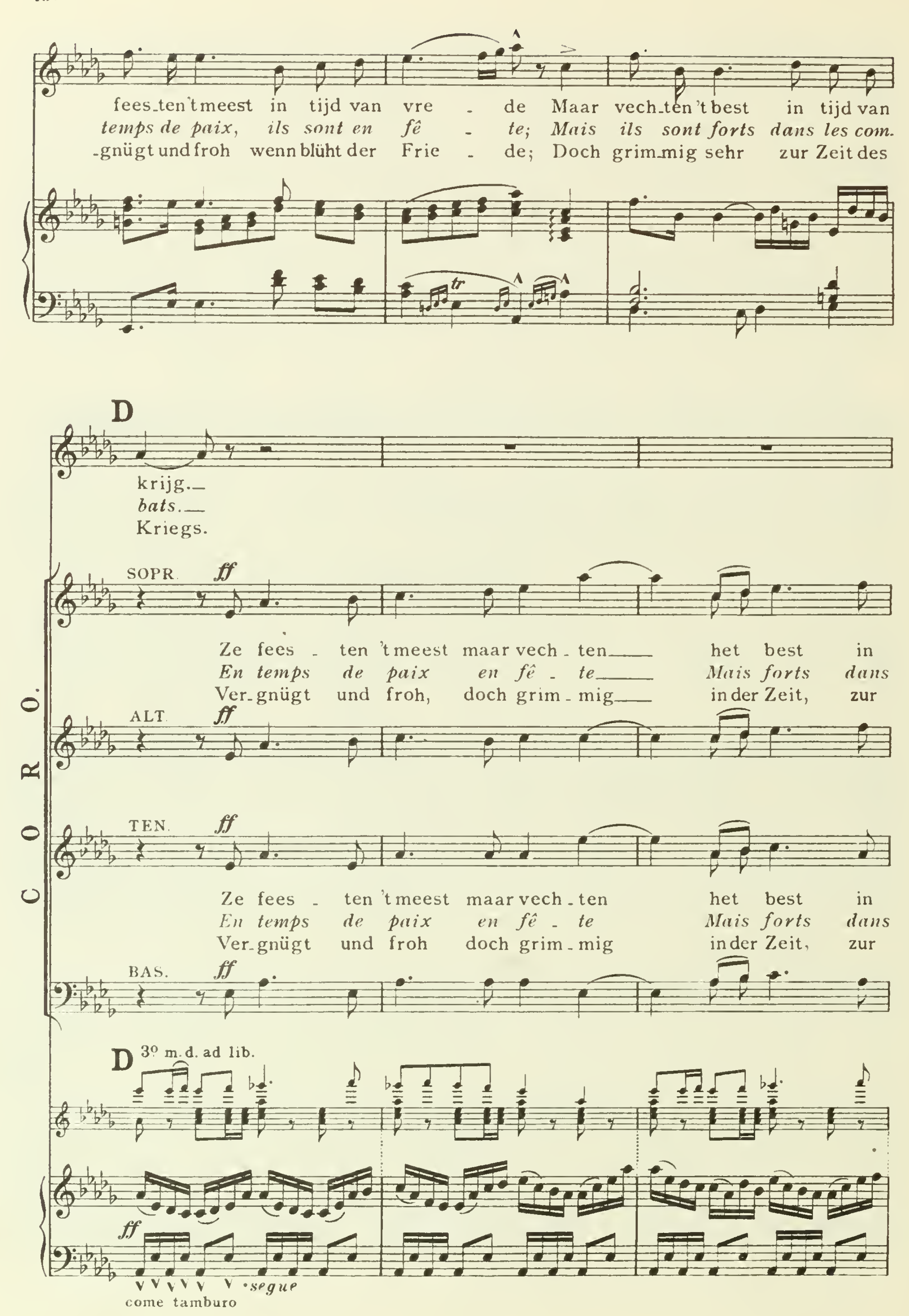
De Schutters komen op in lustige houding. Twee mannen dragen een gestel
Les archers paraissent; ils ont un air de fête. Deux hommes portent des piè-
Die Schützen ziehen in frischem Marsche auf. Zwei Mann tragen ein Gestell

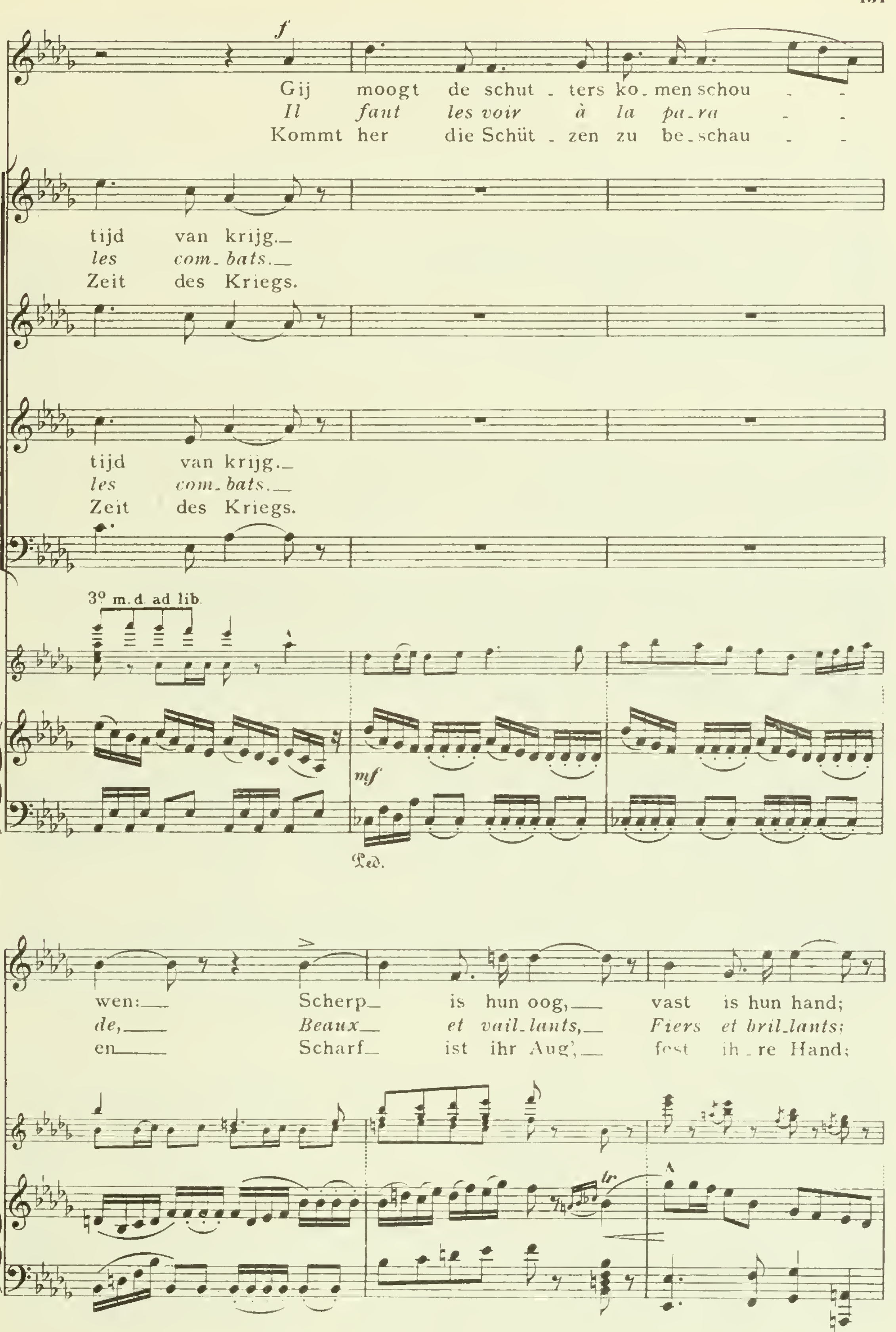

met allerlei prijzen, groote zilveren bekers, schotels, kunstvoorwerpen. De hoofdman heeft eenen gouden pijl gewonnen.
ces d'orfèvrerie, etc. Le chef a gagné la flèche d'or.
mit allerhand Preisen: großen Silberbechern, Schusseln, Kunstwerken. Der Hauptmann hat einen goldenen Pfeil gewonnen.

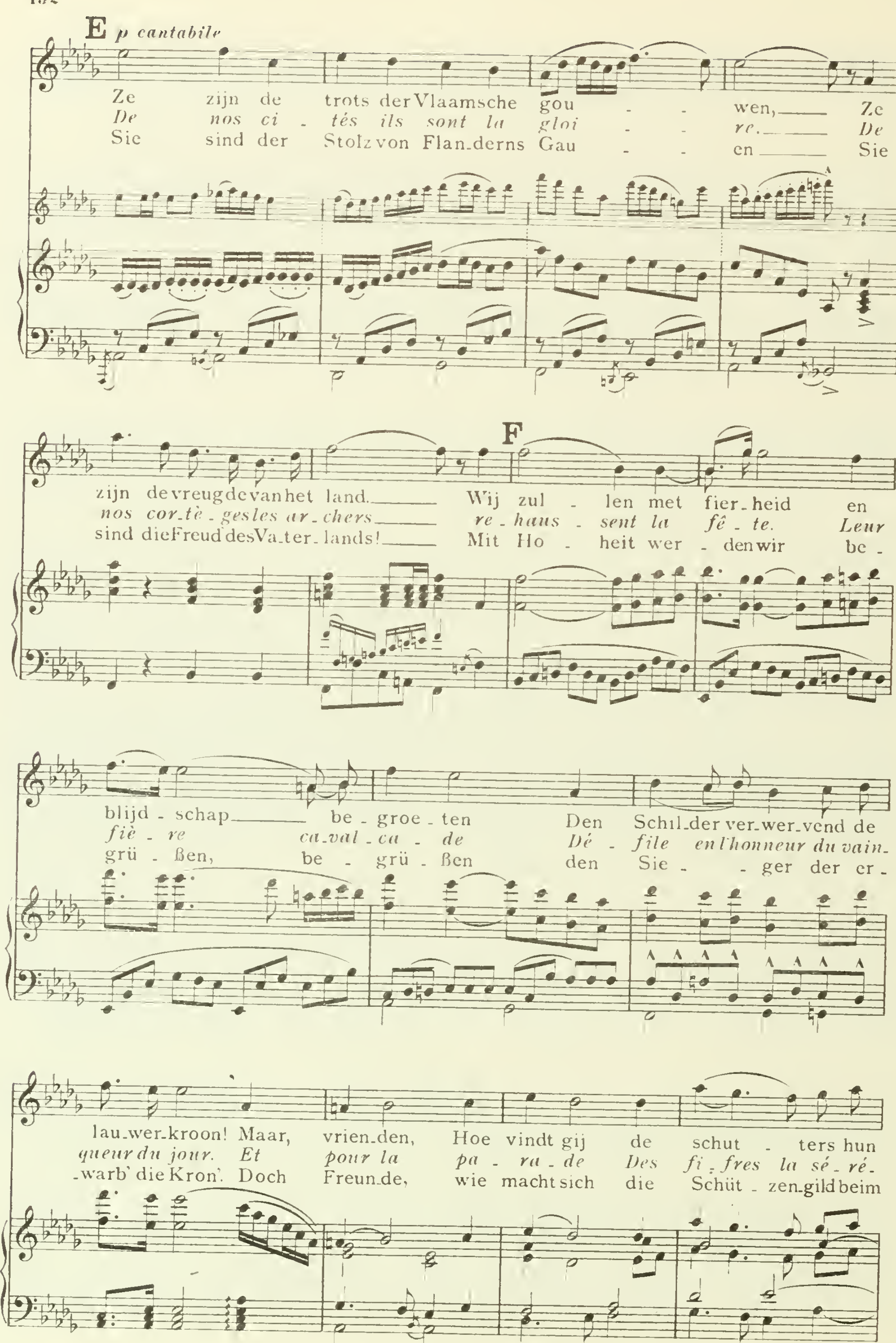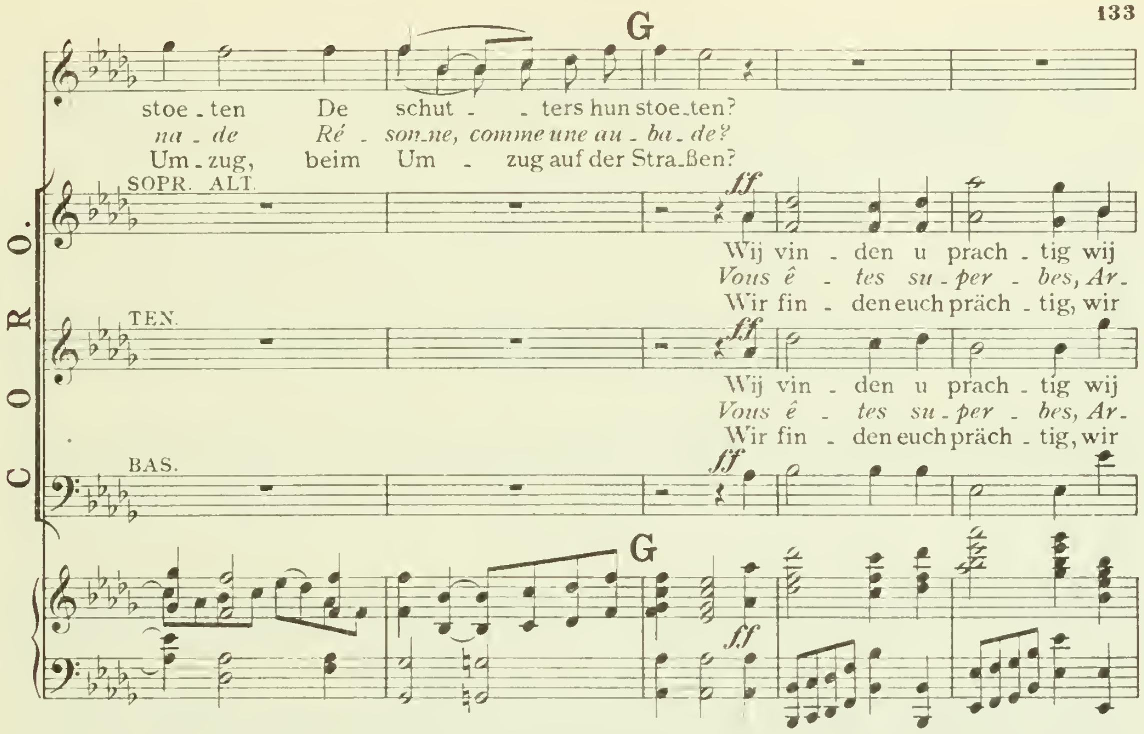

8
ff
Trombe.
5 1 4
ff
B
Boog schutter.
Archer.
Armbrustschütze. Ben cantabile ma Tempo di mar-
TEN. SOLO.
f
Het schut - ters - gild is
De ses_ ar - chers, à
Die Schüt - zen - gild' fei'r
p
p
mf
cia non troppo vivo.
d'eer___ der ste - de; Voor 't land hun goed en lijf.__ Zij
l'â - me bra - ve, Tout le pa - ys est fier. En
ich hier__ im Lie - de, des Lan - des Ruhm und Ehr',_ ver -

fees_ten 't meest in tijd van vre - de Maar vech_ten 't best in tijd van
temps de paix, ils sont en fê - te; Mais ils sont forts dans les com.
-gnügt und froh wenn blüht der Frie - de; Doch grim_mig sehr zur Zeit des
tr
D
krijg._
bats._
Kriegs.
CORO
SOPR.
ff
Ze fees - ten 't meest maar vech - ten___ het best in
En temps de paix en fê - te___ Mais forts dans
Ver_gnügt und froh, doch grim - mig___ in der Zeit, zur
ALT.
ff
TEN.
ff
Ze fees - ten 't meest maar vech - ten het best in
En temps de paix en fê - te Mais forts dans
Ver_gnügt und froh doch grim - mig in der Zeit, zur
BAS.
ff
D 3° m.d. ad lib.
ff
segue
come tamburo

f
Gij moogt de schut _ ters ko_men schou - -
Il faut les voir à la pa_ra - -
Kommt her die Schüt _ zen zu be_schau - -
tijd van krijg._
les com_bats._
Zeit des Kriegs.
tijd van krijg._
les com_bats._
Zeit des Kriegs.
3º m.d. ad lib.
mf
Ped.
wen:_ Scherp_ is hun oog,_ vast is hun hand;
de,_ Beaux_ et vail_lants,_ Fiers et bril_lants;
en_ Scharf_ ist ihr Aug',_ fest ih _ re Hand;
tr

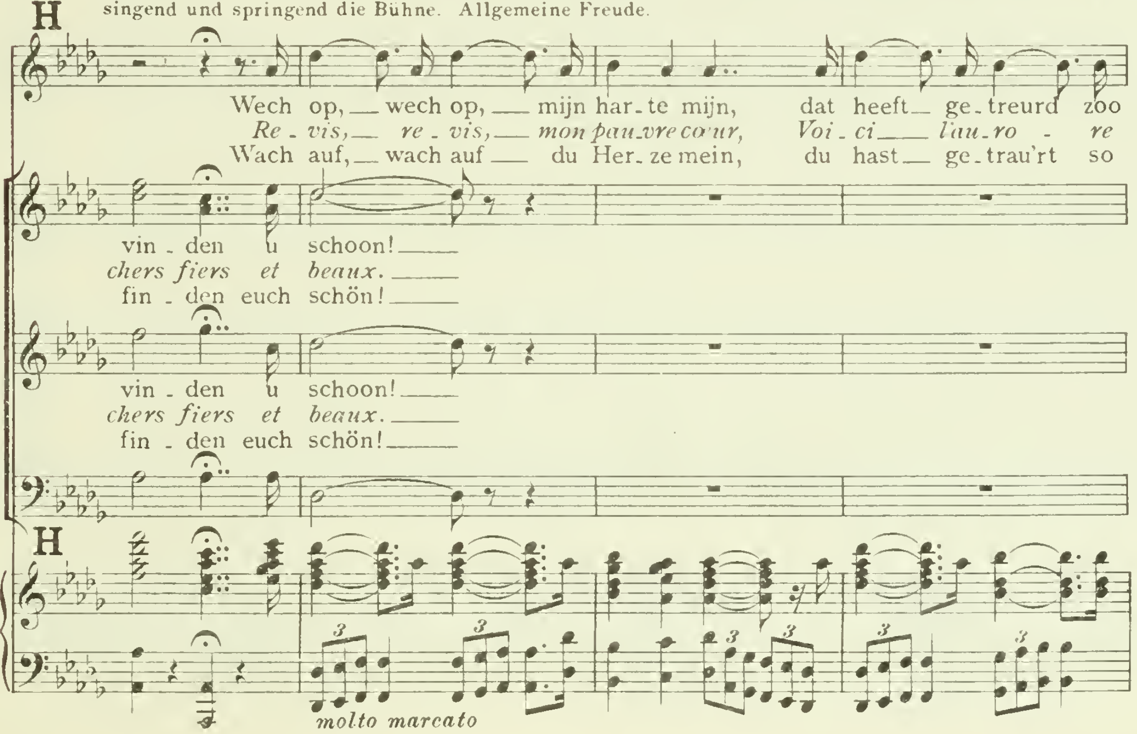

E
p cantabile
Ze zijn de trots der Vlaamsche gou - - wen, Ze
De nos ci - tés ils sont la gloi - - re. De
Sie sind der Stolz von Flan-derns Gau - - en Sie
zijn de vreugd de van het land. Wij zul - len met fier-heid en
nos cor-tè - ges les ar-chers re - haus - sent la fê - te. Leur
sind die Freud des Va-ter-lands! Mit Ho - heit wer - den wir be -
F
blijd - schap be - groe - ten Den Schil-der ver-wer-vend de
fiè - re ca-val - ca - de Dé - file en l'honneur du vain-
grü - ßen, be - grü - ßen den Sie - - ger der er -
lau-wer-kroon! Maar, vrien-den, Hoe vindt gij de schut - ters hun
queur du jour. Et pour la pa - ra - de Des fi - fres la sé - ré-
-warb' die Kron'. Doch Freun-de, wie macht sich die Schüt - zen-gild beim

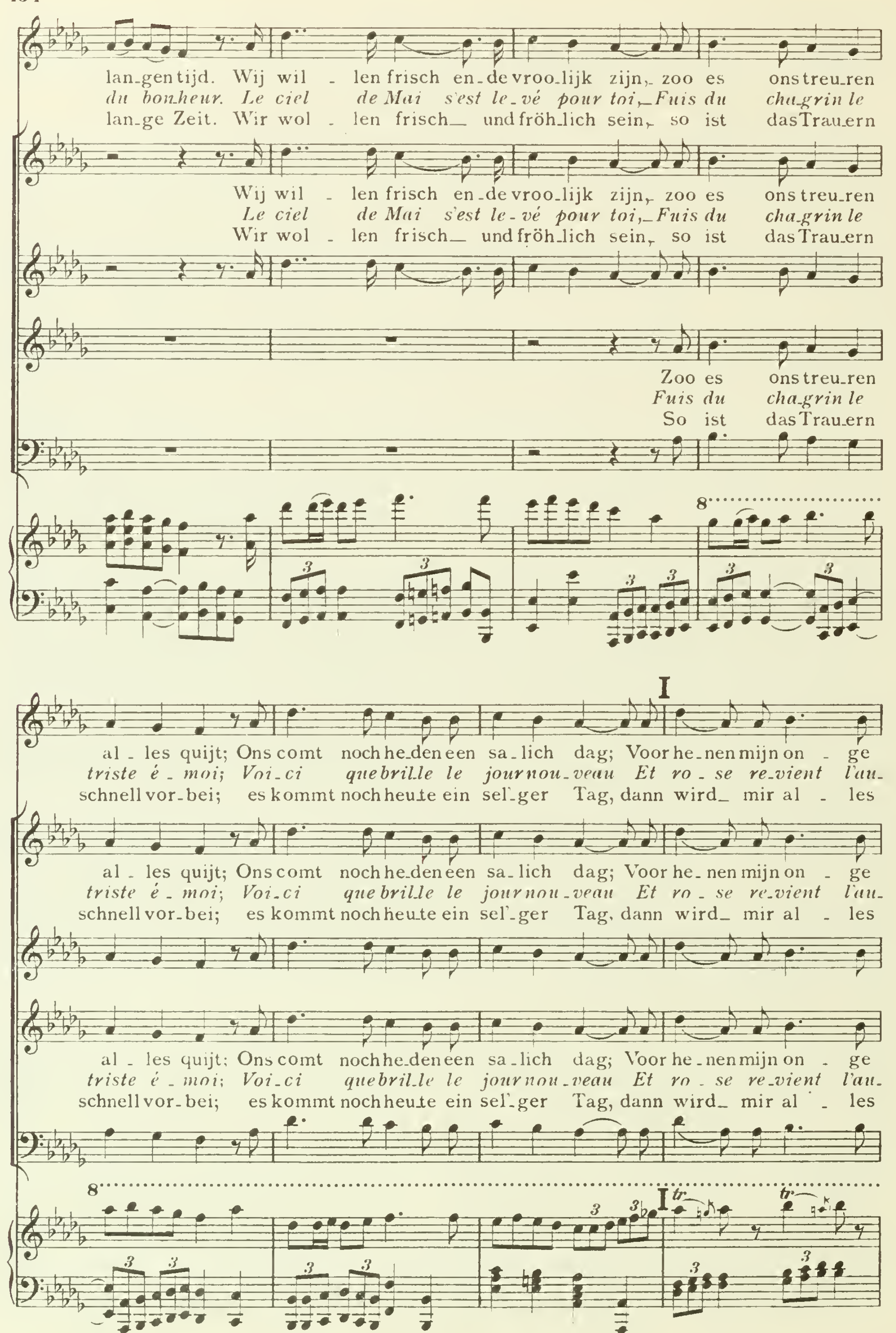

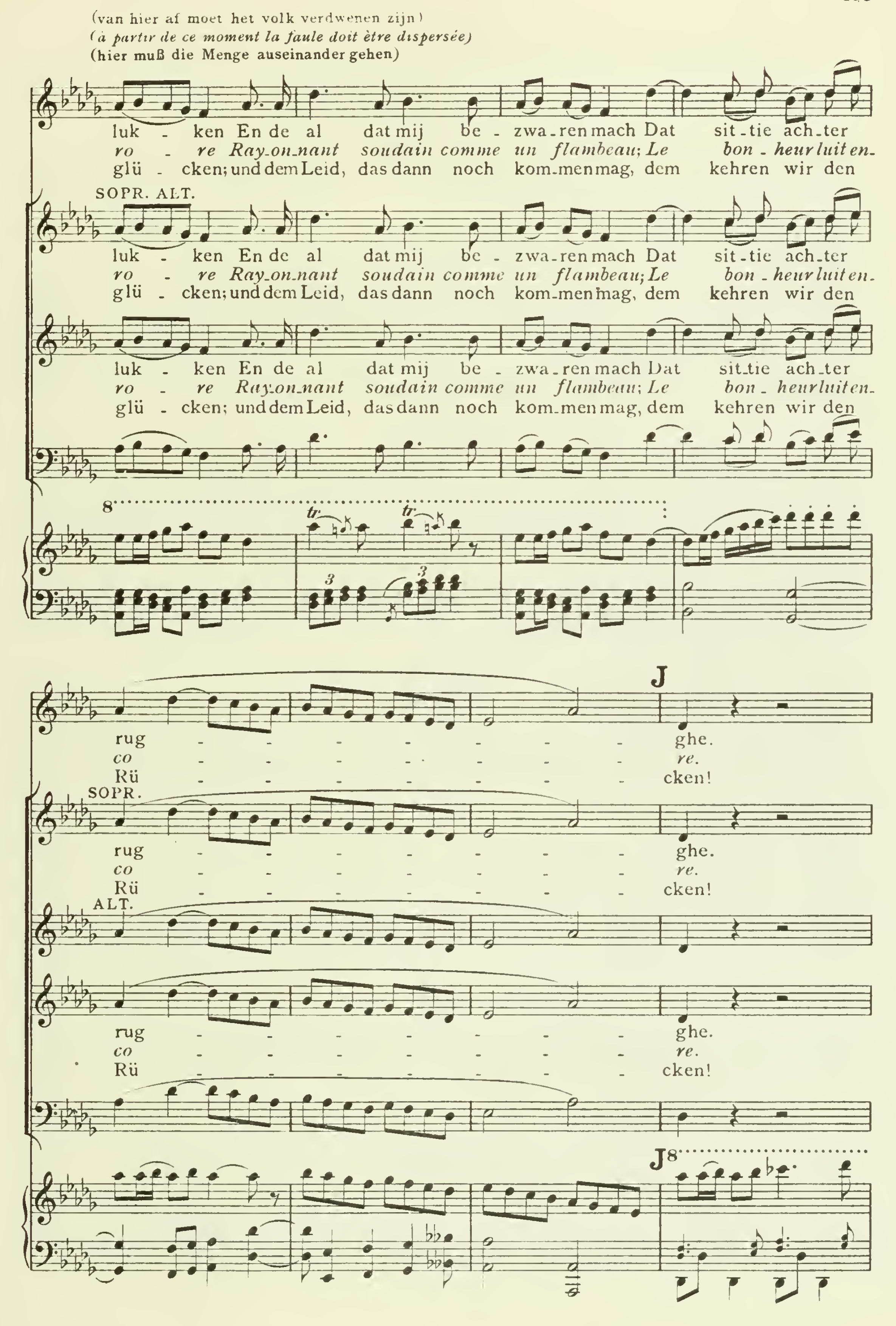
Kinderkoor. Komt uit den achtergrond eene muziek samengesteld van fijfers, schalmeien, saquebute, oude trommels voorafgegaan van eene rijke bannier. Kinderkoren jongens en meisjes dansen en springen vol vreugd en zingen: Het volk laat zich meeslepen door den zang der kinderen, herhaalt die mede. Schutters spelen in tusschen hun fijfersmuziek en allen verlaten het tooneel al zingende en springende, t'Is immers feest in de borcht Antwerpen! Heel het koor van volk samengesteld gaat dansende weg met het kinderkoor, algemeene vreugd!

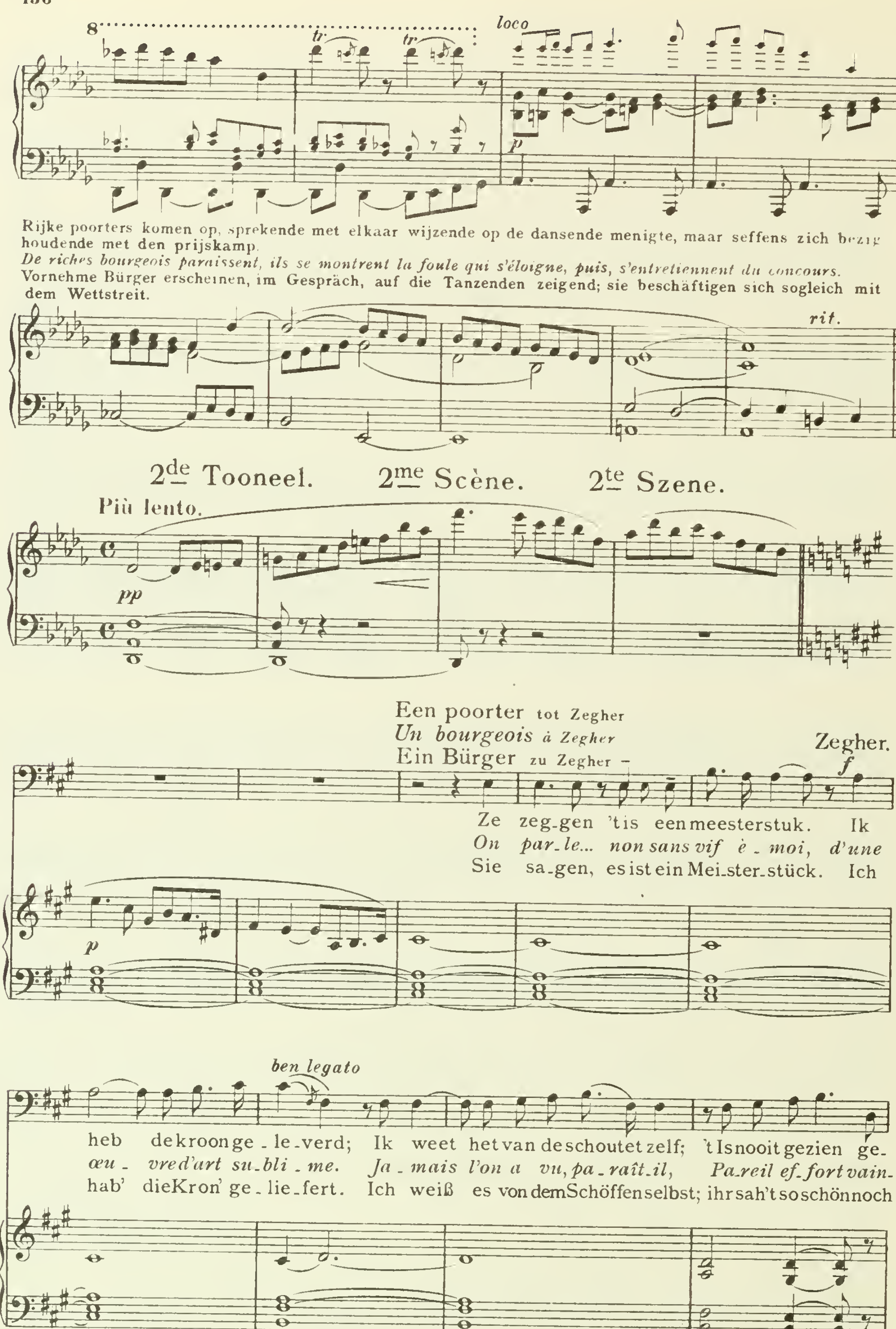
Chœur d'enfants. Une musique composée de fifres, de fagotti, de hautbois, de tambours, paraît: Une riche bannière la précède. Les enfants chantent et dansent. La foule est entraînée par le chant des enfants, et accompagne la mélodie. Les archers jouent de leurs fifres, et tout le monde quitte la scène, dans la plus grande joie. C'est fête au bourg d'Anvers.

Kinderchor. Im Hintergrund Musikanten: Flötenspieler, Schalmeibläser, Trommelschläger, Bannerträger, Kinderchöre.– Mädchen und Jungen tanzen und springen voll Freud und singen. Das Volk läßt sich durch den Gesang der Kinder verleiten und singt mit. Dazwischen Musik der Schützen. Alle verlassen singend und springend die Bühne. Allgemeine Freude.

lan_gen tijd. Wij wil - len frisch en_de vroo_lijk zijn,_ zoo es ons treu_ren
du bon_heur. Le ciel de Mai s'est le_vé pour toi,_Fuis du cha_grin le
lan_ge Zeit. Wir wol - len frisch_ und fröh_lich sein,_ so ist das Trau_ern
Wij wil - len frisch en_de vroo_lijk zijn,_ zoo es ons treu_ren
Le ciel de Mai s'est le_vé pour toi,_Fuis du cha_grin le
Wir wol - len frisch_ und fröh_lich sein,_ so ist das Trau_ern
Zoo es ons treu_ren
Fuis du cha_grin le
So ist das Trau_ern
I
al - les quijt; Ons comt noch he_den een sa_lich dag; Voor he_nen mijn on - ge
triste é - moi; Voi_ci que bril_le le jour nou_veau Et ro - se re_vient l'au_
schnell vor_bei; es kommt noch heu_te ein sel'_ger Tag, dann wird_ mir al - les
al - les quijt; Ons comt noch he_den een sa_lich dag; Voor he_nen mijn on - ge
triste é - moi; Voi_ci que bril_le le jour nou_veau Et ro - se re_vient l'au_
schnell vor_bei; es kommt noch heu_te ein sel'_ger Tag, dann wird_ mir al - les
al - les quijt; Ons comt noch he_den een sa_lich dag; Voor he_nen mijn on - ge
triste é - moi; Voi_ci que bril_le le jour nou_veau Et ro - se re_vient l'au_
schnell vor_bei; es kommt noch heu_te ein sel'_ger Tag, dann wird_ mir al - les
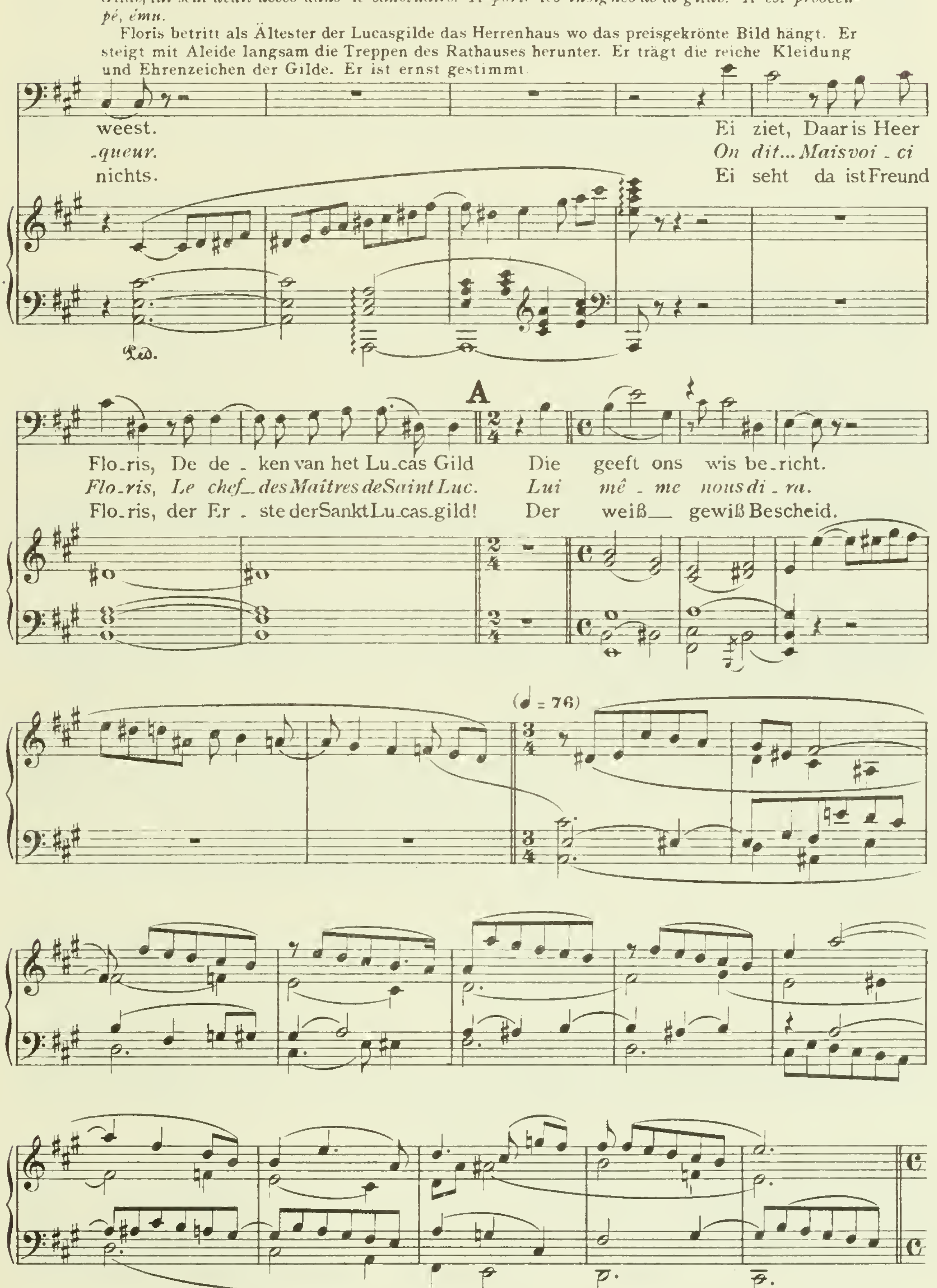

(van hier af moet het volk verdwenen zijn)
(à partir de ce moment la foule doit être dispersée)
(hier muß die Menge auseinander gehen)
luk - ken En de al dat mij be - zwa-ren mach Dat sit-tie ach-ter
ro - re Ray-on-nant soudain comme un flambeau; Le bon - heur luit en-
glü - cken; und dem Leid, das dann noch kom-men mag, dem kehren wir den
SOPR. ALT.
8
tr
J
rug - ghe.
co - re.
Rü - cken!
SOPR.
ALT.
J8
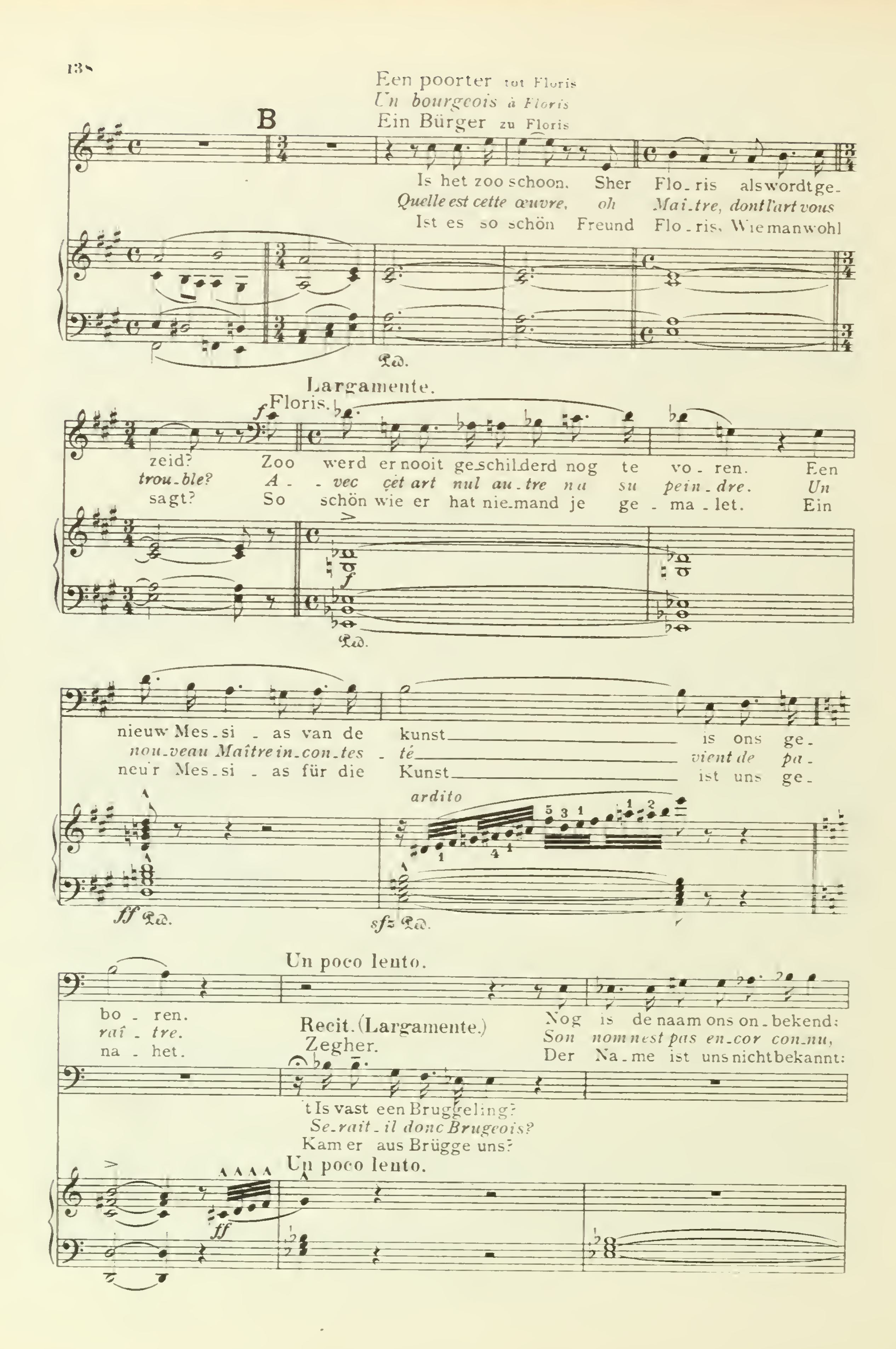

8
tr
tr
loco
p
Rijke poorters komen op, sprekende met elkaar wijzende op de dansende menigte, maar seffens zich bezig houdende met den prijskamp.
De riches bourgeois paraissent, ils se montrent la foule qui s'éloigne, puis, s'entretiennent du concours.
Vornehme Bürger erscheinen, im Gespräch, auf die Tanzenden zeigend; sie beschäftigen sich sogleich mit dem Wettstreit.
rit.
2de Tooneel. 2me Scène. 2te Szene.
Più lento.
pp
Een poorter tot Zegher
Un bourgeois à Zegher
Ein Bürger zu Zegher
Zegher.
f
Ze zeg-gen 'tis een meesterstuk. Ik
On par-le... non sans vif è-moi, d'une
Sie sa-gen, es ist ein Mei-ster-stück. Ich
p
ben legato
heb de kroon ge-le-verd; Ik weet het van de schout et zelf; 't Is nooit gezien ge-
œu-vre d'art su-bli-me. Ja-mais l'on a vu, pa-raît-il, Pa-reil ef-fort vain-
hab' die Kron' ge-lie-fert. Ich weiß es von dem Schöffen selbst; ihr sah't so schön noch
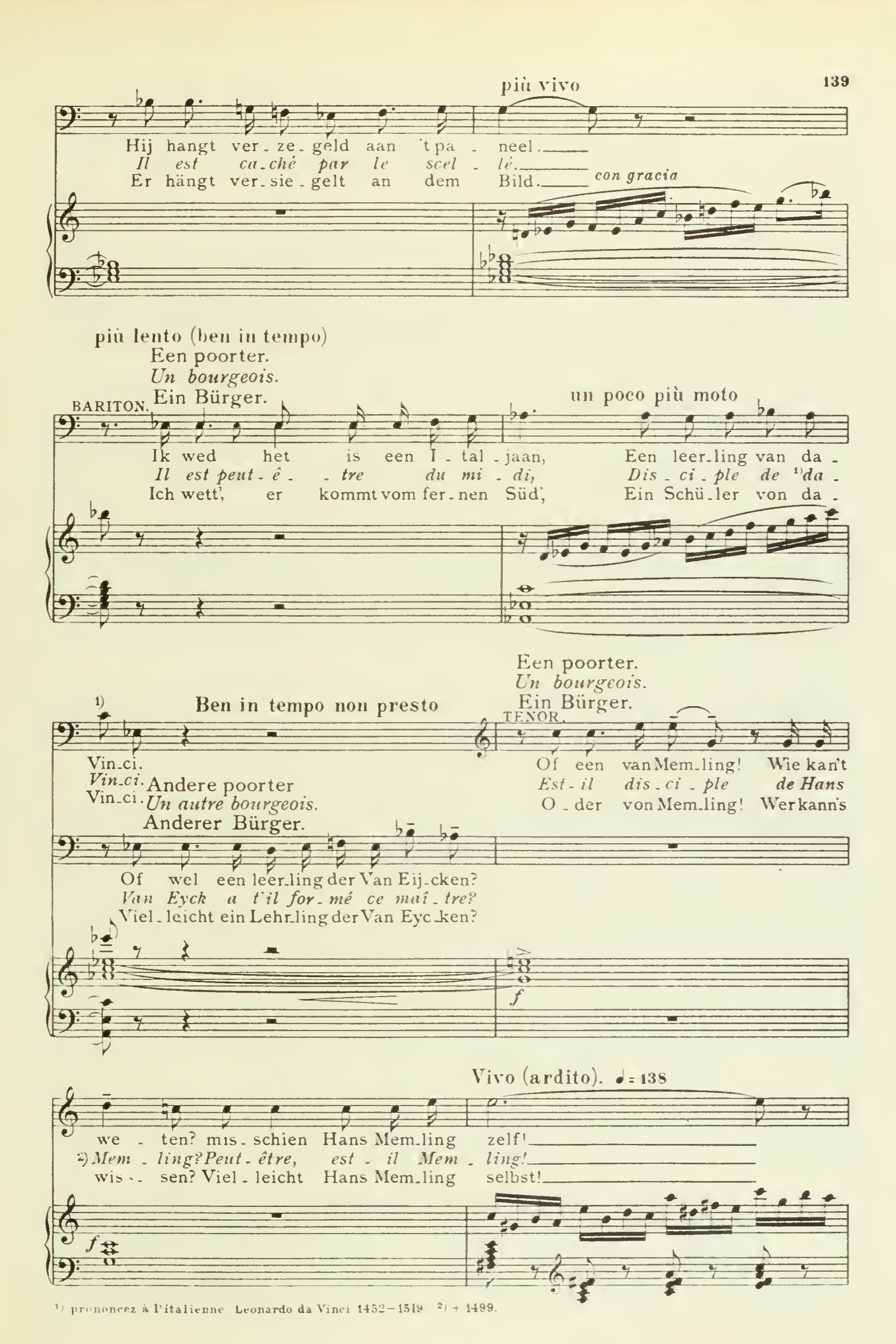
Aan Floris werd, als deken van het St. Lucasgild toegang verleend op het Heerenhuis, waar de bekroonde schilderij berust. Hij daalt met Aleide de trappen van het Raadhuis af. Hij draagt het rijk gewaad en de eereteekens van het gild, Hij is ernstig, ontroerd zelfs.

Floris, accompagné d'Aleide, quitte l'Hotel de Ville, où se trouve le tableau couronné! Chef de la Gilde, lui seul avait accès dans le sanctuaire. Il porte les insignes de la gilde. Il est préoccupé, ému.
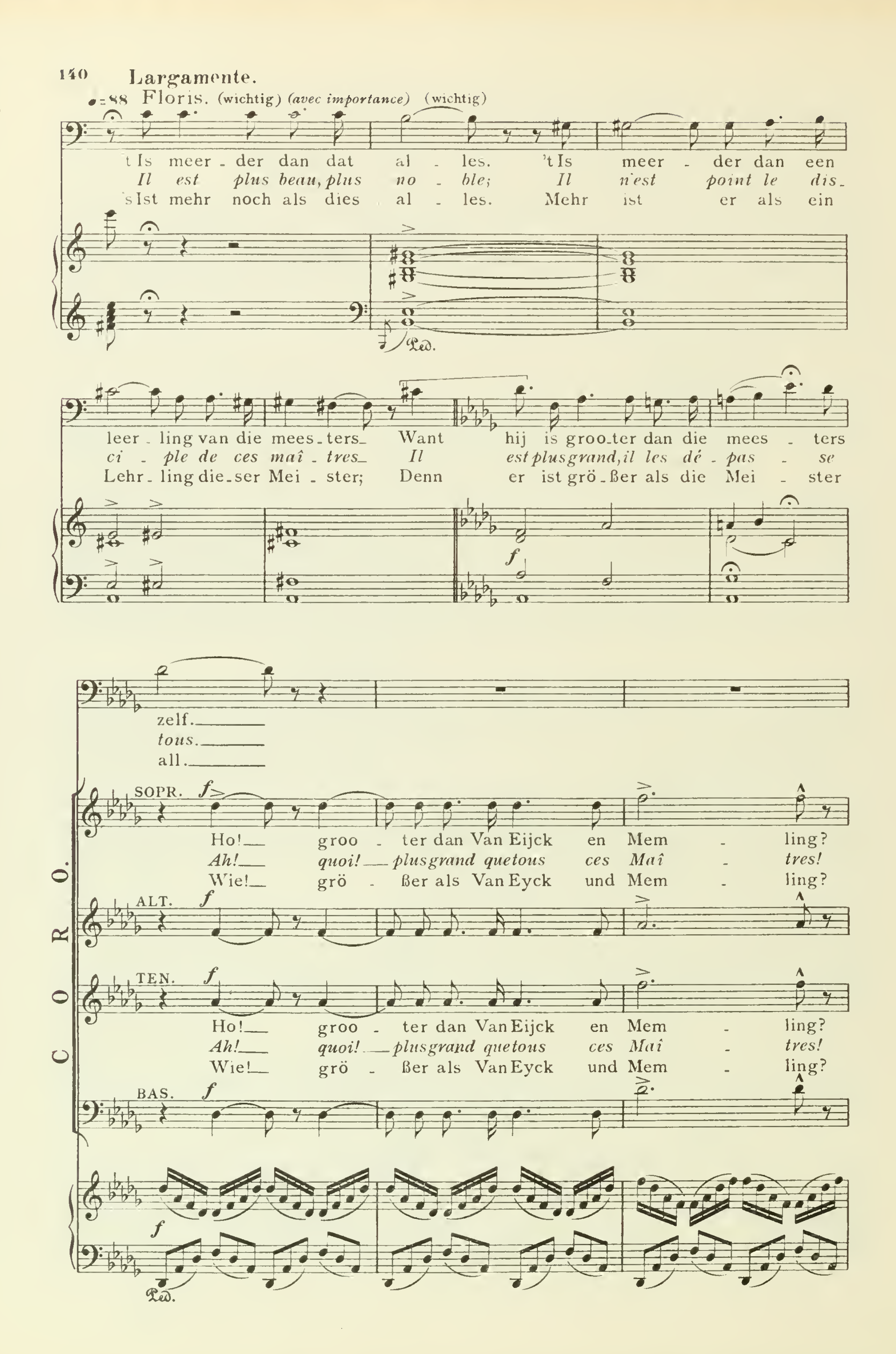
Floris betritt als Ältester der Lucasgilde das Herrenhaus wo das preisgekrönte Bild hängt. Er steigt mit Aleide langsam die Treppen des Rathauses herunter. Er trägt die reiche Kleidung und Ehrenzeichen der Gilde. Er ist ernst gestimmt.

Een poorter tot Floris
Un bourgeois à Floris
Ein Bürger zu Floris
B
Is het zoo schoon. Sher Floris als wordt ge-
Quelle est cette œuvre, oh Maître, dont l'art vous
Ist es so schön Freund Floris, Wie man wohl
Largamente.
Floris.
zeid? Zoo werd er nooit geschilderd nog te voren. Een
trouble? Avec cet art nul autre n'a su peindre. Un
sagt? So schön wie er hat niemand je gemalet. Ein
nieuw Messias van de kunst is ons ge-
nouveau Maître incontesté vient de paraître.
neu'r Messias für die Kunst ist uns ge-
ardito
boren.
naître.
nahet.
Un poco lento.
Nog is de naam ons onbekend:
Son nom n'est pas encor connu,
Der Name ist uns nicht bekannt:
Recit. (Largamente.)
Zegher.
't Is vast een Bruggeling?
Serait-il donc Brugeois?
Kam er aus Brügge uns?
Un poco lento.

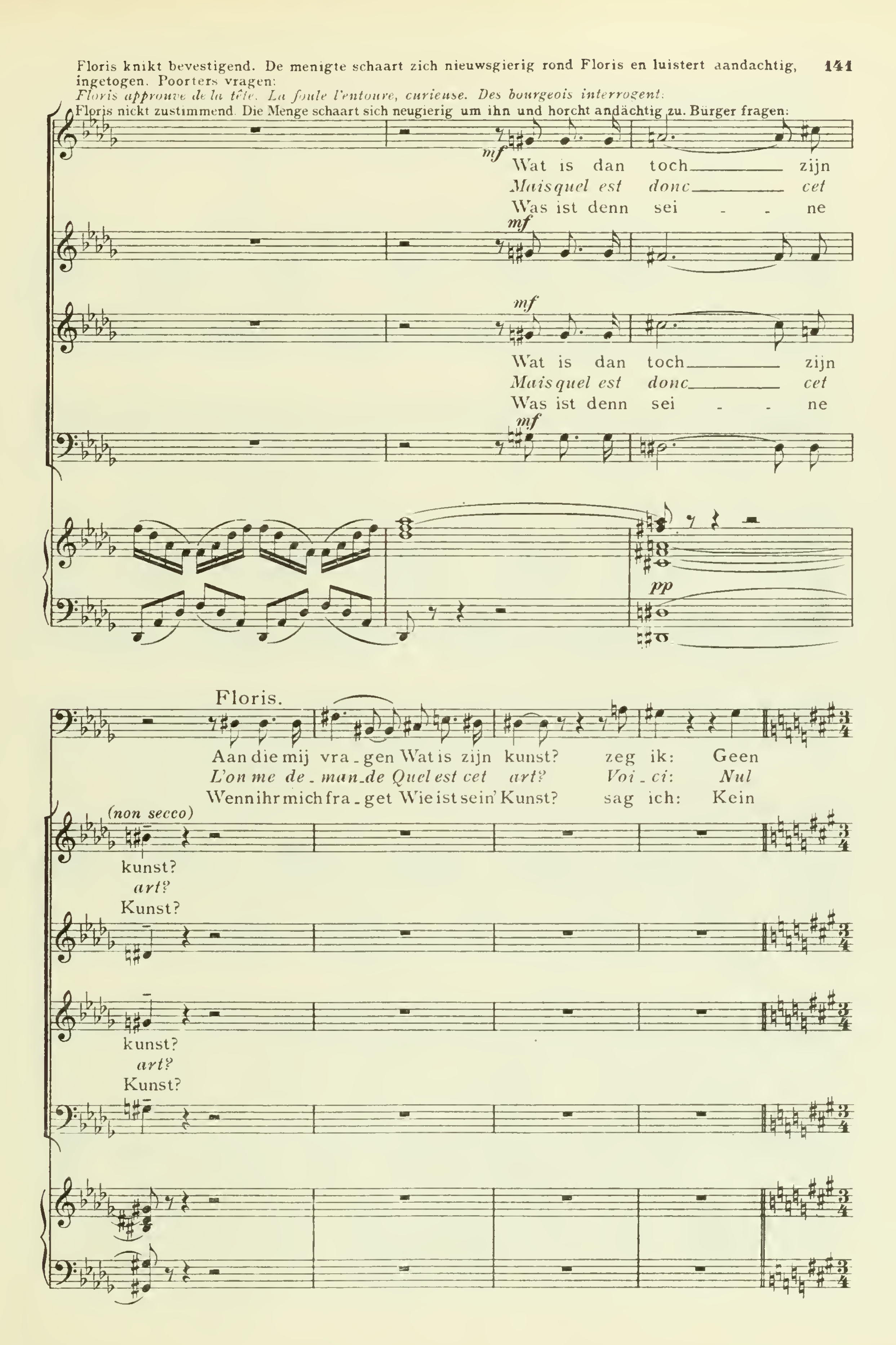
1) prononcez à l'italienne Leonardo da Vinci 1452–1519 2) + 1499.
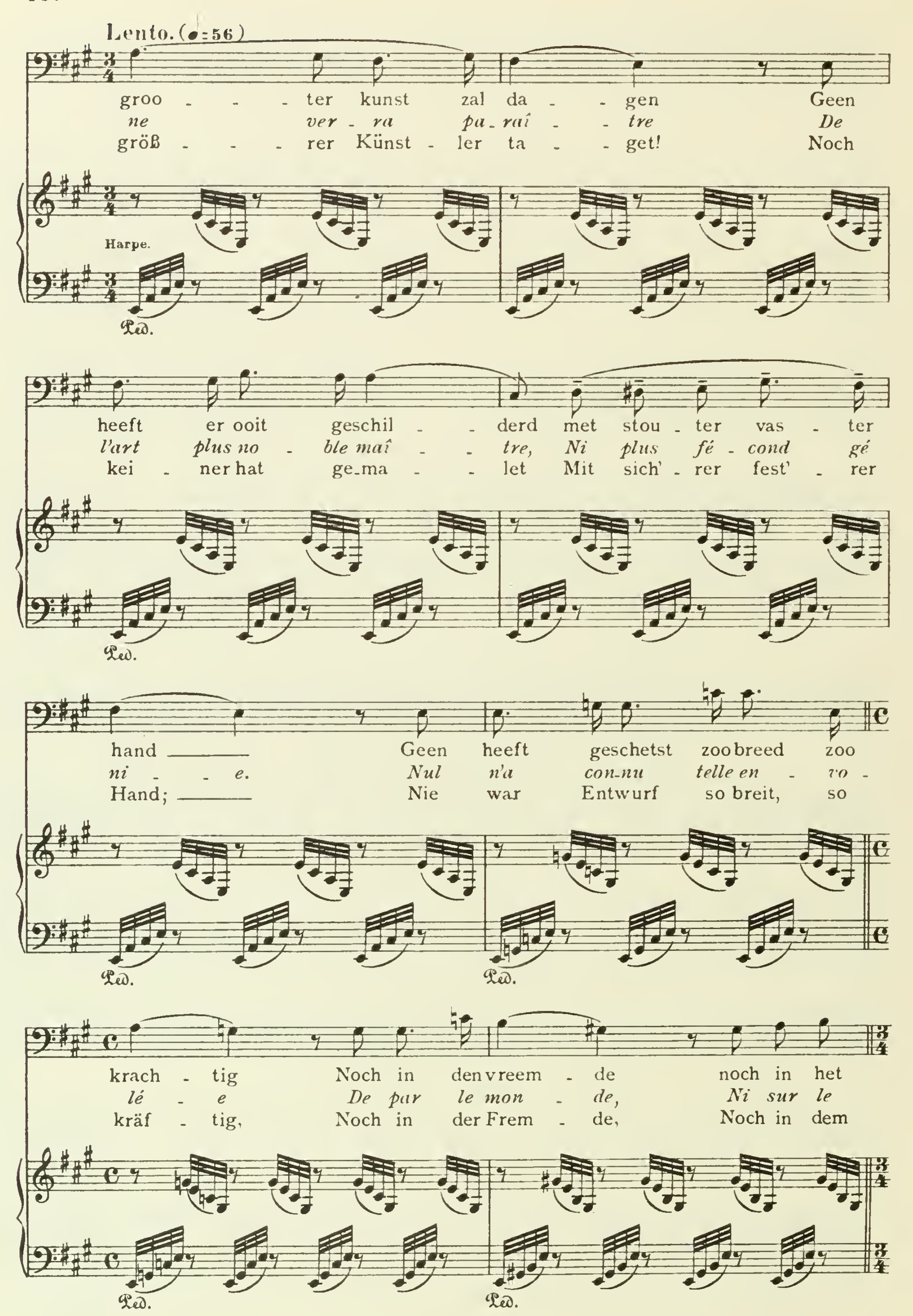

Largamente.
♩= 88 Floris. (wichtig) (avec importance) (wichtig)
'tIs meer - der dan dat al - les. 'tIs meer - der dan een
Il est plus beau, plus no - ble; Il n'est point le dis -
's Ist mehr noch als dies al - les. Mehr ist er als ein
Ped.
leer - ling van die mees - ters. Want hij is groo - ter dan die mees - ters
ci - ple de ces maî - tres. Il est plus grand, il les dé - pas - se
Lehr - ling die - ser Mei - ster; Denn er ist grö - ßer als die Mei - ster
f
zelf.
tous.
all.
CORO.
SOPR.
f
Ho! groo - ter dan Van Eijck en Mem - ling?
Ah! quoi! plus grand que tous ces Maî - tres!
Wie! grö - ßer als Van Eyck und Mem - ling?
ALT.
f
TEN.
f
Ho! groo - ter dan Van Eijck en Mem - ling?
Ah! quoi! plus grand que tous ces Maî - tres!
Wie! grö - ßer als Van Eyck und Mem - ling?
BAS.
f
f
Ped.
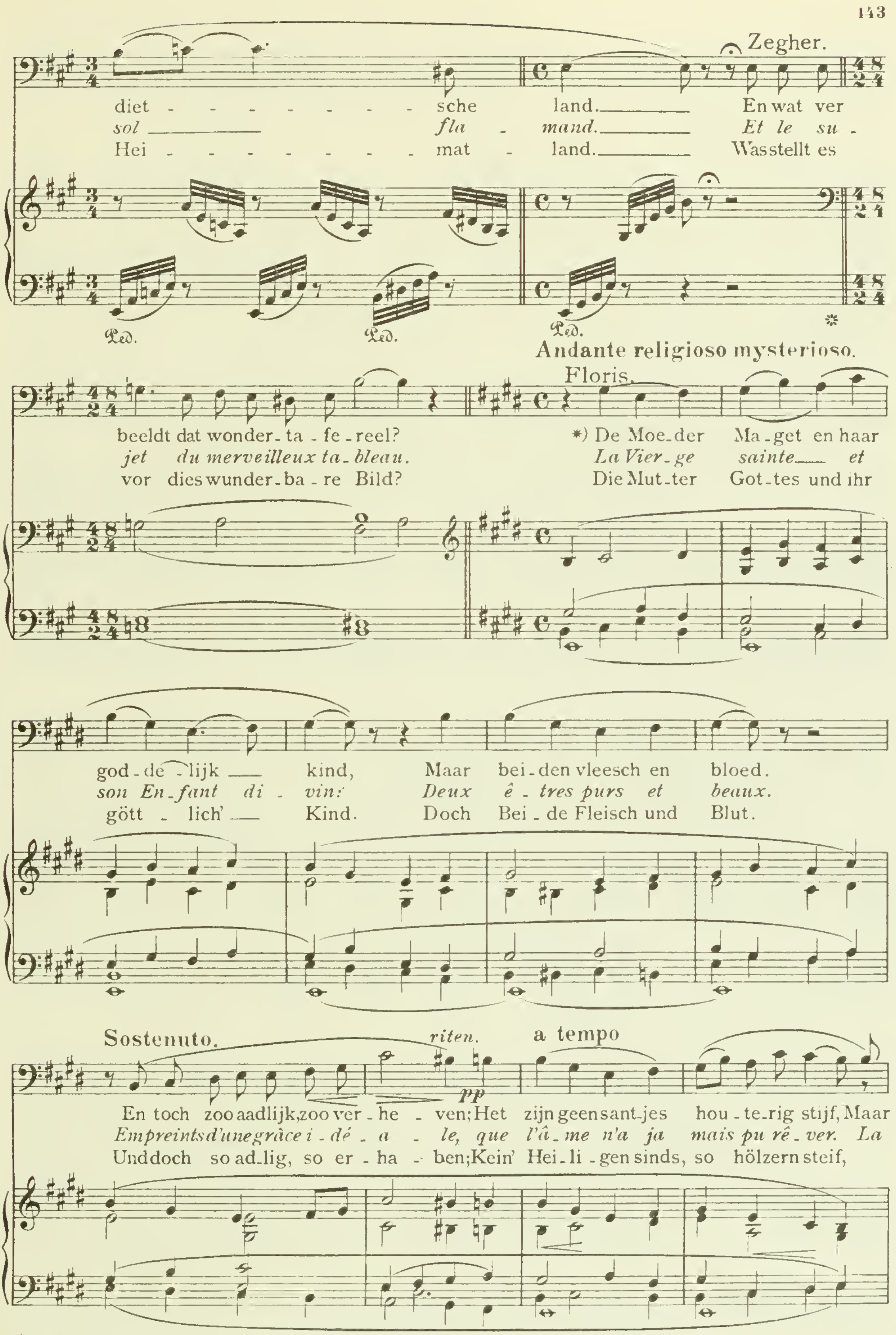
Floris knikt bevestigend. De menigte schaart zich nieuwsgierig rond Floris en luistert aandachtig, ingetogen. Poorters vragen:

Floris approuve de la tête. La foule l'entoure, curieuse. Des bourgeois interrogent:

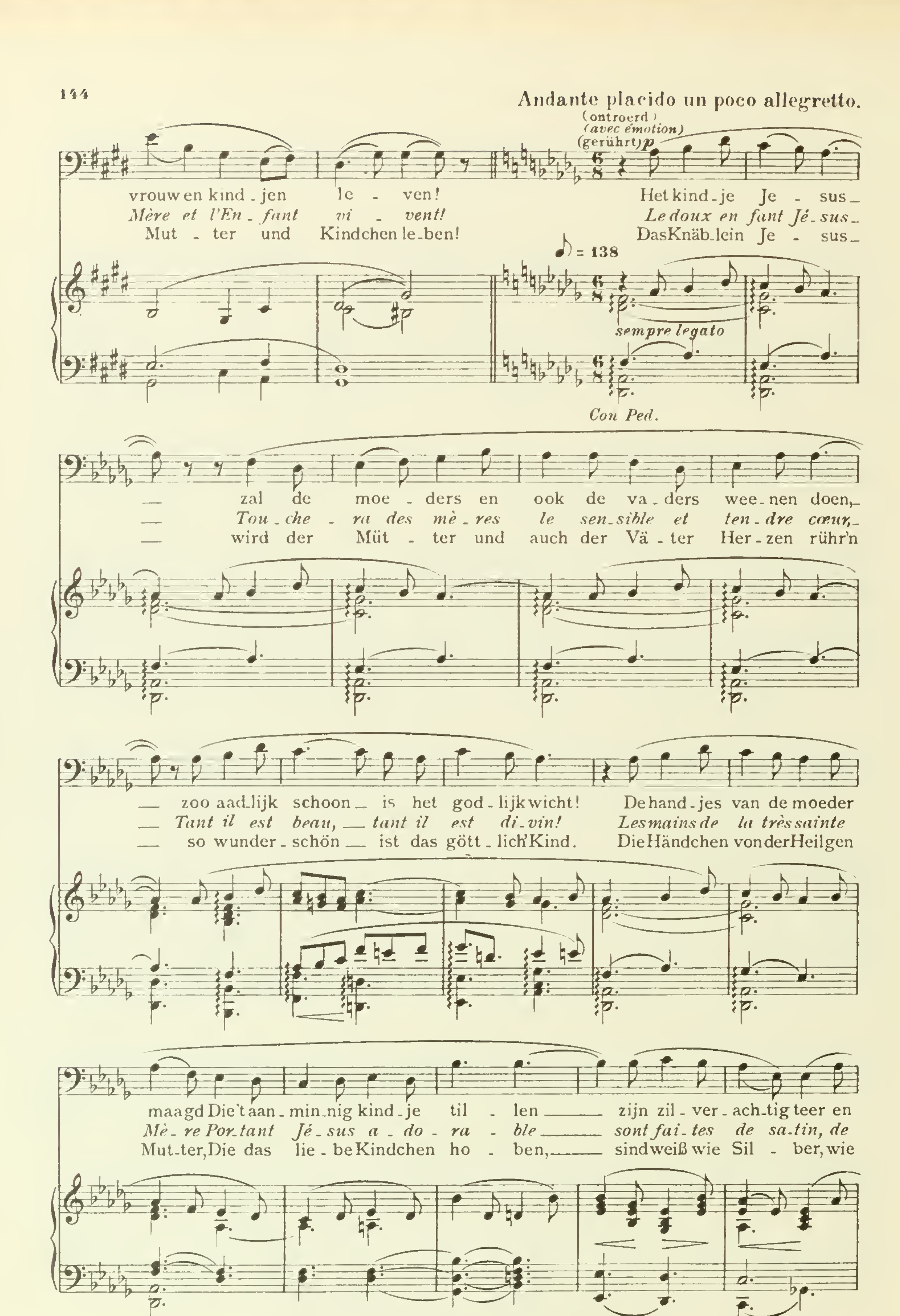
Floris nickt zustimmend. Die Menge schaart sich neugierig um ihn und horcht andächtig zu. Bürger fragen:
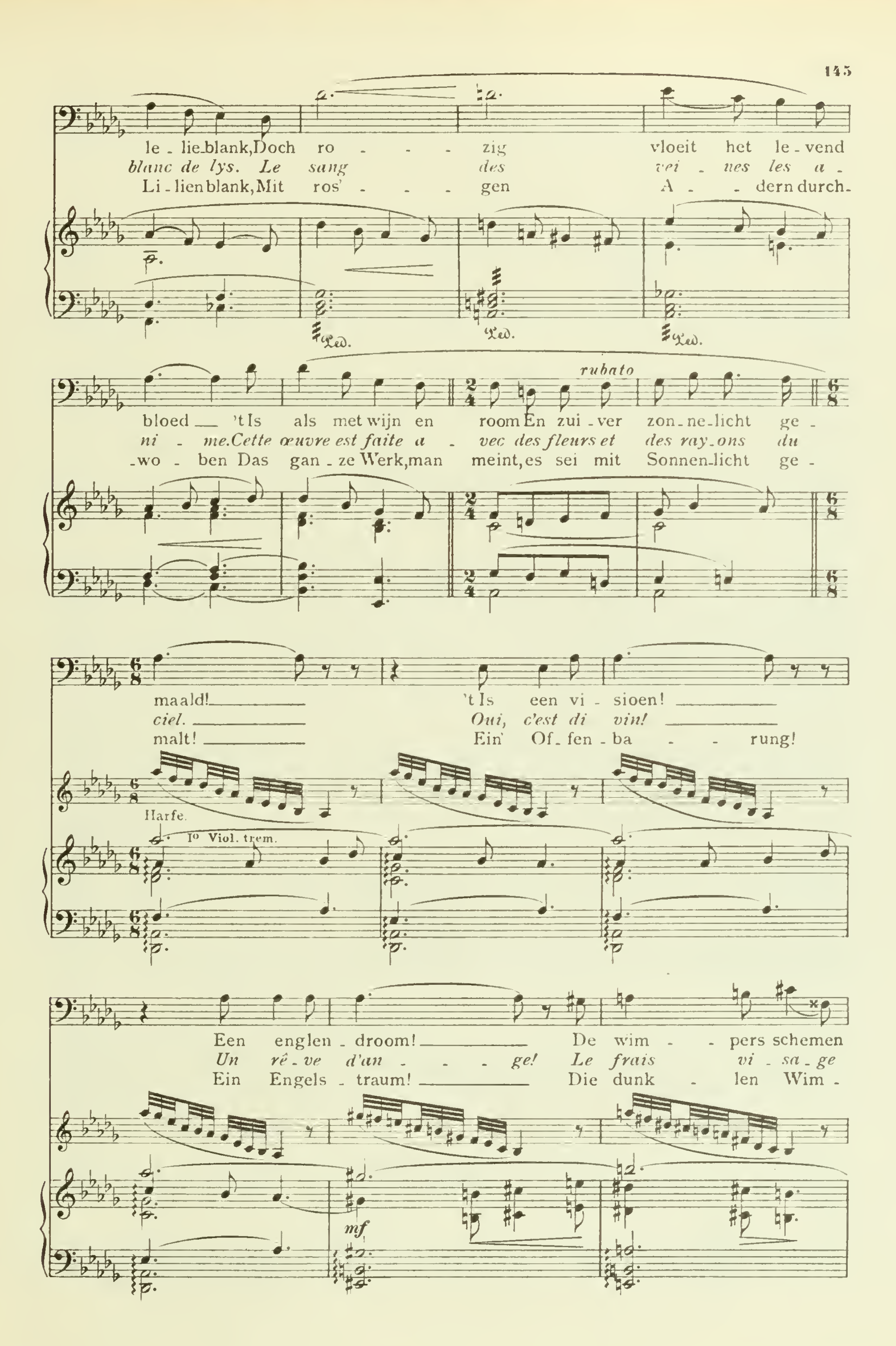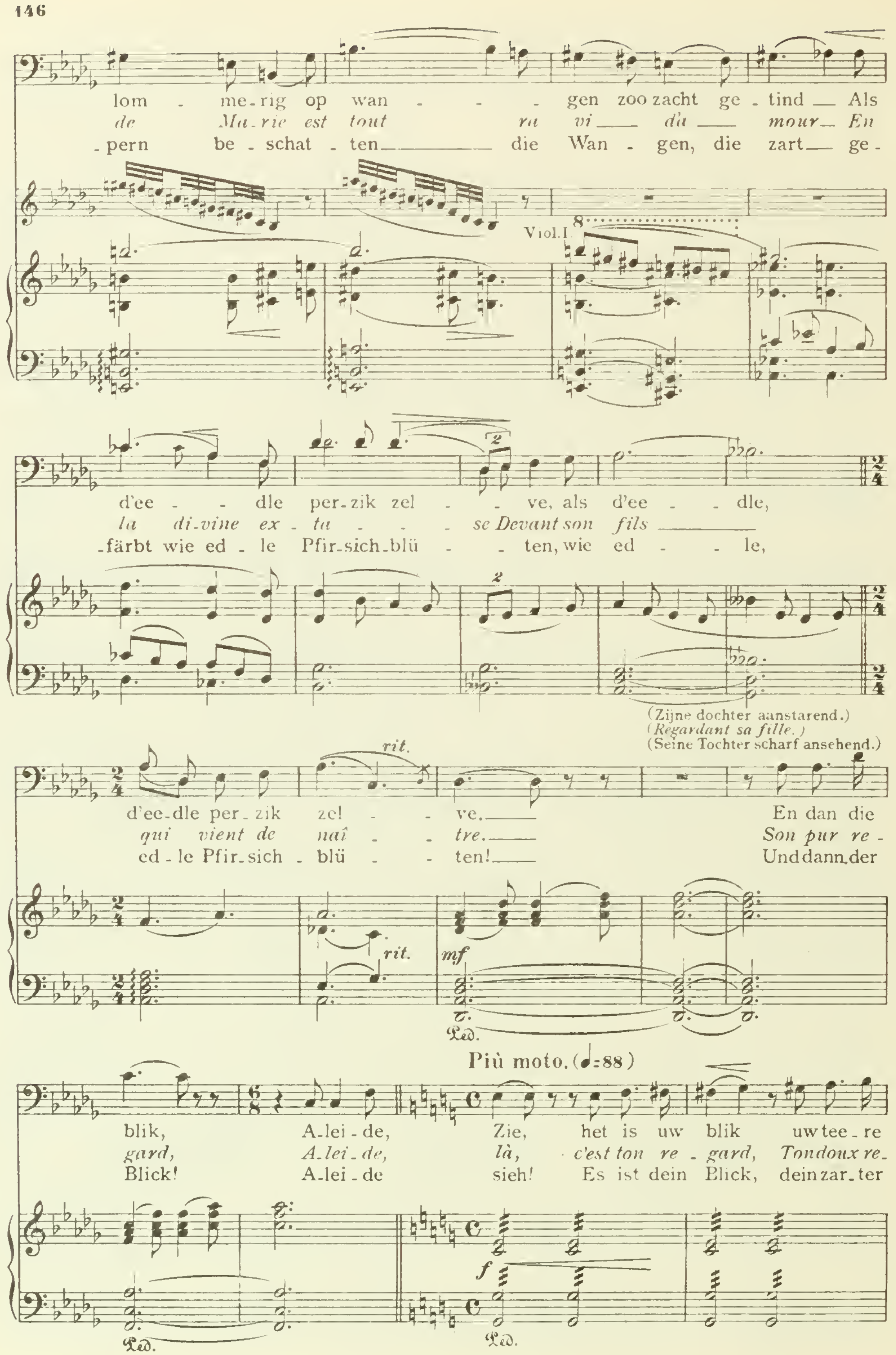

Lento. (♩=56)
groo - - - ter kunst zal da - - gen Geen
ne ver - ra pa - raî - - tre De
größ - - - rer Künst - ler ta - - get! Noch
Harpe.
Ped.
heeft er ooit geschil - - derd met stou - ter vas - ter
l'art plus no - ble maî - - tre, Ni plus fé - cond gé
kei - ner hat ge-ma - - let Mit sich' - rer fest' - rer
Ped.
hand Geen heeft geschetst zoo breed zoo
ni - - e. Nul n'a con-nu telle en - vo -
Hand; Nie war Entwurf so breit, so
Ped. Ped.
krach - tig Noch in den vreem - de noch in het
lé - e De par le mon - de, Ni sur le
kräf - tig, Noch in der Frem - de, Noch in dem
Ped. Ped.
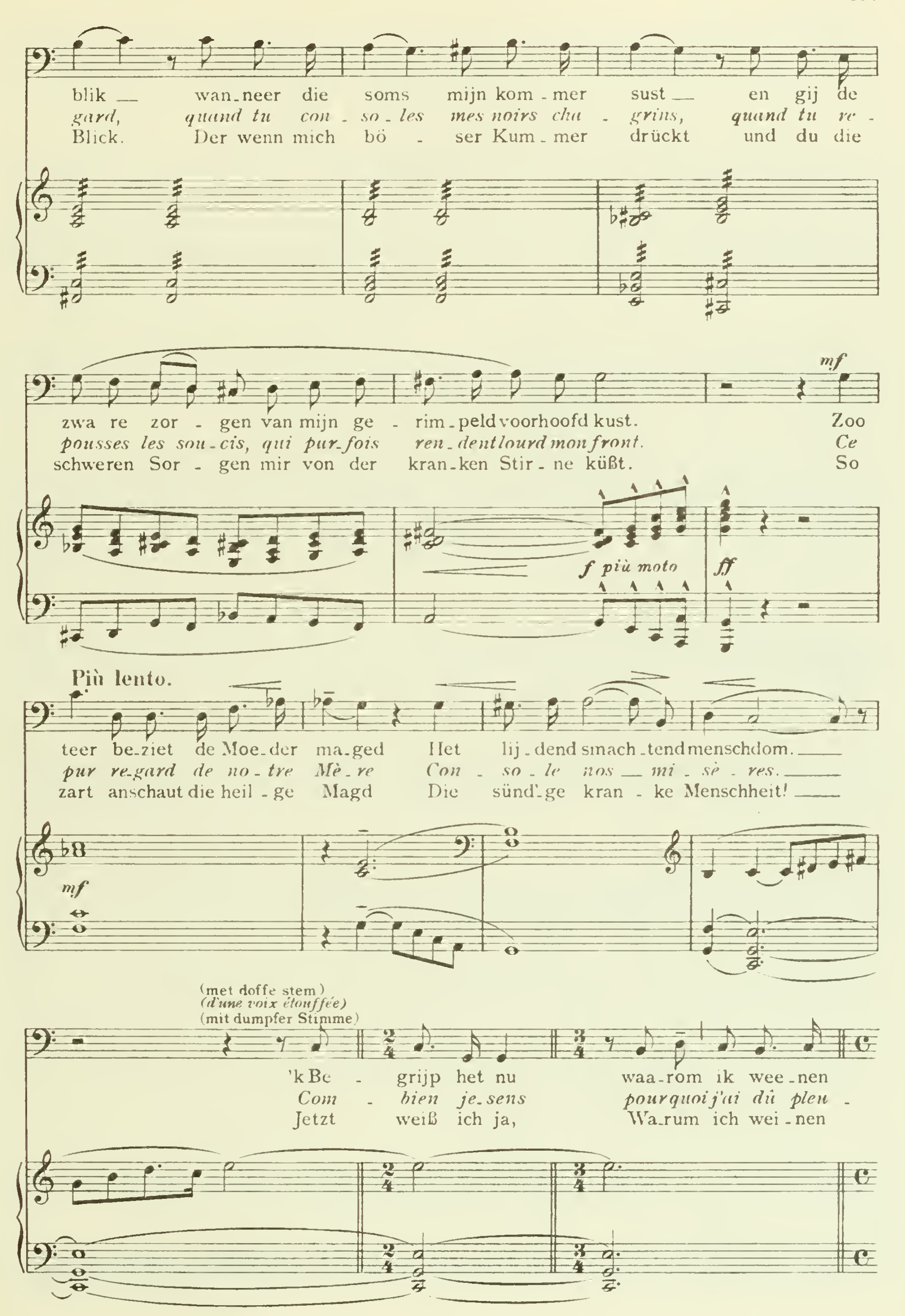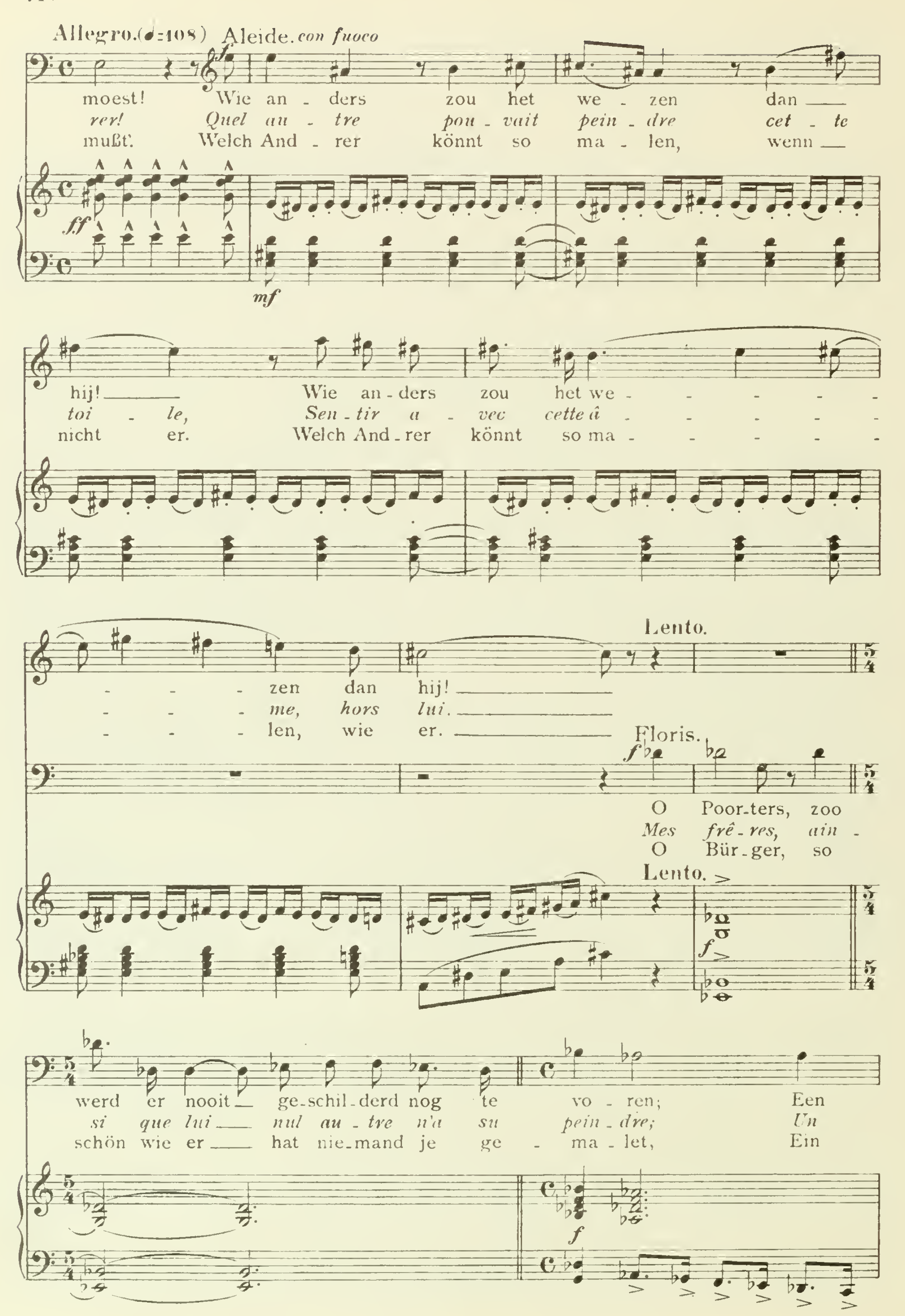

*) In het muzeum van Berlijn bevindt zich een Moeder-Maagd van Quinten-Massijs.
Au musée de Berlin se trouve un tableau de Quentin Massys représentant la Sainte Vierge.
Im Museum zu Berlin befindet sich das Muttergottesbild Quinten-Massys.
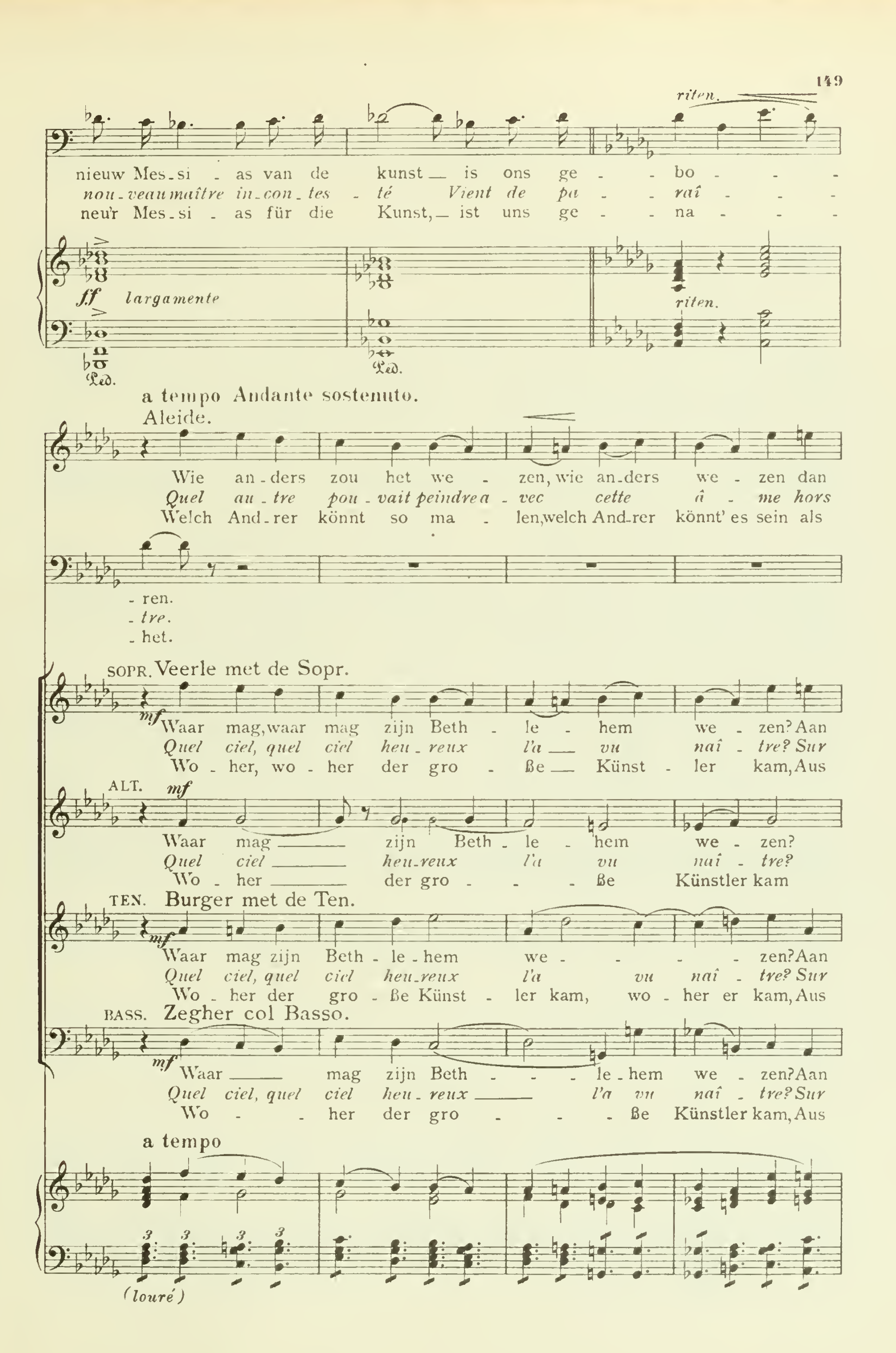

Andante placido un poco allegretto.
(ontroerd)
(avec émotion)
(gerührt) p
vrouwen kind - jen le - ven! Het kind - je Je - sus
Mère et l'En - fant vi - vent! Le doux en fant Jé - sus
Mut - ter und Kindchen le - ben! Das Knäb - lein Je - sus
♪ = 138
sempre legato
Con Ped.
zal de moe - ders en ook de va - ders wee - nen doen,
Tou - che - ra des mè - res le sen - sible et ten - dre cœur,
wird der Müt - ter und auch der Vä - ter Her - zen rühr'n
zoo aad - lijk schoon is het god - lijk wicht! De hand - jes van de moeder
Tant il est beau, tant il est di - vin! Les mains de la très sainte
so wunder - schön ist das gött - lich' Kind. Die Händchen von der Heilgen
maagd Die 't aan - min - nig kind - je til - len zijn zil - ver - ach - tig teer en
Mè - re Por - tant Jé - sus a - do - ra - ble sont fai - tes de sa - tin, de
Mut - ter, Die das lie - be Kindchen ho - ben, sind weiß wie Sil - ber, wie
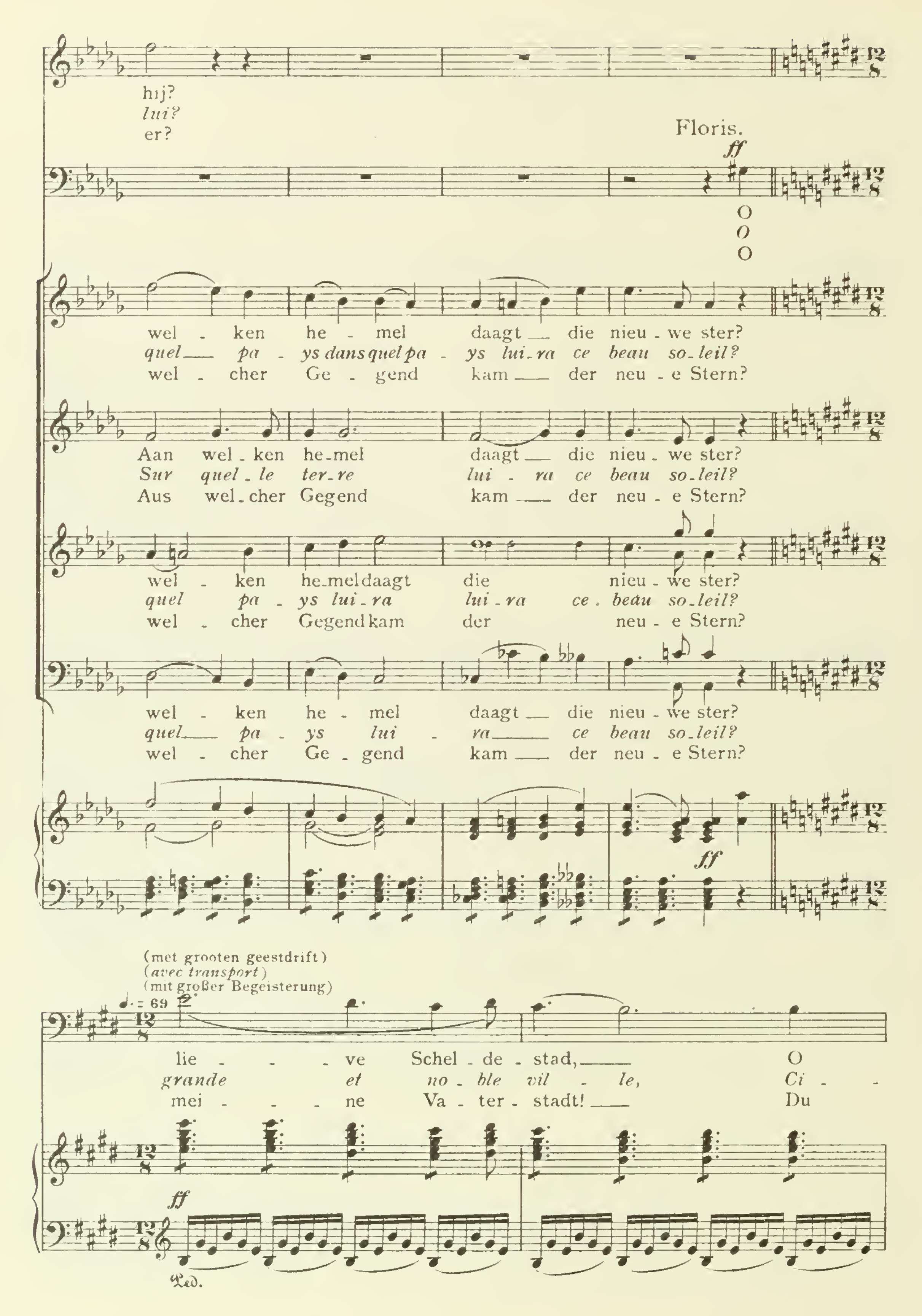

le _ lie_blank, Doch ro - - - - zig vloeit het le _ vend
blanc de lys. Le sang des vei _ nes les a _
Li _ lien blank, Mit ros' - - - - gen A - - dern durch_
rubato
bloed 't Is als met wijn en room En zui _ ver zon _ ne_licht ge _
ni - me. Cette œuvre est faite a - vec des fleurs et des ray_ons du
_wo - ben Das gan _ ze Werk, man meint, es sei mit Sonnen_licht ge -
maald! 't Is een vi - sioen!
ciel. Oui, c'est di vin!
malt! Ein' Of_ fen _ ba - - rung!
Harfe.
I° Viol. trem.
Een englen _ droom! De wim - - pers schemen
Un rê _ ve d'an - - - ge! Le frais vi _ sa _ ge
Ein Engels _ traum! Die dunk - len Wim _
mf
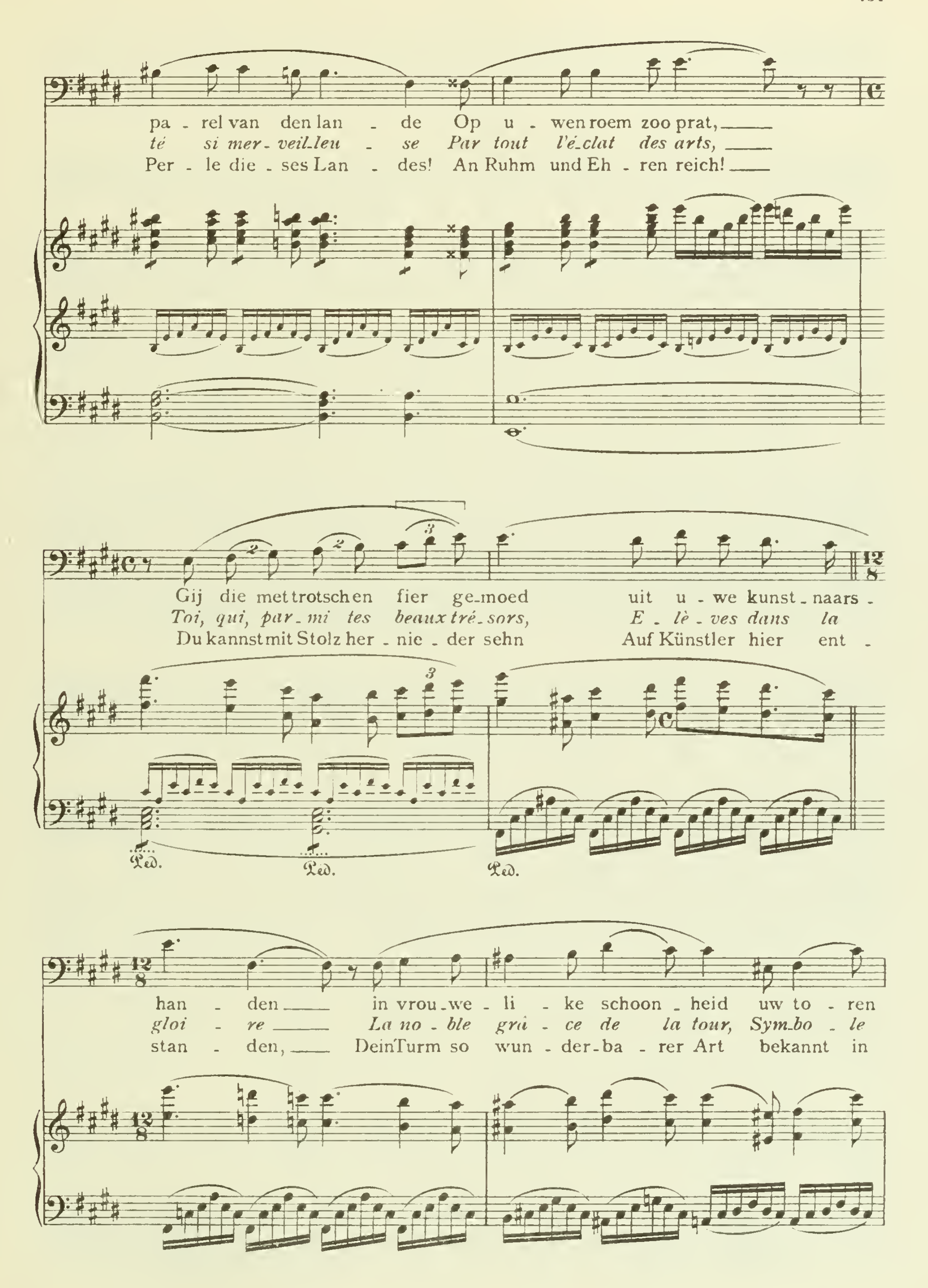

lom - me-rig op wan - - - gen zoo zacht ge - tind — Als
de Ma-rie est tout ra vi — da — mour — En
-pern be - schat - ten — die Wan - gen, die zart — ge -
Viol. I
d'ee - - dle per-zik zel - - ve, als d'ee - - dle,
la di-vine ex - ta - - - se Devant son fils — - -
-färbt wie ed - le Pfir-sich-blü - - ten, wie ed - - le,
(Zijne dochter aanstarend.)
(Regardant sa fille.)
(Seine Tochter scharf ansehend.)
rit.
d'ee-dle per-zik zel - - ve. — En dan die
qui vient de naî - - tre. — Son pur re -
ed-le Pfir-sich - blü - - ten! — Und dann der
rit.
mf
Più moto. (♩=88)
blik, A-lei-de, Zie, het is uw blik uw tee-re
gard, A-lei-de, là, c'est ton re - gard, Ton doux re-
Blick! A-lei-de sieh! Es ist dein Blick, dein zar-ter
f

blik __ wan_neer die soms mijn kom_mer sust __ en gij de
gard, quand tu con_so_les mes noirs cha_grins, quand tu re_
Blick. Der wenn mich bö_ser Kum_mer drückt und du die
mf
zwa re zor_gen van mijn ge_rim_peld voorhoofd kust. Zoo
pousses les sou_cis, qui par_fois ren_dent lourd mon front. Ce
schweren Sor_gen mir von der kran_ken Stir_ne küßt. So
f più moto
ff
Più lento.
teer be_ziet de Moe_der ma_ged Het lij_dend smach_tend menschdom. ____
pur re_gard de no_tre Mè_re Con_so_le nos __ mi_sè_res. ____
zart anschaut die heil_ge Magd Die sünd'_ge kran_ke Menschheit! ____
mf
(met doffe stem)
(d'une voix étouffée)
(mit dumpfer Stimme)
'k Be_grijp het nu waa_rom ik wee_nen
Com_bien je_sens pourquoi j'ai dû pleu_
Jetzt weiß ich ja, Wa_rum ich wei_nen

Allegro.(♩=108) Aleide. con fuoco
moest! Wie an - ders zou het we - zen dan
rer! Quel au - tre pou - vait pein - dre cet - te
mußt'. Welch And - rer könnt so ma - len, wenn
ff
mf
hij! Wie an - ders zou het we - - - - - -
toi - le, Sen - tir a - vec cette â - - - - - -
nicht er. Welch And - rer könnt so ma - - - - - -
- - - zen dan hij!
- - - me, hors lui.
- - - len, wie er.
Lento.
Floris.
f
O Poor-ters, zoo
Mes frê - res, ain -
O Bür - ger, so
Lento.
f
werd er nooit ge-schil-derd nog te vo - ren; Een
si que lui nul au - tre n'a su pein - dre; Un
schön wie er hat nie-mand je ge - ma - let, Ein
f

riten.
nieuw Mes-si - as van de kunst — is ons ge - - bo - - - -
nou-veau maître in-con-tes - té Vient de pa - - raî - - - -
neu'r Mes-si - as für die Kunst, — ist uns ge - - na - - - -
ff largamente
riten.
Ped.
Ped.
a tempo Andante sostenuto.
Aleide.
Wie an-ders zou het we - zen, wie an-ders we - zen dan
Quel au-tre pou-vait peindre a - vec cette â - me hors
Welch And-rer könnt so ma - len, welch And-rer könnt' es sein als
- ren.
- tre.
- het.
SOPR. Veerle met de Sopr.
mf
Waar mag, waar mag zijn Beth - le - hem we - zen? Aan
Quel ciel, quel ciel heu-reux l'a — vu naî - tre? Sur
Wo - her, wo - her der gro - ße — Künst - ler kam, Aus
ALT. mf
Waar mag — zijn Beth - le - hem we - zen?
Quel ciel — heu-reux l'a vu naî - tre?
Wo - her — der gro - - ße Künstler kam
TEN. Burger met de Ten.
mf
Waar mag zijn Beth - le-hem we - - - - zen? Aan
Quel ciel, quel ciel heu-reux l'a vu naî - tre? Sur
Wo - her der gro - ße Künst - ler kam, wo - her er kam, Aus
BASS. Zegher col Basso.
mf
Waar — mag zijn Beth - - - le-hem we - zen? Aan
Quel ciel, quel ciel heu-reux — l'a vu naî - tre? Sur
Wo - - her der gro - - - ße Künstler kam, Aus
a tempo
(louré)

hij?
lui?
er?
Floris.
ff
O
O
O
wel - ken he - mel daagt die nieu - we ster?
quel pa - ys dans quel pa - ys lui - ra ce beau so - leil?
wel - cher Ge - gend kam der neu - e Stern?
Aan wel - ken he - mel daagt die nieu - we ster?
Sur quel - le ter - re lui - ra ce beau so - leil?
Aus wel - cher Gegend kam der neu - e Stern?
wel - ken he - mel daagt die nieu - we ster?
quel pa - ys lui - ra lui - ra ce beau so - leil?
wel - cher Gegend kam der neu - e Stern?
wel - ken he - mel daagt die nieu - we ster?
quel pa - ys lui - ra ce beau so - leil?
wel - cher Ge - gend kam der neu - e Stern?
ff
(met grooten geestdrift)
(avec transport)
(mit großer Begeisterung)
♩. = 69
lie - - - ve Schel - de - stad, O
grande et no - ble vil - le, Ci -
mei - - - ne Va - ter - stadt! Du
ff
Ped.
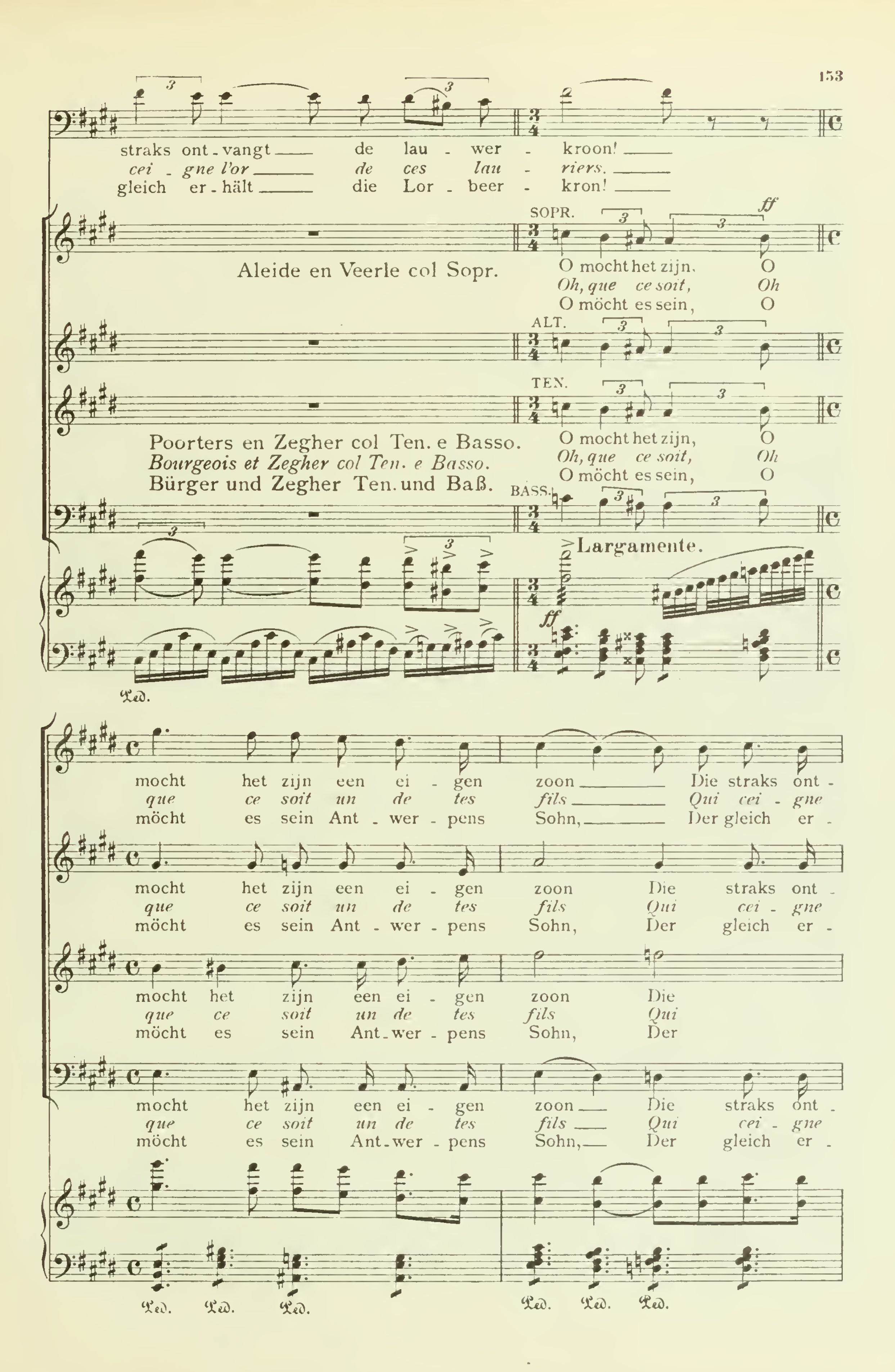

pa - rel van den lan - de Op u - wen roem zoo prat,
té si mer - veil-leu - se Par tout l'é-clat des arts,
Per - le die - ses Lan - des! An Ruhm und Eh - ren reich!
Gij die met trotschen fier ge-moed uit u - we kunst - naars -
Toi, qui, par - mi tes beaux tré - sors, E - lè - ves dans la
Du kannst mit Stolz her - nie - der sehn Auf Künstler hier ent -
han - den in vrou - we - li - ke schoon - heid uw to - ren
gloi - re La no - ble grâ - ce de la tour, Sym-bo - le
stan - den, Dein Turm so wun - der-ba - rer Art bekannt in
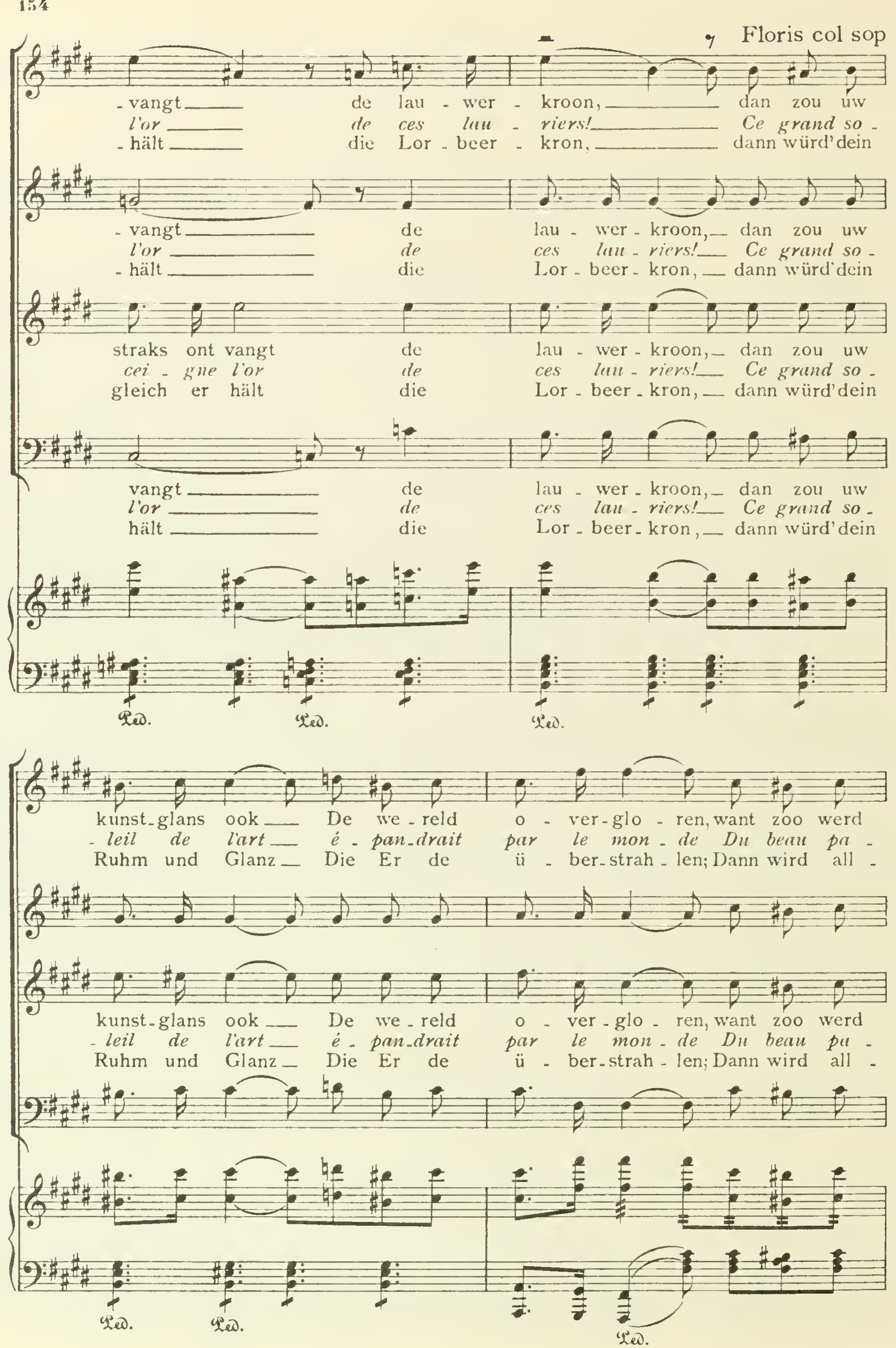
rij - - zen doet! ——
de . la paix, ——
frem - - den Lan - - - - - - den. Dein

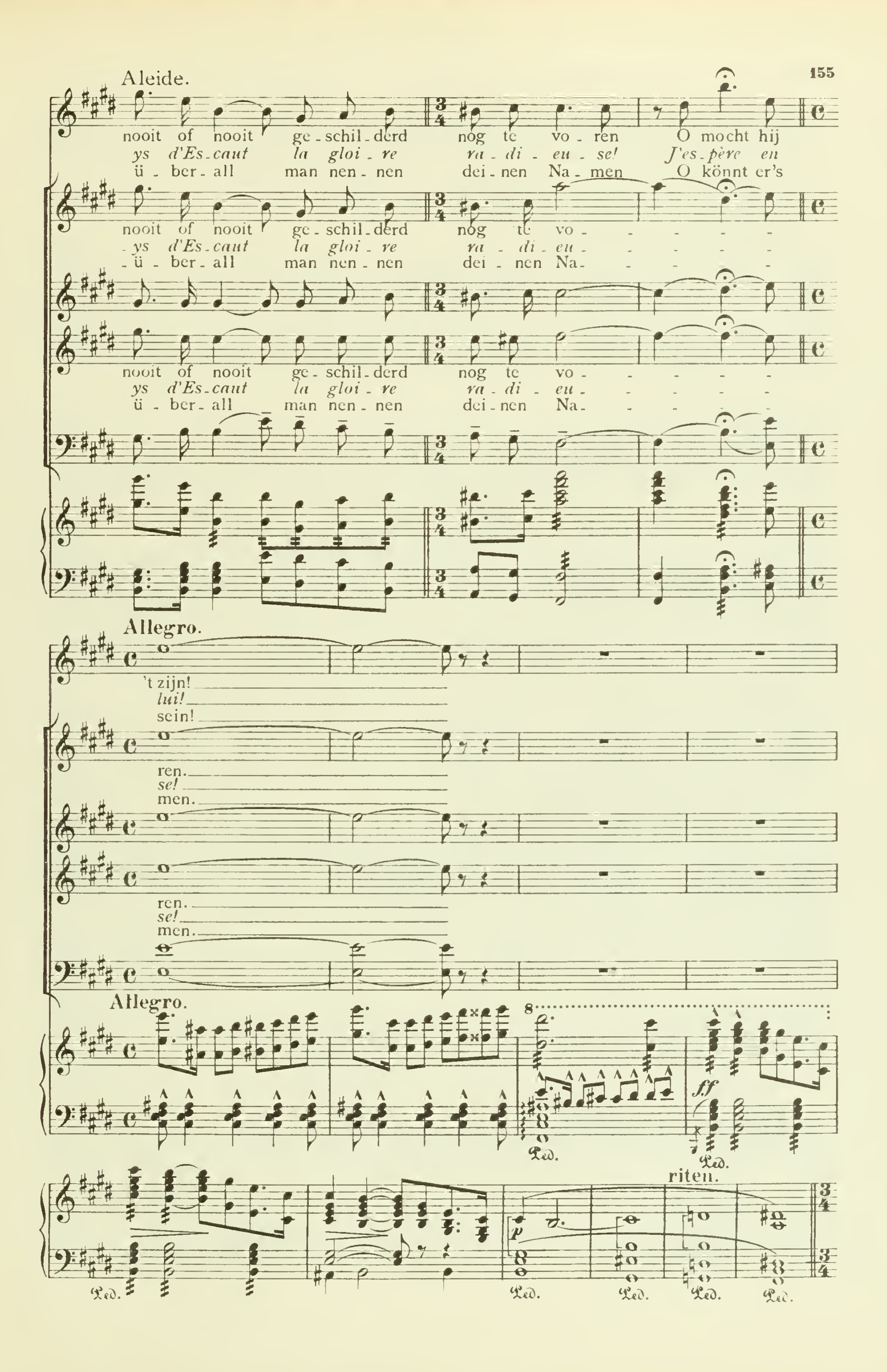
Gij die op uw be - pek - - te
Rei - - - - - - ne, toi dont le nom cé -
Na - - - - - - me fliegt — auf leich - - ten

vler - ken — De we - reld om - me - vliegt, —— O
- lè - bre — Rem - plit tout l'u - ni - vers, —— Oh,
Schwin - gen — Die Er - de um und um —— O,

mocht het zijn —— een ei - gen zoon —— Die
que ce soit —— un de tes fils —— Qui
möcht es sein —— Ant - wer - pens Sohn, —— Der

straks ont - vangt de lau - wer - kroon!
cei - gne l'or de ces lau - riers.
gleich er - hält die Lor - beer - kron!
SOPR.
ff
Aleide en Veerle col Sopr.
O mocht het zijn, O
Oh, que ce soit, Oh
O möcht es sein, O
ALT.
TEN.
Poorters en Zegher col Ten. e Basso.
Bourgeois et Zegher col Ten. e Basso.
Bürger und Zegher Ten. und Baß.
O mocht het zijn, O
Oh, que ce soit, Oh
O möcht es sein, O
BASS.
Largamente.
ff
mocht het zijn een ei - gen zoon Die straks ont -
que ce soit un de tes fils Qui cei - gne
möcht es sein Ant - wer - pens Sohn, Der gleich er -
mocht het zijn een ei - gen zoon Die straks ont -
que ce soit un de tes fils Qui cei - gne
möcht es sein Ant - wer - pens Sohn, Der gleich er -
mocht het zijn een ei - gen zoon Die
que ce soit un de tes fils Qui
möcht es sein Ant - wer - pens Sohn, Der
mocht het zijn een ei - gen zoon Die straks ont -
que ce soit un de tes fils Qui cei - gne
möcht es sein Ant - wer - pens Sohn, Der gleich er -

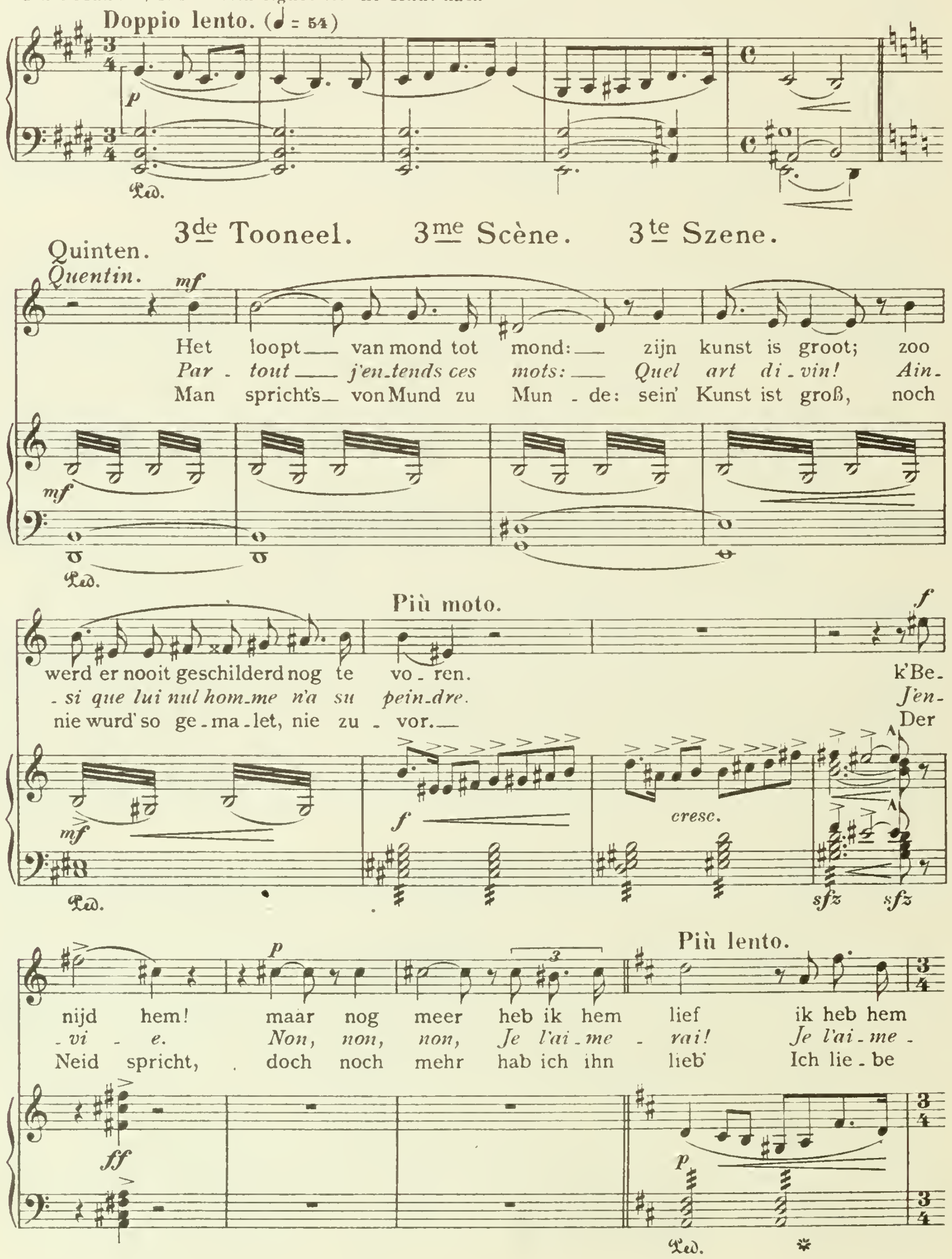

Floris col sop
-vangt de lau-wer-kroon, dan zou uw
l'or de ces lau-riers! Ce grand so-
-hält die Lor-beer-kron, dann würd'dein
-vangt de lau-wer-kroon, dan zou uw
l'or de ces lau-riers! Ce grand so-
-hält die Lor-beer-kron, dann würd'dein
straks ont vangt de lau-wer-kroon, dan zou uw
cei-gne l'or de ces lau-riers! Ce grand so-
gleich er hält die Lor-beer-kron, dann würd'dein
vangt de lau-wer-kroon, dan zou uw
l'or de ces lau-riers! Ce grand so-
hält die Lor-beer-kron, dann würd'dein
Ped. Ped. Ped.
kunst-glans ook De we-reld o-ver-glo-ren, want zoo werd
-leil de l'art é-pan-drait par le mon-de Du beau pa-
Ruhm und Glanz Die Er de ü-ber-strah-len; Dann wird all-
kunst-glans ook De we-reld o-ver-glo-ren, want zoo werd
-leil de l'art é-pan-drait par le mon-de Du beau pa-
Ruhm und Glanz Die Er de ü-ber-strah-len; Dann wird all-
Ped. Ped. Ped.
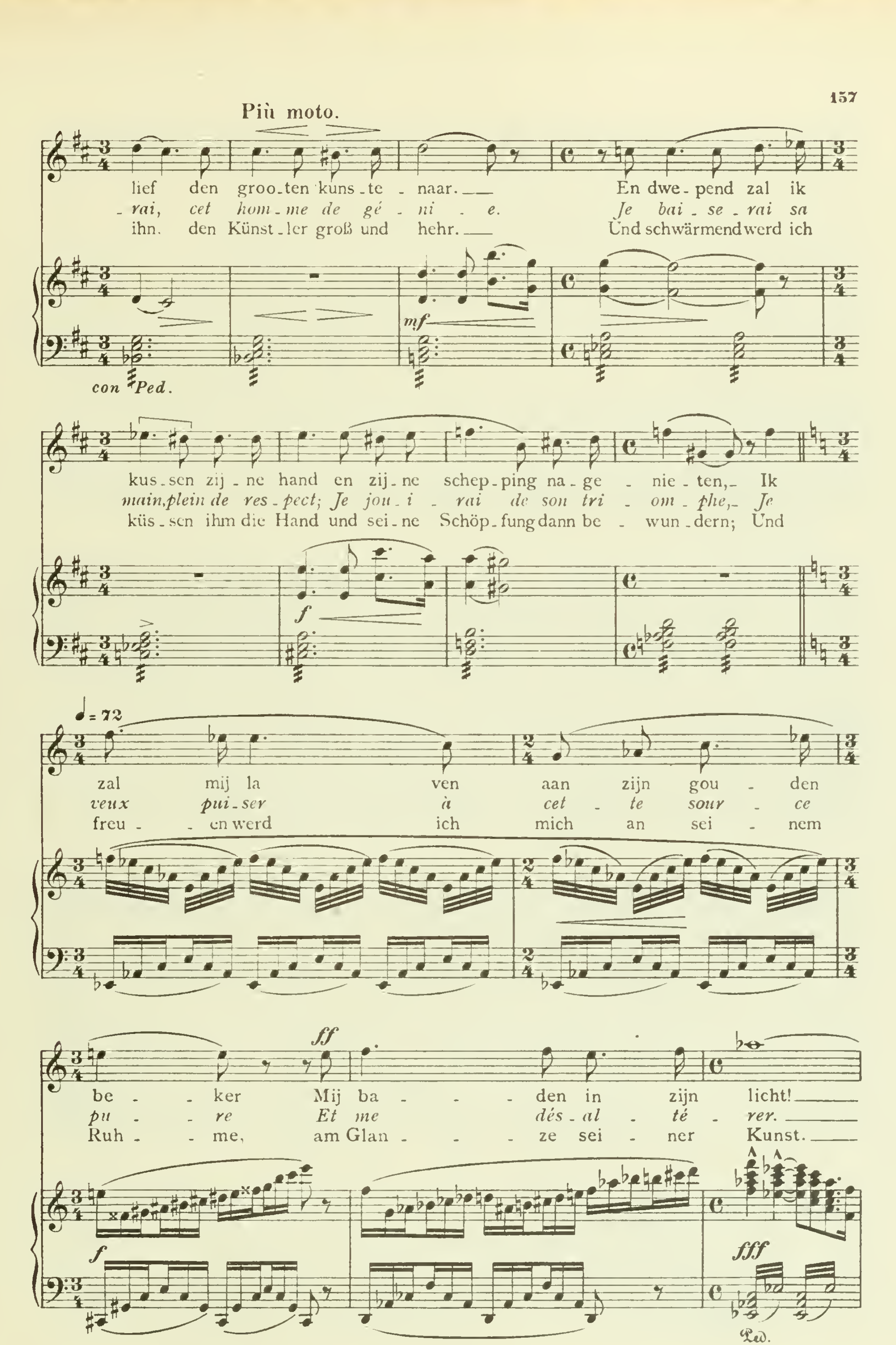

Aleide.
nooit of nooit ge - schil - derd nog te vo - ren O mocht hij
ys d'Es - caut la gloi - re ra - di - eu - se! J'es - père en
ü - ber - all man nen - nen dei - nen Na - men O könnt er's
nooit of nooit ge - schil - derd nog te vo -
ys d'Es - caut la gloi - re ra - di - eu -
ü - ber - all man nen - nen dei - nen Na -
nooit of nooit ge - schil - derd nog te vo -
ys d'Es - caut la gloi - re ra - di - eu -
ü - ber - all man nen - nen dei - nen Na -
Allegro.
't zijn!
lui!
sein!
ren.
se!
men.
ren.
se!
men.
Allegro.
ff
p
riten.

Het volk gaat uiteen met diepen eerbied. De jongen is bleek; hij is ontmoedigd, ter neergeslagen. Hij heeft gehoord hoe het gerucht door heel de stad loopt dat een wonderschoone schilderij in den prijskamp bekroond is; niet eens komt hij op de gedachte dat het zijn gewrocht zou kunnen gelden. Langzaam hardop denkend.

La foule se disperse Quentin entre en scène, sombre. Floris s'éloigne avec Aleide qui a reconnu Quentin. Quentin est découragé. Il a entendu exalter l'œuvre couronnée et ne songe pas que ce puisse être son œuvre.

Das Volk geht mit tiefer Ehrerbietung auseinander. Der junge Mann ist bleich, entmutigt und niedergeschlagen. Er hat das Gerücht vernommen, daß ein wunderschönes Bild bekrönt ist, kommt aber nicht auf den Gedanken, daß es sein eignes ist. Er denkt nach.
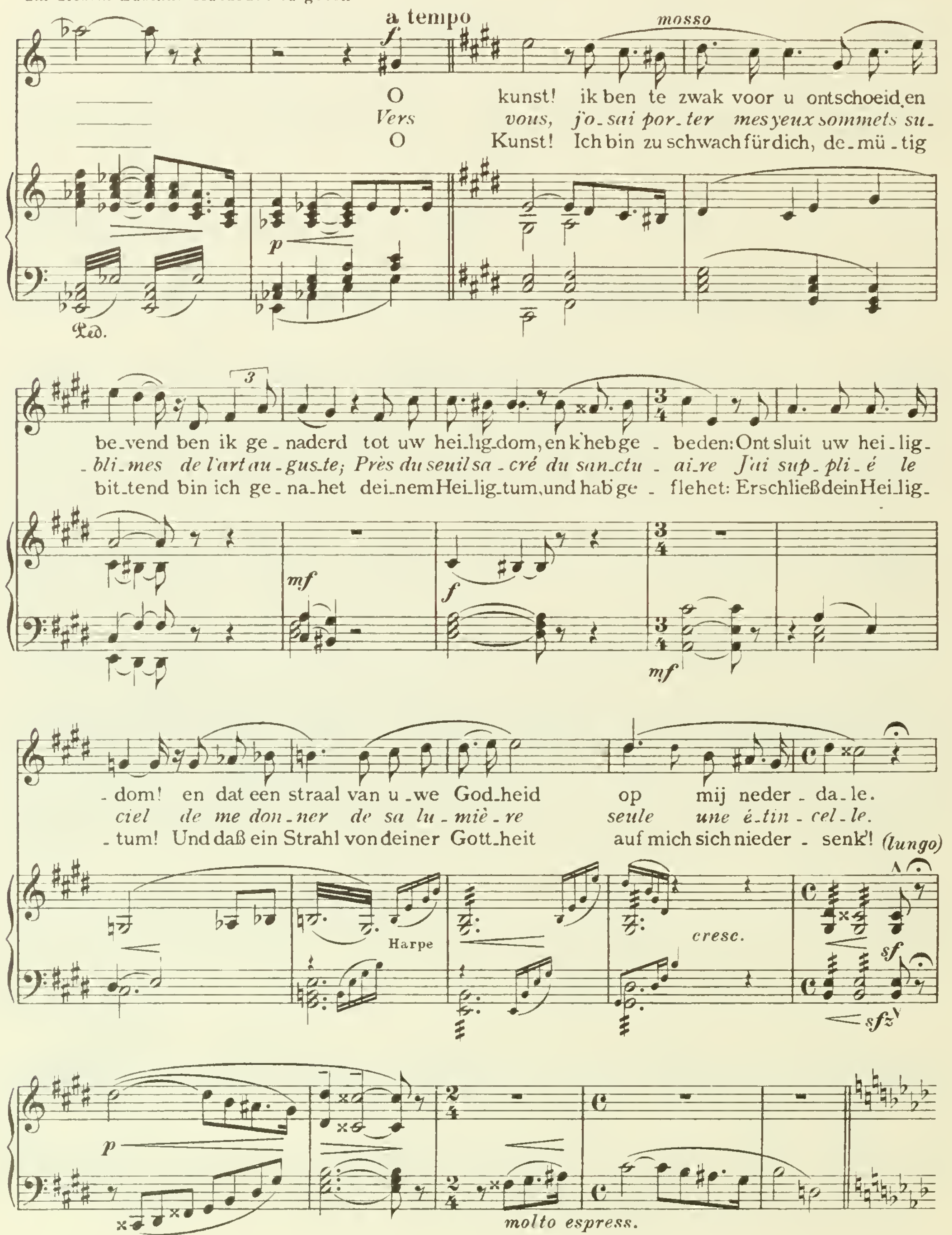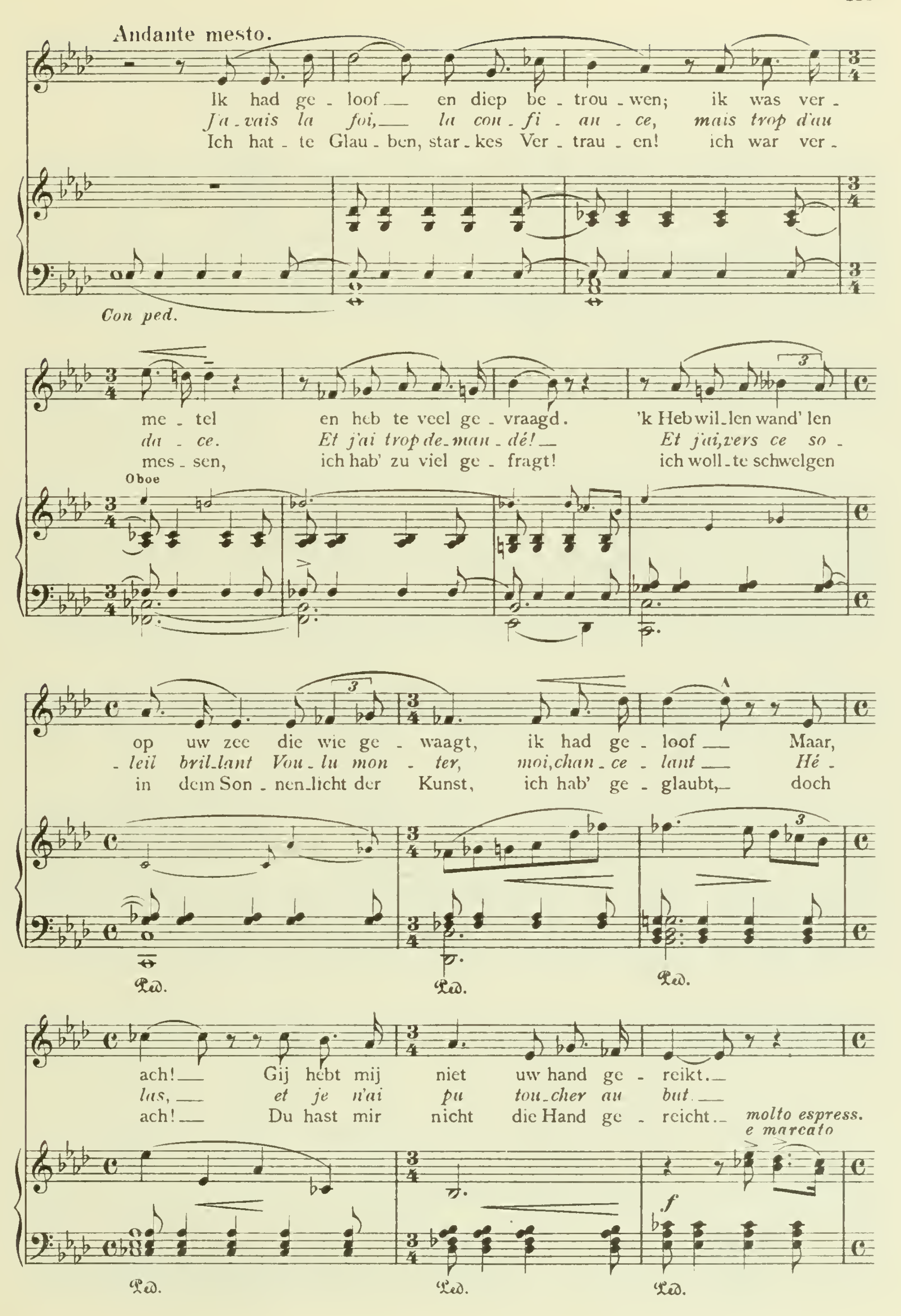

Più moto.
lief den groo-ten kuns-te-naar.
-rai, cet hom-me de gé-ni-e.
ihn. den Künst-ler groß und hehr.
En dwe-pend zal ik
Je bai-se-rai sa
Und schwärmend werd ich
con Ped.
mf
kus-sen zij-ne hand en zij-ne schep-ping na-ge-nie-ten,- Ik
main, plein de res-pect; Je jou-i-rai de son tri-om-phe,- Je
küs-sen ihm die Hand und sei-ne Schöp-fung dann be-wun-dern; Und
f
♩= 72
zal mij la ven aan zijn gou-den
veux pui-ser à cet-te sour-ce
freu-en werd ich mich an sei-nem
be-ker Mij ba-den in zijn licht!
pu-re Et me dés-al-té-rer.
Ruh-me, am Glan-ze sei-ner Kunst.
ff
f
fff
Ped.
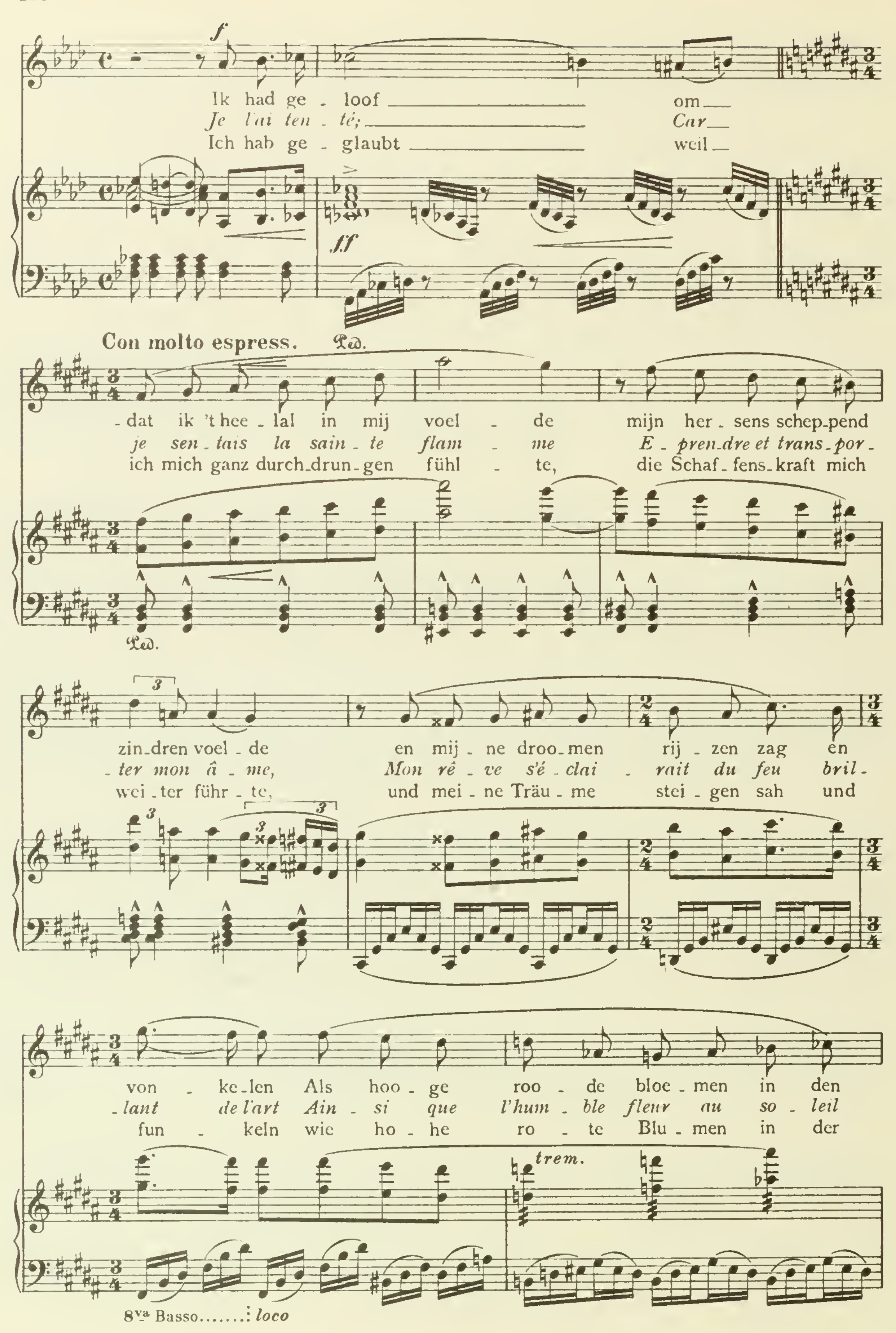
De Schilder bevindt zich in dien somberen gemoedstoestand van twijfel en moedeloosheid, soms alle kunstenaars eigen. Hij zal vaarwel zeggen aan zijn kunst. In dit smartelijk oogenblik vergeet de kunstenaar de drijfveer van zijn leven de liefde.
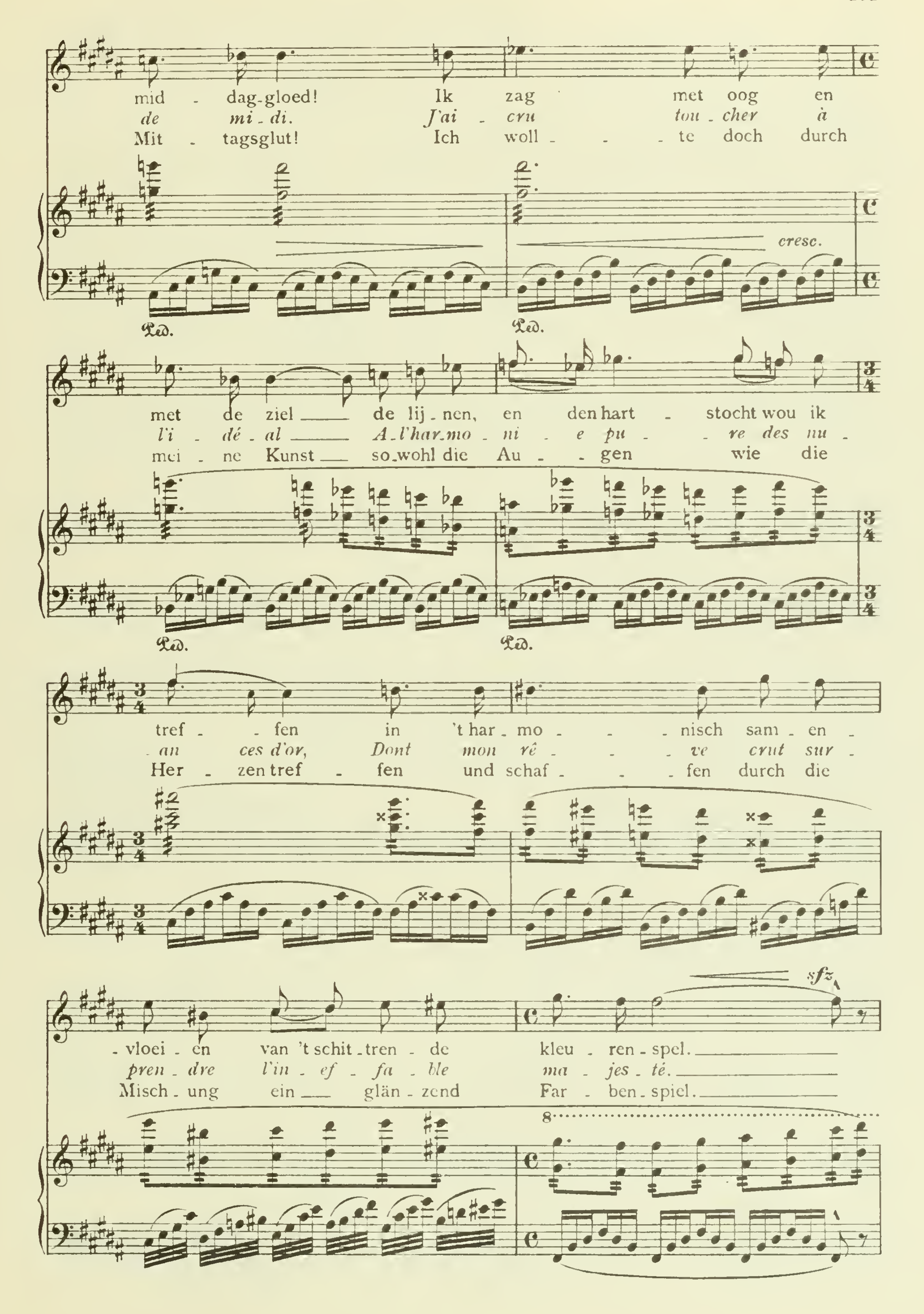
Quentin connait cet état de doute et de découragement connu de bien des artistes. Il va dire adieu à son art et oublie, à cette heure, l'amour qui l'a soutenu.

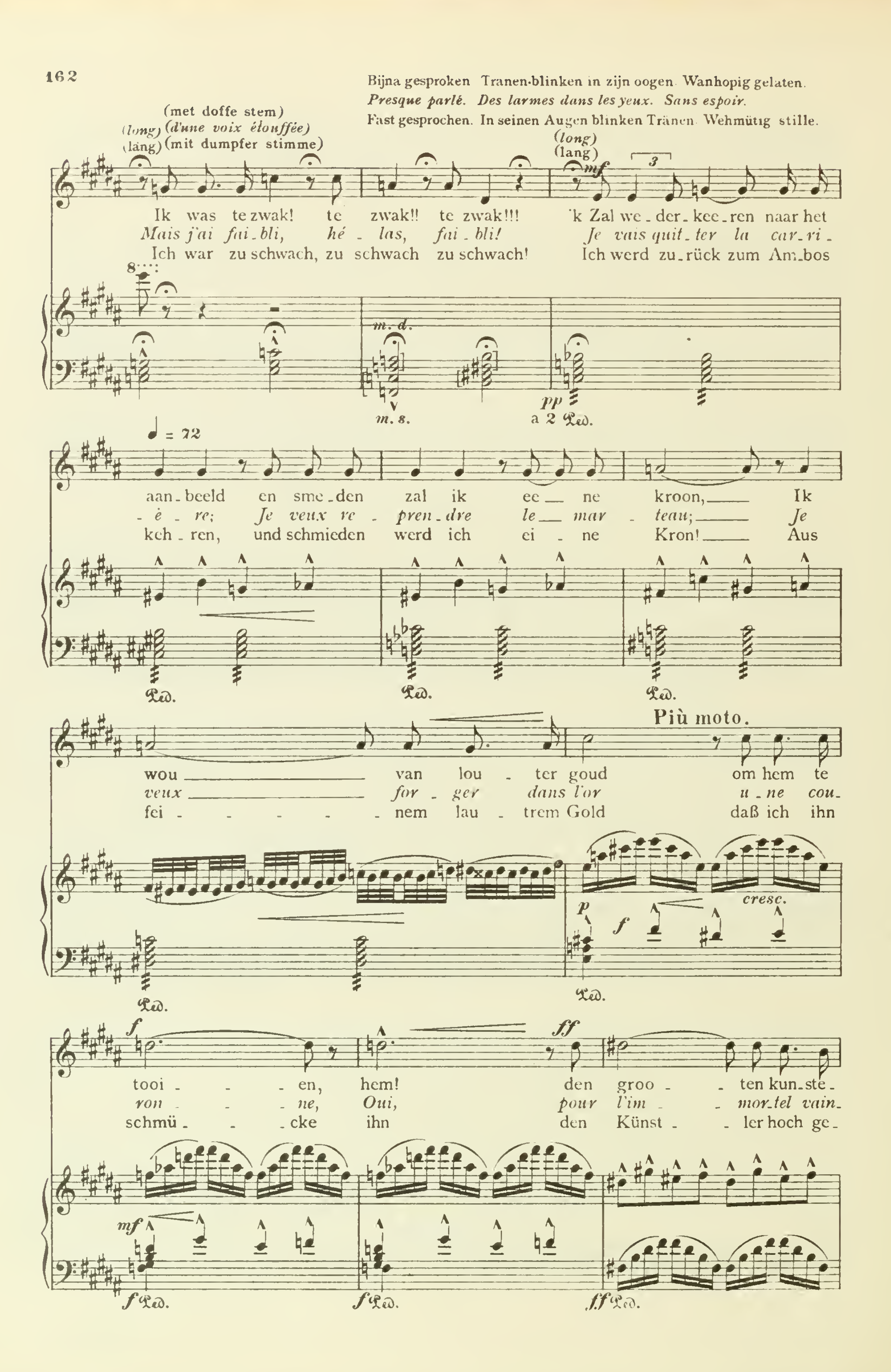
Der Künstler befindet sich in düstern Gemütszustand, in Zweifel und Mutlosigkeit. Er soll seiner Kunst Valet sagen. In diesem schmerzlichen Augenblick vergißt er die Triebfeder seines Lebens: die Liebe. Düstere Musik um diesem Zustand Ausdruck zu geben.
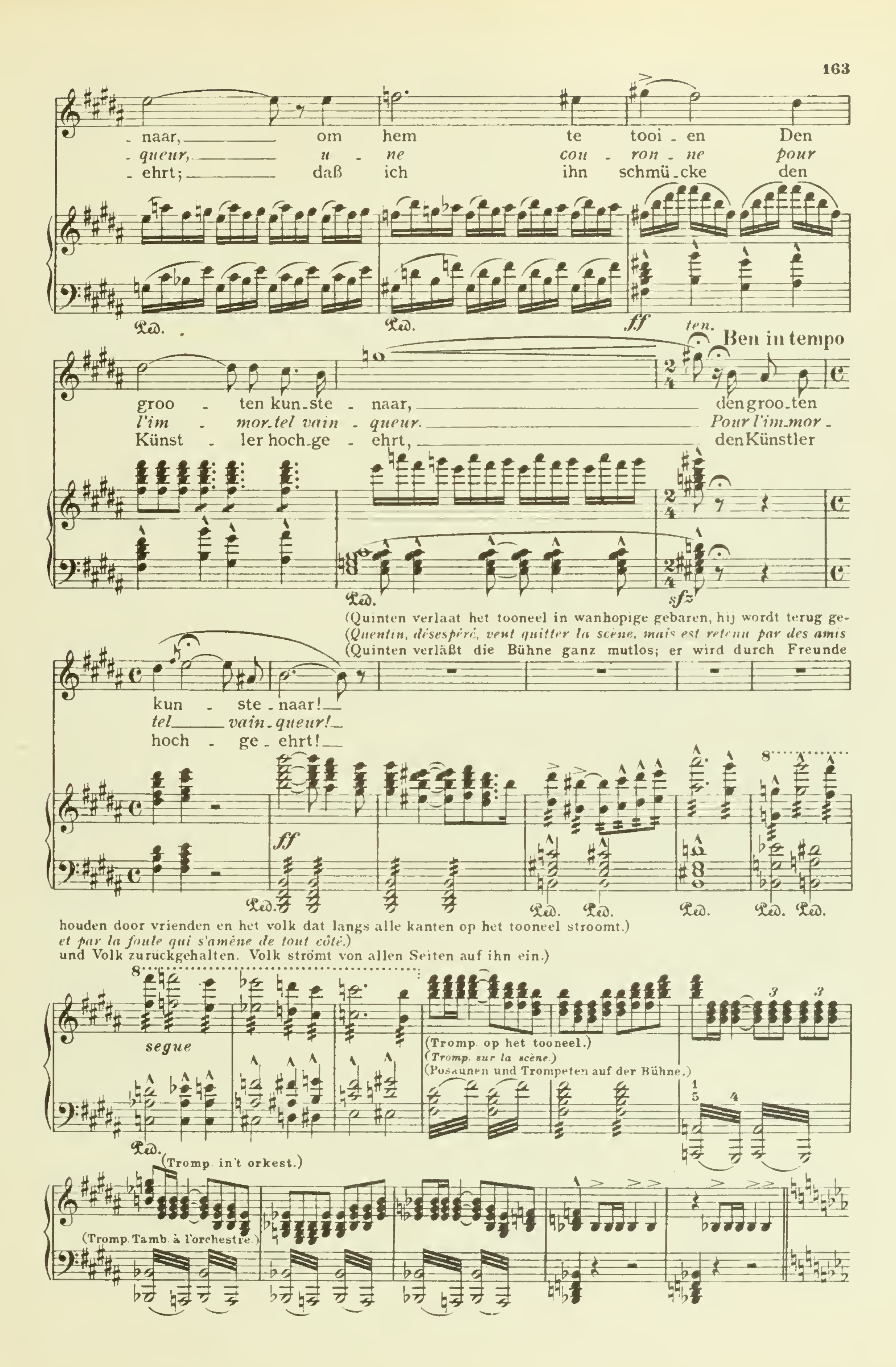

Andante mesto.
Ik had ge - loof — en diep be - trou - wen; ik was ver -
J'a - vais la foi, — la con - fi - an - ce, mais trop d'au
Ich hat - te Glau - ben, star - kes Ver - trau - en! ich war ver -
Con ped.
me - tel en heb te veel ge - vraagd. 'k Heb wil - len wand' len
da - ce. Et j'ai trop de - man - dé! — Et j'ai, vers ce so -
mes - sen, ich hab' zu viel ge - fragt! ich woll - te schwelgen
Oboe
op uw zee die wie ge - waagt, ik had ge - loof — Maar,
- leil bril - lant Vou - lu mon - ter, moi, chan - ce - lant — Hé -
in dem Son - nen - licht der Kunst, ich hab' ge - glaubt, — doch
ach! — Gij hebt mij niet uw hand ge - reikt. —
las, — et je n'ai pu tou - cher au but. —
ach! — Du hast mir nicht die Hand ge - reicht. —
molto espress. e marcato
f

f
Ik had ge - loof om
Je l'ai ten - té; Car
Ich hab ge - glaubt weil
ff
Con molto espress.
Ped.
- dat ik 't hee - lal in mij voel - de mijn her - sens schep-pend
je sen - tais la sain - te flam - me E - pren-dre et trans-por -
ich mich ganz durch-drun-gen fühl - te, die Schaf - fens-kraft mich
Ped.
zin-dren voel - de en mij - ne droo-men rij - zen zag en
- ter mon â - me, Mon rê - ve s'é - clai - rait du feu bril -
wei - ter führ - te, und mei - ne Träu - me stei - gen sah und
von - ke-len Als hoo - ge roo - de bloe - men in den
- lant de l'art Ain - si que l'hum - ble fleur au so - leil
fun - keln wie ho - he ro - te Blu - men in der
trem.
8va Basso....... loco

mid - dag-gloed! Ik zag met oog en
de mi - di. J'ai - cru tou - cher à
Mit - tagsglut! Ich woll - - - te doch durch
cresc.
met de ziel de lij - nen, en den hart - stocht wou ik
l'i - dé - al A - l'har - mo - ni - e pu - - re des nu -
mei - ne Kunst so - wohl die Au - - gen wie die
tref - - fen in 't har - mo - - - nisch sam - en -
- an ces d'or, Dont mon rê - - - ve crut sur -
Her - zen tref - fen und schaf - - - fen durch die
- vloei - en van 't schit - tren - de kleu - ren - spel.
pren - dre l'in - ef - fa - ble ma - jes - té.
Misch - ung ein glän - zend Far - ben - spiel.
sfz

Bijna gesproken Tranen-blinken in zijn oogen. Wanhopig gelaten.
Presque parlé. Des larmes dans les yeux. Sans espoir.
Fast gesprochen. In seinen Augen blinken Tränen. Wehmütig stille.
(met doffe stem)
(d'une voix étouffée)
(mit dumpfer stimme)
(long)
(lang)
mf
Ik was te zwak! te zwak!! te zwak!!! 'k Zal we-der-kee-ren naar het
Mais j'ai fai-bli, hé-las, fai-bli! Je vais quit-ter la car-ri-
Ich war zu schwach, zu schwach zu schwach! Ich werd zu-rück zum Am-bos
m. d.
m. s.
pp
a 2 Ped.
♩ = 72
aan-beeld en sme-den zal ik ee-ne kroon, Ik
-è-re; Je veux re-pren-dre le mar-teau; Je
keh-ren, und schmieden werd ich ei-ne Kron! Aus
Più moto.
wou van lou-ter goud om hem te
veux for-ger dans l'or u-ne cou-
fei-nem lau-trem Gold daß ich ihn
p
f
cresc.
f
ff
tooi-en, hem! den groo-ten kun-ste-
ron-ne, Oui, pour l'im-mor-tel vain-
schmü-cke ihn den Künst-ler hoch ge-
mf
f Ped.
ff Ped.

-naar, om hem te tooi-en Den
-queur, u-ne cou-ron-ne pour
-ehrt; daß ich ihn schmü-cke den
ff
ten.
Ben in tempo
groo-ten kun-ste-naar, den groo-ten
l'im-mor-tel vain-queur. Pour l'im-mor-
Künst-ler hoch-ge-ehrt, den Künstler
sfz
(Quinten verlaat het tooneel in wanhopige gebaren, hij wordt terug gehouden door vrienden en het volk dat langs alle kanten op het tooneel stroomt.)
(Quentin, désespéré, veut quitter la scène, mais est retenu par des amis et par la foule qui s'amène de tout côté.)
(Quinten verläßt die Bühne ganz mutlos; er wird durch Freunde und Volk zurückgehalten. Volk strömt von allen Seiten auf ihn ein.)
kun-ste-naar!
tel vain-queur!
hoch-ge-ehrt!
ff
segue
(Tromp. op het tooneel.)
(Tromp. sur la scène.)
(Posaunen und Trompeten auf der Bühne.)
(Tromp. in't orkest.)
(Tromp. Tamb. à l'orchestre.)

4de Tooneel.

De helft der menigte schaart zich links op het tooneel met Floris en Aleide op het voorplan; de andere helft rechts met Quinten Massijs die door deze een weinig afgezonderd wordt.

De spanning der verwachting is groot, maar geen blikken zoeken naar hem dan die van Aleide. Nu speelt de muziek reeds triomfantelijk en hoort ge den stoet in de verte naderen.

Gedurende heel den optocht sprenkelt de beiaard zijne zilveren tonen over de stad, boven het gewoel der menigte.

Luisterlijke optocht van de Magistraat en van de Gilden.

De optocht moet een gedachte geven van de grootheid van Antwerpen in dien tijd. Het moet een Gildenstoet wezen, een Landjuweel optredend in het schilderachtig decor van Oud Antwerpen bij beiaardspel, triomfantelijke marschen en Rederijkersmuziek.

Ten eere van den Prijskamp, uitgeschreven door het Lucasgild, zijn ook de Rederijkers van andere steden toegekomen.

In dien stoet ziet men:

p. 164. A. De Heeren der wet. De Scoutet, de Scepenen, de Breederaed, allen in tabbaarden en vergezeld met trompen en geblazen.

B. Gemijterde Abten en Prelaten.

p. 165. C. Menestreelen der Stad in rood en wit gekleed, spelen op: trompen, bongen, pijpens en snaartuigen.

4e scène.

Une partie de la foule se range à gauche, entourant Floris et Aleide; l'autre partie reste à droite, avec Quentin qui reste un peu isolé.

La fièvre de l'attente est intense; mais, seuls, les regards d'Aleide cherchent Quentin.

Déjà la musique résonne, triomphale, et le cortège approche. Pendant tout le cortège, le carillon joue gaiment.

Cortège brillant du Magistrat et des Gildes. Ce cortège doit donner une idée de la grandeur d'Anvers à cette époque. Il doit se déployer fastueusement dans le cadre opulent du décor, et dans le chatoiement des bannières et des oriflammes.

Pour célébrer la proclamation du concours de la Gilde de Saint-Luc, d'autres chambres de Rhétorique sont venues.

p. 164. A. On remarque le magistrat, l'écoutête, les échevins, tous vêtus de pourpoints. Des joueurs de trompes les escortent.

B. Des abbés mitrés et des prélats.

p. 165. C. Les ménestrels de la ville, mi-parti blanc et rouge, jouant des fifres, des cornets à bouquin, des fagots, et des instruments à cordes.

D. Le métier des Quatre-Couronnés, surtout les Forgerons, anciens compagnons de Quentin. Habits de fête: Casaques, chaperons blancs (quelques uns en partie rouges).

E. Les arbalétriers portant de lourdes arbalètes d'acier.

4. Szene.

Die Hälfte der Menge schart sich auf die linke Seite der Scene mit Floris und Aleide im Vordergrund, die andere Hälfte rechts mit Quinten-Massys.

Die Musik setzt ein. Der Festzug nähert sich. Während des ganzen Umzugs läuten die Glocken.

Glänzendes Auftreten der Magistratspersonen und Gilden. Der Zug muß die Größe und den Reichtum Antwerpens in dieser Zeit wiedergeben.

Zu Ehren der Lukasgilde sind fremde Vereine in großer Zahl nach Antwerpen gekommen. Im Zuge sieht man:

p. 164. A. Die Herren des Gesetzes, den Bürgermeister, Schöffen, Räte der Stadt; alle in Festgewändern, begleitet von Trommlern und Bläsern.

B. Äbte und Prälaten.

p. 165. C. Sängerchöre der Stadt, gekleidet in Rot und Weiß; sie spielen auf Trommeln, Pfeifen und Streichinstrumenten.

D. Het ambacht der vier gekroonde, vooral de smedergasten; de oude gezellen van Quinten Massys.

Zij dragen hun zondagspak: "Keerlen" (kielen), en op hun hoofd ijdele hoijkens van wit laken, dat men rood deede verven aan deen side ende ook caproenen.

E. De Kolveniers met zware stalen kruisbogen, scutterijen van den voetboghe, scutterijen van den handboghe.

Dan:

p. 166. F. Scoen incomen van de Guldebruers en Cameren van Rethorijken. De Gilden komen op met hun vaandel en rederijkersmuziek:

S[t] Lucasgild	Antwerpen
Violier	"
Goudbloem	"
Olijftak	"
Ongheleerde	Lier
Pioene	Mechelen
Kauwoerde	Herenthals
Leliekens uit den Dale	Zoutleeuw.

De «Violier» en de «Leliekens uit den Dale» dragen leesbaar hunne leuzen omdat zij toepasselijk zijn op Quinten en Aleide namelijk:

WT IONSTEN VERSAEMT
en IONST VOER CONST

G. Koren.

Gedurende den optocht van den stoet verwelkomt de menigte de verschillende Gilden.

---

p.166. F. Entrée solennelle des Gildes et des Chambres de Rhétorique. Chacune a sa musique, ses étendards, ses blasons:

La Gilde de Saint-Luc d'Anvers.

La Giroflée d'Anvers (De Violier).
Musique: tambours, trompettes, fifres.
Blason: Wt Jonsten versaemt.

La Fleur de Souci d'Anvers (De Goudbloem van Antwerpen).
Blason: In deuchde groeijend.
Musique: trompettes.

L'Olivier d'Anvers (De Olijftak van Antwerpen).
Blason: Ecce gratia.
Trompettes et tambours.

La Pivoine de Malines (De Pioene van Mechelen)
Blason: Erat verbum in principio.
Trompettes et joueurs de flûte.

La Courge d'Herenthals (De Kauwoerde).
Blason: SCWT. Herenthals.
Tambours et flûtes.

Les Fleurs de Muguet de Léau (De Leliekens uit den Dale van Zoutleeuw).
Blason: Wt ionsten versaemt en Ionst voer Const.
Trompettes.

Les gildes «Violier» et «Leliekens uit den Dale» portent leurs devises qui s'appliquent à Quentin et Aleide:

WT IONSTON VERSAEMT
en IONST VOER CONST

G. Des chœurs.

La foule salue les gildes et les chambres, à mesure qu'elles apparaissent.

D. Handwerker, voran die Altgesellen, die früheren Kameraden Quinten-Massys, alle sonntäglich gekleidet.

E. Armbrustschützen, schwere Armbrüste von Stahl tragend.

p. 166. F. Feierlicher Einzug der Gilden und Künstlervereine, jeder mit seiner Musik und Standarte:

Sankt Lukasgilde	Antwerpen
Violier	"
Goudbloem	"
Olijftak	"
Ongheleerde	Lier
Pioene	Mechelen
Kauwoerde	Herenthals
Leliekens uit den Dale	Zoutleeuw.

Die „Violier" und „Leliekens uit den Dale" tragen ihre Losungen sichtbar, da sie auf Quinten und Aleide passen:

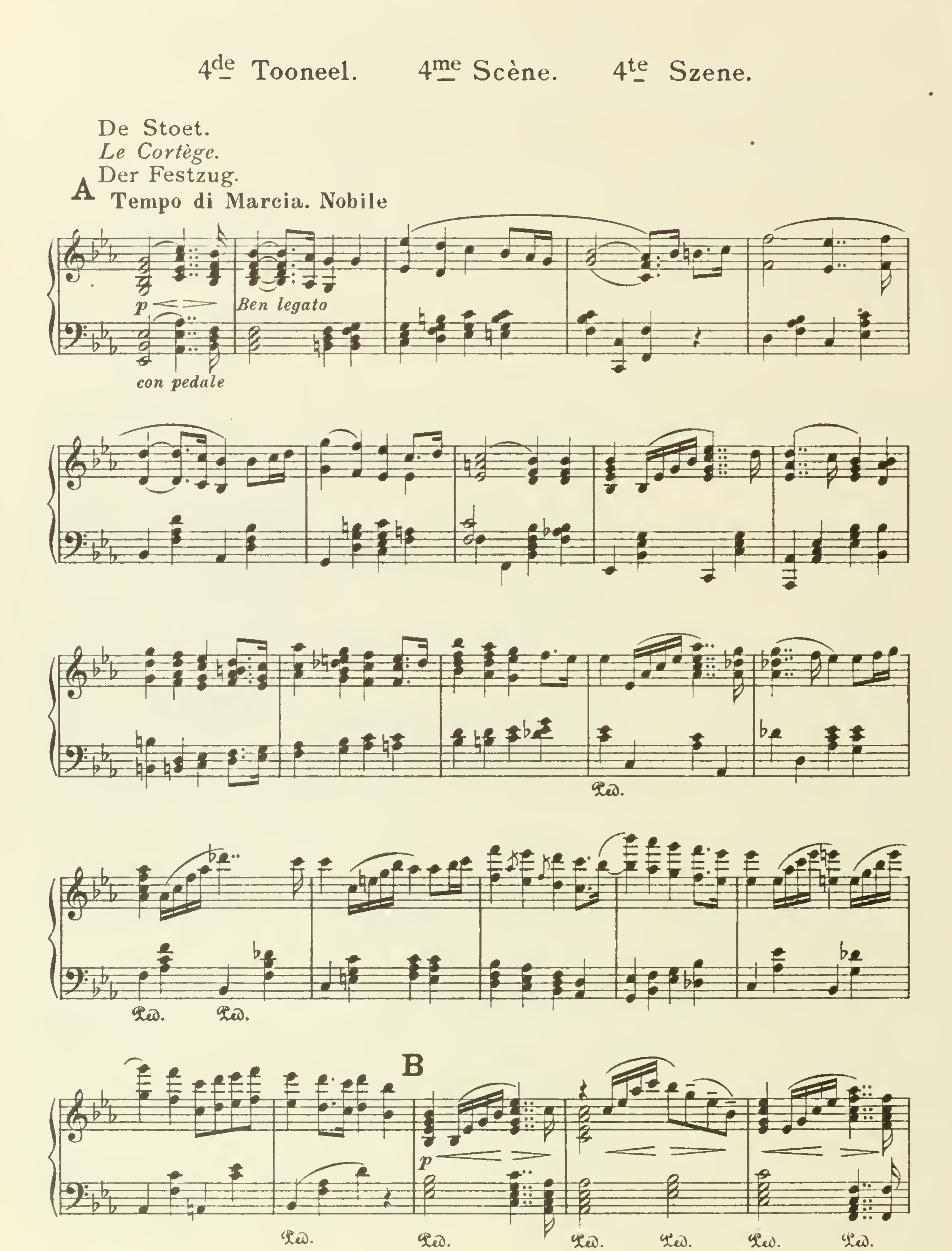
WT IONSTEN VERSAEMT
en IONST VOER CONST.

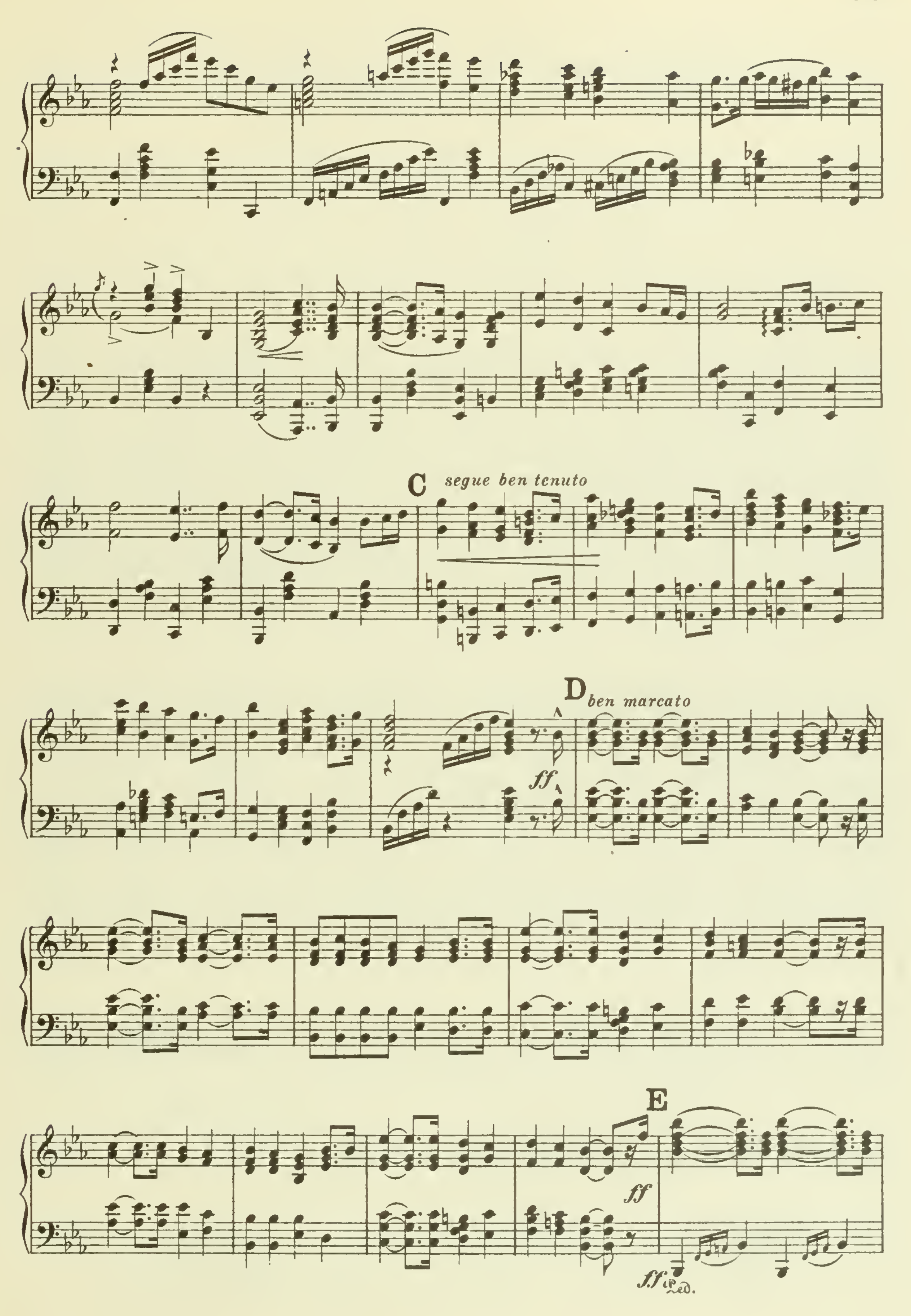
G. Chöre.

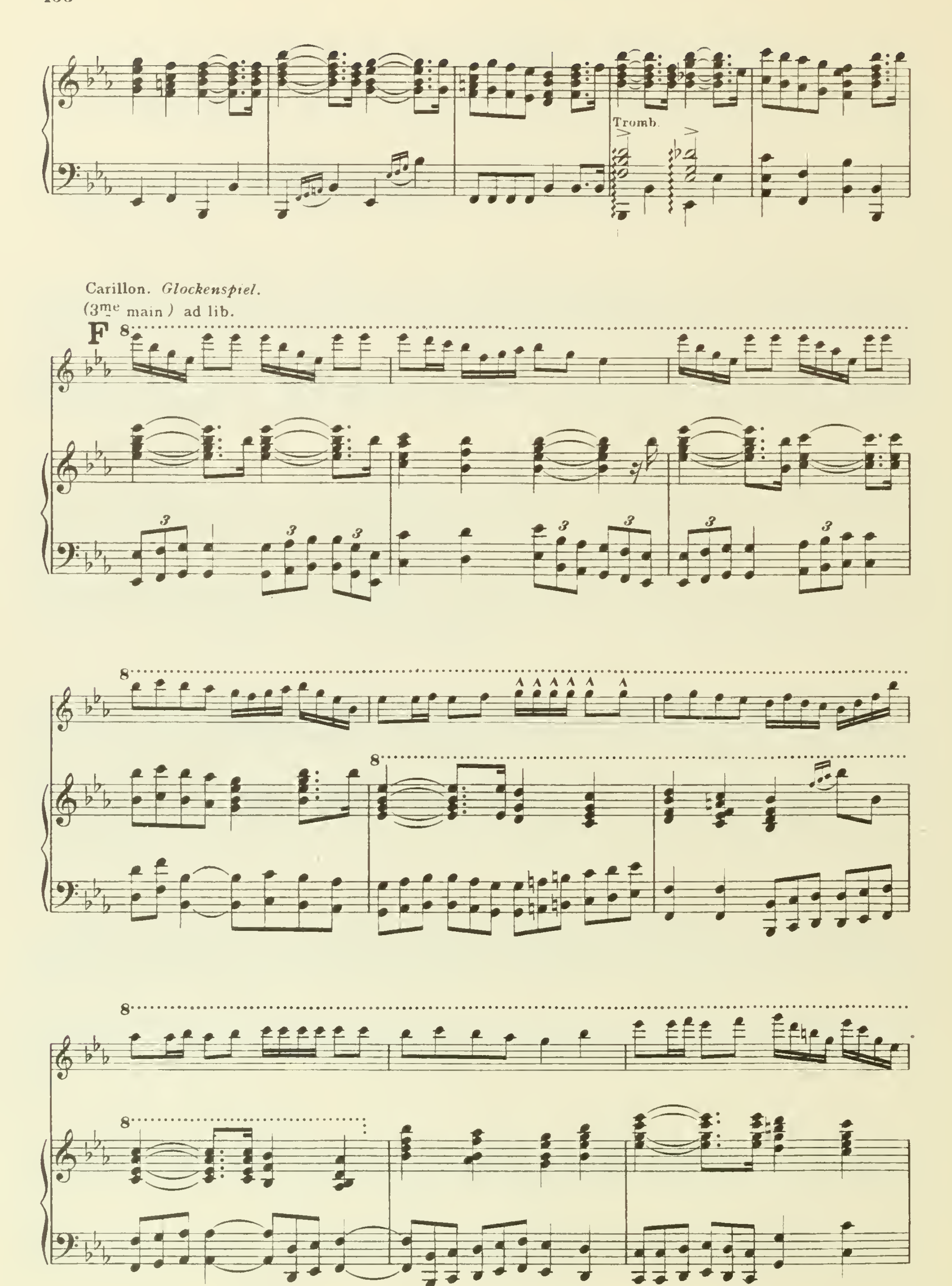
Während des Aufzugs jauchzt die Menge den verschiedenen Gilden zu.

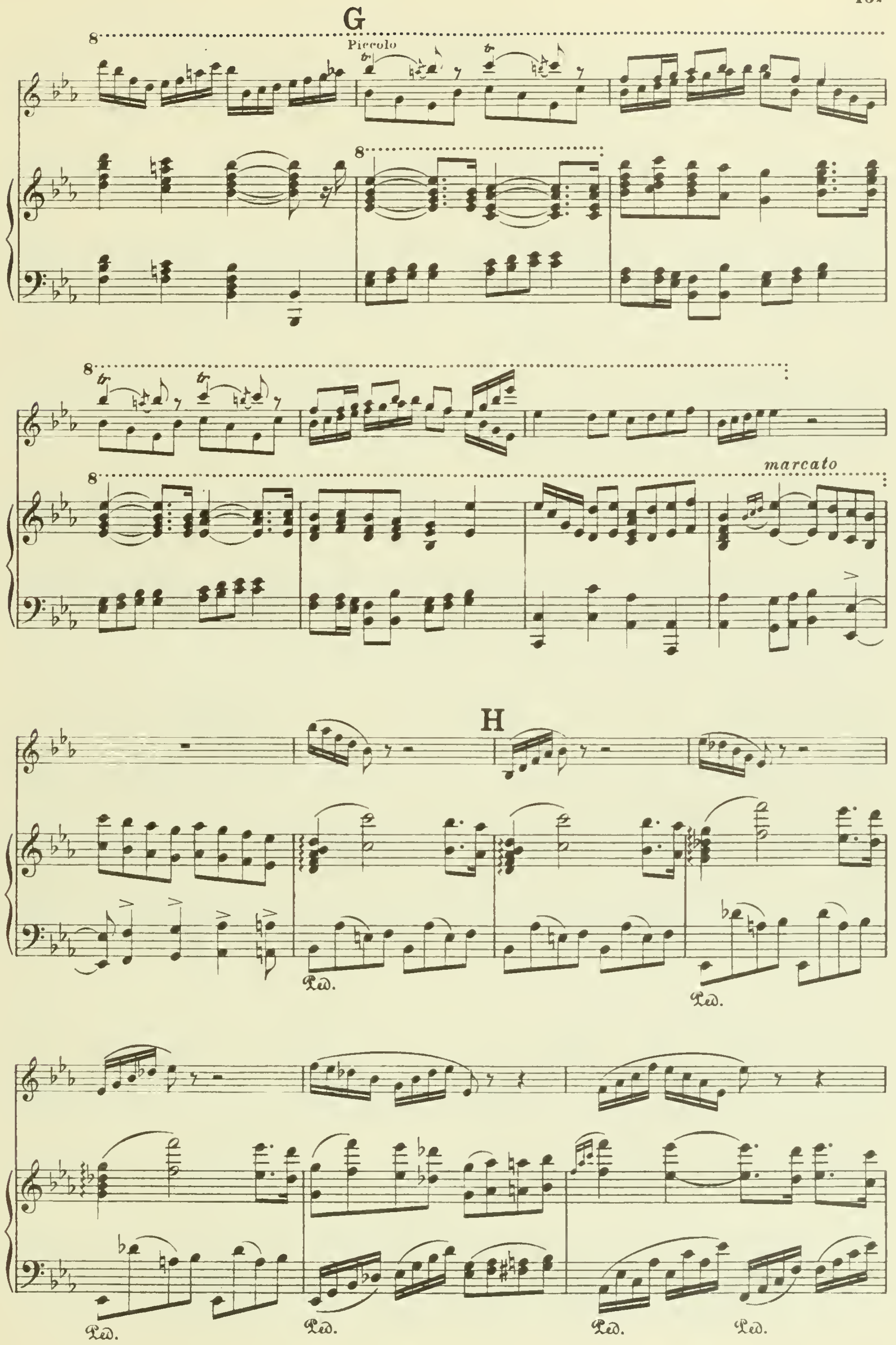
4de Tooneel. 4me Scène. 4te Szene.

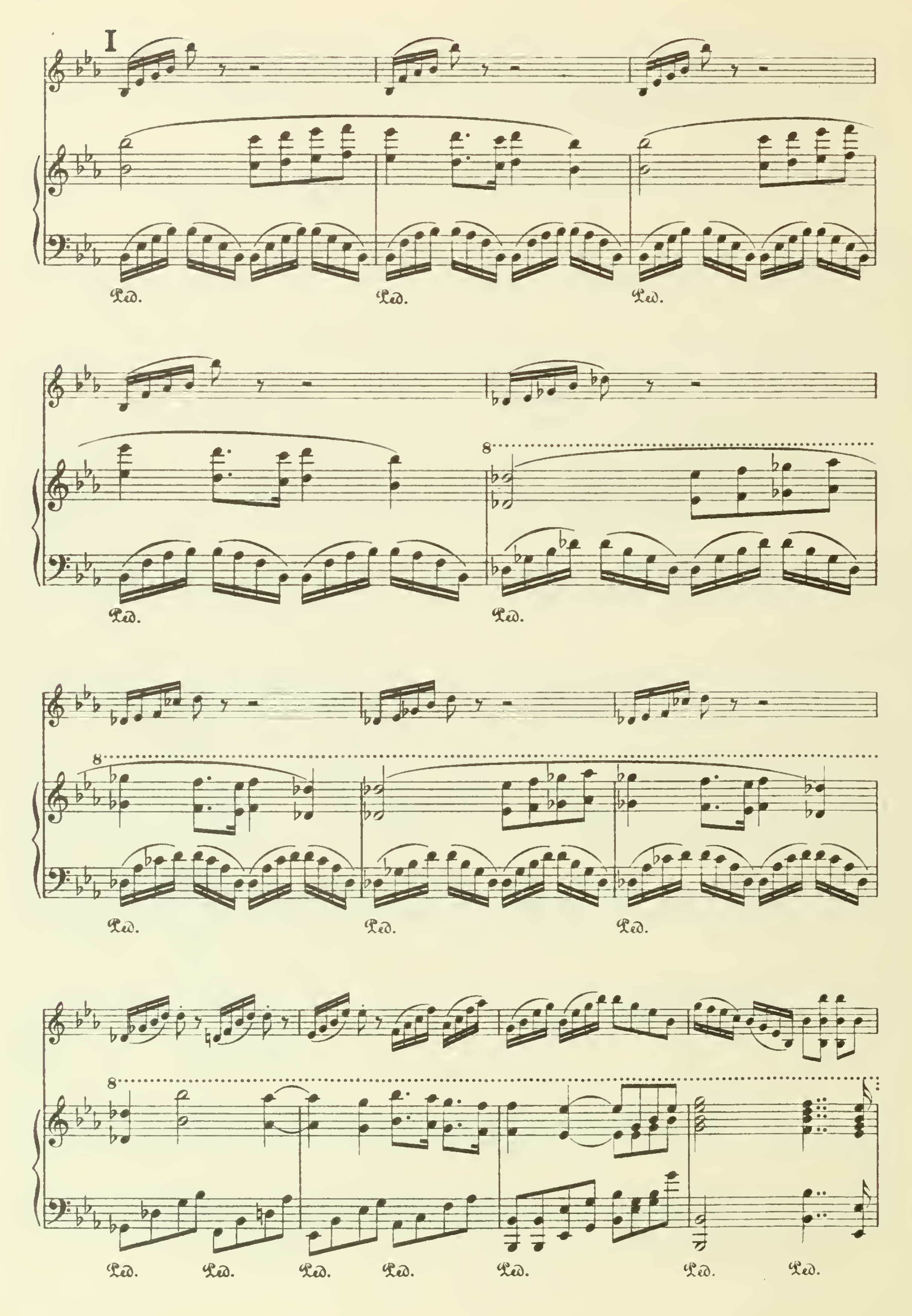
De Stoet.
Le Cortège.
Der Festzug.

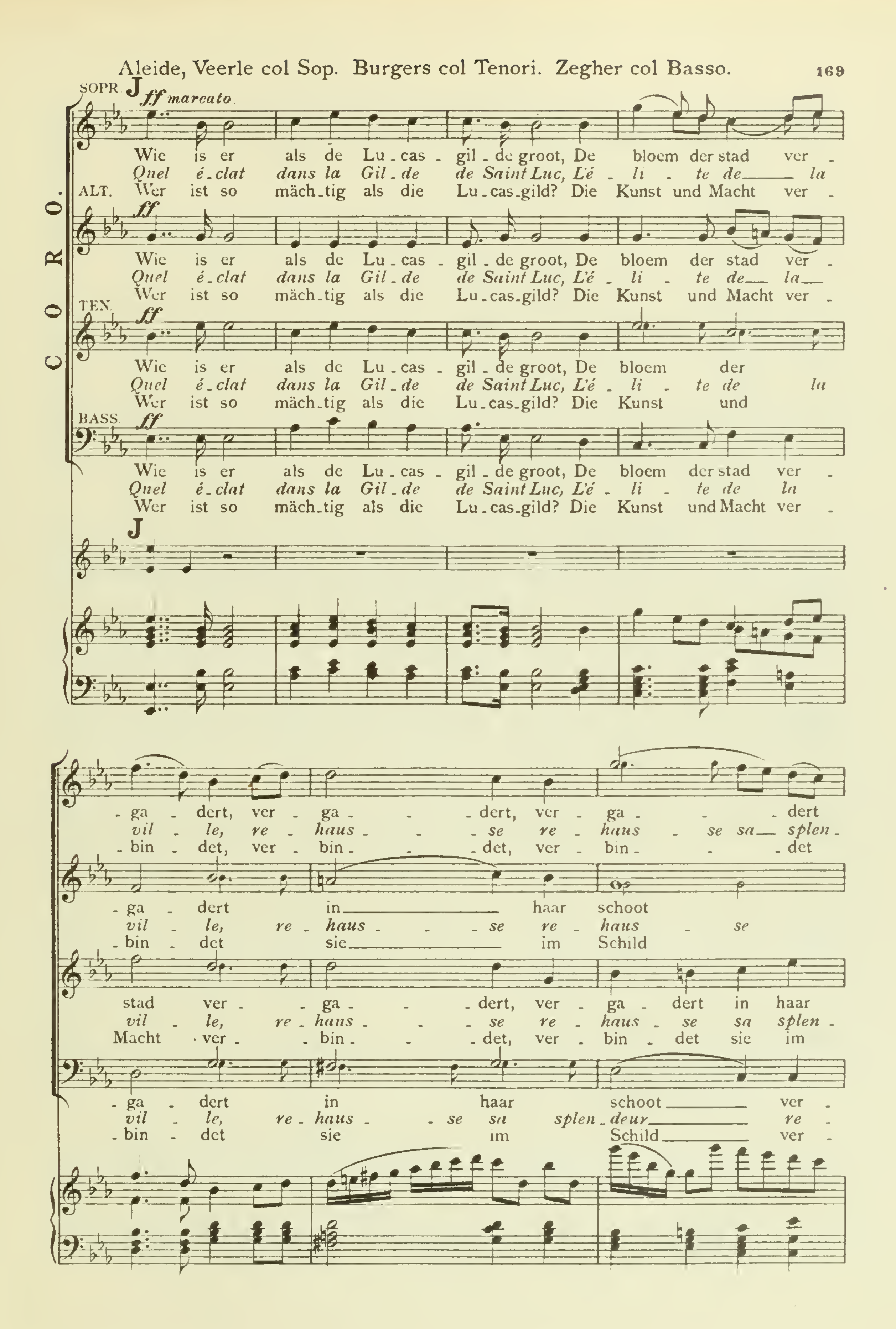

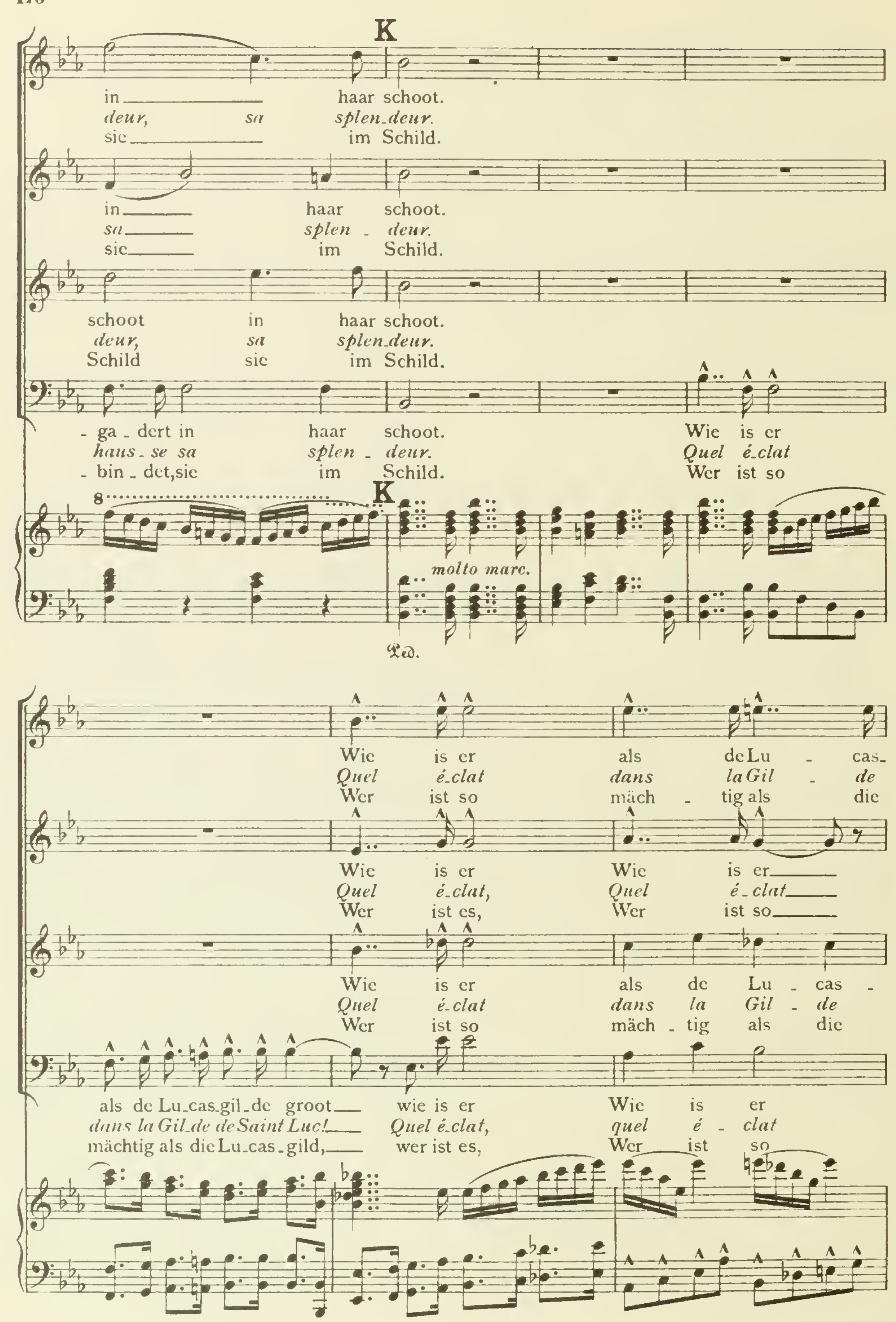

C
segue ben tenuto
D
ben marcato
ff
E
ff
ff Ped.
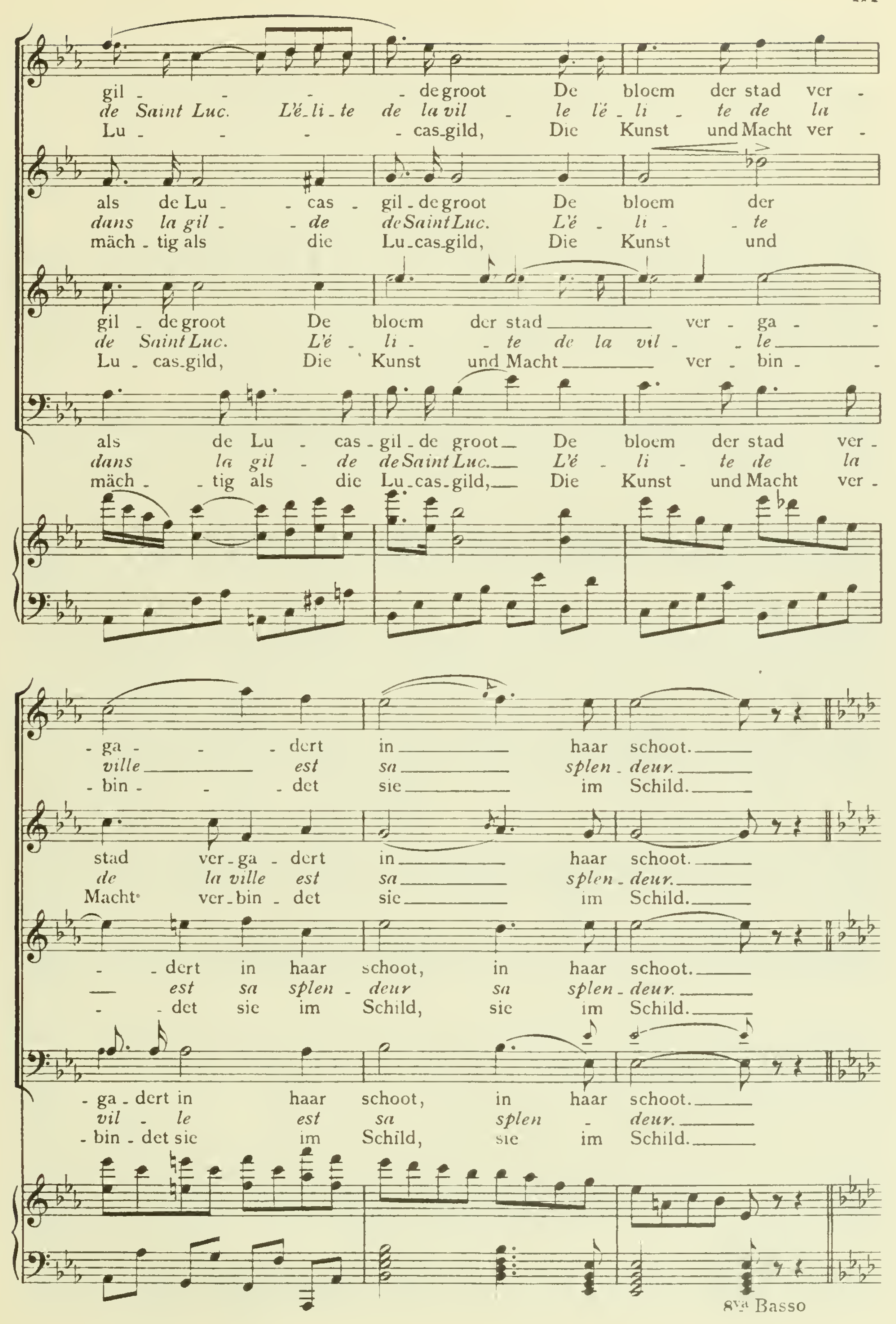

Tromb.
Carillon. Glockenspiel.
(3me main) ad lib.
F

G
Piccolo
marcato
H
Ped.

I
Ped.
8

Aleide, Veerle col Sop. Burgers col Tenori. Zegher col Basso.
CORO.
SOPR.
J
ff marcato.
Wie is er als de Lu - cas - gil - de groot, De bloem der stad ver -
Quel é - clat dans la Gil - de de Saint Luc, L'é - li - te de la
Wer ist so mäch - tig als die Lu - cas - gild? Die Kunst und Macht ver -
ALT.
ff
Wie is er als de Lu - cas - gil - de groot, De bloem der stad ver -
Quel é - clat dans la Gil - de de Saint Luc, L'é - li - te de la
Wer ist so mäch - tig als die Lu - cas - gild? Die Kunst und Macht ver -
TEN.
ff
Wie is er als de Lu - cas - gil - de groot, De bloem der
Quel é - clat dans la Gil - de de Saint Luc, L'é - li - te de la
Wer ist so mäch - tig als die Lu - cas - gild? Die Kunst und
BASS.
ff
Wie is er als de Lu - cas - gil - de groot, De bloem der stad ver -
Quel é - clat dans la Gil - de de Saint Luc, L'é - li - te de la
Wer ist so mäch - tig als die Lu - cas - gild? Die Kunst und Macht ver -
J
- ga - dert, ver - ga - - dert, ver - ga - - dert
vil - le, re - haus - - se re - haus - se sa splen -
- bin - det, ver - bin - - det, ver - bin - - det
- ga - dert in haar schoot
vil - le, re - haus - - se re - haus - se
- bin - det sie im Schild
stad ver - - ga - - dert, ver - ga - dert in haar
vil - le, re - haus - - se re - haus - se sa splen -
Macht ver - - bin - - det, ver - bin - det sie im
- ga - dert in haar schoot ver -
vil - le, re - haus - se sa splen - deur re -
- bin - det sie im Schild ver -

K
in haar schoot.
deur, sa splen-deur.
sie im Schild.
in haar schoot.
sa splen - deur.
sie im Schild.
schoot in haar schoot.
deur, sa splen-deur.
Schild sie im Schild.
- ga - dert in haar schoot. Wie is er
haus- se sa splen - deur. Quel é-clat
- bin - det, sie im Schild. Wer ist so
K
molto marc.
Wie is er als de Lu - cas-
Quel é-clat dans la Gil - de
Wer ist so mäch - tig als die
Wie is er Wie is er
Quel é-clat, Quel é - clat
Wer ist es, Wer ist so
Wie is er als de Lu - cas -
Quel é-clat dans la Gil - de
Wer ist so mäch - tig als die
als de Lu-cas-gil-de groot wie is er Wie is er
dans la Gil-de de Saint Luc! Quel é-clat, quel é - clat
mächtig als die Lu-cas-gild, wer ist es, Wer ist so

gil - - - - de groot De bloem der stad ver -
de Saint Luc. L'é_li_te de la vil - le l'é - li - te de la
Lu - - - - cas_gild, Die Kunst und Macht ver -
als de Lu - - cas - gil - de groot De bloem der
dans la gil - - de de Saint Luc. L'é - li - - te
mäch - tig als die Lu_cas_gild, Die Kunst und
gil - de groot De bloem der stad ver - ga - -
de Saint Luc. L'é - li - - te de la vil - le
Lu - cas_gild, Die Kunst und Macht ver - bin - -
als de Lu - cas - gil - de groot De bloem der stad ver -
dans la gil - de de Saint Luc. L'é - li - te de la
mäch - tig als die Lu_cas_gild, Die Kunst und Macht ver -
- ga - - - dert in haar schoot.
ville est sa splen - deur.
- bin - - - det sie im Schild.
stad ver - ga - dert in haar schoot.
de la ville est sa splen - deur.
Macht ver - bin - det sie im Schild.
- - dert in haar schoot, in haar schoot.
est sa splen - deur sa splen - deur.
- - det sie im Schild, sie im Schild.
- ga - dert in haar schoot, in haar schoot.
vil - le est sa splen - deur.
- bin - det sie im Schild, sie im Schild.
8va Basso

Grazioso.

Aleide, Veerle col Sop.

L

Hoe fleu-rig is— die tuil van vi-o-lie-ren. Hoe— keu-rig
Voi-ci— des— bou-quets de «gi-ro-flé-es,» No-ble cham-bre
Wie duf-tig ist— der Strauß der „Vi-o-lie-ren!" Wie— lieb-lich

is— dit— gild be-naamd. Al-tijd eerst om kunst-ver-nuft te
qui— por-te ce nom. El-le por-te fiè-re sa de-
ist— der— Nam' ge-wählt. Im-mer da,— wo Kunst ver-ehrt muß

M

vie-ren Uit Jon-sten nogmaals hier ver-saamt.— De Goud-bloem
-vi-se «U-nis tou-jours par l'A-mi-tié.»— E-blou-is-
wer-den, Dem Künst-ler hul-di-gen sie auch heut. Die Sonn'-blum

Goudbloem.
Le Souci.
Sonnblum.

N

smukt met zon-ne— glo-ren De stoet ter eer— Der
-sant, ou voit pa-raî-tre Du «Souci» l'é-tendard, Du
schmükt mit gold'-nem Glan-ze Den Zug, zur Ehr'— Des

uit - ver - ko - ren. De O-lijf tak met — zijn vre - de -
«Souci» l'é - ten - dard de fê - te. «L'o - li - vi - er» — par - mi — les —
Aus - er - wähl - ten. O - li - ven - zweig, Du Frie - dens -

O

- palm Mengt — in het feest — zijn vreug - de galm.
fleurs Po - se parmi les fleurs — la paix de sa cou - leur.
- pal-me Hast — noch auf kei - - nem Fest — ge - fehlt.

ff

C O R O.

SOPR.

ALT.

TEN.
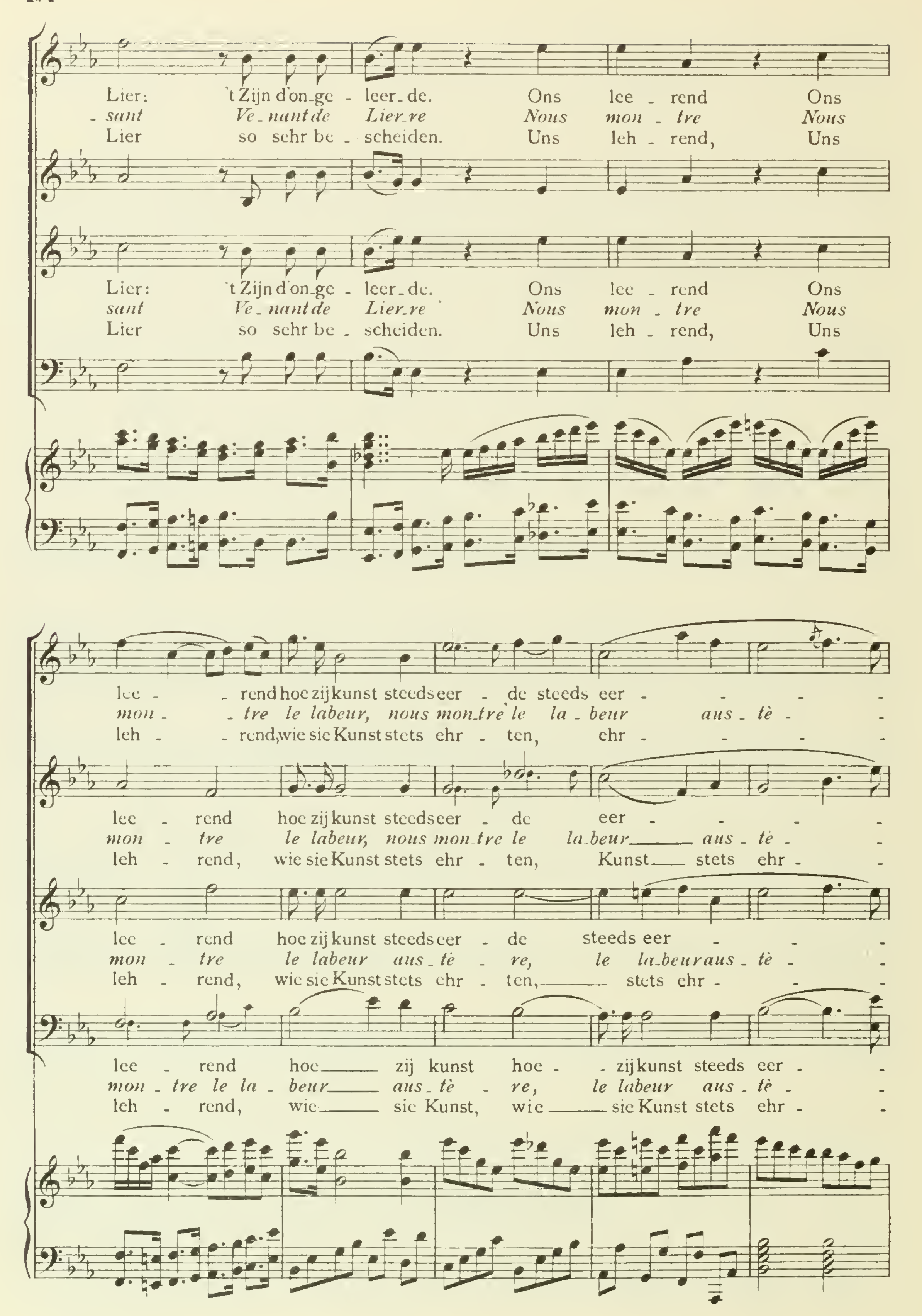
BASS.

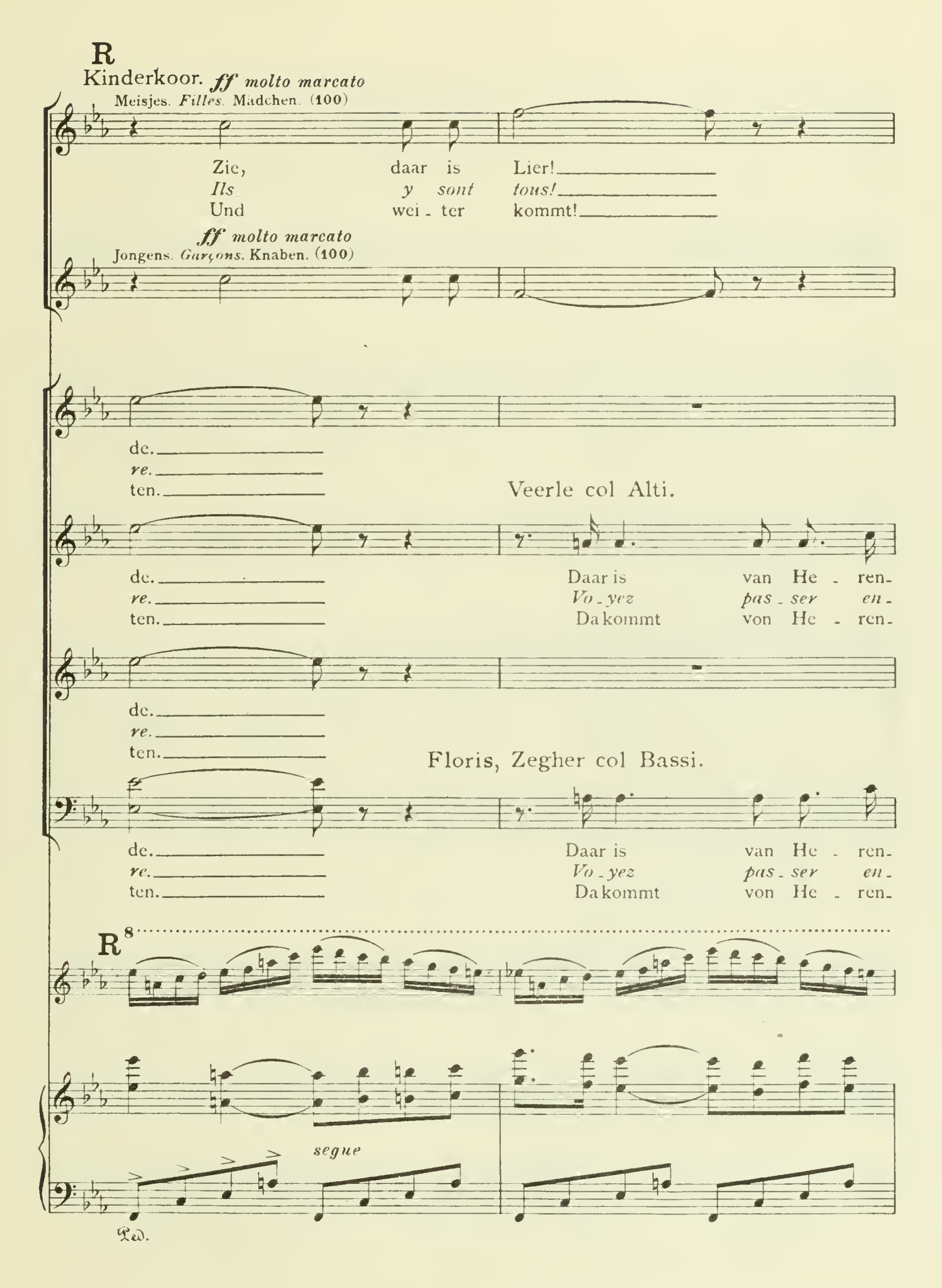
P

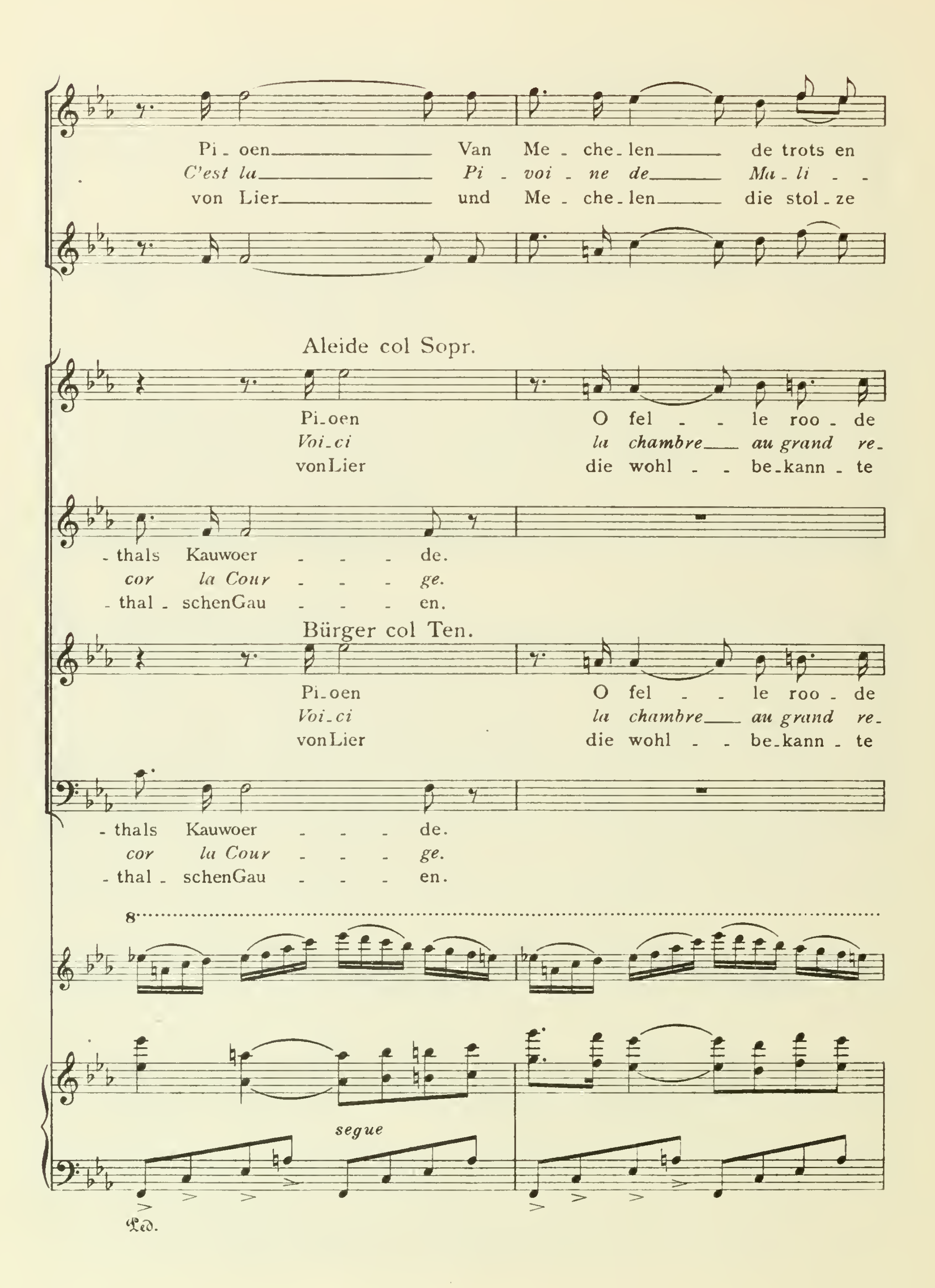
He! daar is
L'ar - bre crois.
Ha! da ist

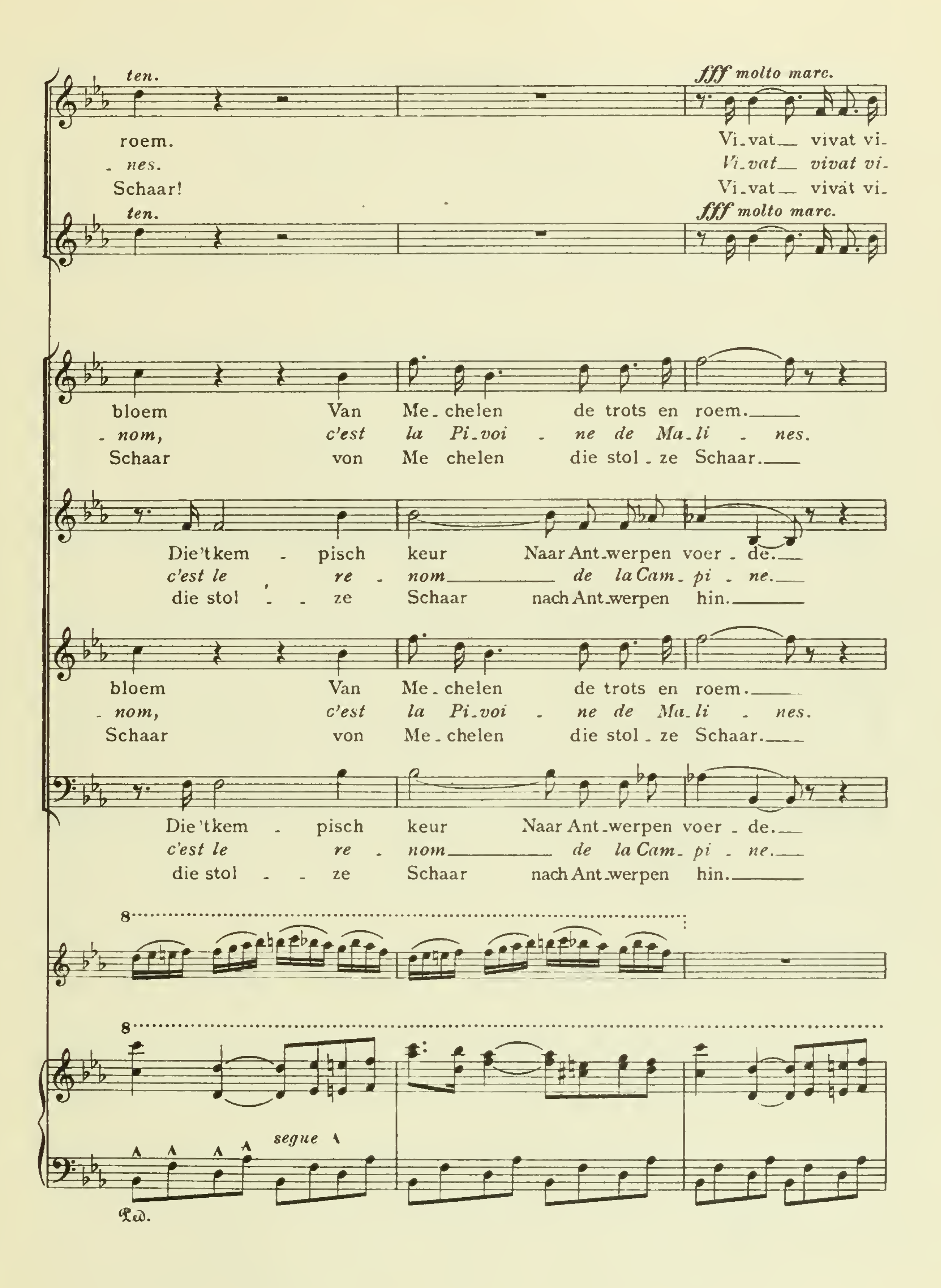
Ongheleerde. (Lier.) He! daar is
L'ar - bre crois.
Floris, Zegher col Bassi. Ha! da ist

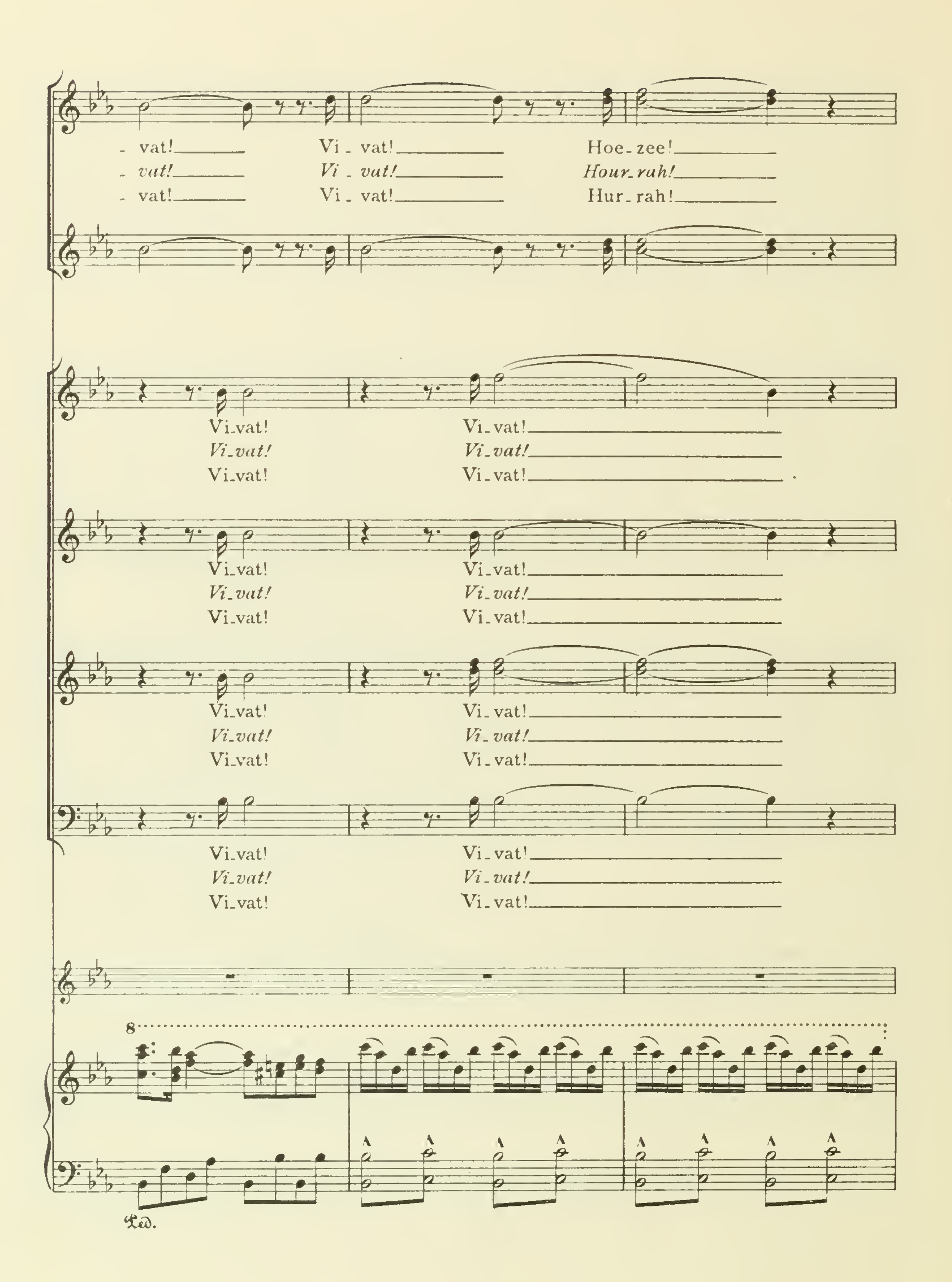
P

Lier: 't Zijn d'on-ge - leer-de. Ons lee - rend Ons
- sant Ve - nant de Lier-re Nous mon - tre Nous
Lier so sehr be - scheiden. Uns leh - rend, Uns
Lier: 't Zijn d'on-ge - leer-de. Ons lee - rend Ons
sant Ve - nant de Lier-re Nous mon - tre Nous
Lier so sehr be - scheiden. Uns leh - rend, Uns
lee - - rend hoe zij kunst steeds eer - de steeds eer - - - - -
mon - - tre le labeur, nous mon-tre le la - beur aus - tè - -
leh - - rend, wie sie Kunst stets ehr - ten, ehr - - - - -
lee - rend hoe zij kunst steeds eer - de eer - - - - -
mon - tre le labeur, nous mon-tre le la-beur aus - tè - -
leh - rend, wie sie Kunst stets ehr - ten, Kunst stets ehr - -
lee - rend hoe zij kunst steeds eer - de steeds eer - - -
mon - tre le labeur aus - tè - re, le la-beur aus - tè - -
leh - rend, wie sie Kunst stets ehr - ten, stets ehr - - -
lee - rend hoe zij kunst hoe - zij kunst steeds eer - -
mon - tre le la - beur aus - tè - re, le labeur aus - tè - -
leh - rend, wie sie Kunst, wie sie Kunst stets ehr - -

R
Kinderkoor. ff molto marcato
Meisjes. Filles. Mädchen. (100)
Zie, daar is Lier!
Ils y sont tous!
Und wei - ter kommt!
ff molto marcato
Jongens. Garçons. Knaben. (100)
de.
re.
ten.
Veerle col Alti.
de.
re.
ten.
Daar is van He - ren-
Vo - yez pas - ser en-
Da kommt von He - ren-
de.
re.
ten.
Floris, Zegher col Bassi.
de.
re.
ten.
Daar is van He - ren-
Vo - yez pas - ser en-
Da kommt von He - ren-
R
segue

Pi - oen Van Me - che - len de trots en
C'est la Pi - voi - ne de Ma - li - -
von Lier und Me - che - len die stol - ze
Aleide col Sopr.
Pi - oen O fel - - le roo - de
Voi - ci la chambre au grand re -
von Lier die wohl - - be - kann - te
- thals Kauwoer - - - de.
cor la Cour - - - ge.
- thal - schenGau - - - en.
Bürger col Ten.
Pi - oen O fel - - le roo - de
Voi - ci la chambre au grand re -
von Lier die wohl - - be - kann - te
- thals Kauwoer - - - de.
cor la Cour - - - ge.
- thal - schenGau - - - en.
segue

ten.
fff molto marc.
roem.
Vi-vat vivat vi-
- nes.
Vi-vat vivat vi-
Schaar!
Vi-vat vivat vi-
ten.
fff molto marc.
bloem Van Me-chelen de trots en roem.
- nom, c'est la Pi-voi - ne de Ma-li - nes.
Schaar von Me chelen die stol - ze Schaar.
Die'tkem - pisch keur Naar Ant-werpen voer - de.
c'est le re - nom de la Cam-pi - ne.
die stol - - ze Schaar nach Ant-werpen hin.
bloem Van Me-chelen de trots en roem.
- nom, c'est la Pi-voi - ne de Ma-li - nes.
Schaar von Me-chelen die stol - ze Schaar.
Die'tkem - pisch keur Naar Ant-werpen voer - de.
c'est le re - nom de la Cam-pi - ne.
die stol - - ze Schaar nach Ant-werpen hin.
segue

- vat!
- vat!
- vat!
Vi - vat!
Vi - vat!
Vi - vat!
Hoe - zee!
Hour - rah!
Hur - rah!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!
Vi-vat!

ff

Daar is de Ma - ged van ons ste - de Ge -
Puis dans l'é clat d'un blanc cor - tè ge, Par -
Nun naht die Jung - frau uns - rer Stadt, Ge -

ff

ff

Daar is de Ma - ged van ons ste - de Ge -
Puis dans l'é clat d'un blanc cor - tè ge, Par -
Nun naht die Jung - frau uns - rer Stadt, Ge -

ff
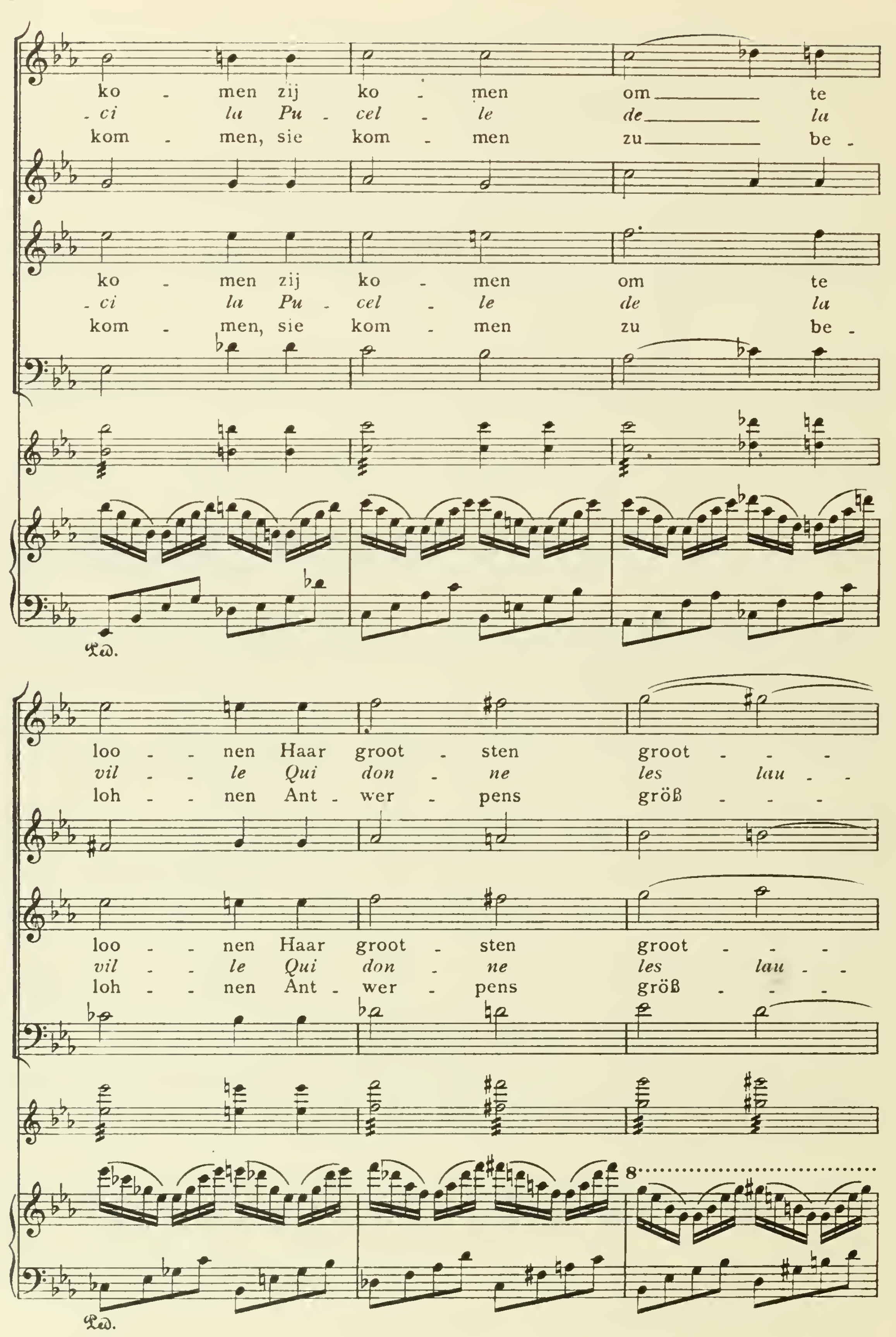
ossia

Ped.

volgd van haar maag - de - kens schoon zij
- mi le flot clair des en - fants, Voi -
folgt von den Mäg - de - lein schön, Sie
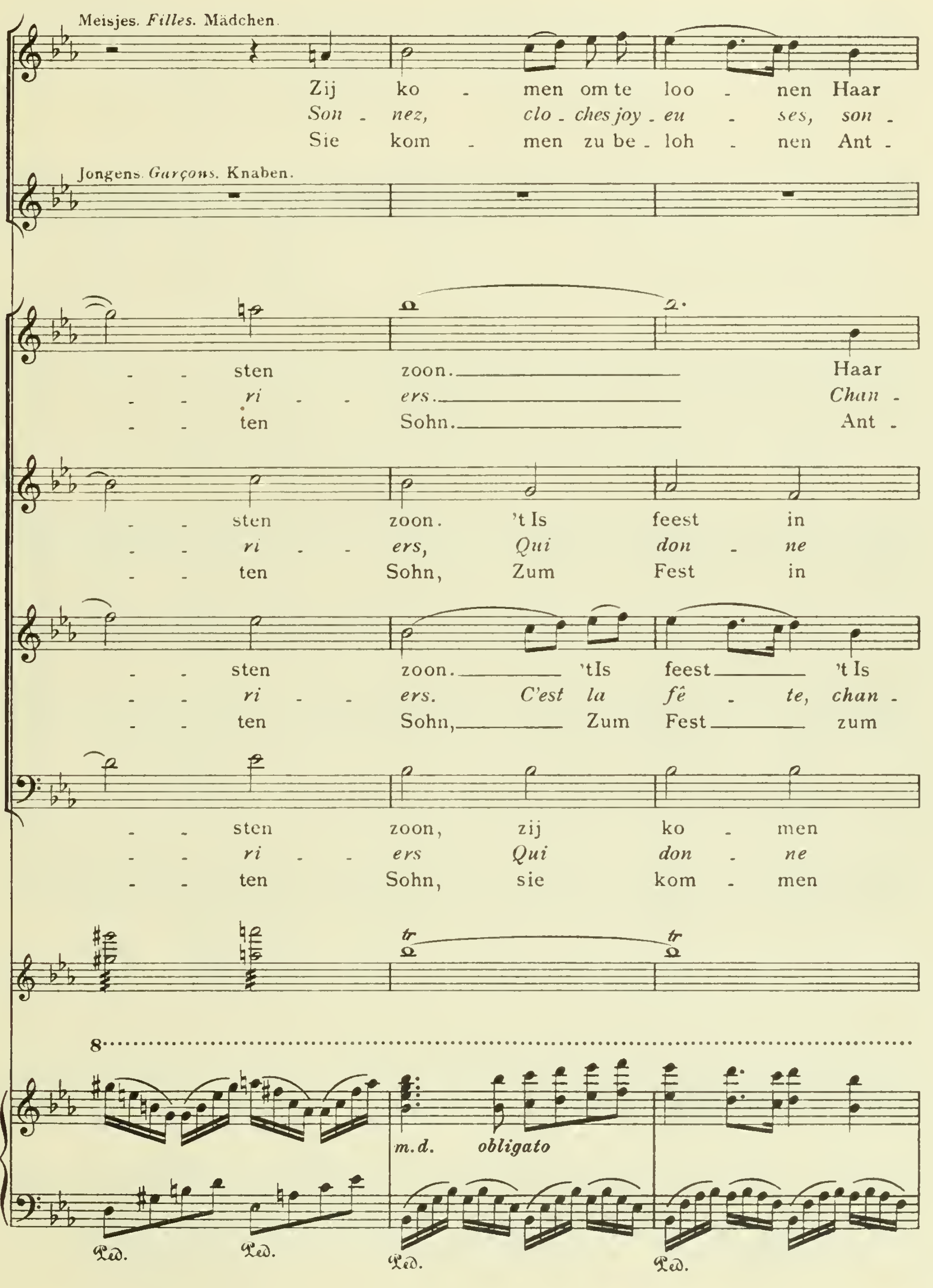
volgd van haar maag - de - kens schoon zij
- mi le flot clair des en - fants, Voi -
folgt von den Mäg - de - lein schön, Sie

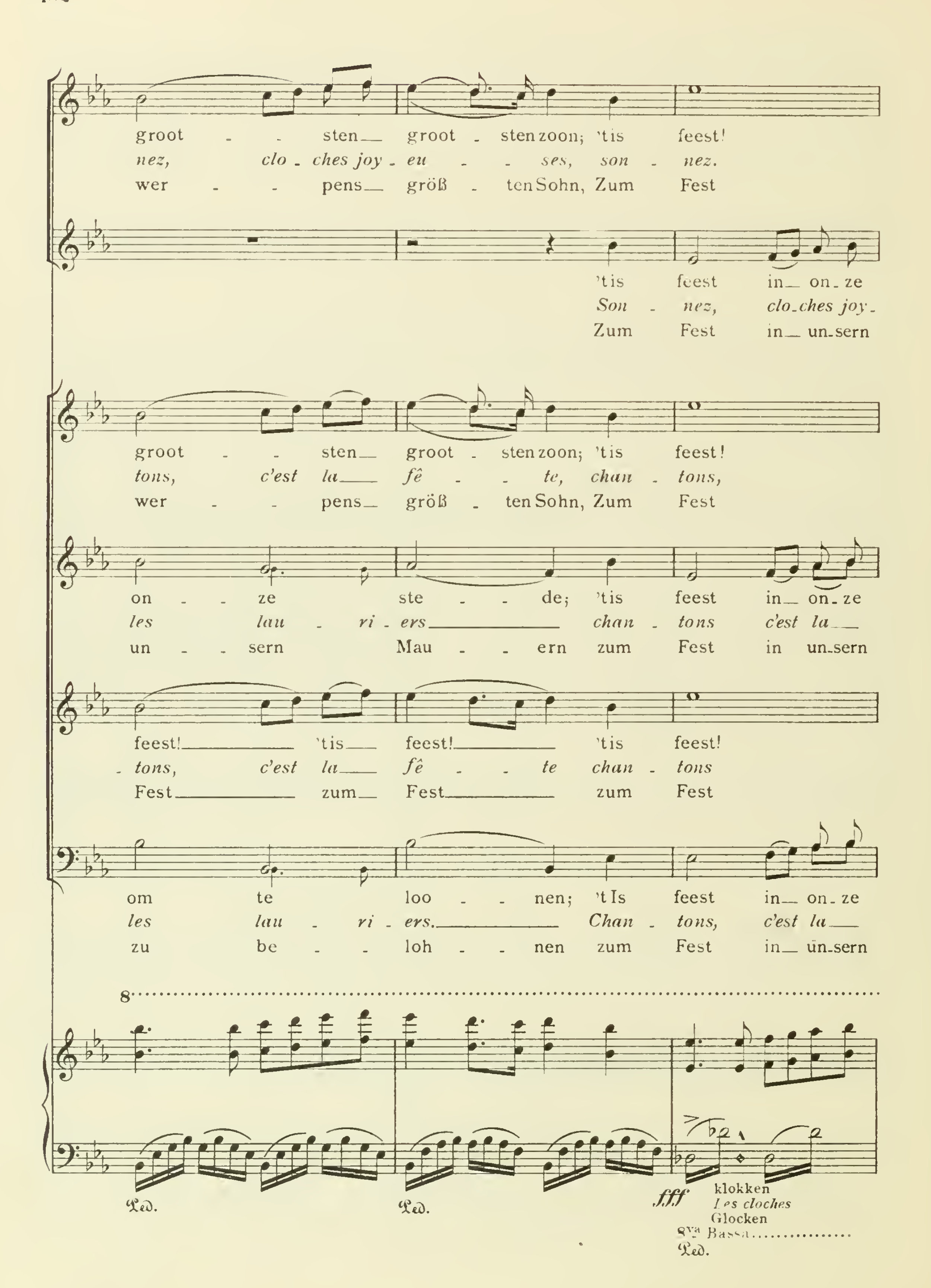
Ped.
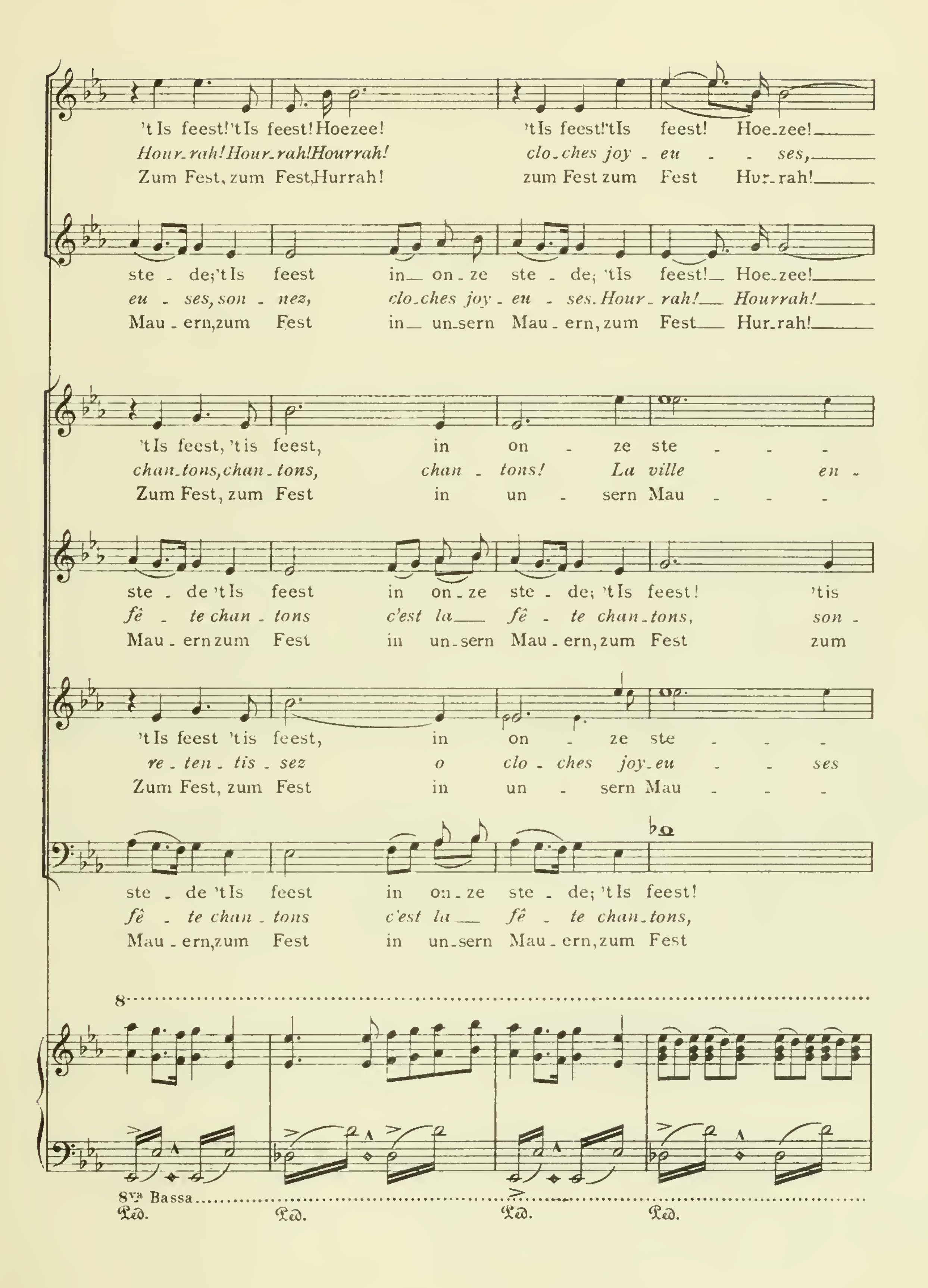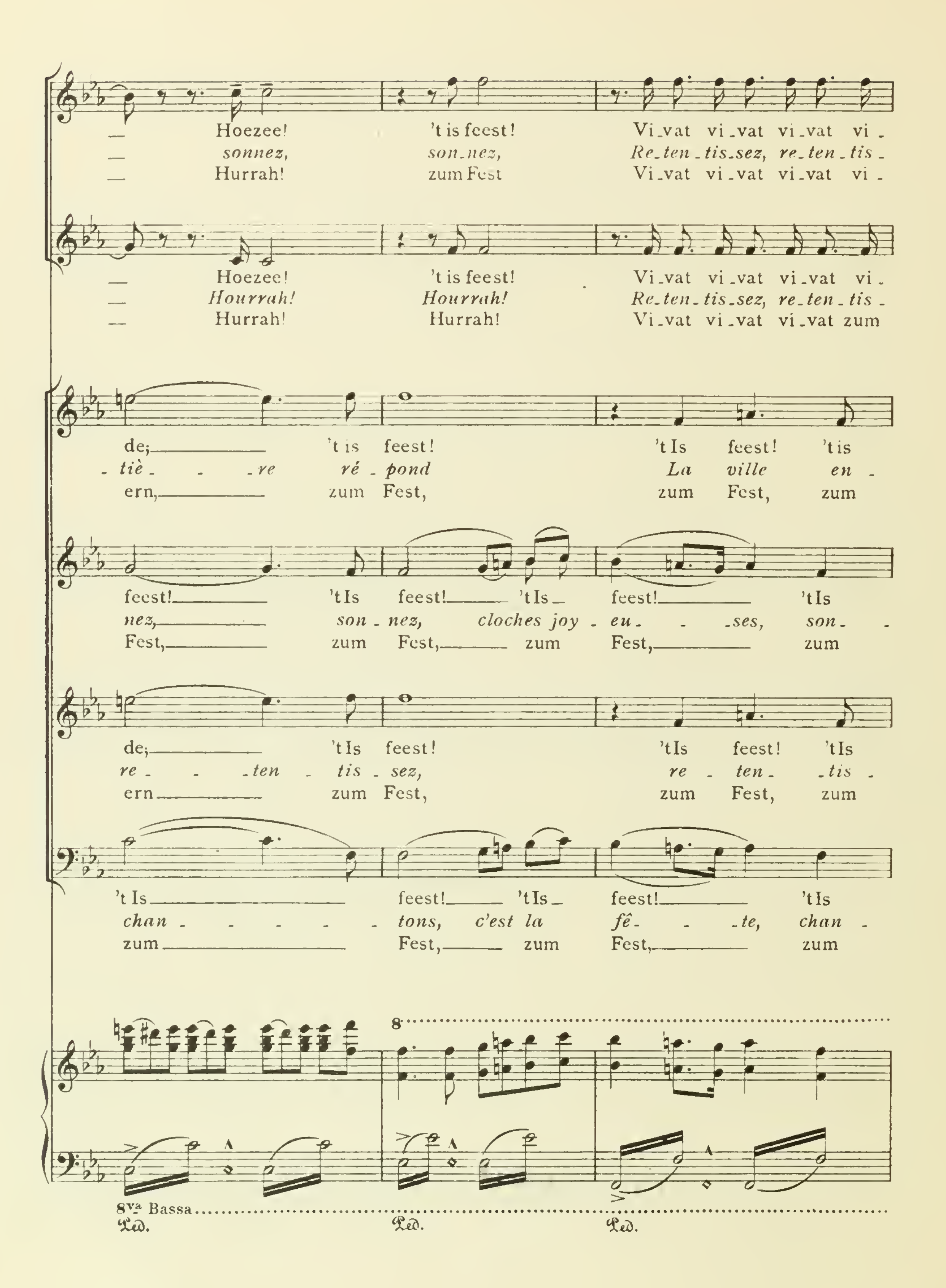

ko - men zij ko - men om te
- ci la Pu - cel - le de la
kom - men, sie kom - men zu be -
ko - men zij ko - men om te
- ci la Pu - cel - le de la
kom - men, sie kom - men zu be -
Ped.
loo - - nen Haar groot - sten groot - - -
vil - - le Qui don - ne les lau - -
loh - - nen Ant - wer - pens größ - - -
loo - - nen Haar groot - sten groot - - -
vil - - le Qui don - ne les lau - -
loh - - nen Ant - wer - pens größ - - -
8
Ped.

Kinderkoor.
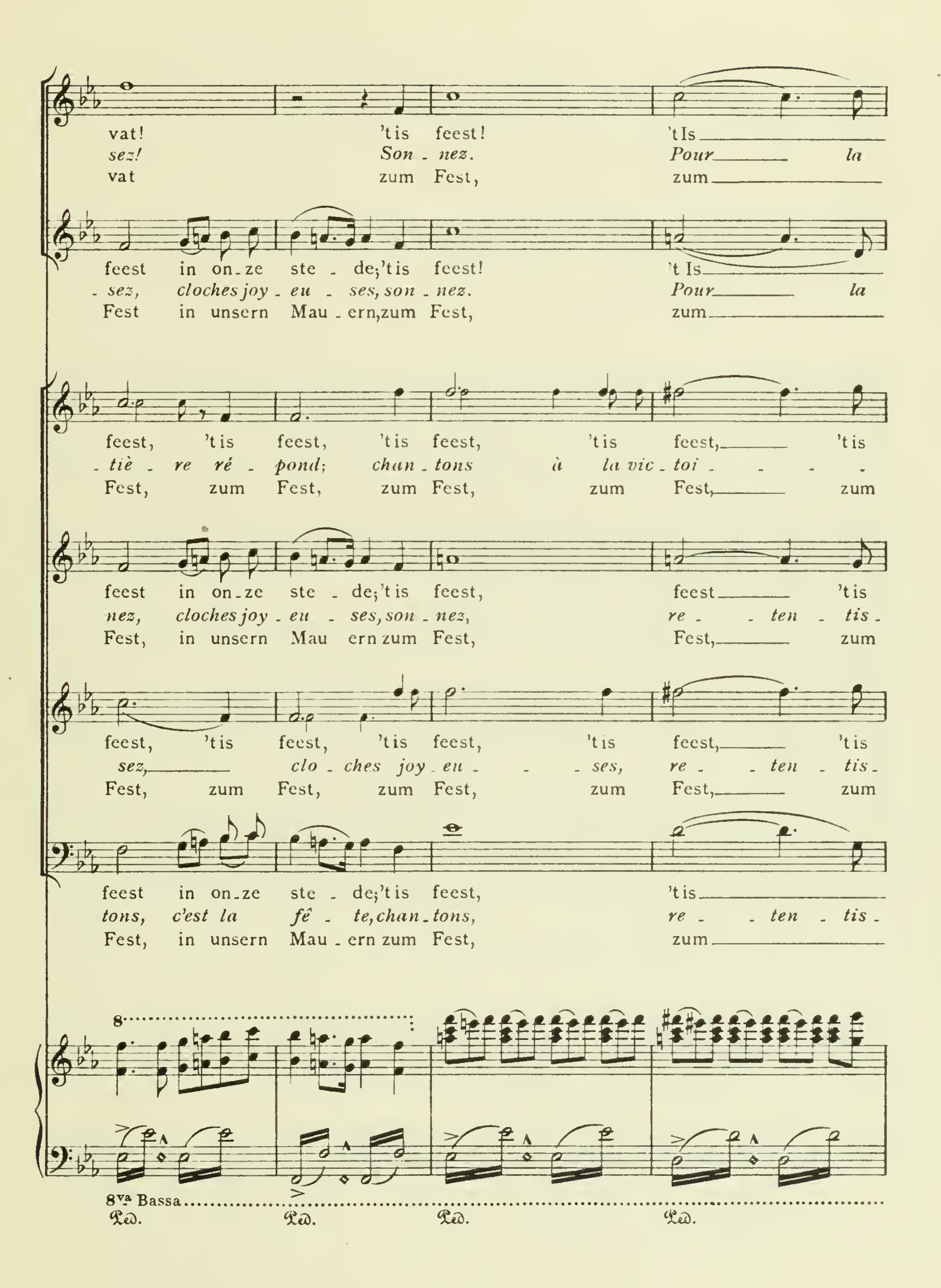

Meisjes. *Filles.* Mädchen.
Zij ko - men om te loo - nen Haar
Son - nez, clo - ches joy - eu - ses, son -
Sie kom - men zu be - loh - nen Ant -
Jongens. *Garçons.* Knaben.
- - sten zoon. Haar
- - ri - - ers. Chan -
- - ten Sohn. Ant -
- - sten zoon. 't Is feest in
- - ri - - ers, Qui don - ne
- - ten Sohn, Zum Fest in
- - sten zoon. 'tIs feest 't Is
- - ri - - ers. C'est la fê - te, chan -
- - ten Sohn, Zum Fest zum
- - sten zoon, zij ko - men
- - ri - - ers Qui don - ne
- - ten Sohn, sie kom - men
tr
tr
8
m.d. obligato
Ped.
Ped.
Ped.
Ped.
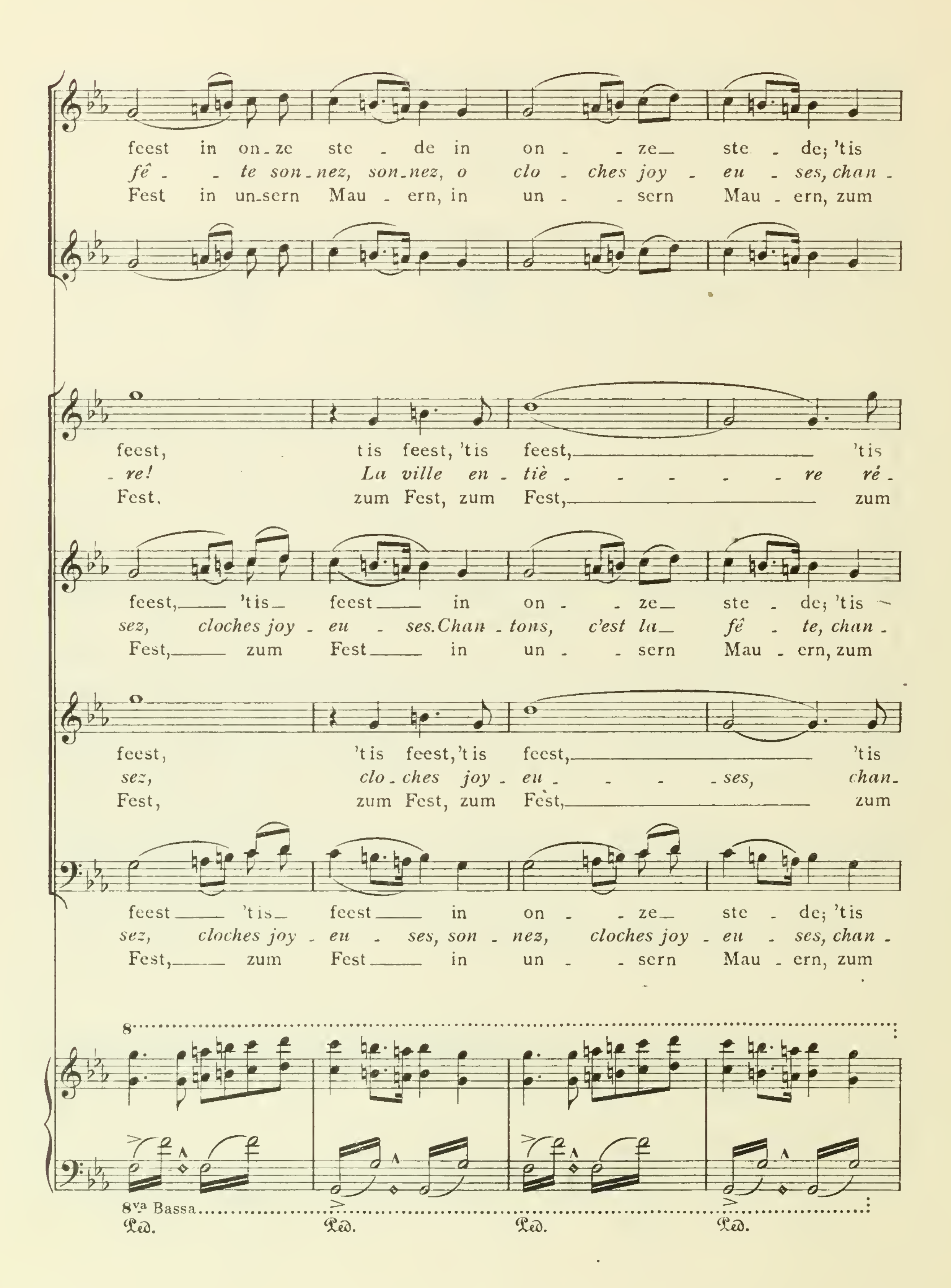

groot - - sten_ groot - sten zoon; 'tis feest!
nez, clo - ches joy - eu - - ses, son - nez.
wer - - pens_ größ - ten Sohn, Zum Fest
'tis feest in_ on - ze
Son - nez, clo - ches joy -
Zum Fest in_ un - sern
groot - - sten_ groot - sten zoon; 'tis feest!
tons, c'est la_ fê - - te, chan - tons,
wer - - pens_ größ - ten Sohn, Zum Fest
on - - ze ste - - de; 'tis feest in_ on - ze
les lau - ri - ers_ chan - tons c'est la_
un - - sern Mau - - ern zum Fest in un - sern
feest!_ 'tis_ feest!_ 'tis feest!
- tons, c'est la_ fê - - te chan - tons
Fest_ zum_ Fest_ zum Fest
om te loo - - nen; 't Is feest in_ on - ze
les lau - ri - ers._ Chan - tons, c'est la_
zu be - - loh - - nen zum Fest in_ un - sern
8
fff
klokken
Les cloches
Glocken
8va Bassa
Ped.

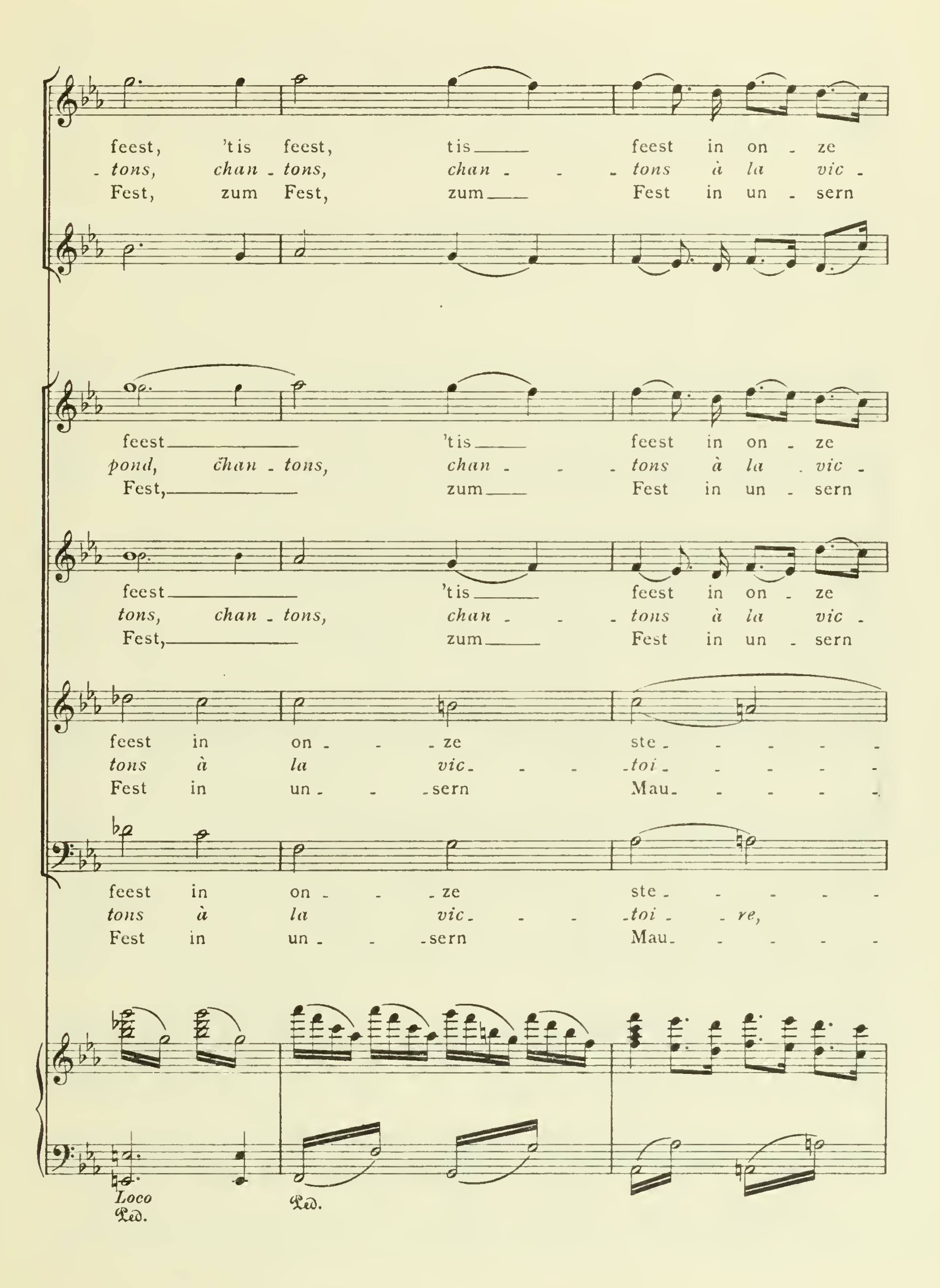

'tIs feest!'tIs feest!Hoezee! 'tIs feest!'tIs feest! Hoe-zee!
Hour-rah!Hour-rah!Hourrah! clo-ches joy - eu - - ses,
Zum Fest, zum Fest,Hurrah! zum Fest zum Fest Hur-rah!
ste - de;'tIs feest in on-ze ste - de; 'tIs feest! Hoe-zee!
eu - ses, son - nez, clo-ches joy - eu - ses. Hour - rah! Hourrah!
Mau - ern,zum Fest in un-sern Mau - ern, zum Fest Hur-rah!
'tIs feest, 'tis feest, in on - ze ste - - -
chan-tons,chan-tons, chan - tons! La ville en -
Zum Fest, zum Fest in un - sern Mau - - -
ste - de 'tIs feest in on-ze ste - de; 'tIs feest! 'tis
fê - te chan - tons c'est la fê - te chan-tons, son -
Mau - ern zum Fest in un-sern Mau - ern, zum Fest zum
'tIs feest 'tis feest, in on - ze ste - - -
re - ten - tis - sez o clo - ches joy-eu - - ses
Zum Fest, zum Fest in un - sern Mau - - -
ste - de 'tIs feest in on-ze ste - de; 'tIs feest!
fê - te chan - tons c'est la fê - te chan-tons,
Mau - ern,zum Fest in un-sern Mau - ern, zum Fest
8va Bassa
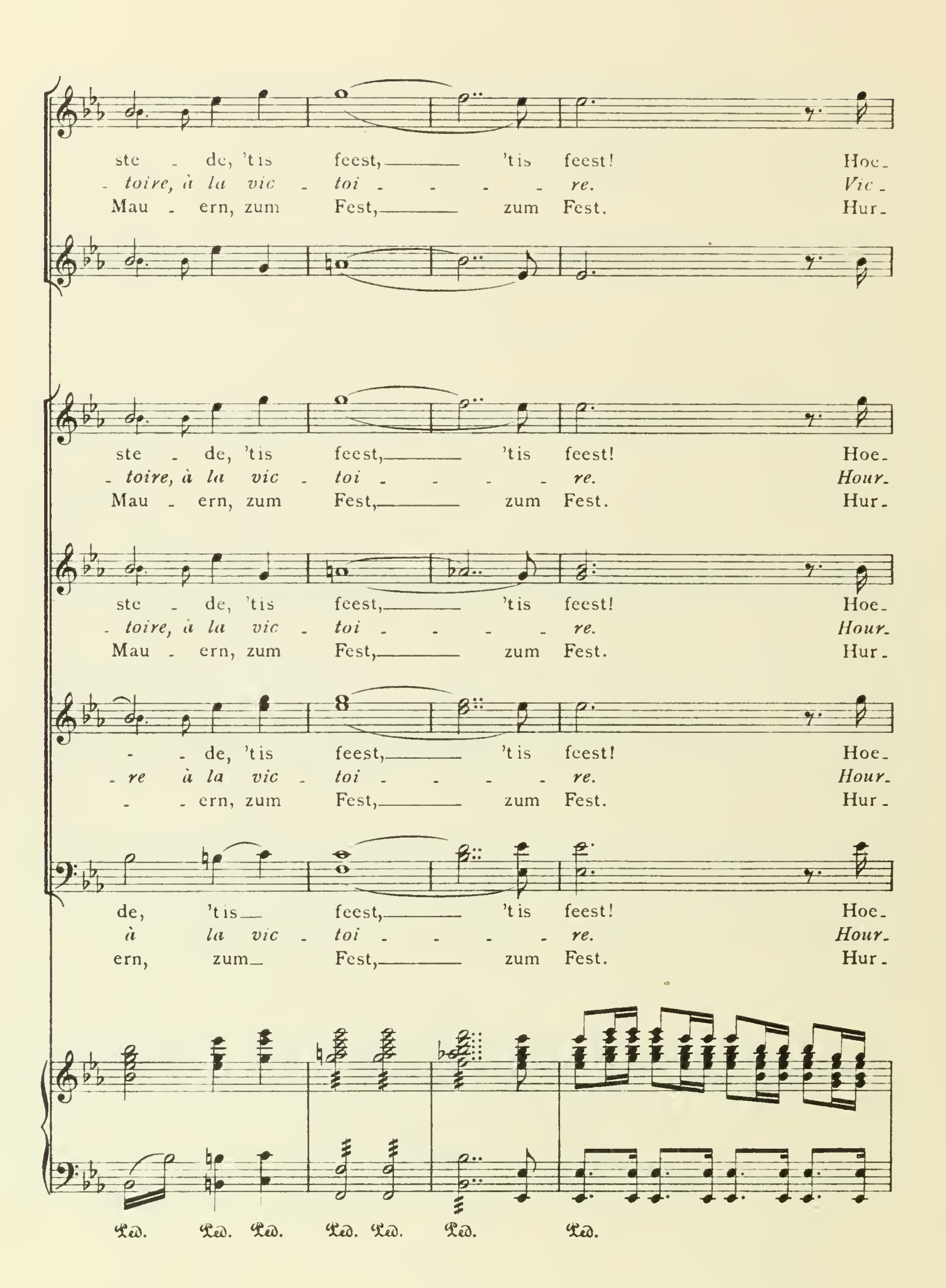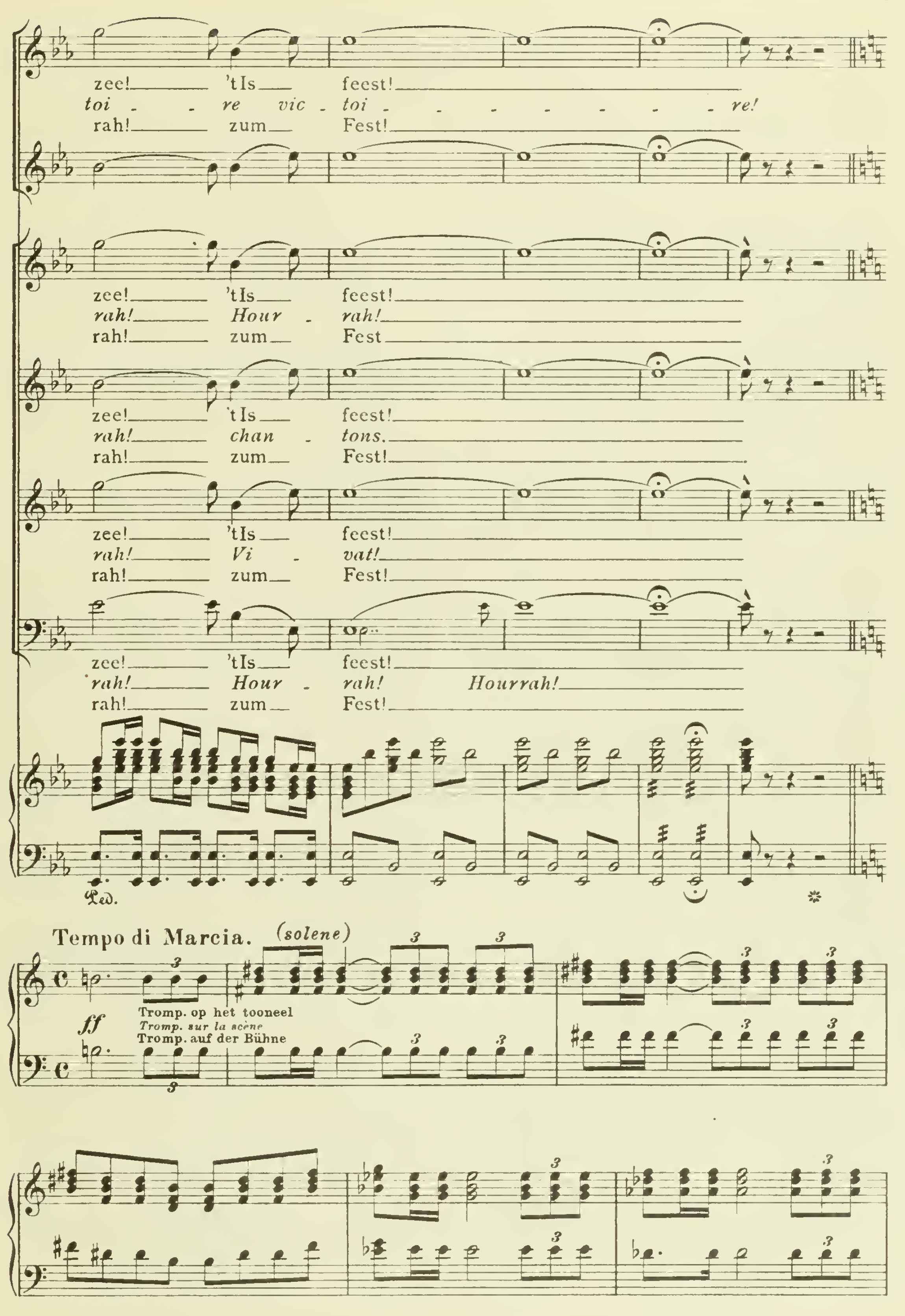

— Hoezee! 't is feest! Vi_vat vi_vat vi_vat vi_
— sonnez, son_nez, Re_ten_tis_sez, re_ten_tis_
— Hurrah! zum Fest Vi_vat vi_vat vi_vat vi_
— Hoezee! 't is feest! Vi_vat vi_vat vi_vat vi_
— Hourrah! Hourrah! Re_ten_tis_sez, re_ten_tis_
— Hurrah! Hurrah! Vi_vat vi_vat vi_vat zum
de; 't is feest! 't Is feest! 't is
tiè _re ré_pond La ville en_
ern, zum Fest, zum Fest, zum
feest! 't Is feest! 't Is_ feest! 't Is
nez, son_nez, cloches joy_eu_ _ses, son_
Fest, zum Fest, zum Fest, zum
de; 't Is feest! 't Is feest! 't Is
re_ _ten_tis_sez, re_ten_ _tis_
ern zum Fest, zum Fest, zum
't Is feest! 't Is_ feest! 't Is
chan_ _ _ _ _tons, c'est la fê_ _te, chan_
zum Fest, zum Fest, zum
8
8va Bassa
Ped. Ped. Ped.
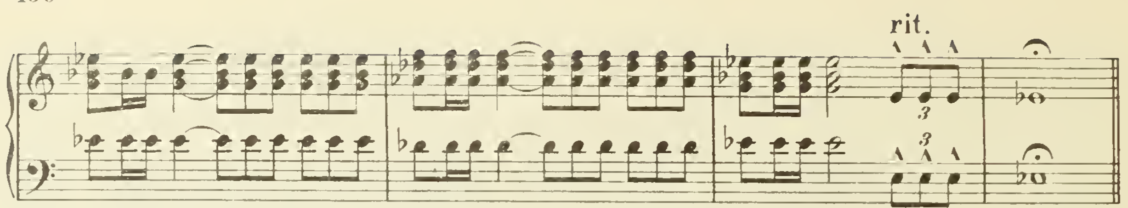

vat! 'tis feest! 't Is
sez! Son - nez. Pour la
vat zum Fest, zum
feest in on-ze ste - de;'tis feest! 't Is
- sez, cloches joy - eu - ses, son - nez. Pour la
Fest in unsern Mau - ern,zum Fest, zum
feest, 'tis feest, 'tis feest, 'tis feest, 'tis
- tiè - re ré - pond; chan - tons à la vic - toi - - - -
Fest, zum Fest, zum Fest, zum Fest, zum
feest in on-ze ste - de;'tis feest, feest 'tis
nez, cloches joy - eu - ses, son - nez, re - - ten - tis -
Fest, in unsern Mau ern zum Fest, Fest, zum
feest, 'tis feest, 'tis feest, 'tis feest, 'tis
sez, clo - ches joy - eu - - - ses, re - - ten - tis -
Fest, zum Fest, zum Fest, zum Fest, zum
feest in on-ze ste - de;'tis feest, 'tis
tons, c'est la fê - te,chan - tons, re - - ten - tis -
Fest, in unsern Mau - ern zum Fest, zum
8va Bassa

feest in on-ze ste - de in on - - ze— ste - de; 'tis
fê - - te son-nez, son-nez, o clo - ches joy - eu - ses, chan -
Fest in un-sern Mau - ern, in un - - sern Mau - ern, zum
feest, tis feest, 'tis feest,— 'tis
- re! La ville en - tiè - - - - - re ré -
Fest. zum Fest, zum Fest,— zum
feest,— 'tis— feest— in on - - ze— ste - de; 'tis
sez, cloches joy - eu - ses. Chan - tons, c'est la— fê - te, chan -
Fest,— zum Fest— in un - - sern Mau - ern, zum
feest, 'tis feest, 'tis feest,— 'tis
sez, clo - ches joy - eu - - - - ses, chan-
Fest, zum Fest, zum Fest,— zum
feest— 'tis— feest— in on - - ze— ste - de; 'tis
sez, cloches joy - eu - ses, son - nez, cloches joy - eu - ses, chan -
Fest,— zum Fest— in un - - sern Mau - ern, zum
8
8va Bassa
Ped.
Ped.
Ped.
Ped.

feest, 'tis feest, tis feest in on - ze
- tons, chan - tons, chan - - - tons à la vic -
Fest, zum Fest, zum Fest in un - sern
feest 'tis feest in on - ze
pond, chan - tons, chan - - tons à la . vic -
Fest, zum Fest in un - sern
feest 'tis feest in on - ze
tons, chan - tons, chan - - tons à la vic -
Fest, zum Fest in un - sern
feest in on - - ze ste - - - - - -
tons à la vic - - - toi - - - - - -
Fest in un - - - sern Mau - - - - -
feest in on - - ze ste - - - - - -
tons à la vic - - - toi - - re,
Fest in un - - - sern Mau - - - - -
Loco
Ped.
Ped.

ste - de, 'tis feest, 'tis feest! Hoe-
- toire, à la vic - toi - - - - re. Vic-
Mau - ern, zum Fest, zum Fest. Hur-
ste - de, 'tis feest, 'tis feest! Hoe-
- toire, à la vic - toi - - - - re. Hour-
Mau - ern, zum Fest, zum Fest. Hur-
ste - de, 'tis feest, 'tis feest! Hoe-
- toire, à la vic - toi - - - - re. Hour-
Mau - ern, zum Fest, zum Fest. Hur-
- - de, 'tis feest, 'tis feest! Hoe-
- re à la vic - toi - - - - re. Hour-
- - ern, zum Fest, zum Fest. Hur-
de, 'tis feest, 'tis feest! Hoe-
à la vic - toi - - - - re. Hour-
ern, zum Fest, zum Fest. Hur-
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
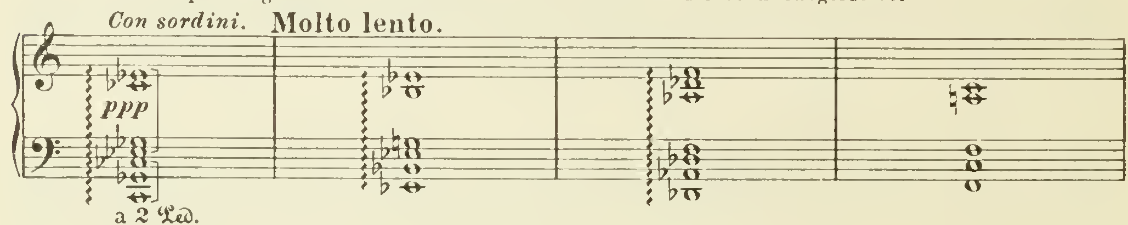

zee! 'tIs feest!
toi - re vic - toi - - - - - - - - re!
rah! zum Fest!
zee! 'tIs feest!
rah! Hour - rah!
rah! zum Fest
zee! 'tIs feest!
rah! chan - tons.
rah! zum Fest!
zee! 'tIs feest!
rah! Vi - vat!
rah! zum Fest!
zee! 'tIs feest!
rah! Hour - rah! Hourrah!
rah! zum Fest!
Ped.
Tempo di Marcia.
(solene)
ff
Tromp. op het tooneel
Tromp. sur la scène
Tromp. auf der Bühne

De heraut der Stad Antwerpen, na bazuingeschal, leest den eed af van het Sint Lucasgild. Deze eed staat op de eerste bladzijde van de Liggere van het Lucasgild. Ao. 1453

Après une Sonnerie des trompettes, le héraut de la ville proclame le serment de la Gilde de saint Luc.

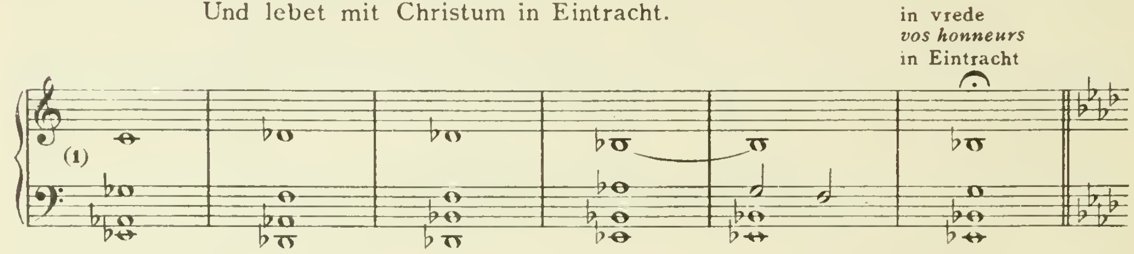
Nach dem Trompetensignal liest der Herold der Stadt den Eid der St. Lucasgilde vor:

(1) (men spreekt) Heer dekens, oudermans en ouders altsamen,
Gheeft recht vonnisse, alsoo Salomon dede:
Aensiet gheen persoonen, arm, rijck, naar 't betamen:
D'ordinantie onderhoudt hier ter stede
Soo leefdij hier namaels met Christum in vrede.

(1) (on parle) *Messires Doyens, Chefs-Hommes, Juges diseurs cy présens*
Donnez bonne justice, ainsi que Salomon fit.
Ne voyez ni riches ni pauvres, mais le mérite.
Faictes bien: Dieu croisse vos honneurs.

(1) (man spricht) Hört Leute, Alt und Jung zusammen:
Sprecht euer Urteil, recht und weise
Seht nicht auf Reich, seht nicht auf Arm,
Halt' Ordnung stets in dieser Stadt
Und lebet mit Christum in Eintracht.

De Schoutet verbreekt het zegel en proklameert: Wordt kond gedaan aan Poortere en ingesetene van den Borght. De naem van die de lauwerkrone wint, is op ons eer: Quinten Massys!
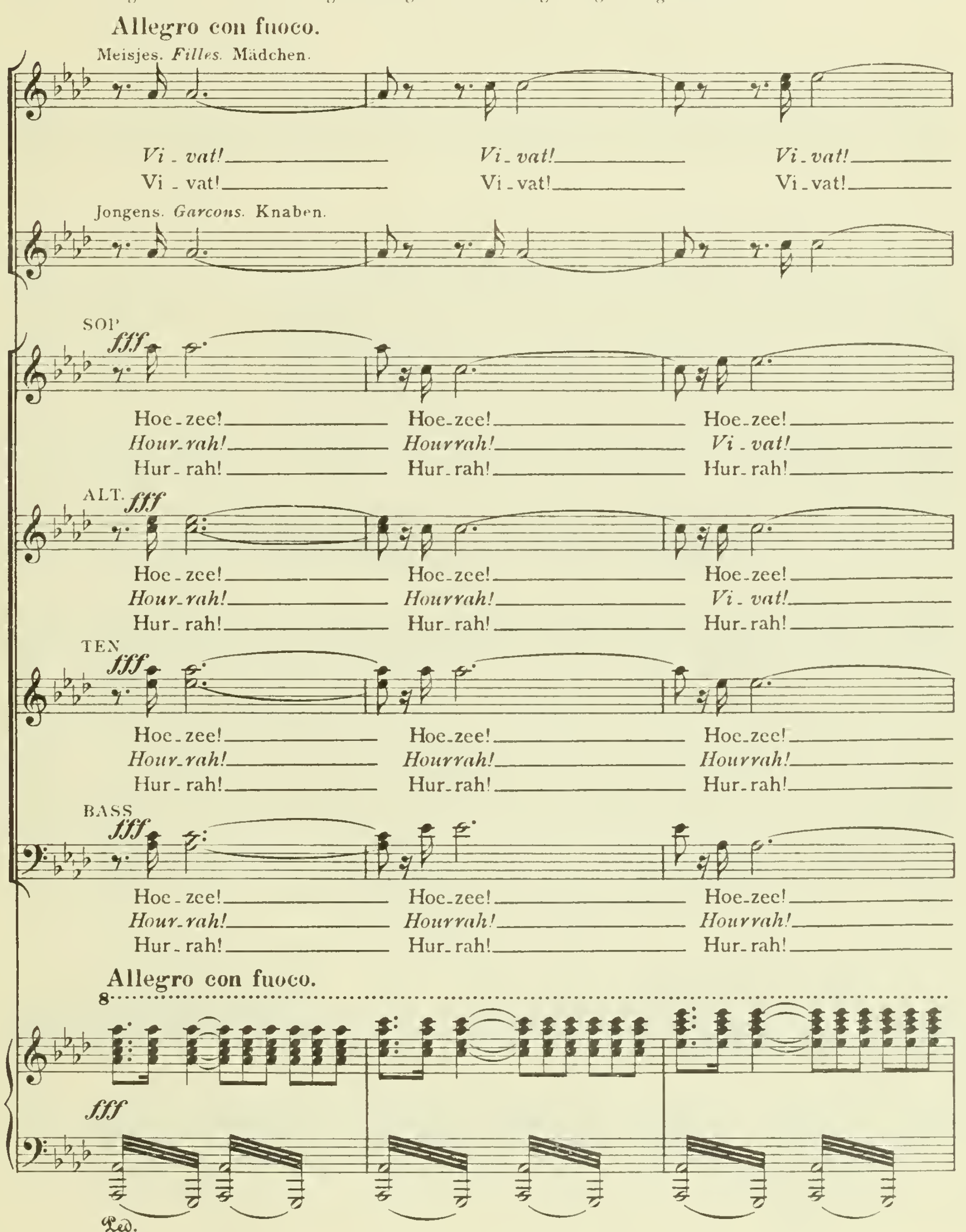
L'écoutête brise le scel et proclame: Juges font sçavoir aux habitants de cette ville et bourg d'Anvers: Sur nostre honneur, le nom de celui à qui est adjugée la Couronne est: Quentin Massys!

Der Herold erbricht das Siegel und liest: Hiermit kund und zu wissen den Bürgern und Eingesessenen dieser Stadt: Der Name dessen, der die Lorbeerkrone errang, ist bei unserer Ehre: Quinten Massys!
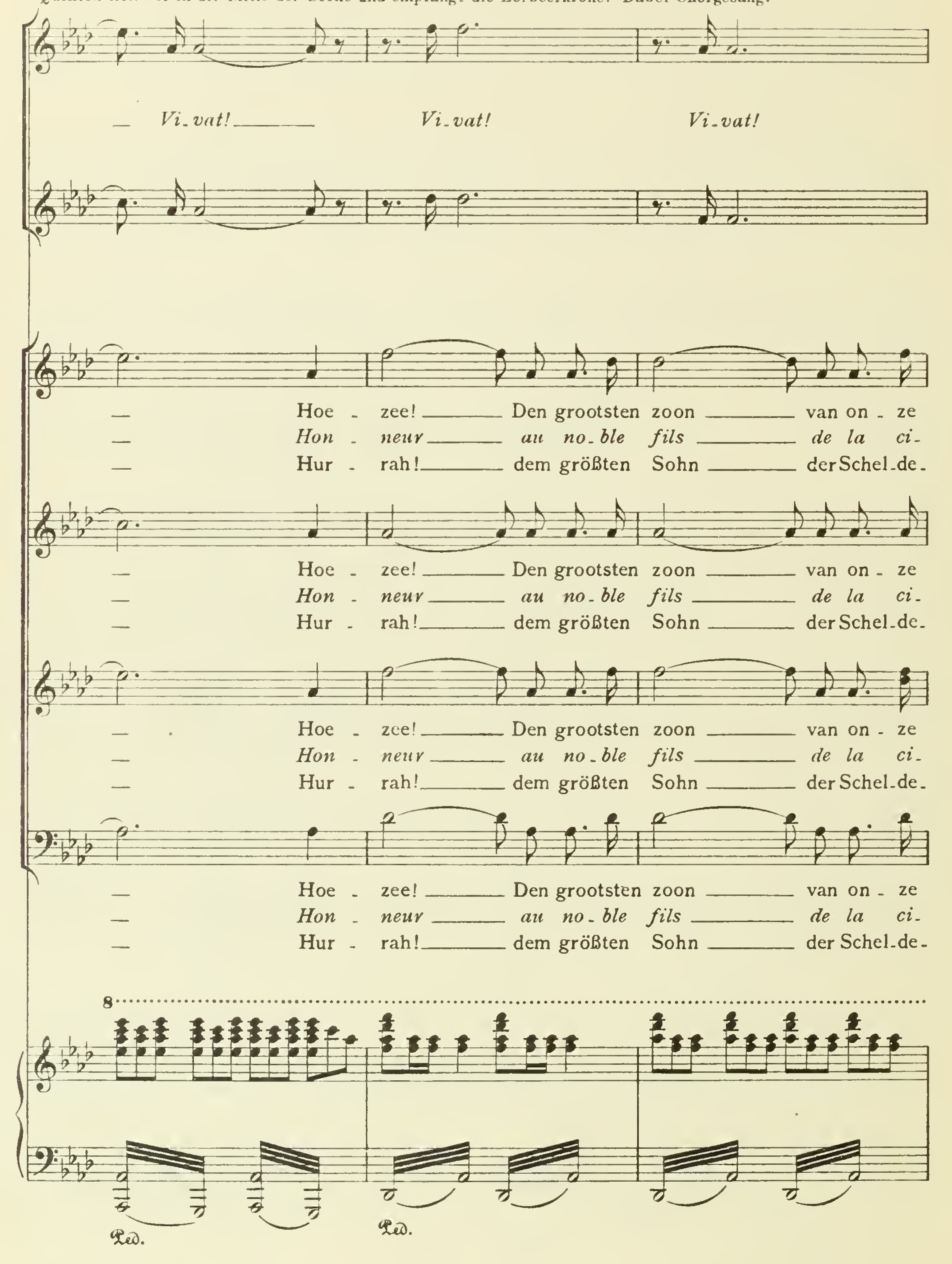
Heel de figuratie roept den ganschen tijd hoera Hoezee Vivat Quinten Massys! De vanen wuiven, algemeen handgeklap: het moet hier een overdoovend gedruisch maken. Hierop volgt een triomfantelijk geschal der bazuinen, het gejoel der menigte, bij het overweldigend, feestelijk en machtig uitdonderen van geheel de muziek.
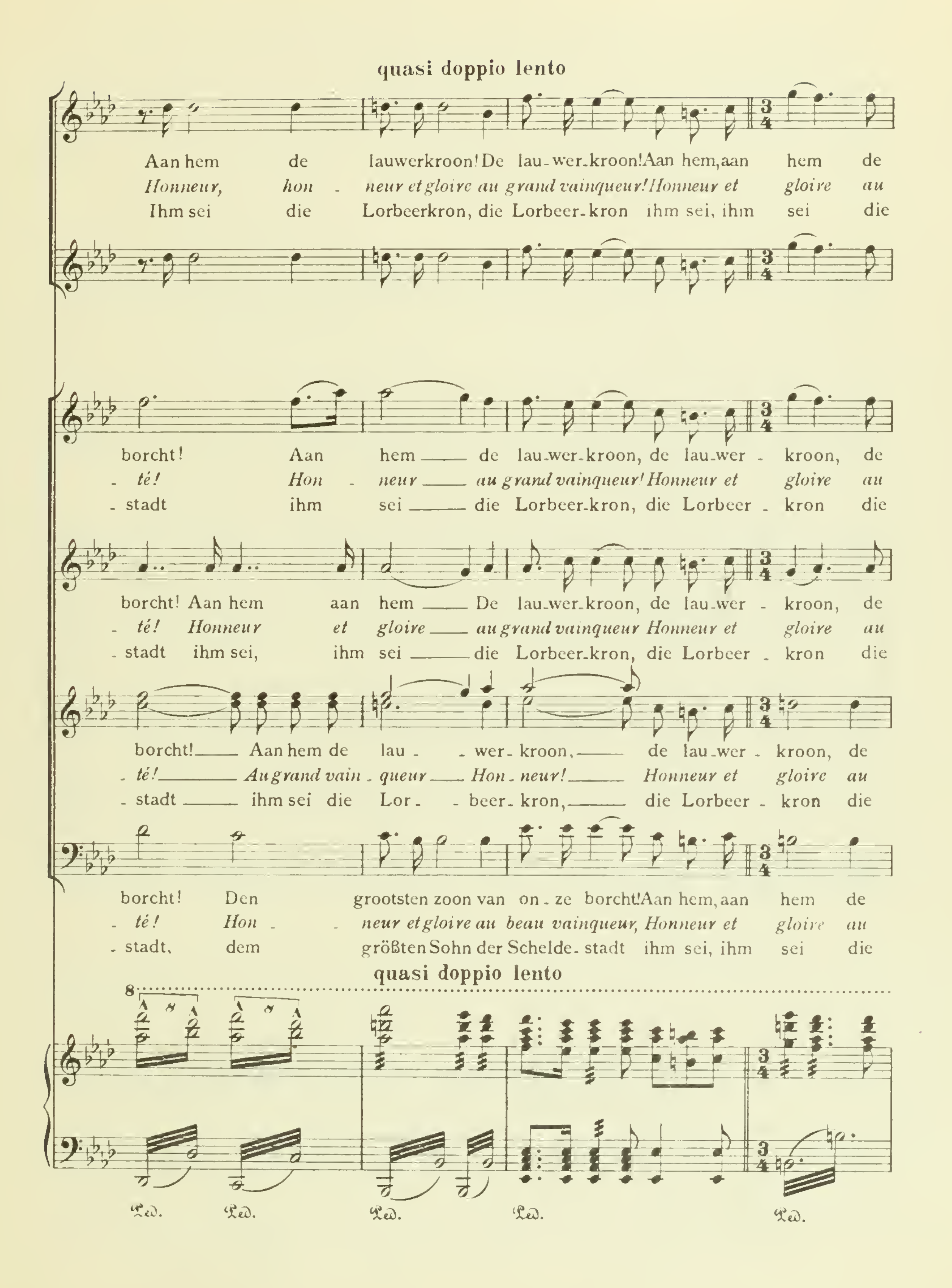
Toute la figuration crie: Hourrah! Vive Quentin Massys! On agite les drapeaux, on applaudit, un bruit intense règne! Suit une sonnerie triomphale de Trompettes soulignant les clameurs de la foule.

Alle Figuranten rufen während der ganzen Zeit Hurrah! Vivat Quinten! Fahnenschwenken, allgemeines Händeklatschen, welches übermäßiges Geräusch machen muß. Hierauf folgen Trompetenstöße, allgemeines Jubelrufen der begeisterten festlich erregten Menge unter mächtiger Begleitung der Musik.

Quinten komt vooruit in het midden van het tooneel en ontvangt de lauwerkroon wijl de koren zingen.
Quentin s'avance au milieu de la scène et reçoit la couronne ce pendant que les chœurs chantent.
Quinten tritt vor in die Mitte der Scene und empfangt die Lorbeerkrone. Dabei Chorgesang.
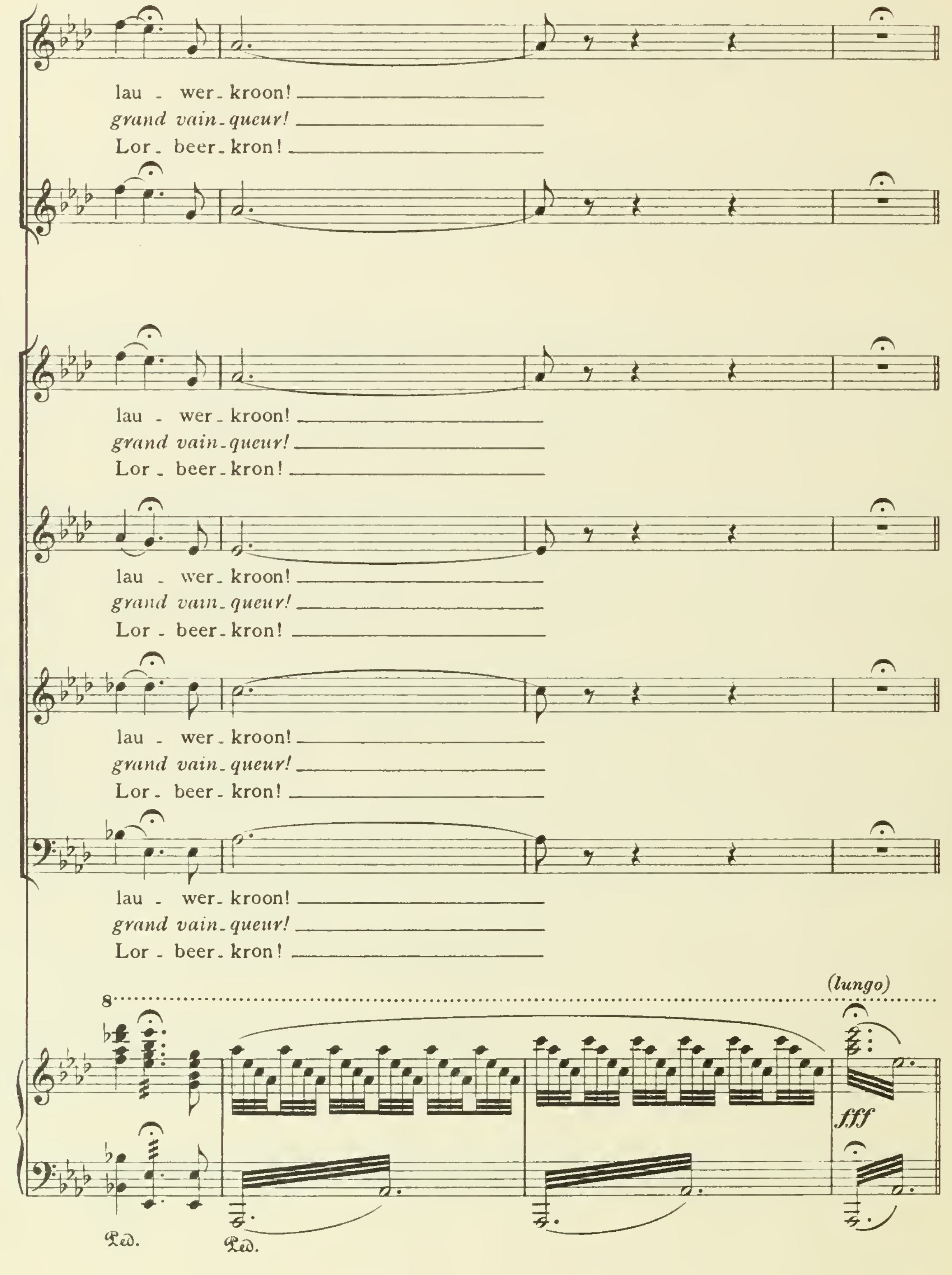

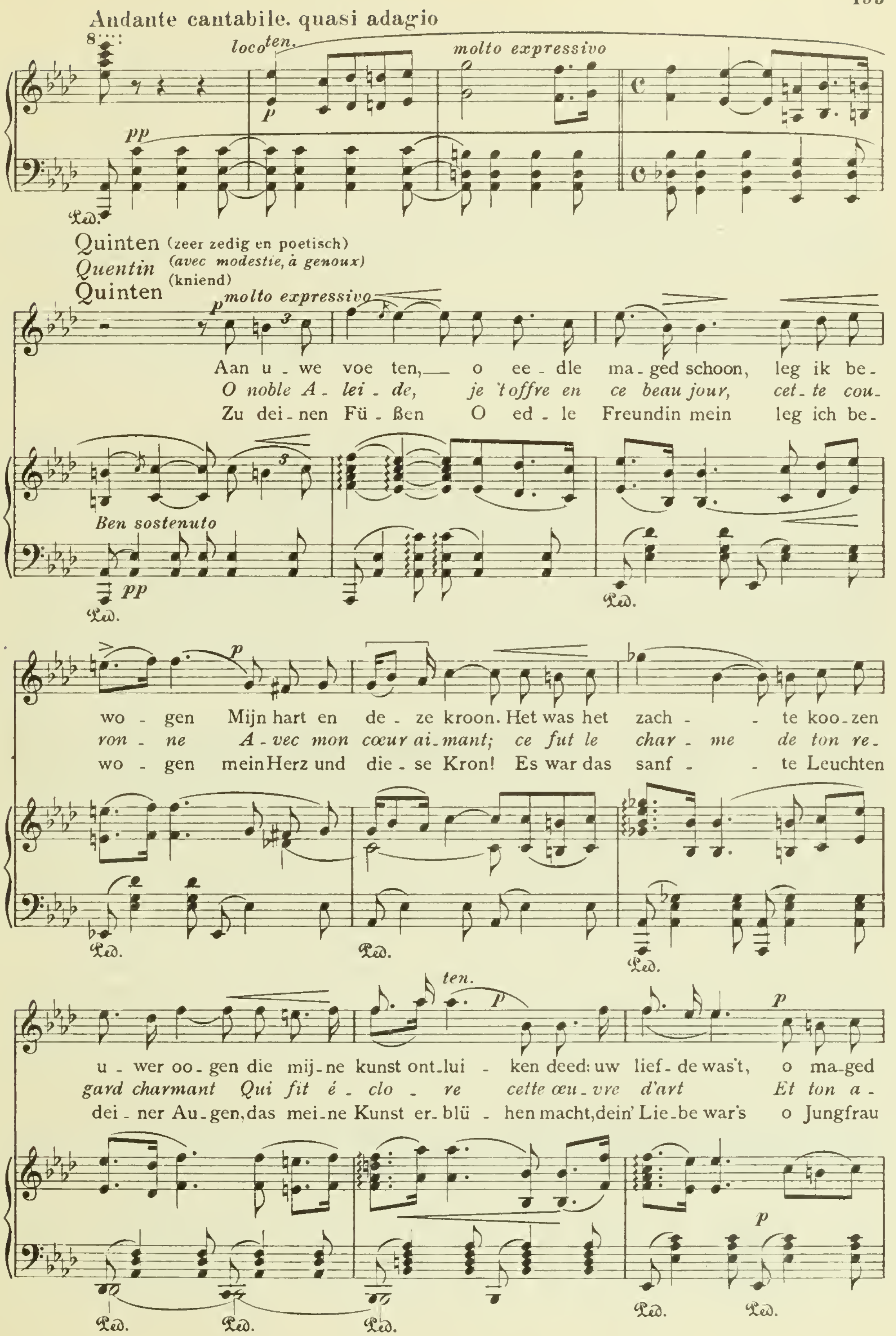

quasi doppio lento
Aan hem de lauwerkroon! De lau-wer-kroon! Aan hem, aan hem de
Honneur, hon - neur et gloire au grand vainqueur! Honneur et gloire au
Ihm sei die Lorbeerkron, die Lorbeer-kron ihm sei, ihm sei die
borcht! Aan hem — de lau-wer-kroon, de lau-wer - kroon, de
- té! Hon - neur — au grand vainqueur! Honneur et gloire au
- stadt ihm sei — die Lorbeer-kron, die Lorbeer - kron die
borcht! Aan hem aan hem — De lau-wer-kroon, de lau-wer - kroon, de
- té! Honneur et gloire — au grand vainqueur Honneur et gloire au
- stadt ihm sei, ihm sei — die Lorbeer-kron, die Lorbeer - kron die
borcht! — Aan hem de lau - - wer- kroon, — de lau-wer - kroon, de
- té! — Au grand vain - queur — Hon - neur! — Honneur et gloire au
- stadt — ihm sei die Lor - - beer- kron, — die Lorbeer - kron die
borcht! Den grootsten zoon van on - ze borcht! Aan hem, aan hem de
- té! Hon - - neur et gloire au beau vainqueur, Honneur et gloire au
- stadt, dem größten Sohn der Schelde - stadt ihm sei, ihm sei die
quasi doppio lento
8
Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

Quinten neemt de kroon van zijn hoofd en legt haar voor de voeten van Aleide. N.B. Het geroep der figu-ranten moet op den klank la ♭ sluiten.

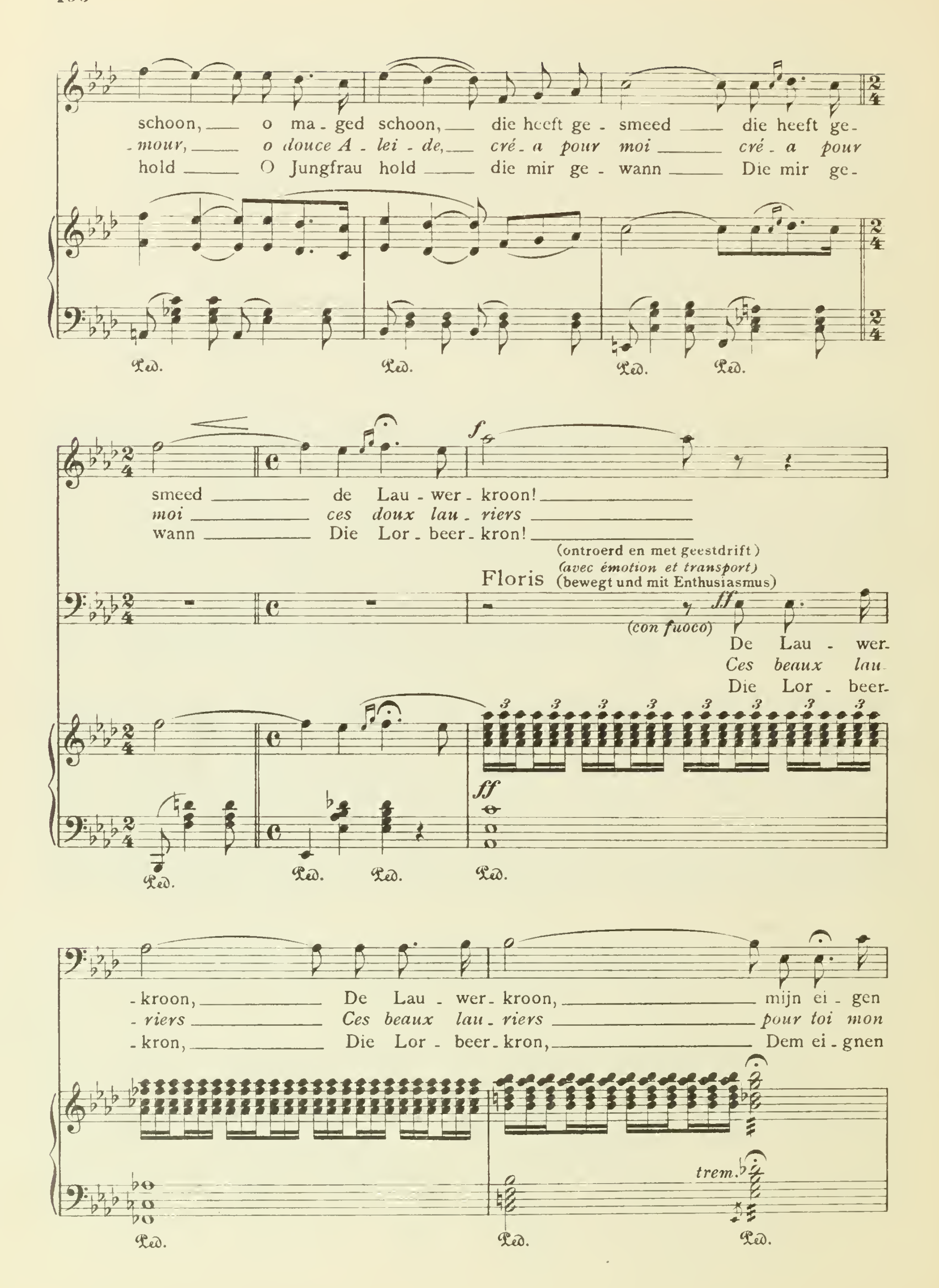
Quentin prend la couronne et la dépose aux pieds d'Aleide. N.B. Les clameurs de la foule finissent sur la ♭.

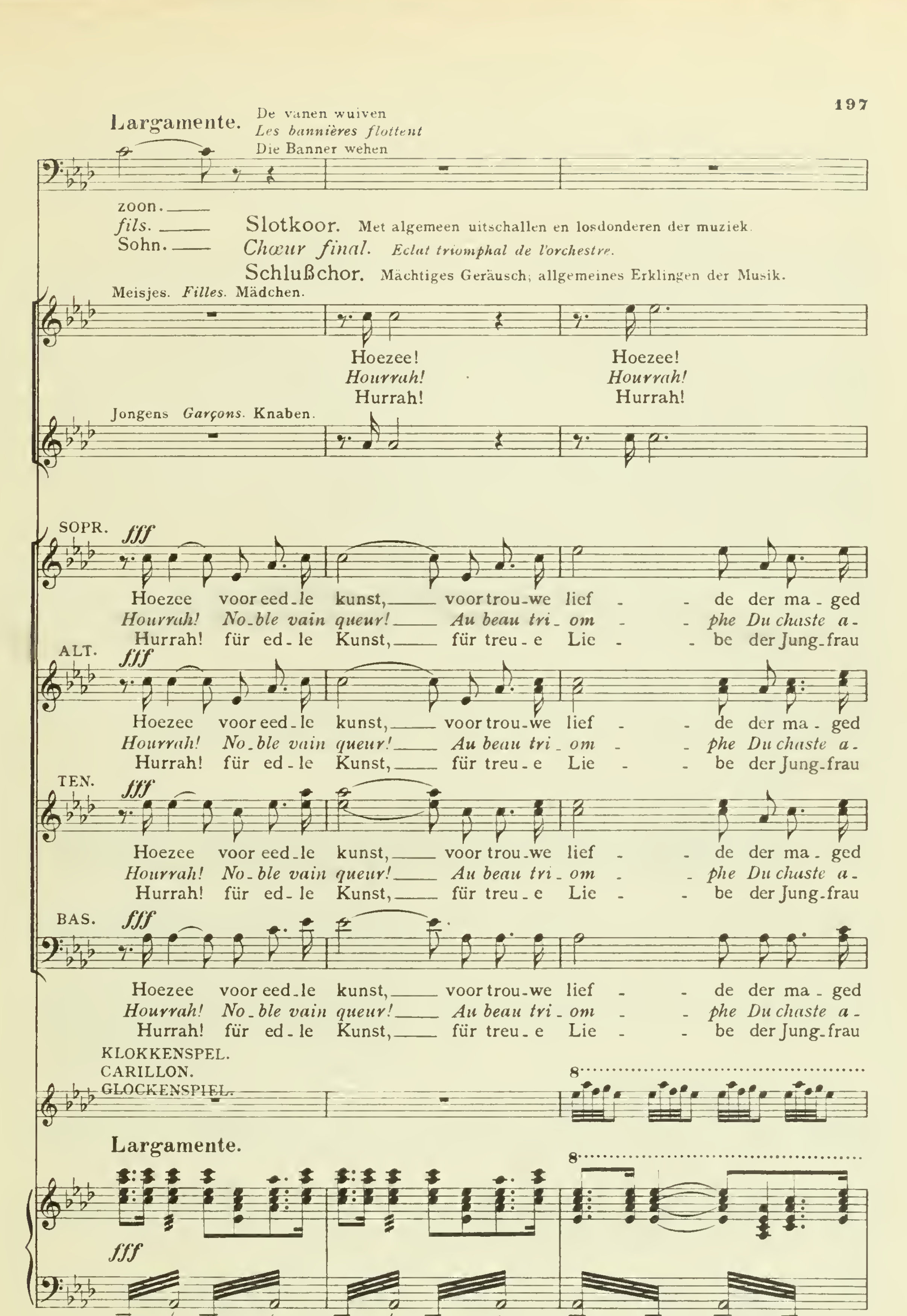
Quinten nimmt die Krone vom Haupt und legt sie vor Aleide nieder. N.B. Das Geräusch der Statisten muß auf dem Ton *As* aufhören.
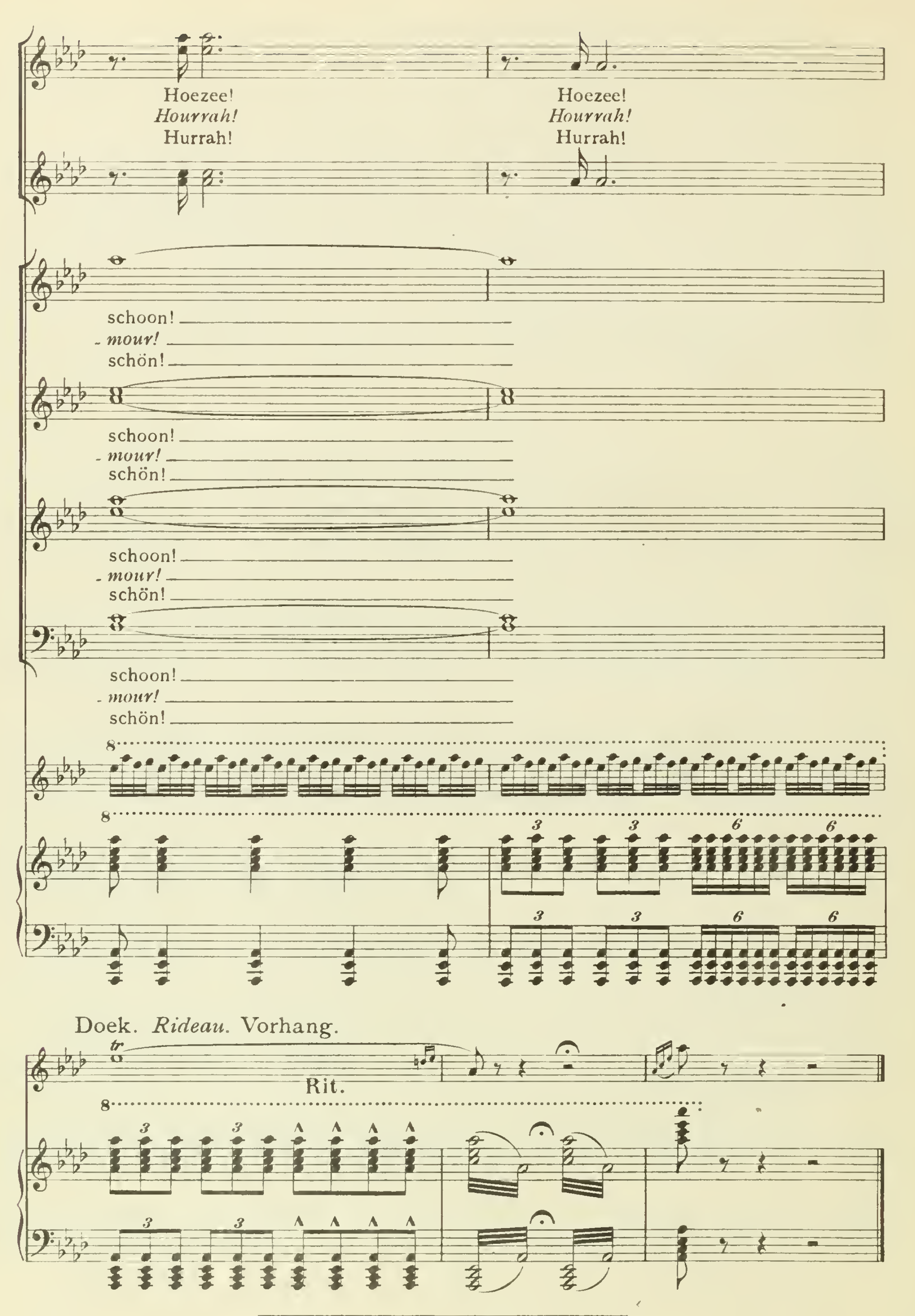

Andante cantabile. quasi adagio
loco ten.
molto expressivo
pp
Quinten (zeer zedig en poetisch)
Quentin (avec modestie, à genoux)
Quinten (kniend)
p molto expressivo
Aan u - we voe ten, — o ee - dle ma - ged schoon, leg ik be -
O noble A - lei - de, je 't offre en ce beau jour, cet - te cou -
Zu dei - nen Fü - ßen O ed - le Freundin mein leg ich be -
Ben sostenuto
pp
wo - gen Mijn hart en de - ze kroon. Het was het zach - - te koo - zen
ron - ne A - vec mon cœur ai - mant; ce fut le char - me de ton re -
wo - gen mein Herz und die - se Kron! Es war das sanf - - te Leuchten
ten.
u - wer oo - gen die mij - ne kunst ont - lui - ken deed: uw lief - de was't, o ma - ged
gard charmant Qui fit é - clo - re cette œu - vre d'art Et ton a -
dei - ner Au - gen, das mei - ne Kunst er - blü - hen macht, dein' Lie - be war's o Jungfrau

schoon, o ma - ged schoon, die heeft ge - smeed die heeft ge -
- mour, o douce A - lei - de, cré - a pour moi cré - a pour
hold O Jungfrau hold die mir ge - wann Die mir ge -
Ped.
smeed de Lau - wer - kroon!
moi ces doux lau - riers
wann Die Lor - beer - kron!
(ontroerd en met geestdrift)
(avec émotion et transport)
Floris (bewegt und mit Enthusiasmus)
(con fuoco)
De Lau - wer -
Ces beaux lau -
Die Lor - beer -
- kroon, De Lau - wer - kroon, mijn ei - gen
- riers Ces beaux lau - riers pour toi mon
- kron, Die Lor - beer - kron, Dem ei - gnen
trem.

Largamente.
De vanen wuiven
Les bannières flottent
Die Banner wehen
zoon.
fils.
Sohn.
Slotkoor. Met algemeen uitschallen en losdonderen der muziek.
Chœur final. Eclat triomphal de l'orchestre.
Schlußchor. Mächtiges Geräusch; allgemeines Erklingen der Musik.
Meisjes. Filles. Mädchen.
Hoezee! Hoezee!
Hourrah! Hourrah!
Hurrah! Hurrah!
Jongens Garçons. Knaben.
SOPR.
fff
Hoezee voor eed_le kunst, voor trou_we lief - - de der ma_ged
Hourrah! No_ble vain queur! Au beau tri om - - phe Du chaste a_
Hurrah! für ed_le Kunst, für treu_e Lie - - be der Jung_frau
ALT.
TEN.
BAS.
KLOKKENSPEL.
CARILLON.
GLOCKENSPIEL.
Largamente.
fff

Graveerwerk en Druk van Breitkopf & Härtel. Leipzig.